ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΜΗΛΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΜΗΛΕΩΝ
ΤΑΞ. ΑΡ. 264.019 LE 536.21
ΑΡ. ΕΙΣ. 309

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΙΟΥΝΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΑΠΑΣΑΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,

ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ

☞ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ,

Ἐν ἑκάστῃ Ἑορτῇ τοῦ Χρόνου.

Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ μεθ᾽ ὅσης ἐπιμελείας ἐκ πολλῶν σφαλμάτων ἐκκαθαρθέν.

͵αψπγ΄. ἘΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1783.

Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

CON LICENZA DE' SUPERIORI E PRIVILEGIO.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας λ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας θ'.

Εἰς τὴν πρώτην, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἀγνωσίας ὁ κρυμὸς, πᾶσαν ἐπεκράτει τὴν Κτίσιν, ταῖς ἐπηρείαις ἐχθροῦ, καὶ ἐθεραπεύετο ἡ τῶν εἰδώλων πληθὺς, τότε ἔνδοξοι Μάρτυρες, προθύμῳ καρδίᾳ, ζέσει θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθῳ ἐκχεῦντες τὸ αἷμα, ὑπὲρ τοῦ τὸ ἴδιον Αἷμα, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Νέων, ὁ γενναῖος ἀθλητὴς, Βαλλεριανὸς καὶ Χαρίτων, καὶ Χαριτὼ σὺν αὐτῷ, Θεῖος Ἰουστῖνός τε καὶ ὁ Εὐέλπιστος, καὶ Ἱέραξ ὁ ἔνδοξος, στολὴν δὲ αἱμάτων, θείαν ἐπιχρώσαντες καὶ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

ΟΓε, ἐπινεύσει Θεϊκῇ, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρήσατε, σῶμα τὸ φθειρόμενον ἀπαρνησάμενοι, τότε σθένει ῥωννύμενοι, τοῦ Παντοδυνάμου, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφη τέμνοντα. ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν Πιστῶν ἡ ἐλπὶς, Δέσποινα παναμώμητε, καὶ προστασία ἡμῶν. καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθείημεν πάντες, οἱ εὐφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα· οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις; πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς. ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπεργάσαι.

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένοι φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασθε, Μάρτυρες βήματι, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, ἡμῖν ἁμαρτημάτων λύσιν βραβεύοντες.

Οἱ εὐσεβεῖς, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχοι, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ἀγωνισάμενοι, ὁμοφρόνως καθεῖλον, τὴν πλάνην τοῦ βελίαρ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Αἰκισμῶν, διὰ μαστίγων καὶ θλίψεων, οἱ εὐσεβεῖς ὠνήσαντο, Μεγαλομάρτυρες, τὴν Χριστοῦ βασιλείαν. ἐν ᾗ στεφανηφόροι νῦν πολιτεύονται.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΖΑΝΗΣ

Θεοτοκίον.

ΚΑτοικτειρῶν, σοῦ τῶν χειρῶν τὸ πλαστούργημα, ὁ ἐν ἐλέει πλούσιος, μήτραν κατῴκησας, ἀπειράνδρου Παρθένου, καὶ ταύτην προστασίαν ἡμῶν ἀνέδειξας.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

ΣΤερέωμα Χριστὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, προσφέρων, ἀνδρείως ἀντικατέστης, Ἰουστῖνε τῷ δικάζοντι, ἀνομῶν παρανόμως σε προστάττοντι.

ΧΟρὸς θεολαμπὴς στρατὸς θεόλεκτος, Ἁγίων, Μαρτύρων Ἅγιος δῆμος, ἀθροισθεὶς νῦν κατεπάλαισε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μετὰ σώματος.

ΤΟ σῶμα αἰκισμοῖς οἱ μεγαλόψυχοι, ἐκδόντες, ἠγάλλοντο προορῶντες, τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τὴν μέλλουσαν δόξαν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

ΑΣπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτεις, ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν ἀεί, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

ΙΟυστῖνος Χαρίτων Παίων Εὐέλπιστος, Χαριτὼ καὶ Ἱέραξ καὶ ὁ Βαλλεριανός, οἱ φωστῆρες οἱ φαιδροί, οἱ αὐγάζοντες τὰ πληρώματα τῆς γῆς, ταῖς φρυκτωρίαις τῶν αὐτῶν, ἀγώνων μεγαλοφώνως, εὐφημείσθωσαν πάντες, Χριστῷ πρεσβεύοντες, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε.

Σταυροθεοτοκίον, ὁ αὐτός.

ΟΙ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΙΟυστίνου Χαρίτωνος, καὶ Χαριτοῦς καὶ Παίωνος τοὺς ἄθλους, τῶν Ἀγγέλων τάγματα κατεπλάγησαν.

ΣΥντριβόμενα σώματα, τοῖς αἰκισμοῖς, τὴν θείαν προεξένει, τοῖς γενναιοτάτοις μακαριότητα.

ΕΥελπίστου Ἱέρακος, τῶν ἀκλινῶν Μαρτύρων, τὴν ἀνδρείαν οἱ τοῦ σκότους, ἄρχοντες ἐπτοήθησαν.

ΔΥσωποῦμέν σε Ἄχραντε, ἡ τὸν Θεὸν ἀπόρως συλλαβοῦσα, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

ΠΝεύματος θείου πλησθείς, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ πνεύματα, τοῖς ὀχετοῖς, Μάρτυς τῶν αἱμάτων, τῶν σῶν Ἰουστῖνε, ἀπέπνιξας μάκαρ, ἀθλήσας στεῤῥότατα.

Η Χαριτώνυμος, χάριτος ἔμπλεως Θεοῦ γέγονε, καὶ γυναικῶν, ἐπιλαθομένη σαφῶς τὸ ἀσθενές, ἤθλησε νομίμως, καὶ δόξης ἠξίωται.

ΧΑριτωθεὶς τὴν ψυχήν, ὁμολογίαις ἱεραῖς ἤμβλυνας, τοῦ παλαιοῦ, ἐχθροῦ τὴν κακίαν Χαρίτων ἀθλητά, θείων Ἀθλοφόρων, σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

ΣΟὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἁγνή, Χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν, Χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΟΥρανόθεν τὴν κλῆσιν δεξάμενος, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος Θεόσοφε, διαδραμήσας ἄριστα, Μαρτυρίου τὸ στάδιον ἤνυσας.

ΤΟ κυμαίνων βασάνων τὸ πέλαγος, θείᾳ κυβερνήσει διήλθετε Μάρτυρες, καὶ πρὸς λιμένα εὔδιον, τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἐφθάσατε.

ΑΠλανεῖς ὡς ἀστέρες ἐμπρέποντες, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, φωταυγείαις τῶν ἄθλων φωτίζετε.

Θεοτοκίον.

ΑΠειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μὴν Ἰούνιος. Ἔχων ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας θ'.

Εἰς τὴν Α'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Στίχ. Ἰουστῖνον κώνειον ἦρεν ἐκ βίου,
Ὡς ἄνθη πρῶτον τοὺς πιεῖν δεδωκότας.
Πρώτῃ Ἰουνίου ἐλλεβορίζω Ἰουστῖνον.

ΟΥ̃τος ἦν ἀπὸ Φλαβίας τῆς Συρίας, Υἱὸς Πρίσκου τοῦ Βακχίου. Ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ Ἀντωνίνῳ τῷ Βασιλεῖ, κατὰ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως

καὶ ὁμολογίας λιβέλλους ἐπιδέδωκε, τὴν μὲν κρατυνῶν, τὴν δὲ καθαίρων γραφικαῖς ἀποδείξεσι. Φθονηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Κρήσκεντος, ἀναιρεῖται, πολλαῖς πρότερον βασάνοις καθομιλήσας. Οὗτος διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ ἀκατάγνωστον, εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐλάσας, σοφίας τε πάσης ἔμπλεως γεγονώς, τῆς τε θείας καὶ ἀνθρωπίνης, καταλέλοιπε πᾶσι τοῖς Πιστοῖς συντάγματα πάσης σοφίας καὶ ὠφελείας γέμοντα. Ὑπερφυῆ γὰρ τὴν γνῶσιν τοῖς ἐντευξομένοις παρέχουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἱέρακος, Πέωνος, καὶ Βαλεριανοῦ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤθλησαν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Ῥουσίκου τοῦ Ἐπάρχου, καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Λέγεται δὲ πρὸ τῆς ἐκτομῆς εἰπεῖν τῷ Ἁγίῳ Ἰουστίνῳ τὸν ἔπαρχον, εἰ οἴεσθε ἀναιρεθέντες, εἰς Οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, ἀγαθά τινα ληψόμενοι; Τὸν δὲ μὴ οἴεσθαι εἰπεῖν, ἀλλὰ πληροφορίαν ἔχειν, ὡς αὐτίκα ἡμᾶς χρησταί τινες ἀντιδόσεις καὶ φιλοφροσύναι ἐκδέξονται, καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Φίρμου τοῦ Μάρτυρος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν συλληφθείς, ἄγεται πρὸς μάγον, καὶ μὴ πεισθεὶς σπονδὰς προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, γυμνωθεὶς μαστίζεται νεύροις, καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται, καὶ ξυρῷ τὰ νεῦρα τέμνεται, καὶ ἐξαρθροῦται τὰς ἁρμονίας, καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὰς κνήμας καὶ τοὺς μηροὺς μαχαίραις κατατέμνεται, καὶ λίθοις βάλλεται, καὶ τέλος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεαγένους.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως, διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθεὶς παρὰ Συμπλικίου ἄρχοντος Καππαδοκίας, Καππάδοξ ὢν καὶ αὐτός, ἄγεται ἐπὶ τὸν τῶν εἰδώλων ναὸν θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις. Μὴ πεισθεὶς οὖν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον μυκτηρίσας τὰ εἴδωλα, κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ εἰς κλίβανον πυρωθέντα ἐμβάλλεται. Τῇ δὲ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβὴς διαμείνας, ἄγεται πάλιν εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, ἔνθα θυσίας προσῆγον οἱ Ἕλληνες, καὶ πλησιάσας τὸν βωμὸν καταβάλλει. Παραχρῆμα οὖν εἰς τήγανον ἐμβάλλεται πεπυρακτωμένον, ἐλαίῳ καὶ πίσσῃ καὶ στέατι μεστόν, καὶ ἐπὶ δυσὶν ἡμέραις ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, ἐξέρχεται ἀβλαβής, μηδ' ὁτιοῦν καύσεως ἐν τῷ σώματι ἔχων, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν μετήγαγε διὰ τὸ τοῦ θαύματος μέγεθος. Ἐξάγει οὖν αὐτὸν ἔξω τῆς Πόλεως, καὶ τῇ τοῦ θανάτου καταδικάζει τομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἑρμύλου, καὶ Στρατονίκου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὀξείᾳ, καὶ ἐν Φιμμουπόλει, καὶ ἐν τοῖς Σπουδαίου, πλησίον τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου Ἐπισκόπου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ἀπάτης βυθόν, τῶν αἱμάτων ποταμῷ ἀποξηράναντες, κρουνοὺς θαυμάτων ἀνεβλύσατε, κατασβεννύοντες ἄνθρακας, Μάρτυρες δεινῶν παθημάτων, τῶν βοώντων ἑκάστοτε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοφίᾳ Θεοῦ, Ἰουστῖνος ὁ σοφὸς κεκοσμημένος, τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπεμώρανε, φιλοσοφίαν ἐν χάριτι, πάσας προσκυνεῖν τὴν Τριάδα, ὀρθοδόξως κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐνθέῳ πυρί, ἀγαπήσεως σοφοὶ ὕλην κακίας, γενναιοφρόνως κατεφλέξατε. καὶ ὡς πυρσοὶ ἀναλάμψαντες, πάντων τῶν βοώντων καρδίας, εὐσεβῶς ἐφωτίσατε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην Ἁγνή, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄσεκτον, αἴγλην τῆς ἀῤῥήτου οὐσίας, ἑνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποστάσεων.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡς ἐν καμίνῳ τῷ πυρί, τῶν βασάνων καρτερῶς δοκιμασθέντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου ὑπὲρ χρυσὸν ἀληθῶς, ἐνθέως βοῶντες ἠστράψατε, ἀνυμνολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν Ἰουστίνῳ τῷ σοφῷ, ἀνυμνείσθω Χαρίτω Πέων Χαρίτων, καὶ Ἱέραξ ὁ μέγας, σὺν τῷ Βαλεριανῷ, ἀθλήσει τὴν πλάνην μειώσαντες, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, χορείαις συναφθέντες.

Πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν, ἐπειγόμενοι σοφοὶ γενναιοφρόνως, τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς, οἱ πάντες ἐκλίνατε Μάρτυρες, θύματα καθάπερ, Θεῷ προσαναχθέντες.

Θεοτοκίον.

Μῦρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, εὐωδίασας Κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις ὀσμαῖς. διό σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Θείᾳ λαμπόμενοι δόξῃ, τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, ἐλύσατε γενναῖοι Ἀθληταί. καὶ κοινωνοὶ χρηματίσαντες, ἱερῶν Παθημάτων, τοῦ σάρκα εἰληφότος δι' ἡμᾶς, σὺν αὐτῷ αἰωνίως, εἰς οὐρανοὺς ἀγάλλεσθε.

Τὴν Ἰουστίνου σοφίαν, Χαρίτου τὴν ἀνδρείαν, Χαρίτωνος τὴν τόλμαν ἀληθῶς, Πέωνός τε καὶ Ἱέρακος, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, καὶ Βαλεριανοῦ πρὸς τὰ δεινά, τὴν πολλὴν καρτερίαν, οἱ Ἄγγελοι ἐθαύμασαν.

Ὥσπερ ἐν ἅρματι Θείῳ, ἐπιβάντες ἐνδόξως, τῷ αἵματι ὑμῶν πρὸς Οὐρανόν, χαρμονικῶς ἀνεδράμετε, καὶ χειρὶ ζωηφόρῳ, τῆς νίκης ἐκομίσασθε Σοφοί, τοὺς στεφάνους ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ὡς Ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Πάναγνε Μήτηρ ἀνύμφευτε, τῶν αἰώνων ἀπάντων, ὁ πρὶν Πατρὶ συνανάρχος Υἱός, καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀληθείας ἑδραίωμα, καὶ τῆς Πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων πρόβολόν σε γινώσκομεν, τῆς ἀσεβείας συνήγορον, ἁγνείας τε σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδαγμάτων καὶ κρηπῖδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα θεόπνευστε.

Ὅμοιον.

Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀθλοφόρων ὁμότροπον, Ἀσκητῶν ὁμόζηλον εὐφημοῦμέν σε, καὶ Διδασκάλων ἐκσφράγισμα, καὶ θεῖον ἐκτύπωμα, καὶ Χριστοῦ μυσταγωγόν, Ἱεράρχα μακάριε, καὶ θεόρρυτον, Ποταμὸν ἰαμάτων τοὺς ἀνόμους, καὶ βλασφήμους διανοίας, κατακαλύπτοντα πάνσοφε.

Ὅμοιον.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, πλεονάσας Πανόλβιε, τῆς χαρᾶς ἠξίωσαι τοῦ Κυρίου σου, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ τῇ αἴγλῃ νοητῶς, ἀποστίλβων τοῦ Πνεύματος, νῦν παρέστασαι, δεξιᾷ ζωηφόρῳ λαμπηδόσιν, Οὐρανίοις ἀεννάως, καταστραπτόμενος ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως. ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ δοξάζω σου σεμνή, τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πρᾳότητος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν Νικηφόρον ὡς νικηφόρον ᾄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

Δημόσια Βιβλιοθήκη

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

ΤΗν πρᾶξιν τῆς θεωρίας ἔδειξας, σαφῶς ἐπίβασιν. τὴν γὰρ ψυχὴν ῥυθμίσας πρακτικῶς, Νικηφόρε πανόλβιε, πρὸς θεωρίαν ἄϋλον, τὴν ἀκροτάτην ἀνεπτέρωσας.

ΟΛόγος ὡραϊσμένος πράξεσιν, ὁ βίος λόγῳ δὲ, κεκοσμημένος ὤφθης σου λαμπρῶς, Νικηφόρε θεόληπτε. διὸ ἐπὶ τοῦ θρόνου σε, τοῦ ὑψηλοῦ Χριστὸς ἀνέθετο.

ΝΟσήσας τοῦ μαμωνᾶ τὴν αἵρεσιν, Λέων ὁ δείλαιος, καὶ τῇ στεῤῥᾷ σου πέτρᾳ προσβαλὼν, Νικηφόρε συντέτριπται, καὶ θαυμαστή τις γέγονεν, ἡ συμφωνία τῆς σοφίας σου. Θεοτοκίον.

ΙΑ'σω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντὸς, τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταῤῥαγέντας πτώματι, τῶν Προπατόρων Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

ΚΑτακοσμήσας, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις τὸν βίον σου, καὶ φωστὴρ λόγον ζωῆς, σαφῶς ἐπέχων γενόμενος, Χριστοῦ τὴν πανίερον, Ποίμνην ἐποίμανας.

ΗΘεοῤῥήμων, καὶ πυρίνη σου γλῶσσα καὶ εὐθὴς, τῷ πυρὶ τῷ νοητῷ, τὰς ἀκανθώδεις κατέφλεξεν, αἱρέσεις Θεόσοφε, Πάτερ ἀοίδιμε.

ΦΙλοσοφίᾳ, τῆς σοφίας τὸ βάθος ἠρεύνησας, καὶ δογμάτων σου πλοκαῖς, τοὺς ἀθετοῦντας εἰκόνα Χριστοῦ, τρανῶς ἀπηγχόνησας, Ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

ΟΜολογοῦντες, τὸν Πατρὶ πρὸ αἰώνων συνάναρχον, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς τεχθέντα Πανάμωμε, κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεομήτορα.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΧΟροὶ Πατριαρχῶν, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, Νικηφόρε τιμῶσι. προστάτην γὰρ ἐδέξαντο, τὴν ψυχήν σου τὴν ἔνδοξον. ὅθεν σήμερον, καὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, μεγαλύνουσα, τὸν Βασιλέα δοξάζει, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΜΗτέρα σε Θεοῦ ἱκετεύομεν πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΟΡῶσά σε Χριστὲ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

ΡΩ'μῃ τῇ θείᾳ τὰς μύλας Ἱεροφάντα, τῶν ἀσεβῶν συνέθλασας, τῷ στεῤῥῷ σου λόγῳ, τούτους τροπωσάμενος, καὶ σέβαν ἐδίδαξας, Θεῖον τοῦ Σωτῆρος εἰκόνισμα.

ΟΜολογίᾳ τὴν θείαν Ἱερωσύνην, περιφανῶς ἐφαίδρυνας, Πάτερ Νικηφόρε, Λέοντος ὠμότητι, περιορίζόμενος, μύστα τῶν ἀῤῥήτων Θεόληπτε.

ΝΕανικῶς προϊστάμενος Νικηφόρε, τῶν ἀσεβῶν δογμάτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, μάστιγι τῶν λόγων σου, τοὺς λύκους ἐδίωξας, Πίστιν τὴν ὀρθὴν καπηλεύοντας. Θεοτοκίον.

ΣΕσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον πρὶν τεκοῦσα, Λόγον Θεοῦ Πανύμνητε κεχαριτωμένη, Κόσμον ἀνεκαίνισας. διό σε Θεόνυμφε, Πίστει ὀρθοδόξως γεραίρομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

ΝΟῦν ἔχων καθαρὸν, Οὐρανοὺς ἐκβαλόντα, τῆς γνώσεως καὶ σοφίας, τὸ ἀμάραντον ἄνθος, ἐδρέψω Παμμακάριστε.

ΚΑὶ λόγον πρακτικὸν, καὶ ζωὴν ἔχων ἄληπτον, ὡς Ἥλιος ἐξαστράπτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, λαμπρύνεις τὸ στερέωμα. Θεοτοκίον.

ΗΛύσις τῆς ἀρᾶς, τῆς Προμήτορος γέγονας, Πανάμωμε συλλαβοῦσα, τὸν ἡμᾶς εὐλογίαις, ταῖς θείαις στεφανώσαντα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

ΦΩσφόρος, ταῖς ἀκτῖσιν ἐκλάμπων τοῦ Πνεύματος, ταῖς Ἐκκλησίαις Θεόφρον, ἀνεσχέθης στήλη οὐρανομήκης, καὶ νεφέλη, πρὸς κληρουχίαν ἄγων Οὐράνιον.

ΟΛην σου, τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιερώσας, διαφερόντως ἐντεῦθεν, ἐπὶ πᾶσαν ἀρχῶν τὴν Οἰκουμένην, κατεστάθης, Ἱεροφάντα Πάτερ μακάριε.

Ῥήγνυσι, τὰς πλοκὰς τῶν ἀθέων αἱρέσεων, σοῦ ὁ θεόπνευστος λόγος, τῷ διστόμῳ ξίφει τοῦ Παρακλήτου, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ἀληθείας πᾶσι προδείκνυσι.

Θεοτοκίον.

Οἱ νόμοι, παραδόξως τῆς φύσεως λύονται, ὅτι Παρθένος νῦν τίκτει, καὶ θηλάζει Κόρη ἀπειρογάμως, συλλαβοῦσα, τὸν τῶν ἁπάντων Κτίστην καὶ Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν σήμερον, ὡς ἀληθῶς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πιστῇ τιμῶντάς σε, ὡς Ἱεράρχην ὁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τοῦ Πατριάρχου, Πατριάρχης πλησίον, Θείου γέροντος Ἀβραὰμ, Νικηφόρος.

Δευτέρῃ Νικηφόρος εἰς Ἐδὲμ εὕρατο μοίρην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ δυσσεβοῦς Κοπρωνύμου, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων· πατέρες δὲ αὐτῷ ἐξ εὐπατριδῶν, καὶ περιωνύμων, Θεόδωρος καὶ Εὐδοκία. Οὗτος ὁ Θεόδωρος γέγονεν ἀπογραφεὺς τῶν Βασιλικῶν ἐνταλμάτων, καὶ διαβληθεὶς ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων Εἰκόνων, μάστιξι καταξαίνεται, καὶ ἐπὶ Μίλλασαν στέλλεται τὸ δεινότατον φρούριον. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνακληθεὶς, καὶ μὴ εἴξας τοῖς βασιλικοῖς προστάγμασι, πάλιν ὑπὲρ τὴν Νίκαιαν ὑπερορίζεται, κἀκεῖσε διαρκέσας χρόνους ἕξ, ἐν κακώσει πολλῇ, τὸν βίον καταλιμπάνει. Ὁ δὲ τούτου παῖς ὁ τίμιος Νικηφόρος, τοὺς τῆς ὀρθοδοξίας στεφάνους ἐξ αὐτῆς τῆς λοχείας ἐνειλίσσεται, καὶ εὐσεβείας γάλακτι τρέφεται, καὶ τὸ νηπιῶδες παραμειψάμενος, καὶ καλῶς παιδευθεὶς, εἰς τοὺς συγγραφεῖς κατατάττεται. Εἶτα σκύβαλα πάντα καὶ ὡς ἀράχνην λογισάμενος, ἀναχωρεῖ τῆς Πόλεως, καὶ τὴν Προποντίδα τοῦ ἄστεως καταλαμβάνει. κἀκεῖσε μόνος μόνῳ Θεῷ προσανεῖχε πλείστοις πόνοις καὶ ταλαιπωρίαις προσομιλῶν. Ἐπεὶ δὲ Ταράσιος ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς ἀπεβίω, Νικηφόρος οὗτος ὑπὸ Νικηφόρου Ἄνακτος βιασθεὶς, καὶ παρακληθεὶς, τὸν θρόνον ὑπεισέρχεται Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ μετὰ μικρὸν τοῦ αὐτοῦ Βασιλέως ἀναπαυσαμένου, καὶ Σταυρακίου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ διαδεξαμένου τὴν Βασιλείαν, καὶ αὐτοῦ τάχιον ἀποβιώσαντος, Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατος τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα διαδέχεται. Τοῦτον δὲ καθελὼν Λέων ὁ θηριώνυμος τῆς Βασιλείας, καὶ ταύτης ἐγκρατὴς γενόμενος, κατὰ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων χωρεῖ, καὶ κατὰ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως. Ὅσα δὲ καὶ ὁποῖα ὁ σεβάσμιος Πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλιτήριον διεξῆλθε παρρησιασάμενος, ἀδύνατον λέγειν καὶ γράφειν. Ὁ δὲ θεομισὴς παραυτίκα καθελὼν αὐτὸν τοῦ θρόνου, καὶ ὑπερορίσας, καὶ εἱρκτῇ τοῦτον ἀπορρίψας, μηδὲ μιᾶς παραμυθίας παρ' οἱουδήποτε προστάττει τοῦτον μεταλαβεῖν. Καὶ οὕτω διήρκεσεν ὁ γεννάδας ταλαιπωρούμενος, μέχρις αὖ ὁ δείλαιος οὗτος τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν, ὑπὸ τῶν οἰκείων μαχαίραις μεληδὸν κατακοπεὶς, ἐν τῷ τοῦ Φάρου νεῷ. Ὁ δὲ μακάριος οὗτος, χρονίαις ταλαιπωρίαις καὶ κακοπαθείαις καταπονηθεὶς, ἑβδομηκοστόν που χρόνον πληρώσας, εἰς χεῖρας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο, ἐννέα ἐν τῇ Ἀρχιερωσύνῃ διατελέσας χρόνους, δεκατρεῖς δὲ ἐν ἐξορίᾳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναόν σε ζῶντα, Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπιστάμεθα, ἔνδον ὡς λυχνία ἔχοντα χρυσαυγὴς, τῆς Τριάδος τὴν ἐπίγνωσιν. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ.

Αἱρετιζόντων, τὰς γλωσσαλγίας καταλέλοιπας, πείθων τὴν Εἰκόνα σέβειν τὴν τοῦ Χριστοῦ, Νικηφόρε τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ.

Σοφίας πλοῦτον, καὶ πολιτείαν ἔχων ἔνθεον, πᾶσαν διαβὰς τὴν αἴσθησιν νοερῶς, τῷ Χριστῷ νῦν προσωμίλησας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαιροῦντες, τὰ ἰδιώματα μηδὲ συγχέοντες, ἕνα τὸν Χριστὸν δοξάζομεν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Λόγον κράζοντες. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Αἵματι Χριστοῦ λελυτρωμένος, τῇ γνώμῃ τὸν δι' αὐτὸν ὑπέστης θάνατον· τῆς γὰρ συνειδήσεως, ἐνέγκας μαρτύριον, ὁμολογίας χάριτι καταλαμπόμενος, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Σῶμα καὶ ψυχὴν κεκαθαρμένος, τῷ Λόγῳ τῷ παντεπόπτῃ λόγον δέδωκας, τοῦτον πρὶν ἀσώματον, ἄναρχον δεικνύοντα, καὶ συμπαθῶς γενόμενον ἄνθρωπον ὕστερον, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ἵνα κληρουχίας οὐρανίου, καὶ δόξης ἀδιαδόχου τύχῃς ἔνδοξε, δόξαν τὴν ἀμάραντον, Πάτερ καταλέλοιπας, ὑπερορίας ἅπασαν φέρων πικρότητα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνην καθαρὰν ὁ καθαρός σε, νυμφίος ὁ νοητὸς εὑρὼν Πανάμωμε, Κρῖνον εὐωδέστατον, Ἄνθος ὡραιότατον, καὶ φωτοφόρον Θάλαμον, Νύμφην προσήκατο· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Εὗρες τὸ μακάριον τέλος, ὑπεξελθόντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ τῆς ἀληθείας φανείσης, τῇ θεωρίᾳ τοῦ ἀκηράτου κάλλους· οὗπερ νῦν ἐμφορούμενος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Ἄρνακα κυκλοῦντες τὴν θείαν, τοῦ Θεοφόρου Νικηφόρου, δεῦτε χρυσοφόροι προθύμως, ὡς νικηφόρον τοῦτον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ πανήγυριν, μετ' εὐφροσύνης ἑορτάσωμεν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγώνων, τῆς ὁμολογίας τῷ στέφει, Ἱερομάρτυς ὤφθης κοσμούμενος· ᾧ καθωραϊζόμενος, τῷ σῷ Δεσπότῃ νῦν παρέστασαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε, πάντες οἱ Πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Γ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τῶν κυριοκτόνων σε δεινοί, παῖδες προδεδώκασι, φθόνῳ τηκόμενοι ἔνδοξε, καὶ ἀνδρισάμενος, ἀκαταγωνίστως, Παραδείσου εἴληφας, ὦ Λουκιλλιανὲ τὴν ἀπόλαυσιν· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανίεροι Πατέρ, ὥσπερ παθαρχοῦντές σοι, σὺν σοὶ ἀθλοῦσι στερρότατα, καὶ ἡ ἀοίδιμος, καὶ Ὁσία Παῦλα, Μάρτυς ἀξιάγαστε· μεθ' ὧν νῦν κατοικεῖς τὰ Οὐράνια. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἰάσεων νάματα ἡ σή, θήκη τοῖς προστρέχουσιν, ἀναπηγάζει ἑκάστοτε, Μάρτυς πολύαθλε, καὶ ἐκπλύνει πάθη, καὶ βυθίζει φάλαγγας, δαιμόνων συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον ἐμέ, τὸν ἀναπολόγητον, τὸν ἀπωσμένον καὶ ἄθλιον, Ἁγνὴ ἐλέησον, καὶ μὴ καταισχύνῃς, ἀλλὰ τάχος πρόφθασον, καὶ ῥῦσαι ὅταν μέλλει ὁ Κύριος, κρίναι τὰ σύμπαντα, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον· ὅσα θέλεις σεμνὴ καὶ γὰρ δύνασαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ Ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Λουκιλλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Λόγος σε τοῦ Θεοῦ θεραπευτήν, Μαρτύρων δὲ κλέος, ἀνυμνῶ Λουκιλλιανέ· διό μοι πρεσβείαις σου παράσχου, τὸν ἱλασμὸν τῶν κακῶν καὶ τὴν ἴασιν.

ΟΛῃ διανοίᾳ τε καὶ ψυχῇ, ὅλος ἀνεκράθης, τῇ ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τῶν εἰδώλων ἐξαπάτης, καὶ ἀσθενείας Σοφὲ καταπεφρόνησας.

ΥΠὲρ πᾶσαν δόξαν τὴν ἐπὶ γῆς, τὴν διὰ βασάνων, δόξαν θείαν ἐπιποθῶν, τῆς ἀγήρω δόξης Θεομάκαρ, τῶν Οὐρανίων τερπνῶν κατετρύφησας.

Θεοτοκίον.

ΚΛίμαξ ἣν ἑώρακεν Ἰακὼβ, σὺ εἶ Θεοτόκε. διὰ σοῦ γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς, ὁ Λόγος συνήφθη καὶ πρὸς ὕψος, τὴν τῶν βροτῶν οὐσίαν εἵλκυσεν.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΙΟύδας προδέδωκε, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Κύριον, Θεοκτόνοις· σὲ δὲ νῦν ἀνόμοις, Ἰουδαῖοι προδίδωσιν.

ΛΟγοις σε ὁ βάσκανος, ἐξαπατᾷν θωπείαις πειρώμενος, ὤφθη τοῖς σοῖς, λόγοις ἀντὶ λίθων, Ἀθλοφόρε βαλλόμενος.

ΛΥχνος φαεινότατος, τοῖς συναθλοῦσί σοι γέγονας, φωταγωγῶν, ἐν ταῖς θείαις τρίβοις, τῆς ἐκεῖ ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

ΙΛεων γενέσθαι μοι, σὲ δυσωπῶ ταῖς σαῖς Δέσποινα, παῤῥησίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΠΥρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, ὦ Λουκιλλιανὲ, Ἀθλητὰ γενναιόφρον. τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο, τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν. ὅθεν ἤνυσας, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ νηπίων Ἁγίων. μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΟΡῶσά σε Χριστὲ, ἡ παναμώμητος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΑΠαστράπτεις τοῖς λόγοις σου, καὶ φωταγωγεῖς τὸν Κόσμον τοῖς ἄθλοις σου, τῶν Τυράννων δὲ τὴν ἔπαρσιν, ὡς ἀχλὺν διώκεις αὐτόστατον.

ΝΕος ὤφθης ἐκ Πίστεως, Ἀβραὰμ ὡς πάλαι δικαιωθεὶς ἐν Χριστῷ. ἐπιγνώσει γὰρ τοῦ Κτίσαντος, ἀπηρνήσω πᾶσαν ματαιότητα.

ΟΛετῆρα τῆς πλάνης σε, καὶ τῶν ἀλγεινῶν παθῶν ἰατῆρα πιστοὶ, κεκτημένοι Μάρτυς ἔνδοξε, ἐντρυφῶμεν πάντες τῶν ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

ΥΠὲρ νοῦν τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου Μητροπάρθενε. ἐν γαστρὶ γὰρ συλλαβοῦσα Θεὸν, ἀνεκφράστῳ λόγῳ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

ΜΟνε Ἰατρὲ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ταῖς ἐντεύξεσι, τῶν παθημάτων τὴν ὀδύνην μου θεράπευσον.

ΑΝθος ἱερὸν, γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης Μάρτυς ἔνδοξε, τὴν εὐκαρπίαν ἐν τοῖς ἄθλοις προβαλλόμενος.

ΡΗματα ζωῆς, ἐν καρδίᾳ κεκτημένος Σοφὲ, τῶν Τυράννων τὰ θωπεύματα, τῇ σῇ ἐνστάσει ἀπενέκρωσας ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

ΤΕῖχος ἀῤῥαγὲς, καὶ λιμένα καὶ ὀχύρωμα, καὶ ἐλπίδα Θεομῆτορ ἁγνὴ, καὶ θεῖον ὅπλον, κεκτημένοι σε σῳζόμεθα.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΥΨώσας σου νοητῶς, τὸν θεῖον τῆς ψυχῆς ἔρωτα, πρὸς πῦρ τὸ τυραννικὸν, θαῤῥῶν ηὐτομόλησας, καὶ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, σὺν παισὶν ἐθάλφθης, Ἀθλοφόρε καρτερώτατε.

ΡΩθοῦσα Μάρτυς σοφὲ, καὶ Παῦλα ταῖς ὑποθήκαις σου, ἐνεδείξατο καρτερῶς, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ στέφανον ἤρατο τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ.

ΟΡῶν σου τὸ ἀκλινὲς, ὡς ὄρος Σιὼν ἀσάλευτον, οὐκ ἤνεγκεν ὁ ἐχθρὸς, ἀλλ' ὅλος αἰσχύνεται, καὶ πρὸς γῆν πατούμενος, ὑπὸ σοῦ Θεόφρον, ἐν τῷ σκάμματι συντρίβεται.

Θεοτοκίον.

ΣΥνέλαβες ἀληθῶς, τὸν θεῖον Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάχραντε τέτοκας. ὃν λιταῖς ἱλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ϛ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Ὑπατίου, Παύλου, καὶ Διονυσίου.

Στίχ. Λουκιλλιανὸς καὶ Παῦλα σὺν νηπίοις, Αἵματι ὠνήσαντο Μαρτύρων στέφη.

Τῇ δὲ τρίτῃ Λουκιλλιανὸς Σταυρῷ τετάνυσο.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Ἱερεὺς τῶν εἰδώλων τὸ πρότερον, γηραιὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τρίχα λευκός, τὴν οἴκησιν ἔχων οὐ πόρρω τῆς Πόλεως Νικομηδείας. Μετατεθεὶς δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν, καὶ προσαχθεὶς Λιβανίῳ τῷ Ἄρχοντι, καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, καὶ τὴν προτέραν ἑλέσθαι θρησκείαν, θλάττεται τὰς σιαγόνας, καὶ τύπτεται ῥάβδοις, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται. Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, κἀκεῖσε παιδία τρία διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν πεισθέντα εὑρών, μετ' αὐτῶν αὖθις τῷ Κόμητι ἐμφανίζεται, καὶ ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ τῶν παίδων ἐμβάλλεται. Ἄνωθεν δὲ ἐπιχεθέντος ὄμβρου καὶ τῆς φλογὸς σβεσθείσης, ἐξέρχονται ἀβλαβεῖς. Καὶ δεξάμενος ἅμα τοῖς παισὶ τὴν ἀπόφασιν, ἤχθη εἰς τὸ Βυζάντιον, τοῦτο τοῦ Κόμητος προστάξαντος. Καὶ τὰ μὲν παιδία ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ὁ δὲ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς Σταυρῷ ἀναρτηθείς, τῷ Θεῷ παρέθετο τὴν ψυχήν, τῆς Ἁγίας Παρθένου Παύλης συμπαρούσης, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν μωλώπων αὐτοῦ ἐπιμελησαμένης, καὶ ἐν τῷ πελαωθῆναι τῶν Ἁγίων τὰ λείψανα παραγαγούσης. Ἦν γὰρ ἐκ προγόνων πιστή, καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐποιεῖτο, ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσιέναι, καὶ τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχοντας θεραπεύειν καὶ ἰατρεύειν καὶ διατρέφειν. Ἥτις κατασχεθεῖσα, ἤχθη πρὸς τὸν Κόμητα. Καὶ μὴ πεισθεῖσα θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, πρῶτον μὲν γυμνωθεῖσα, ἱμᾶσι τύπτεται, εἶτα ῥάβδοις. Ἔνθα δὴ ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν πληγῶν τὸ σῶμα διαλωβηθεῖσα, ἐπιστασίᾳ Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής, καὶ θαρσοποιεῖται πρὸς τὸ μαρτύριον. Καὶ πάλιν προσαχθεῖσα τῷ Κόμητι, κατὰ τοῦ στόματος τύπτεται εἰς αὐτὸν ἐξυβρίσασα. Καὶ τεθεῖσα ἐν φυλακῇ, πάλιν εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. Καὶ ἐν καμίνῳ βληθεῖσα, ἀβλαβὴς ἐξῆλθε καὶ ἄφλεκτος. Δεξαμένη δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τὸ Βυζάντιον φθάσασα, κατὰ τὴν τοῦ Κόμητος πρόσταξιν, καὶ γενομένη κατὰ τὸν τόπον ἔνθα ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἐπληρώθη σὺν τοῖς παισί, τὸν αὐχένα ἐτμήθη, καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας ἐκομίσατο στέφανον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὀξείᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Παύλου ἐβόας, οὐ χωρίσαι με Μάρτυς ἐκ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, οὐ κίνδυνος οὐ λύπη, οὐ ξίφος οὐ λιμός τε. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες, ὁ τῶν Πατέρων.

Ἐν τῇ Πέτρᾳ ἐρείσας, τῇ τῆς ὁμολογίας τοὺς θείους πόδας σου, ἀπτόητος ἐδείχθης, τῷ σάλῳ τῶν κυμάτων. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων. Θεοτοκίον.

Λυτρωθείημεν πάντες, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ νόσων πολυτρόπων, πρεσβείαις σου πανάγνοις, Θεομῆτορ κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων.

Ὠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Παρὰ τὰς θείας ὡς ἀληθῶς διεξόδους, φυτευθεὶς τῆς Πίστεως Κυρίου, ξύλον ἀνεδείχθης, Παμμάκαρ ζωηφόρον.

Ὡραιωθέντες οἱ Ἀθληταὶ ἐν τῷ κάλλει, τῆς Χριστοῦ σεπτῆς ὁμολογίας, στέφος οὐρανόθεν, ἐδέξαντο ἀξίως. Θεοτοκίον.

Κατακλιθέντα τοῖς ἀλγεινοῖς καὶ πτωθέντα, διανάστησόν με Θεομῆτορ, ὅπως σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ὠδὴ θ΄. Μεγαλύνομέν σε.

Λογικοὺς λειμῶνας, αὔθη βλέποντες, Χριστοῦ εὐωδέστατα, τοὺς Μάρτυρας σήμερον, τιμαῖς μεγαλύνωμεν.

Φωσφόροι φανέντες, ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ Μάρτυρες λάμπουσι, τῆς ὁμολογίας τὸ φῶς.

Ὀδύνας παθῶν, ταῖς εὐχαῖς τῶν Ἀθλοφόρων, ἰώμενος νῦν, κἀμοῦ θεράπευσον τὸ ἄλγος Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ σκέπην, καὶ ἀχείμαστον λιμένα, Πανάμωμε, οἱ Πιστοὶ κεκτήμεθα, δι' ἧς καὶ σῳζόμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ δοξάζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, ὡς Σωτῆρα τεκοῦσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Δ'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἑσπέρας ψάλλεται τὸ α'. Ἀντίφωνον, τὸ Μα-[illegible].

Ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον, εὐσεβείας τὸν πρόβολον, ὄργανον τῆς χάριτος τὸ θεόπνευστον, τῶν Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθως θεμέλιον, ἀρραγέστατον, Ἱεράρχην τὸν μέγαν Μητροφάνην, ἱεραῖς ἐν ὑμνῳδίαις, εὐφημήσωμεν σήμερον.

Ὅμοιον.

Ὅτε σκῆπτρα Βασίλεια, ἡ τῶν Πόλεων Ἄνασσα, κατ' ἀρχὰς καὶ στέμματα ἀνεδέξατο, τότε σοῦ πρώτου ηὐμοίρησε, παμμάκαρ Μητρόφανες, θείᾳ ψήφῳ τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχου θεόφρονος, προεξάρχοντος, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας καταλλήλως, τῇ ἐνθέῳ βιοτῇ σου, ἀνυψωθέντος λαμπρότατα.

Ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψας, ταῖς ἀκτῖσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μητρόφανε καὶ λαμπρότησι, τῶν ἀρετῶν καὶ δογμάτων σου, τῶν θείων καὶ ἅπαντας, καταφωτίσας λαούς, ἐκδιδάσκων τρανώτατα, ὀρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος τῆς Τριάδος, καταισχύνων τοὺς Ἀρείου, ἐρεσχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἱερώτατος, καὶ θεοφόρος ἐδείχθης, χρίσμα θεῖον ἅγιον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καὶ φαιδρῶς πάντοτε, προχωρῶν Ὅσιε, τῶν Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι μυούμενος, τὰ σωτηριώδη μυστήρια, ὡς Ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρχης εὐκλεής, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἤστραψεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, παμμάκαρ Μητρόφανες, καὶ τῆς πλάνης ζόφωσιν διεσκέδασεν. ἀληθῶς ὤφθης γάρ, φωταυγὴς ἥλιος, Ἱεράρχα παμμακάριστε, καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου γενόμενος. ὅθεν σου τὴν μνήμην, τὴν θείαν καὶ φωσφόρον καὶ σεπτήν, ἐπιτελοῦντες Μητρόφανες, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ὅμοιον.

Νοῦς σου ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον θεόφρον, πίστει καλλυνόμενος, καὶ λαμπρῶς θεούμενος πανοίδιμε, ἐν θνητῷ σώματι, καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ προσεκτήσατο, τὴν τῶν Ἀσωμάτων λαμπρότητα, παθῶν ἔξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες λαμπρότατε φωστήρ, καὶ πρεσβεύει τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα, ἦχος β'.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον σου, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, Ἱερεῖς καὶ Μονάζοντες ηὐλαβήθησαν, Βασιλεῖς τε καὶ Ἄρχοντες ᾐδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθείς. ὃν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Πάτερ ἁγιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μέγας ἀνεδείχθης ἀληθῶς, σὺ Ἀρχιερεὺς τοῦ Ὑψίστου, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, ἔρεισμα τῆς πίστεως, καὶ πύργος ἄσειστος, εὐσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος στῦλος, κανὼν ἀκριβέστατος, Ἀρχιερέων Χριστοῦ. ὅθεν εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανίερον μνήμην, ἱερῶς γεραίρομεν Μητρόφανες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἄγει καταλλήλως ἡ σεπτή, Πάτερ Ἐκκλησία αἰσίως, πανευκλεῆ Ἑορτήν, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, πιστοὺς εὐφραίνουσα, καὶ λαοὺς διεγείρουσα, πρὸς δόξαν Κυρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τοῦ σὲ δοξάσαντος, Λόγου καὶ Θεοῦ ὃν δυσώπει, ἐκ παντὸς κινδύνου λυτροῦσθαι, τοὺς αὐτὴν τελοῦντας πανσεβάσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Τὴν μὲν τῆς Ἀρείου δυσσεβοῦς, πάνσοφε αἱρέσεως σβέσας, ὡς πῦρ παμφά-

γον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, Ποταμῶν ἀεὶ βρύουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας. οἷσπερ δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἠγωνίσω, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ σεβάσμιος πανήγυρις, ὡς ἔαρ ἡδύπνοον τοὺς πιστοὺς εὐωδιάζουσα, καὶ πάσας συγκαλοῦσα τὰς Ἐκκλησίας, πρὸς εὐφροσύνην μυστικήν. ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ χάριτας νέμων πνευματικάς, ὁ μέγας φωστήρ, ὁ χριστομύστης Μητροφάνης, ὁ λάμψας ἐν τῷ Κόσμῳ εὐσεβείας ταῖς ἀκτῖσι, καὶ τὸ σκότος διώξας, τῆς Ἀρείου μανίας, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς καθέδρας, ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ᾗ ἀξίως ἐτέθη, τῇ ἄνωθεν προμηθείᾳ, τὰς αὐγὰς ἐξαστράπτων τῆς χάριτος. οὐ γὰρ ἔδει τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Διὸ πάντες αὐτὸν καταξίως ἀνυμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ θρόνου κοσμήτορα, καὶ πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Τὸ μέγα τῆς Τριάδος Μυστήριον κηρύττων, τὴν ἐν Χριστῷ οἰκονομίαν διετράνωσας πᾶσιν, ὡς ποίμνης Ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τοὺς νοητούς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τούτων, φθοροποιοῦ λύμης σώσας βοῶντα· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι. δόξα τῷ βεβαιοῦντι διὰ σοῦ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος, ἡ συνήθης στιχολογία. μετὰ δὲ τὴν α'. στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος γ'.

Θείας Πίστεως.

Δόγμα ἔνθεον ἐπικρατύνας, ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν, ὦ Μητρόφανες καταισχύνας τὸν Ἄρειον. τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, κάθισμα. Ὅμοιον.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Μητρόφανες. ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πανάγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου, τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκός, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς, καὶ τὴν Βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων Ὅσιε, βακτηρίᾳ λόγων, τῶν θείων θεόπνευστε. ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μητρόφανες. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. Δίς.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τὴν Οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτόν, τὸ πανάγιον Ὄρος τὴν φωτεινήν, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, Βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τὴν τῆς Εὔας ἀνάκλησιν, τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον, ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον, ἦχος α΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ζήτει εἰς Ἱεράρχας. Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τό, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, εἰς ἦχον β΄. Τὸν ἐν σαρκὶ Ἰσάγγελον. Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Τό, Κύριε ἐλέησον ιβ΄.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η΄. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τὸν ἀρχιθύτην Μητροφάνην αἰνέσω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἐξ ὕψους παράσχου μοι, Θεοῦ Λόγε ἄναρχε, φωτίζουσάν μου τὸν νοῦν, εὐφημῆσαί σου, τὸν μέγαν Ἱεράρχην, τὸν σὲ ὁμοούσιον Πατρὶ κηρύξαντα.

Ὁ βίος σου ἔνθεος, ὁ τρόπος δέ σου θεόληπτος, ὁ ζῆλος διάπυρος, τὸ ἦθος σεμνοπρεπές, ὁ δὲ λόγος σου, ζωῆς πλήρης θεόφρον· ὅθεν ἀναδέδειξαι φωστὴρ Μητρόφανες.

Ναὸς ἐχρημάτισας, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καὶ Πόλις σὺ ἔμψυχος, εὐφραινομένη Θεοῦ, ὥσπερ ὕδασι, τοῖς δόγμασι Παμμάκαρ. δι' ὧν κατεφαίδρυνας Κόσμου τὰ πέρατα.

Ἀνοίξας τὸ στόμα σου, λόγῳ Θεοῦ Πνεῦμα εἵλκυσας, καὶ ῥήματα ἔβλυσας τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ ἐκύρωσας, ἐνώπιον Συνόδου, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, σοφὲ Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ὁ ἄναρχος, ὁ τῷ Πατρὶ συνδοξαζόμενος, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ σοῦ, σὰρξ γεγένηται, καὶ ἐν ἡμῖν δι' οἶκτον, ἐσκήνωσεν Ἄχραντε, ὥσπερ ηὐδόκησεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέγιστον ὑμνῶ τοῦ Μητροφάνους κλέος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς Ἱερεύς, ὡς Θεοῦ διάκονος, παρεστὼς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκτενῶς ἱκέτευε τυχεῖν, αἰωνίων ἀγαθῶν, Πάτερ Μητρόφανες.

Ἐκλελεγμένος Κυρίῳ ἱερουργεῖν, τὸ σεπτὸν μακάριε, Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν λαούς, παραινέσεσι σοφαῖς, Πάτερ ἐπέστρεψας.

Γνῶσιν τὴν θείαν πλουτήσας λόγον ζωῆς, ἐκ καρδίας ἔβλυσας, καταρδεύοντα ψυχάς, χερσωθείσας πάθεσι σοφέ, Ἱεράρχα τοῦ Θεοῦ, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτάτη χορεία τῶν Προφητῶν, προεδήλου πόῤῥωθεν, ἐσομένην σε Θεοῦ, ἀληθῆ λοχεύτριαν Ἁγνή, ἀνωτέραν Χερουβίμ, καὶ πάσης Κτίσεως.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ῥητόρων ἁπάσας φληναφίας, διέλυσας μάκαρ ταῖς στεῤῥαῖς, ἐνστάσεσι τῶν λόγων σου, καὶ ἀδρανεῖς ἀπέδειξας, ἰσχύϊ τῇ θεόθεν σοι, χορηγηθείσῃ Θεόσοφε.

Χριστοῦ ὀπαδὸς γεγενημένος, καὶ τότε τὸν θρόνον ἐπὶ γῆς, ἐκληρώσω Μητρόφανες, πρῶτος εἰς Πόλιν Ἄνασσαν, Πατριαρχῶν δεικνύμενος, ἀξίως Θεομακάριστε.

Ἰδὼν σου τὸ εὔθετον τῆς γνώμης, ὁ πρῶτος Ἄνακτωρ εὐσεβῶν, τῷ Θείῳ ἑπόμενος, βουλήματι Μητρόφανες, Πατριαρχῶν σε πρόκριτον, θείᾳ Συνόδῳ ἀπέφηνε.

Θαυμάσασα Σύνοδος ἡ πρώτη, τὴν λάμπουσαν χάριν τῶν ἐν σοί, δωρημάτων τοῦ Πνεύματος, τῇ θείᾳ ψήφῳ Ὅσιε, Θεοῦ καὶ τῇ τοῦ Ἄνακτος, ἀκολουθοῦσα δοξάζει σε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλων χαρίτων ἠξιώθης, Μαρία Κυρία τοῦ παντός, ὡς τὸν Θεὸν γεννήσασα, ἐν σαρκὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν ἐν ταὐτῷ σὲ δείξαντα, Παρθένον καὶ Θεομήτορα.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Σταλάζων θεῖον γλυκασμόν, ἐκ χειλέων σου Πάτερ, τῆς πικρᾶς ἀθεΐας, ἀπεξήρανας κρουνούς, ποτίσας τοὺς εὐσεβεῖς, θεῖον ὕδωρ, μάκαρ ἐπιγνώσεως.

Τῇ θείᾳ ψήφῳ προκριθείς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης, ἀναιμάκτους θυσίας, ἀναφέρων τῷ Θεῷ, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, θεοφόρε Πάτερ Ἱερώτατε.

Ὁ τάφος ἔνθα τὸ σεπτόν, σοῦ κατάκειται σῶμα, εὐωδίαν ἐκπέμπει, ὡς Παράδεισος ἡμῖν, εὐωδιάζων Θεῷ, Ἱεράρχα ἔνδοξε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τοῦ τόκου σου Ἁγνή, τὸ ἀπόῤῥητον βάθος, ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων. ὁ Θεὸς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

γὰρ ἑαυτὸν, κενώσας δι᾽ οἰκτιρμῶν, ἐν γαστρί σου, ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Ἀποστόλων τοὺς τρόπους καὶ τὰς φωνὰς, ἐκμιμούμενος ὤφθης παναληθῶς· ὡς Πέτρος γὰρ ἐνώπιον, τῆς Συνόδου ἐκήρυξας, τῷ Θεῷ Πατρὶ Λόγον, Υἱὸν ὁμοούσιον, Ἰωάννου πλουτήσας, θεόφθογγα ῥήματα· ὥσπερ δὲ ὁ Παῦλος, τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ποίμνης, τέθεικας Ἀοίδιμε· κατὰ δὲ τὸν Πρωτόκλητον, τὸν ποθούμενον ἔδειξας. διὸ πρέσβευε σὺν αὐτοῖς τῷ Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑψωθεὶς ἐπὶ καθέδραν, ἀκροτάτην ἐκάθισας, καὶ Πατὴρ Πατέρων, σὺ περιφανῶς ἐχρημάτισας, ὑμνολογῶν καὶ δοξάζων, τὸν Δεσπότην σου, ἐκβοῶν αὐτῷ· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τὴν πρὸς Πέτρον ἐκληρώσω, τοῦ Χριστοῦ φωνὴν Ὅσιε. ἐν τῇ σῇ γὰρ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας ἐπήξατο, τῆς Ἐκκλησίας τὰ βάθρα, ἧς οὐδέποτε, κατισχύσαι πύλαι τοῦ ᾅδου δυνήσονται.

Ἡ θρησκεία τῶν εἰδώλων, διδαχαῖς ταῖς ἐνθέοις σου, εἰς Θεοῦ λατρείαν, Πάτερ προφανῶς μετενήνεκται· τὰ εἰδωλεῖα δὲ τούτων εἰς Ναοὺς σεπτοὺς, μεταβέβληνται, θείαν στολὴν εἰσδεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως τὸν Δεσπότην, τῶν ἁπάντων γεγέννηκας, καὶ τεκοῦσα τοῦτον, Κόρη παρθένος ἔμεινας, καὶ Θεοτόκος ἐδείχθης κατ᾽ ἀλήθειαν. ὅθεν Δέσποιναν, σὲ τοῦ παντὸς καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ὑπάρχων ἔμπλεως, τοῦ Θείου Πνεύματος, Ἱερώτατε Πάτερ, τὰ πονηρὰ πνεύματα ἀπήλασας, καὶ Θεοῦ οἴκους τοὺς βροτοὺς, διδαχαῖς σου ἀπετέλεσας.

Μονάδα ἄκτιστον, ἐθεολόγησας, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσι διαιρετὴν, ἄτμητον ἀσύγχυτον, φωταγωγῶν τοὺς εὐσεβεῖς, ἱεραῖς θεολογίαις σου.

Νεκρώσας πρότερον, σαρκὸς σκιρτήματα, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, Θεῖος ἐχρημάτισας, Ἱερουργὸς τοῦ Πλαστουργοῦ, Ἱερώτατε Μητρόφανες. Θεοτοκίον.

Ὡς πύλην φέρουσαν, πρὸς θείαν εἴσοδον, ὡς Παράδεισον θεῖον, ὡς νοητὸν, τόπον ἁγιάσματος, ὡς καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νυκτὶ προσκαθήμενον, καὶ σκότει λαὸν Πάνσοφε, εἰδωλομανίας, τῷ φωτί σου, τῶν διδαγμάτων ἐφωταγώγησας, καὶ Θεογνωσίας ἀστραπαῖς, πάντας κατεφαίδρυνας, ὡς λαμπτὴρ παμφαέστατος.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, μίαν Θεαρχίαν ἐν προσώποις, τρισὶν ὑπάρχουσαν ἀδιαίρετον, ἄτμητον ἀσύγχυτον ἁπλῆν, πᾶσιν ἀνεκήρυξας, ὀρθοδόξως Τρισόλβιε.

Ἡλίου λαμπρότερον, ἐξέλαμψας Μητρόφανες. σὺ γὰρ τῆς ἀπάτης σκότος λύεις, καὶ δραπετεύεις ζοφώδεις δαίμονας, νύκτα τῶν παθῶν ἀποσοβεῖς, καὶ δεινὴν σκοτόμαιναν, φυγαδεύεις αἱρέσεων. Θεοτοκίον.

Ὑπέρλογον εὕρατο, τὸν τόκον σου Θεόνυμφε, φύσις γηγενῶν τῆς πρὶν κατάρας, καὶ εὐλογίας θεοπρεποῦς πλουτισμόν. ὅθεν εὐλογοῦμέν σε πιστοὶ, πάντες καὶ δοξάζομεν, Μαριὰμ πανευλόγητε.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τὰ θεῖα θείως ἐπιτελῶν, καὶ καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τῶν καθαρῶν ἐχρημάτισας, ἄμεμπτος ἐδείχθης ἱερουργῶν τῷ Θεῷ, ἁπλότητι καρδίας, Πάτερ Μητρόφανες.

Οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταὶ, ὤφθησαν Θεοῦ νῦν λατρευταὶ, σοῦ ταῖς σεπταῖς παρακλήσεσι· οὓς ἐξ ἀναξίων ἀξίους ἐξαγαγὼν, θεράπων ἀνεδείχθης τοῦ Παντοκράτορος.

Ὑπὸ τῆς χάριτος προκληθεὶς, ἔλυσας αὐχμὸν εἰδωλικὸν, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν λόγων σου, καὶ κεχερσωμένας καρδίας Ὅσιε, γονίμους ἀπειργάσω Πνεύματος χάριτι. Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν κύησιν τὴν φρικτὴν, ἔμεινας Παρθένος ὡς τὸ πρίν. Θεὸς γὰρ ἦν τὸ τικτόμενον, ὁ μετασκευάζων πάντα θελήματι, ἀνύμφευτε Μαρία θεοχαρίτωτε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Τὸ θεῖον σκεῦος τοῦ Πνεύματος, τὸν ἄνθρωπον Θεοῦ τὸν οὐράνιον, ἔνσαρκον Ἄγγελον, ἱεραρχίας ἀγλάϊσμα, τὸν σοφὸν Μητροφάνην ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ῥημάτων θείων ἡ δύναμις, καὶ φθόγγος τῶν ἐνθέων λογίων σου, πάντα διέδραμε, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὀρθοδοξίαν πᾶσι Μάκαρ κηρύττοντα.

Ὁ πάντα καὶ πρὸ γενέσεως, γινώσκων ὡς Θεὸς ὦ Μητρόφανες, σὲ ἐκ κοιλίας μητρὸς, προεγνωκὼς καθηγίασε, καὶ Πνεύματος δοχεῖον σὲ ἀπειργάσατο.

Στ.

Ἀπόρρητός σου ἡ σύλληψις, ἀνέκφρασος ὁ τόκος Θεόνυμφε, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς ἁγνείας μυστήριον. διό σε πίστει μόνη ἀεὶ δοξάζομεν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἡ γλῶσσά σου Πνεύματι, τεθηγμένη νοητῶς, ὡς γραμματέως κάλαμος, καλλιγραφεῖ καρδίαις τῶν εὐσεβῶν, τὸν λόγον τῆς χάριτος, Ἱερώτατε Πάτερ Θείῳ Πνεύματι.

Τὰ θεῖα μυούμενος, ὡς χωρῶν πρὸς νοητὰ, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, μυσταγωγεῖς ἐν Πνεύματι τοὺς πιστοὺς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Ἱερώτατε Πάτερ τελεώτατα.

Ῥοαῖς τῶν δογμάτων σου, κατακλύσας θολερὰ, τῆς ἀθεΐας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὡράθης τὰ εὐσεβῆ, ἀρδεύων συστήματα, τῶν πιστῶν Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐν μήτρα σου, παχυνθεὶς ἄνευ σπορᾶς, βροτὸς ὡράθη τέλειος, καινοτομῶν τὰς φύσεις θεοπρεπῶς, ὡς μόνος ἐπίσταται, Θεοχώρητε Κόρη παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Μητροφάνην, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτῆρα, τὸν ὁμοούσιον τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐν μέσῳ κηρύξαντα, θεοφόρων Πατέρων, καὶ θρόνον κοσμήσαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, καὶ προφητείας χάριν ἐκ Θεοῦ, σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μυστολέκτης τῶν Θεοῦ ἀρρήτων μυστηρίων, Ἀπόστολος ὁ μέγας, Παῦλος τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, πόρρωθεν προβλέπων, τὸ μέλλον προέγραφε, τὸν ἄξιον τοῦ θρόνου τῆς τῶν Πόλεων Βασιλίδος, τοιοῦτος ἡμῖν φάσκων, ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, Ὅσιος καὶ ἄκακος, δίκαιος καὶ ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἡνωμένος τῷ πνεύματι, ταῖς ἄνω οὐρανίαις Δυνάμεσιν· ὃς ἔχων παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, παρίσταται ἀεὶ τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, αἰτούμενος δοθῆναι ἡμῖν, ἔλεος καὶ χάριν εὑρεῖν, εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. Αὐτὸν οὖν χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στί. Γῆς ἐκστὰς Μητρόφανες Θεῖε παμμάκαρ,
Ἐκεῖ μετῆρας, ὃ Πατὴρ πάντων μέγας.
Μητροφάνης δὲ τετάρτῃ ἔδυ χθόνα βωτιάνειραν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανῶν, Υἱὸς ὑπάρχων Δομετίου. ὁ δὲ Δομέτιος, ἀδελφὸς ἦν Πρόβου τοῦ Βασιλέως, ἐγέννησε δὲ δύο Υἱοὺς, Πρόβον καὶ Μητροφάνην. Οὗτος λογισμῷ σώφρονι τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν κατανοήσας ὡς πεπλανημένην καὶ ψευδῆ, προσῆλθε τῇ Πίστει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐβαπτίσθη. Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον, συνῆν Τίτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Βυζαντίου, ἀνδρὶ Ἁγίῳ Θεοφόρῳ· ὃς αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐνέταξε κλῆρον. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἐπισκόπου τελευτὴν, ὁ Δομέτιος καθίσταται πρόεδρος. Τοῦτον διαδέχεται Πρόβος ὁ Υἱὸς τοῦ Βασιλέως. Κατασχὼν δὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη ιβ΄. πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, καὶ εὐθὺς Μητροφάνης, ὁ τοῦ Πρόβου μὲν ἀδελφὸς, τοῦ δὲ Δομετίου Υἱὸς, εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνάγεται θρόνον. Ὃν εὑρὼν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν Βυζαντίῳ Ἐπίσκοπον, καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ τῶν τρόπων εὐθὲς, τήν τε περικειμένην αὐτῷ ἁγιωσύνην κατανοήσας, οὐχ ἧττον λέγεται δι᾽ αὐτὸν, ἢ διὰ τὴν τῆς Πόλεως θέσιν, εὐφυῶς πρός τε κρᾶσιν ὡρῶν ἔχουσαν, καὶ καρπῶν ἀφθονίαν, καὶ Θαλάσσῃ δεδομένην, καὶ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεάς

ἅμα προσκαθημένην τῶν δύο τῆς Οἰκουμένης τμημάτων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, ἐρασθῆναί τε τοῦ χωρίου, καὶ φιλοτίμως διατεθῆναι περὶ αὐτὸ, καὶ φείσασθαι μὲν οὐδενὸς ἀναλώματος, ἀνεγεῖραι δὲ Πόλιν πάσας τὰς παρὰ ἀνθρώπων γεγενημένας νικῶσαν, καὶ τούτων ὑπερκειμένην, εἰς ἣν τὸ κράτος καὶ τὴν Βασιλείαν ἔταξεν, ἀπὸ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης ταύτην μεταγαγών. Τῆς δὲ κατὰ Νίκαιαν πρώτης Συνόδου συναθροισθείσης, ὁ μὲν μακάριος Μητροφάνης διὰ γῆρας καὶ νόσον ἀπελήφθη. καὶ γὰρ ἦν ἤδη κλινοπετὴς, τῷ χρόνῳ τῆς φυσικῆς μαρανθείσης δυνάμεως. Τὸν δὲ πρῶτον ἐν πρεσβυτέροις, Ἀλέξανδρον ἄνδρα τίμιον ἐξαπέσταλκεν, ὃν καὶ διάδοχον ἀπεφήνατο. Ἐπανελθόντος γὰρ τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Θεοφόρων Πατέρων, καὶ τῆς Συνόδου λυθείσης, ἐκ Θεοῦ λέγεται ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ, τόν τε Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Παῦλον, ἐπιτηδείους ὄντας καὶ Θεῷ ἀρέσκοντας πρὸς τὴν τοιαύτην διακονίαν. Κοιμηθεὶς δὲ καὶ ἀναπαυσάμενος ὁ μακάριος, πρὸς τὸν Θεὸν μετατίθεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φῶς ἀνέτειλε τῆς ἀσεβείας Ὅσιε, πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἐν τῷ ἀθέτῳ καιρῷ, τῆς Ἱεραρχίας σου. διὸ καὶ ἔψαλλες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος.

Ἀπεκάλυψας τοὺς μέλλοντας τῷ Ἄνακτι, ἐμπνευσθεὶς ἄνωθεν, καὶ μέχρι τρίτου Σοφὲ, διαδεξαμένους σου θρόνον καὶ φρόνημα, εὐσεβέστατον, ὡς τῆς Τριάδος γνήσιος, καὶ πιστότατος θεράπων.

Νέον παῖδα μὲν Χριστὸς ἐνστερνισάμενος θεοφορούμενον, καὶ Ἱεράρχην τε, καὶ Μάρτυρα ἔδειξε. σὺ δὲ μιμούμενος, τοῦτον Πάνσοφε, τὸν νέον Παῦλον ἔσεσθαι, σοῦ διάδοχον προέφης.

Ἡ τοῦ Πνεύματος σοὶ χάρις ἐνοικήσασα, Προφήτην ἔδειξε, προβλέποντα τὰ μακρὰν, καὶ σαφῶς προλέγοντα. ὅθεν προείρηκας, τοῖς αἰτοῦσί σε, περὶ πολλῶν Θεαρέστε, καὶ σῆς θείας ἐκδημίας.

Θεοτοκίον.

Ξύλου βρώσεως γευσάμενοι Προπάτορες, ἀπεστερήθησαν, τῆς Παραδείσου τρυφῆς· ἡμεῖς δὲ γευόμενοι, σαρκὸς τοῦ τόκου σου, Θεονύμφευτε, τὴν ἐν Ἐδὲμ ἀπόλαυσιν, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μέν.

Φωτιζόμενος τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι, ταῖς μεθέξεσι, φωτοβόλος γέγονας ἀστὴρ, φωτίζων τοὺς ψάλλοντας Σοφέ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγιώτατος ναὸς ἀγλαϊζόμενος, ταῖς ἐναρέτοις πράξεσι, σὺ γενόμενος, ἐνοικοῦσαν ἔχεις ἱερῶς, ἐν σοὶ τὴν Τριάδα ἐκβοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσάμενος, ταῖς θείαις ἐγρηγόρσεσι, θείαν ἔλλαμψιν, εἰσεδέξω Ἄγγελον φωτὸς, καὶ στύλον καὶ ἔρεισμα πιστῶν, καὶ Ἱεράρχην ἀληθῆ ἀποτελοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ὁ καθήμενος ἐν κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἀπεριγράπτως Ἄχραντε, ἐν τοῖς κόλποις σου περιγράφεται σωματικῶς, τὴν σὴν περικείμενος μορφὴν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδὰμ, νέος Ἀδὰμ γεγονώς.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος Θεόφρον, ὡς πλήρης ζωοπαρόχων ἀναβλύσεων, ποταμὸν ἐξέχεας, ἀσεβείας ὕδατα, ψυχὰς πιστῶν δὲ ἤρδευσας, ψάλλειν διδάσκων ἀεί· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν Πνεύματος ὤφθης, καὶ σκεῦος ἐκλελεγμένον Ἱερώτατε. ὅθεν ἐρωτήσαντι, Ἱεράρχῃ εἴρηκας, Ἀλεξανδρέων πρόεδρον, προφητικῶς μετ' αὐτὸν, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἶναι, τὸν πολλὰ τὰ θεῖα, καὶ λαμπρὸν ἀριστέα.

Ἰθύνας τὸ σκάφος Ἐκκλησίας, πρὸς ὅρμον ὀρθοδοξίας γαληνότατον, οἷα ἐμπειρότατος, κυβερνήτης Πάνσοφε, τὴν ἄνω Πόλιν ἔφθασας, γέρα ληψόμενος, τῶν πόνων καὶ ἱδρώτων σου μάκαρ, παρὰ τοῦ Δεσπότου, Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλον προσλαβὼν τὴν ἀνθρωπίνην, οὐσίαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ ὁ ὑπερούσιος, ὅλον μὲ τὸν ἄνθρωπον, ἔσωσε βουλήματι, καὶ κοινωνὸν ἀνέδειξε νῦν θείας φύσεως. διόσε γε-

γηθόμενοι ὑμνοῦμεν, ὡς καλῶν αἰτίαν, Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὑπερήφανον ὄφιν τῇ ταπεινώσει σου, ἐταπείνωσας Μάκαρ προσανυψούμενος, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν καθαραῖς σου ἐντεύξεσιν. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ λαοὺς ἐκ δουλείας πλάνης διέσωσας, τὴν εἰδωλικὴν, ἀπελαύνων δυσσέβειαν, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες θεόφρον.

Καὶ τὸν βίον τῷ λόγῳ ἔχων ἁρμόζοντα, καὶ τὸν λόγον τῷ βίῳ ἔχων ἐμπρέποντα, πλήρης ἡμερῶν γεγονὼς τῶν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ πρὸς τὰς ἄνω, μετέβης κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῆς πρώην ἀρᾶς τῷ τόκῳ σου, πανευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν τοῦ Γαβριὴλ, φωνὴν σοι ἀναμέλπομεν· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς πάντων σωτηρίας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Νόμος ὁ σκιαστὸς, παρῆλθε τῆς χάριτος ἐπιφανείσης Χριστοῦ. ἡ Ἀαρωνίτης δὲ, ἱερωσύνη τῇ σῇ Μητρόφανες, Ἱεραρχίᾳ πάνσοφε παραχωρεῖ ἐμφανῶς, ὡς Ἡλίου, τηλαυγῶς ἐκλάμποντος, τὸ ἀστέριον φέγγος συγκρύπτεται.

Εἰρήνη πολλὴ, ἐκ Θεοῦ γεγένηται σοὶ Ἱερώτατε, οὗ ὡραῖοι ἔδραμον, πόδες εἰρήνης ὁδὸν κηρύττοντος, εἰρήνην ὑπερέχουσαν, ἅπαντα λόγον καὶ νοῦν, καὶ εἰρήνης, τύποις ἐνσκηνώσαντος, καὶ εἰρήνην λιταῖς ἡμῖν νέμοντος.

Σὺν Πατριαρχῶν, καὶ Μαρτύρων τάγμασιν Ὁσίων καὶ Προφητῶν, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων δὲ, ταξιαρχίαις ὡς παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος ἀπαύστως πρέσβευε, κραταιοῦσθαι, ἄτρωτον τὸ κήρυγμα, εἰς αἰῶνας αἰώνων τῆς Πίστεως.

Ὦ Παμβασιλεῦ, Θεὲ Τρισυπόστατε ἡμῖν ἵλατος, γενοῦ ταῖς θείαις λιταῖς, τοῦ Ἱεράρχου καὶ παῦσον ἅπαντα, τῆς Ἐκκλησίας σκάνδαλα καὶ τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων, ἐχθρῶν ἐξαφάνισον, καὶ εἰρήνευσον πάντα τὸν Κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Σῶζε πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων Ἁγνὴ Μητρόθεε, ἅπαντας τοὺς δούλους σου, καὶ αἰωνίου ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς ἐκ πόθου, σὲ ὕμνοις γεραίροντας, καὶ τὴν θείαν τιμῶντας εἰκόνα σου.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἐν γῇ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, Ἀρχιερεῦ πραῢς ἐν ἀκακίᾳ γενόμενος, καὶ τοῖς ἄνω συνήφθης Στρατεύμασιν, ὅλως ὡραϊσμένος, θείαις λαμπρότησιν, ὅλος τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν περιχεόμενος.

Ὁρᾷς Ἀγγέλων θείας λαμπρότητας, Πατριαρχῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Μητρόφανες, σὺν αὐτοῖς δυσωπῶν τὸν Φιλάνθρωπον, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, βίου διόρθωσιν, Ὅσιε δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σταγὼν καθάπερ ἡ ἐπουράνιος, τῇ σῇ γαστρὶ Παρθένε ὑετὸς καταβέβηκε, καὶ ξηράνας τῆς πλάνης τὰ ῥεύματα, ὤμβρισεν ἀφθαρσίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Φῶς τηλαυγέστατον μάκαρ, Μητρόφανες ἐν καρδίᾳ, δεξάμενος ἀνεδείχθης, μέγας φωστὴρ Ἐκκλησίας, καταφωτίζων τοὺς πίστει τὸν ἐν Τριάδι, ἕνα Θεὸν προσκυνοῦντας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπὲς Θεοτόκε. τὸ ἄχρονον ἐκ γαστρός σου, φῶς γὰρ ἀνέτειλε Κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας τοὺς ὀρθοδόξως, σὲ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἀναλαβὼν τοῦ Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, καὶ περιζωσάμενος τὴν σὴν ὀσφὺν κραταιῶς, ἐν ἀληθείας εὐθύτητι, δικαιοσύνης, θεῖον δὲ θώρακα ἐνδυσάμενος, καὶ ὑποδυσάμενος ὡραίους πόδας σου, Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, ἑτοιμασίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι θυρεὸν Πίστεως, καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος θείαν μάχαιραν, ῥῆμα θεόφρον Μητρόφανες, τοῦ ἐχθροῦ τὰ πυρφόρα, παντελῶς βέλη κατέσβεσας.

Ξενοπρεπῶς σου τὸν βίον διανύσας, τὸν ξένον γενόμενον, Χριστὸν μιμούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον, ξένων χαρίτων,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

κατηξιώθης Πάτερ Μητρόφανες, ξένοις καὶ αὐτόχθοσι σαφῶς τὰ μέλλοντα, προαγορεύων ὡς ἔνθεος, νέος Προφήτης, ἐν γηραλαίῳ ψυχῆς φρονήματι. ὅθεν τῆς κρείττονος θείας ἔτυχες, κατ' ἀξίαν ξενίας ἀοίδιμε, ἱκετεύων σωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ο'Επαξίως κομήτης Κωνσταντῖνος, ὥσπερ ἑσπερώτατος προκληθεὶς ἄνωθεν, τῶν Χριστωνύμων ὁ πρώτιστος, Α'ναξ Α'νάκτων, σὲ ἐξ Ε'ώας ἐξανατείλαντα, ἄλλον ὥσπερ Η'λιον, ὁρῶν Μητρόφανες, συναγαγὼν ὡς ἀείφωτον, χορὸν Α'στέρων, θείων Πατέρων τὸ πρῶτον ἄθροισμα, ἐν ὑψιθρόνῳ στερεώματι, Ε'κκλησίας Χριστοῦ ἐνεθρόνισε, καταυγάζειν ἀκτῖσιν, εὐσεβείας τὸ ἀνθρώπινον.

Υ'Περουράνιον ἄρτον προσκομίζων, θυσίαν ἀναίμακτον τῷ Παντοκράτορι, σαυτὸν ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον, ὡς Ι'εράρχης, Μάκαρ προσῆξας καὶ καλλιέρημα. ὅθεν καὶ ὠσφράνθησοι ὡς θυμιάματος, ὀσμὴν καὶ μύρον ἡδύπνοον, τὴν εὐωδίαν, τῶν ἀρετῶν τε καὶ θείων πράξεων. καὶ νῦν τῷ Θρόνῳ παριστάμενος, τῷ Σωτῆρος θυσίαν ἀναίμακτον, παῤῥησίᾳ προσφέρεις, καὶ φωτίζεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Μ'Ητρὸς παμφαοῦς, ὦ Μητρόφανες σοφὲ, τῆς Ε'κκλησίας Χριστοῦ, Πατὴρ θεοπρόβλητος ἀνεδείχθης, καὶ νύμφης ἐκλεκτῆς τοῦ Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν, νυμφίος σεμνοπρεπὴς μυστικῶς ἐχρημάτισας, Υἱοὺς ἀπείρους προσάγων, τῷ ἀοράτῳ Πατρὶ διὰ Πίστεως, πολύτεκνον τὴν κολυμβήθραν, ἐν Πνεύματι Α'γίῳ ἀπεργασάμενος. Ο'θεν τὸ δοθέν σοι τάλαντον πολυπλασιάσας, χαίρων εἰσῆλθες εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν Οὐράνιον, τῶν πρωτοτόκων ταῖς χορείαις συνηδόμενος, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΑ' Οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Α'πόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ω'δὴ γ'. καὶ ς'.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Ε'.

Τοῦ Α'γίου Ι'ερομάρτυρος Δωροθέου Ε'πισκόπου Τύρου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Η'Ξιώθης Θείου Πνεύματος, θεομακάριστε ἐδείχθης Πάτερ, τὰ θεῖα δόγματα ἐγγεγραμμένα, φέρων ἐν γνώσει θεϊκῇ. ὧν τῇ ἀναπτύξει κατεφώτισας, τοὺς τῇ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύοντας. διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι ἡμῖν πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ο'μοιον.

Α'Ι'ματων θείοις ῥεύμασι, προσεπιχρώσας σου Ι'ερωσύνης, στολὴν Δωρόθεε εἰσῆλθες, χαίρων εἰς τὸν Οὐράνιον Ναὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ Θεῷ ἡμῶν, νέμοντι στεφάνους τῆς ἀθλήσεως, αὐτὸν καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ο'μοιον.

Ο'Βίος σου ἰσάγγελος, ἡ μαρτυρία δὲ λελαμπρυσμένη, δι' ἧς ἠξίωσαι μετ' Α'γγέλων, περιχορεύων ἐν χαρᾷ, θαύμασι τὴν γῆν Πάτερ Δωρόθεε, θείοις καταυγάζων καὶ διδάγμασι. διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Σταυροθ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Η'Δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν Μόσχον βλέπουσα, ἐπὶ τοῦ Ξύλου προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον, πῶς σοι δῆμος ἀντιπέδωκεν, ἀχάριστος Ε'βραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ο'ρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ο'κτωήχου, καὶ τοῦ Α'γίου. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Δῶρον Θεοῦ σε παμμάκαρ Πάτερ σέβω.

Ι'ωσήφ. Ω'δὴ α'. ἦχος πλ. δ'.

Α'σωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δ'Ω'ρον Θεοῦ παμμάκαρ, σεαυτὸν προσῆξας καθαρώτατον, διὰ βίου τελείου, καὶ σεπτοῦ Μαρτυρίου Δωρόθεε.

Ω'Ριμον ὥσπερ βότρυν, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τοῖς Πιστοῖς διδαγμάτων προέθηκας.

Ῥήματα τῆς ἀπάτης, ἔστησας Δωρόθεε τῷ ῥεύματι, τῆς πανσόφου γλώττης, καὶ πιστῶν διανοίας κατήρδευσας.

Θεοτοκίον.

Ὄμβρισόν μοι Παρθένε, δέομαι σταγόνα κατανύξεως, τὸν ἐνόντα μοι ῥύπον, ἀποπλύνουσαν, ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νύκτα ἀπεδίωξας, τῆς ματαιότητος ἅπασαν, ταῖς ἀστραπαῖς, Πάτερ Ἱεράρχα, τοῦ πανσόφου κηρύγματος.

Θαύμασιν ἐστήριξας, καὶ ἱεροῖς Σοφὲ δόγμασι, τὰς τῶν πιστῶν, πάντων διανοίας, ὡς ποιμὴν ἱερώτατος.

Ἔχρισέ σε Κύριος, τῷ ἱερῷ Σοφὲ χρίσματι, καὶ τῆς αὐτοῦ, θείας Ἐκκλησίας, ποιμενάρχην κατέστησεν. Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, τῷ θεϊκῷ φωτὶ λάμπρυνον, Πύλη φωτός, τὸν τῆς ἁμαρτίας, σκοτασμὸν ἐκδιώκουσα.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασιν ἀεὶ ἐκλάμπων, δῶρον ἅγιον σαυτὸν προσῆξας, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ ἐναθλήσας Δωρόθεε, καὶ κατοικεῖς νῦν ἀεὶ εὐφραινόμενος, τῶν πρωτοτόκων τὴν ἄνω Μητρόπολιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ὃν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑψαμένου κατέπτυσας, Ὅσιε χειμῶνος τῆς ἀθεότητος, καὶ τῇ θέρμῃ Θείου Πνεύματος, ἀβλαβεῖς καρδίας συνετήρησας.

Συνετρίβη Δωρόθεε, μάκαρ πρὸ προσώπου σου Ὄρη βίαια, τῶν δαιμόνων καὶ ἐτάκησαν, δυσμενῶν ἀνθρώπων τὰ φρονήματα.

Ἐκαρτέρεις θλιβόμενος, πόλεως εἰς πόλιν ἐκδιωκόμενος. μακαρίας ὅθεν ἔτυχες, τῶν Μαρτύρων δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Πειρασμῶν με διάσωσον, καὶ τοῦ ψυχοφθόρου τοῦ βίου κλύδωνος, ὅπως πίστει μακαρίζω σε, Παναγία Κόρη Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Ἀποσκοπῶν ἐμφρόνως, τὰς ἀνταποδόσεις τὰς θείας Δωρόθεε, τοὺς μεγίστους κινδύνους, καὶ τοὺς πειρασμοὺς ἐκαρτέρησας.

Μοναδικῶς τὴν θείαν, ἀνακηρύττων Τριάδα Δωρόθεε, πολυθέου μανίας, μάταιον διέλυσας φρύαγμα.

Μὴ προσκυνήσας Μάρτυς, ἔργοις χειρῶν ἀνομούντων ὑπέμεινας, πειρασμοὺς καὶ κινδύνους, καὶ μαστίγων πόνους Δωρόθεε.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολὴ Ἡλίου, πρὸ Ἑωσφόρου ἐκλάμψαντος γέγονας. δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, Ἄχραντε δεινῷ ἐθεάσαντο.

Ὠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Καρδίαν πυρωθεῖσαν ταῖς πνοαῖς, ἐκτήσω τοῦ Πνεύματος, Πατέρων Δωρόθεε. ἐναντίων τὸν κρυμὸν διαλύουσαν.

Ἁγίων πολιτείας ἱεραῖς, συγγραφαῖς ἐδήλωσας, Πάτερ θεόπνευστε, θείᾳ γνώσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμενος.

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος καὶ τερπνῶν, δογμάτων ἡ δύναμις, πᾶσαν ἐπέδραμε, Παμμακάριστε τὴν γῆν θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ὃν ἐκύησας Θεόν, ἄνθρωπον γενόμενον, τοῦτον ἱκέτευε, λυτρωθῆναί με πυρὸς καὶ κολάσεως. Ὁ Εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ὀρθοδόξοις δόγμασιν Ἱερομάρτυς κηρύξας, δῶρον θεῖον ἅγιον σεαυτὸν προσῆξας τῷ Κτίσῃ, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας, δεύτερον τῷ μαρτυρίῳ στερρῶς ἀθλήσας, καὶ νομίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Στί. Ὁ Δωρόθεος, κἂν φραγγέλλωμαι, λέγει,
Λείπουσι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστοῦ μου Πάθη.
Πέμπτῃ Δωροθέοιο δέμας πληγαῖσι δαμάσθη.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου. ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν καταλιπὼν τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν ἰδίαν παροικίαν, ἀπῆλθεν ἐν Δυσσοπόλει. Μετὰ δὲ τὴν τούτων καταστροφήν, κατέλαβε τὴν Τύρον, καὶ τῶν ἰθύνων τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν μέχρι Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. Τότε δὲ πάλιν, τὴν Δυσσόπολιν κατέλαβεν, ἔνθα συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἀρχόντων, καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, τὸν τῆς μαρτυρίας ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ ἐκομίσατο στέφανον, ἐν αὐτῷ τῷ πάσχειν τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἤδη τυγχάνων ἐτῶν ἑκατὸν ἑπτά. Καταλέλοιπε δὲ διάφορα συγγράμματα Ἐκκλησιαστικά, καὶ ἱστορίας, ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν· ἦν γὰρ ἑκατέρων ἔμπειρος τῶν γλωσσῶν, σπουδῇ συντόνῳ καὶ φύσεως ἐπιτηδειότητι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανοῦ, τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας λόγῳ σοφίας πανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης ἐκπέμπων. Ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ τὸ δόγμα τῆς εὐσεβείας διδάσκων, ἐξελέγχων δὲ καὶ ἀνατρέπων τοὺς ἐπὶ τῆς θείας φύσεως τομὴν ἐπεισάγοντας, καὶ τῆς Πατρικῆς τιμῆς καὶ ἀξίας, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀλλοτριοῦντας. Διὰ γοῦν τὴν ἔνθεον αὐτοῦ παῤῥησίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ζῆλον, φθόνον καθ' ἑαυτοῦ ἐκίνησεν, Εὐσεβίου τοῦ Νικομηδείας, Θεογνίου Νικαίας, καὶ ἑτέρου Εὐσεβίου Καισαρείας, καὶ τῶν λοιπῶν, ὅσοι τῆς Ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀθείας ἐτύγχανον κοινωνοί, ἐν σχήματι τῆς κατὰ πάροδον ἐπισκέψεως· καὶ γὰρ τὴν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν ἐπλάσαντο, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένων, καὶ τοῦ Ἁγίου καταψηφισαμένων καθαίρεσιν, ὅτι δή φασι γύναιον ἑταιρικὸν ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις ἀναπεισθέν, ἀρτιγενὲς παιδίον ἐπιφερόμενον, προσῆλθεν αὐτοῖς ἐκ συνουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνειληφέναι λέγον, καὶ τετοκέναι τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος. οἳ δὲ ἦσαν γὰρ τοῦ τοιούτου δράματος αὐτουργοί, ὅρκῳ τὴν κατηγορίαν μόνῳ βεβαιώσαντες. Καὶ εὐθὺς τοῦ Ἁγίου καταψηφίζονται καθαίρεσιν, καὶ τὸν Βασιλέα πείθουσιν, ἐξορίαν ἀποφήνασθαι κατ' αὐτοῦ. Καὶ ἐπέμφθη διὰ τῆς Θρᾴκης εἰς Φιλίππους. ἔνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν. Ἑκατὸν δὲ χρόνων διαγενομένων, κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλέως Ζήνωνος, ἀνήχθη τὸ ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον, καὶ παρεπέμφθη εἰς Ἀντιόχειαν, προχυθέντος παντὸς τοῦ πλήθους τοῦ ἄστεος, ὡς ἀπὸ μιλίων δέκα, μεθ' ὕμνων καὶ φωνῶν ὑποδεξαμένων αὐτό. Τοῦτον ὁ μέγας καὶ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Λέγεται δὲ τὸ συκοφαντῆσαν τὸν μέγαν Εὐστάθιον γύναιον, νόσῳ χαλεπῇ περιπεσεῖν, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγορεῦσαι ἐπιβουλήν, καὶ τῶν ὑπερθεμένων ἕκαστον ἐξ ὀνόματος ἐξαγγεῖλαι, καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν αὐτῶν πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν ἐξήνεγκε, τὸν μέντοι ὅρκον παραλογίσασθαι, καὶ μὴ παντελῶς ψεύσασθαι. ὑπό γάρ τινος Εὐσταθίου χαλκέως συμφθαρέντος αὐτῇ, ἐγεννήθη τὸ βρέφος.

Καὶ Μνήμη τῆς κατὰ φιλανθρωπίαν ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς, καὶ ἀνάγκης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε μέλλοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι, καὶ φόνῳ μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ὑπερεχίου, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀρείου, Γοργίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης, καὶ Πάμβωνος.

Οὗτοι διὰ Χριστόν, καὶ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντος, λιμῷ καὶ δίψει καὶ κρύει ταλαιπωρηθέντες, τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου ἐτέλεσαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄστρον πολύφωτον ἐφάνης, ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀθλήσεων φωτίζων, ταῖς ψυ-

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ψυχὰς τῶν πιστῶν, Δωρόθεε βοώντων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Τρίβους ἀθέας διοδεύων, ὑπεξέκλινας τὰ βάραθρα τῆς πλάνης, καὶ ὁδοὺς πρὸς ζωῆς, ὡδήγεις τοὺς βοῶντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔσβεσας ὄμβροις τῶν αἱμάτων, Πανοίδιμε τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ πρὸς ὕδωρ ζωῆς, ἐσκήνωσας κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Λῦσαι δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεογεννῆτορ, καὶ ἀγάπη Θεοῦ ὑπόδειξον τελείαν· ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ ηʹ. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ἐβαρβαρόμενον ὄφιν ἐν κακίᾳ, ταπεινωθεὶς ἐν Κυρίῳ, Πάτερ βοῶν ἐταπείνωσας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν βαθυτάτῳ σε γήρᾳ πρὸς ἀγήρως, ἀναπαυσόμενον τόπους, ὁ πλαστουργὸς κατεσκήνωσεν, Ἱερώτατε Πάτερ, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Βίον ἰσάγγελον ἔχων σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τοῦ Δεσπότου Θρόνῳ, ἀναβοῶν νῦν παρίστασαι· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡραιοτάτη Παρθένε ἀνεδείχθης, τὸν ὡραιότατον Λόγον, κυοφοροῦσα ᾧ ψάλλομεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ σὺν τῷ πυρὶ, καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἰθύνας τὴν ποίμνην Χριστοῦ θείους πρὸς λιμένας, ἀβλαβῆ τηρήσας, αὐτὴν χειμώνων ἐναντίων, ὡς πανάριστος Ἱεράρχης καὶ θείων, Πάτερ πληρωτὴς σοφὲ προσταξέων.

Ὡς ἱερουργὸς Ἱερὸς ὡς Μάρτυς γενναῖος, ὡς θαυματουργὸς θαυμαστὸς, ὡς θεῖος λογογράφος, ὡς τῆς πίστεως ἀδιάσειστος στῦλος, δόξης αἰωνίου Πάτερ ἔτυχες.

Σὲ ὡς θεῖον δῶρον, Δωρόθεε ὁ τὰ δῶρα, ὡς Θεὸς παρέχων, πλουσίᾳ χρηστότητι, τοῖς δεομένοις εἰς πιστῶν ἐναργῆ σωτηρίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδωρήσατο.

Ἡ θεοφεγγὴς μνήμη σου ἀνέτειλε Κόσμῳ, καταυγάζουσα πιστοὺς, ἀκτῖσι χαρισμάτων, ἣν δοξάζοντας κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον, Πάτερ τῆς ἐν σοὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν χερσὶ φέροντα τὰ πάντα, νεύματι τῷ θείῳ Ἁγνὴ, αὐτὸν ἀεὶ δυσώπει, τῶν χαρῶν ἡμῶν τὰς ἐπάρσεις ἀθῦναι, τότε ὡς θυμίαμα ἐνώπιον.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον, τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛʹ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος, τοῦ νέου Ἡγουμένου τῶν Δαλμάτων.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστ. προσόμοια, ἦχος δʹ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἄμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θείαν, πίστιν ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, Ἱλαρίων μακάριε, βεβιωκὼς ὥσπερ Ἄγγελος, ἐπὶ γῆς μετὰ σώματος, πρεσβεύεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ῥεῖθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, ἐλαία ὄντως Θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, Ἱλαρίων μακάριε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ὅμοιον.

Ὁ νοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπινεύσεσι, τῶν τοῦ σώματος ὕπερθεν, παθῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγεῖς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος φωτοειδέστατος, τῇ συνεργίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, Μοναζόντων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτ. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυΰμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, καταστιλωμένον, πάσαις ἁμαρ-

Δημόσια Βιβλιοθήκη

πάις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἄχρειος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΣΕ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· πῶς ἐθελουσίως, Πάθος ὑπομείνας, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Τροπάριον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

ΕΝ φωτὶ ἀΰλῳ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμὼν, Ἱλαρίων Ὅσιε λιτάνευσον, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον με φώτισον.

ΕΚ βρέφους θηλάσας τὴν ἀρετὴν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ ἱδρῶσιν ἀσκητικοῖς, εἰς ἄνδρα κατήντησας καὶ μέτρον, πνευματικῆς τῆς ἡλικίας Χριστοῦ.

ΤΩν παθῶν τὸ πέλαγος διελθὼν, καὶ τὰς τρικυμίας, τῶν δαιμόνων διεκφυγὼν, εἰς λιμένα ὥρμησας ἀβρόχως, τῆς ἀπαθείας Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

ΛΟγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τοῦτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας μόνη Θεομῆτορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης Κτίσεως.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΕΦλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ἔνδοξε, τὴν τῶν παθῶν, ἄκανθαν καὶ θάλπεις, τῶν πιστῶν τὰ φρονήματα.

ΟΠλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν ὡς θώρακα Ὅσιε, καθοπλισθεὶς, ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας.

ΠΑρθενίας ἔρωτι, διαφυλαξάμενος Ὅσιε, καὶ ἀρετὰς, τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, Ἱλαρίων κατώρθωσας. Θτ.

ΔΟς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΘΕῷ καθιερώσας, τὴν σὴν παμμάκαρ ζωὴν, γενόμενος ἄρισος, Ἱερουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ Ἱερώτατε. ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἱδρῶτας καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὐλὰς, μετετέθης σκηνώσας, καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ῥεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΕΚαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΥΨούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ Πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως φέρε Σταυρὸν τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΦΥτευθεὶς ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας Πάτερ μακάριε, κλῆμα ὤφθης εὐθαλέστατον, εὐσεβείας βότρυς προβαλλόμενον.

ΟΛος εὐθὺς γενόμενος, καὶ Πνευματοφόρος ὅλος ἐγνώσθης Θεῷ, Ἱλαρίων παμμακάριστε. διὸ μετ' Ἀγγέλων συγχορεύεις ἀεί.

ΕΝ τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἔστησας τὰ βήματα τῆς καρδίας σου, καὶ ἀσάλευτος διέμεινας, προσβολὰς Τυράννων μὴ πτοούμενος.

Θεοτοκίον.

ΧΕρουβὶμ ὑπερτέρα σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν Πανάχραντε. ὃν γὰρ τρέμουσιν ἐβάστασας, ἐν σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ταῖς ἀγκάλαις σου.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

ΤΟ ὄμμα τῆς καρδίας ἀκοίμητον, ἐν ταῖς θείαις, ἐντολαῖς ἐτήρησας, ἀκατάγνωστον Ἀοίδιμε.

ΕΙς ὄρος ἀρετῶν δι' ἀσκήσεως, Θεοφόρε, πρακτικῆς ἀνέδραμες, πρὸς θεωρίας ἐπίβασιν.

ΤΟν ἔλεον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἐκ καρδίας, Ἱλαρίων Ὅσιε, πλοῦτον Οὐράνιον εἴληφας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Πηλέων

Θεοτοκίον.

ΤΟῦ Λόγου Κιβωτόν σε ἀνέδειξε, Θεοτόκε, ὁ τοῦ Νόμου Κύριος, ἐν ᾗ ἀφράστως ἐσκήνωσεν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΤΟν νοητὸν Γολιάθ, κακίᾳ ὑπεραιρόμενον, ἀόπλῳ συμπλοκῇ, πιστῶς ἐσφενδόνισας, καὶ τούτου ἀσπασάμενος, τὰ τῆς ἥττης ὅπλα, ὡς μεγάλαυχον ἀπέτεμες.

ΤΟν μέγαν εἰς ἀρετὴν, ἐξήλασας Ἱλαρίωνα, καὶ τούτου πνευματικῶς, κατ' ἴχνος ἑπόμενος, ἐγκρατείας Ὅσιε, κορυφαῖος ὤφθης, καὶ τῆς ποίμνης ὑποτύπωσις.

ἹΔρῶσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἄνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ὁλικῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἀνάψας κατέσβεσας, τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἱρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

ΣΥνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεῖον Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Παναμώμητε τέτοκας· ὃν λιταῖς ἱλέωσαι, ὑπὲρ τῶν κυρίως, Θεοτόκον ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

ΠΥρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, Ἱλαρίων σοφὲ, ἀθλητὰ γενναιόφρον. τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο, τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν. ὅθεν λύσας, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετ' Ὁσίων Θεόφρον. μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος, τοῦ Νέου Ἡγουμένου τῶν Δαλμάτων.

Στίχ. Ἱλαρὸς ὢν πνεύματι σὺ Ἱλαρίων,
Ἱλαρὸς ἐν σώματι ἦς καὶ καρδίᾳ.
Βῆθ' ἐς Ὄλυμπον Ἱλαρίωνος κέαρ ἁγνὸν ἐν ἕκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΟΥ̓͂τος ὁ Ὅσιος Ἄτταλος τὸν βίον ἀποταξάμενος, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑπελθὼν, πᾶσαν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, νηστείαν καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην κακοπάθειαν μετιών. καὶ γὰρ ἐπὶ δυσὶ καὶ τρισὶ, πολλάκις δὲ καὶ διὰ πέντε τροφῆς μετελάμβανεν. οὔπω δὲ ἐπὶ πλευρὰν, ἢ ἄλλως ἐξεπίτηδες ἀνεκλίθη ποτὲ, ἀλλὰ καθήμενος καὶ ἱστάμενος τὴν φύσιν παρεμυθεῖτο. Ἐκ τούτων οὖν πολλὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδρέψατο τὴν ὠφέλειαν, καὶ πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐντεῦθεν ἐπλούτησεν. Οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ ψυχῶν λογικῶν τὴν συμπάθειαν ἐπεδείκνυτο, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ ἀλόγων ἀψύχων καὶ ἀναισθήτων, τὸ συμπαθὲς ἐπεδείξατο. Καὶ τοὺς παρόντας προτρεψάμενος δοῦναι αὐτῷ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο.

Καὶ μνήμη, Τῶν Ἁγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Κόρας φρονίμους πέντ' ἔφη Θεῖος Λόγος,
Προϊστορῶν σοι τάσδε πέντε Παρθένους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ΕΝ τῇ χλόῃ τῆς ἄνω, Βασιλείας τὴν ποίμνην Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων, τοὺς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἱρέσεων ἔψαλλες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΤΩν θαυμάτων τὴν αἴγλην, ἐφαπλώσας σκεδάζεις τὴν τῶν νοσούντων ἀχλὺν, καὶ ῥώσεως ἀκτῖνας, παρέχεις καὶ ἡμέραν, εὐεξίας κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΕΝ τῇ ἄνω εἰσῆλθες, νυμφικῇ εὐωχίᾳ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος, ἀξίαν τοῦ καλοῦντος. διὸ καὶ ἀνεκλίθης βοῶν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

ΥΠὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκυοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρίᾳ, ἑτοιμάζοντα τράπεζαν. ὃν ἐκτενῶς Πάναγνε ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

ΤΟῖς τῶν δακρύων ῥεύμασι, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καὶ τοὺς ἀκαθέκτους, λογισμοὺς κατέκλυσας, καὶ πέλαγος γέγονας, μακροθυμίας Ὅσιε, πρὸς γαλήνην ἄγων, ἱλαροὺς τοὺς βοῶντας· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

ΩΣ καρτερὸν ἀδάμαντα, τῆς ἀσκήσεως ἔχοντες, τὰς σὰς παραινέσεις, Ἱλαρίων Ὅσιε, καρδίαν στομούμεθα, καὶ τῶν παθῶν, τὰς φάλαγγας, τρέπομεν ὡς Ἔθνη, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Αἱ ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν, ὑπωπιασμοῖς δουλαγωγίας ἔδωκας. ἐπλήρωσας Πνεύματος, τὴν ψυχικὴν ἐνέργειαν, καὶ πρὸς ἀπαθείας, τρίβους ἔφθασας κράζων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην Δέσποινα, τῶν ἁγίων πτερύγων σου, οἱ κεκακωμένοι, πάντες καταφεύγομεν, δεινοῖς ἁμαρτήμασι, καὶ πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι. σὲ γὰρ προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἠγλώισε τῶν θαυμάτων ὡς ἀληθῶς, ὁ Χριστὸς ἀναδείξας μακάριε, τοὺς ἀλγεινοὺς, ῥύπους ἐκκαθαίρουσαν τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων Ἔνδοξε, πόνους κατακλύζουσαν εὐχερῶς. διὸ καὶ ποταμόν σε, ψυχικῶν καθαρσίων, καλοῦμεν πάντες παμμακάριστε.

Ἐξηνθήσας ὡς φοίνιξ πνευματικῶς, ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ παναοίδιμε, καρποφορῶν, πόνους ἐγκρατείας ὡς γλυκασμόν. ἐν ᾧ καρδίας ἥδυνας, Πάτερ τὰ τῆς ποίμνης σου λογικῶς. διὸ καὶ τῶν στεφάνων, τῆς οὐρανίου δόξης, ταύτην ἀξίωσον πρεσβείαις σου.

Ἐτέλεσας τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, καὶ τὴν Πίστιν Θεόφρον ἐτήρησας, διπλοῦς τε νῦν, στέφανος ἐπλάκη σοι ἀληθῶς. ὃν ἐν τῇ διαγνώσει τε, τῶν βεβιωμένων παρὰ Θεοῦ, νομίμως ἀπολήψῃ, καὶ εἰς τὴν ἄνω λῆξιν, ἐναπολαύεις σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἐν κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς, καὶ Λιμένα καὶ Τεῖχος ἐν θλίψεσι, καὶ Θυρεὸν, ἐν πολέμοις ἔχομεν νοητὸν, καὶ μέγα Ἱλαστήριον, ἐν δειναῖς πταισμάτων ἐπιδρομαῖς. διό σε Θεοτόκον, τιμῶμεν κατὰ χρέος, καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Ζ.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἀγκύρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἀγαλλομένῃ καρδίᾳ, καὶ σταθηρῷ λογισμῷ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ηὐτομόλησας ὄντως, μὴ πτήξας τῶν βασάνων, τὰ ἀλγεινὰ, οὐ τὸν βίαιον θάνατον. ὅθεν νομίμως ἀθλήσας περιφανῶς, ἐστεφάνωσαι Θεόδοτε.

Ὅμοιον.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός σου καταπτραυμάτισας, τοὺς πολεμίους Μάκαρ, καὶ κατέξανας τούτων, ἐλέγχοις τὰς καρδίας, τοῖς δὲ κρουνοῖς, τῶν χυθέντων αἱμάτων σου, τὰς διεκχύσεις ἐξήρανας παντελῶς, τῆς ἀθεΐας παμμακάριστε.

Ὅμοιον.

Καρτερικῶς ταῖς λαμπάσι περιφλεγόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς τὸν νῶτον, συντριβόμενος Μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγάζων· τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπήσεως ὅλως με, οὐδεὶς χωρίσει οὐ θάνατος οὐ ζωὴ, οὐδὲ πᾶσα ἄλλη βάσανος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, Ἄχραντε Παρθένε, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας. ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε, ἀνεθέμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σφαγιασθέντα σου τὸν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις, πῶς τῷ Ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα Πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοῦ δόσις πέφυκας εἰκότως Μάκαρ.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Θεολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας Ἥλιος, ἐν τῷ ὕψει τῆς αὐτοῦ, Ἐκκλησίας ἅπασαν τὴν γῆν, ἀστραπαῖς Μάκαρ τῶν σῶν, ἄθλων ἐφαίδρυνεν.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Ε'Κ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνατεθεὶς, τῷ Θεῷ Θεόδοτε, θεοδότοις ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν ἐφαίδρυνας σαφῶς, καὶ τὸν Κόσμον τοῖς σεπτοῖς, ἄθλοις ἐκόσμησας.

Ο' Περιώνυμος Μάρτυς κατανοῶν, τὰ τῆς πλάνης δίκτυα, ἐφαπλούμενα ἐν γῇ, πανταχοῦ διήρχετο ψυχῇ, διδαχαῖς τῶν ἀσεβῶν, ῥηγνύων χάριτι. Θεοτοκίον.

Υ'Περβολῇ εὐσπλαγχνίας τοὺς Οὐρανοὺς, κλίνας καταβέβηκεν, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ σοῦ σεσάρκωται Α'γνὴ, διασῴζων τοὺς βροτοὺς πλάνης τοῦ ὄφεως.

Ω'δὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Λ'Ιόλου νέων πρὸς Θεὸν, ὀφθαλμοῖς διανοίας, πανοίδιμε Μάρτυς, οὐκ ἤθανου ταῖς πληγαῖς, τοῦ σώματος ὁμιλῶν, καὶ βασάνοις, πάντοθεν κυκλούμενος.

Ο'Υδ' ὅλως Μάρτυς προσβολαῖς, ἀλγεινῶν ἐσαλεύθης, οὐ θωπείαις ἀνόμων, ἐπὶ πέτραν ἀσφαλῆ, τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἡδρασμένος, εὔδοξε Θεόδοτε.

Σ'Υντρίβει σῶμα ταῖς πολλαῖς, ὁ Διώκτης αἰκίαις, οὐκ ἴσχυε δὲ ὅλως, σοῦ τὸν τόνον τῆς ψυχῆς, χαυνῶσαι θείᾳ ῥοπῇ, τοῦ Σωτῆρος, Μάκαρ κρατυνόμενον.

Θεοτοκίον.

Ι'Δόντες πόῤῥωθεν χορὸς, Προφητῶν θηγόρων, μυστηρίου τὸ βάθος, πολυτρόποις ἐν φωναῖς, Θεοῦ Μητέρα ἁγνὴν, σὲ κηρύττει, Πάναγνε Θεόνυμφε.

Ο' Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Α'γιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός.

Κα. ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Π'Ολύφωτος ἀστὴρ, ἀγλαΐαις θαυμάτων, καὶ ἄθλων ἱερῶν, καταυγάζων τὴν Κτίσιν, Θεόδοτε μακάριε, ἀληθῶς ἐχρημάτισας. ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν κατανύξει καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον. Ο'μοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες.

Σταυροθεοτοκίον. Ο'μοιον.

Ο'Ρῶσά σε Χριστὲ, ἡ παναμώμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ω'δὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σ'Οφίᾳ λόγων σου, καὶ ἔργων χάριτι, τὸν τοῦ σκότους προστάτην περιφανῶς, ᾔσχυνας Θεόδοτε, καὶ νίκην ἦρας κατ' αὐτοῦ, εὐκλεῶς ἀγωνισάμενος.

Π'Υρὶ τῶν ἄθλων σου, σαφῶς ἐνέπρησας, τὴν πολύθεον πλάνην, καὶ ὡς λαμπὰς, ἐν Α'γίῳ Πνεύματι, Μάρτυς ἀνάψας μυστικῶς, τὴν Υ'φήλιον ἐφώτισας.

Ε'Υ'τόνως Ε'νδοξε, πλευρὰς ξεόμενος, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσιν ὡς ἀληθῶς, πάντοθεν κυκλούμενος, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, ἐγνωρίσθης διὰ πίστεως. Θεοτοκίον.

Φ'Υλάξας ἄφθορον, σὲ μετὰ κύησιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον ὁ πλαστουργὸς, ᾤκησεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοὺς φθαρέντας τῇ πλάνῃ, ἐκαινούργησεν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ω'δὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Υ'Πομονῇ σου Μάρτυς σοφὲ, τῶν παρανομούντων τὰς ὁρμὰς, καὶ τῶν βασάνων τὴν κάκωσιν, καὶ τὰς πυρακτώσεις σαφῶς ὑπήνεγκας, τὴν θείαν συμμαχίαν περιφραξάμενος.

Κ'Ηρύττων λόγον τὸν εὐσεβῆ, ταῖς ὁδοιπορίαις ταῖς μακραῖς, Μάρτυς Θεόφρον ἐκέλευσο, καὶ τοὺς πλανωμένους πρὸς φῶς ἐπέστρεφες, τὸ σκότος ἀφεμένους τῆς ματαιότητος.

Α'Ναρτηθεὶς οἷάπερ ἀμνὸς, Μάρτυς ἐπὶ ξύλου σιδηρῶν, ὀνύχων φέρεις ἀμαράγματα, ἄσαρκος καθάπερ μακαριώτατε, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀποδυσάμενος.

Θεοτοκίον.

Σ'Ωματωθέντα τὸν ἀληθῆ, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἐκ τῶν σεπτῶν, Α'γνὴ Παρθένε αἱμάτων σου, τέτοκας ἐν δύο τελείαις φύσεσι, μιᾷ δὲ ὑποστάσει Θεοχαρίτωτε.

Ω'δὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ε'Πήλειψας λόγοις σου, ἱεροῖς τὰ ἱερὰ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Γενναῖα, καὶ καθελόντα Μάρτυς τὸν δυσμενῆ, ἀνδρείοις παλαίσμασιν, ἀφθαρσίας στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Ι'Σχύϊ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν περιφραχθεὶς, τῆς πονηρίας πνεύματα, ὑπομονῇ κατέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διάδημα, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω Α'ξιάγαστε.

Κ'Ρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τῶν εἰδώλων τὴν πυρὰν, Μάρτυς Χριστοῦ κατέσβεσας,

σας, καὶ δροσισμῷ τῶν πόνων σου ἀσεβῶς, ψυχὰς καταδροσίσας, ἐκ φλογὸς τῆς ἀπάτης λυτρωσάμενος. Θεοτοκίον.

Ὁ Πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ἀληθῶς, καὶ ὁρωμένης Κτίσεως, μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ παναληθῶς, καὶ σάρξ ἐσχημάτισε, τοὺς βροτοὺς ἀναπλάττων Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Στίχ. Χεὶρ Θεόδοτον, ἣν Θεοῦ χεὶρ ξηρανῇ, Θεῷ δοτὸν τίθησι πλήξασα ξίφει.
Ἑβδομάτῃ Θεόδοτος ἐὸν τμήθη ἄπο λαιμόν.

Οὗτος διαβληθεὶς Θεοδότῳ τῷ Ἡγεμόνι, ὅτι τὰ σώματα τῶν Ἁγίων Παρθένων, τὰ ῥιφέντα τῇ Λίμνῃ, αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἔθαψε, ἤχθη πρὸς αὐτόν. καὶ παρρησιασάμενος τὴν ἀσέβειαν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμᾶται δὶς ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ διορύττεται, καὶ λαμπάσι φλέγεται, καὶ λίθοις τὰς σιαγόνας συντρίβεται, καὶ πρὸς τούτοις τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς Θαυματουργοῦ, καὶ τῶν ἁγίων γυναικῶν Αἰσίας, καὶ Σωσάννης μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, Πόλεως Ἑρμοῦ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν συλληφθεὶς, ἄγεται εἰς ἐξέτασιν. Καὶ παραστὰς τῷ Ἄρχοντι, ἀναγκάζεται τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι. Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἐν ζοφώδει καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι προστάσσεται. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας ἐξενεχθεὶς, ξέεται σιδήροις, καὶ Σταυρῷ καταπήγνυται, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεται. Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ῥάβδοις σιδηραῖς πυρωθείσαις κατὰ τὸ στῆθος ἐκκαίεται. Εἶτα εἰς κάμινον ἐκκαυθεῖσαν ἐμβάλλεται. Καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρας τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται· ἃ καὶ καταφαγὼν, καὶ ἀνενέργητα φανέντα, τὸν ταῦτα κερασάμενον, εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν ἐπεσπάσατο, ὃς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ ἐν λέβητι ἐκκαέντι ἐμβάλλεται, καὶ τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται τῆς κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν διὰ ξίφους δέχεται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ταράσιος καὶ Ἰωάννης ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰωάννην τέμνουσι σὺν Ταρασίῳ,
Οὐ πρὸς τὸ τέμνον ἐκταραχθέντας ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Στέφανος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὐ φορεῖ στέφους,
Ὃν πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῶν οἶδε πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ἄνθιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἄνθῃ ἐνεγκὼν Ἄνθιμος χρηστοῦ βίου,
Πρὸ τῆς τελευτῆς ἀρετῶν καρπὸν φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Σεβαστιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῆς ὡς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου,
Σεβαστὰ πᾶσι, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Δροσοβόλον μέν.

Πυρὶ θεομακάριστε τῶν πόνων σου, πυρὰν εἰδώλων ἔσβεσας. τῶν αἱμάτων δὲ, τοῖς κρουνοῖς ἐβύθισας ἐχθροὺς, ἀσάρκους Θεόδοτε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς θυμίαμα εὐῶδες προσενήνεξαι, Σοφὲ τῷ Ἀθλοθέτῃ σου, θείᾳ χάριτι, τὴν δυσώδη πλάνην καθελών. διὸ μελῳδεῖς περιχαρῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντηρήσας σου τοὺς λόγους φόρτος Ἅγιος, τῷ Θεοφόρῳ Φόρτωνι, ἀποδίδοται, εἰς ναοῦ ἀνέγερσιν σεπτοῦ, εἰς κάθαρσιν πάντων ἀσεβῶν, εἰς περιποίησιν ψυχῶν Μάρτυς Θεόδοτε. Θεοτοκίον.

Μίαν φέροντα ὑπόστασιν ἐκύησας, τὸν Λόγον Μητροπάρθενε, διπλᾶς ἔχοντα, τὰς θελήσεις καὶ τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ἰδιώματα σαφῶς. Θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ βροτὸς, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς.

Ὠδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἀδιάσειστος στῦλος, πύργος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος βάσις τῆς Πίστεως,

δό-

δόσις θεϊκή, ἀσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης καθαιρέτης, ἐδείχθης Ἀθλοφόρε.

ΚΥβερνήσει τῆς θείας χάριτος Πάνσοφε, τὸ τῶν βασάνων παρῆλθες τὸ μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληνοὺς, ἀγαλλόμενος ἔφθασας, ἔνδοξε λιμένας, τῆς ἄνω Βασιλείας.

ΑΙ πορεῖαι καὶ τρίβοι σου κατηυθύνθησαν, πρὸς Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν καὶ Κύριον. οὗ ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ τὸ πνεῦμα παρέδωκας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Θεόδοτε τρισμάκαρ. Θεοτοκίον.

ΡΗτορεύουσα γλῶσσα τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόῤῥητον βάθος εἰπεῖν οὐ δύναται. Λόγον γὰρ Θεοῦ, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, Πάναγνε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον.

Ὠδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

ΙΝα τῆς δόξης τύχῃς, τῆς ἐκεῖ Ἀθλοφόρε, τῆς ὁρωμένης χαίρων κατεφρόνησας, καὶ θείᾳ ἐπινεύσει, πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς ἐχώρησας μὴ δειλιάσας, κολαστηρίων εἴδη καὶ θάνατον πικρόν. ὅθεν μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθης ἀγωνισάμενος.

ΩΡάθης οἶκος Μάρτυς, καθαρὸς τῇ Τριάδι, οἰκοδομίᾳ πράξεων Θεόδοτε, ἐνθέων πανολβίως, ἄθλων τε λαμπρῶν φαιδρότησι κεκοσμημένος, δι' ὧν ναοὺς δαιμόνων, καὶ ξόανα σοφὲ, Θείᾳ τοῦ Παρακλήτου δυνάμει σαφῶς κατέστρεψας.

ΣΤαλάζων ὄρος θεῖον, γλυκασμὸν ἀνεφάνης, πηγὴ θαυμάτων πέλαγός τε ἔνδοξε, ἐνθέων χαρισμάτων, ῥεῖθρον διαυγὲς τοῦ Πνεύματος ψυχὰς ἀρδεῦον, καὶ κατακλύζον πάθη καὶ πᾶσι προξενοῦν, Μάρτυς τοῖς σὲ ὑμνοῦσι τὴν ἀγαλλίασιν. Θεοτοκίον.

ΦΩνὴ Ἀγγέλου τέτοκας, τὸν ἄναρχον Λόγον, λαβόντα σάρκα ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον Παρθένε Παναγία, ἐκ τῶν καθαρῶν αἱμάτων σου, καὶ τοὺς ἀσάρκους, ἐχθροὺς καταβαλόντα, καὶ σώσαντα ἡμᾶς, πάντας τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε. Ὁ Εἱρμός.

ἈΠορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου. καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Η'.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

ἈΘλητὴς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφὲ, καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν. ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης καὶ ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης, Μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Ὅμοιον.

ΚΑὶ Σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας ξεόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ ξίφει τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαναῖς, ἀλγηδόνων κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Ὅμοιον.

ΘΕῖον ἄγαλμα γέγονας, ἀσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σὲ, καθαρῶς προσαγόμενον, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν Κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

ἈΘλητικὸν συστησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυρίφθόγγῳ γλώττῃ σου, καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον. διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστὸν, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΔΕσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

ΧΑίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὅπλῳ τῆς Ἀσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, ὁ πολλαῖς βασάνοις ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐρά-

Δημόσια Βιβλιοθήκη

νιον, βασιλείαν Θεόδωρε. ἐν ᾗ χορεύων, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς αἰτοῦσιν ἀρρωστίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος, λαμπτὴρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι. πύργος, ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι, τῶν ἀπείρων κολάσεων. λόγχῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν Δράκοντα, ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ὅπλῳ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πεῖραν, καὶ ἐπὶ ξύλου ταθείς, σπαραγμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας. ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, Σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος. ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. διὸ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὸν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς Οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου Στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε. ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής. ὅθεν σε πίστει, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἀνάγνωσις εἰς τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς η'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου φέρων ἀκροστιχίδα.

Μέλπω σε δώρων ἐνθέων ἐπώνυμε.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, καλλωπιζόμενος, καλλωποιῷ παρίστασαι Χριστῷ, παρ' αὐτοῦ καλλυνόμενος, ὡς δωρεῶν ἐπώνυμος, τῶν θεϊκῶν Μάρτυς Θεόδωρε.

Ἐνθέοις θωρακισθεὶς Θεόδωρε, ὅπλοις τῆς πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς συνέκοψας στερρῶς, ψυχοφθόρους τὰς φάλαγγας, καὶ νικητὴς γενόμενος, μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνωσαι.

Λαμπρόν σου τὸ τῆς ψυχῆς ἀνάστημα, ἐπιδεικνύμενος, τῷ δυσσεβεῖ θεόφρον Βασιλεῖ, τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῇ τῶν ἔργων χάριτι, τοῦτον κατῄσχυνας Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Παράταξιν δυσσεβῆ, ὡς στρατηλάτης δυνατὸς ἔτρεψας, καὶ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχανὰς ἐξεφαύλισας.

Ὡς πρόθυμος, τὴν ψυχήν, δι' ἐπινοίας εὐσεβοῦς Ἔνδοξε, τῶν δυσσεβῶν ὤλεσας, τὰ νενοθευμένα σεβάσματα.

Στερρότητι λογισμοῦ, τῶν δυσμενῶν ἐπιφορὰς ἤνεγκας, ζωοποιὸν νέκρωσιν, τοῦ ἀγωνοθέτου μιμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας διανυκώς, ὑπὲρ φύσιν ἐπάθλων παρὰ Θεοῦ, ἀξίως ἐπέτυχες, Ἀθλοφόρε πολύαθλε. ὡς οὐδὲν γὰρ θέμενος, τὸ ἄθεον πρόσταγμα, ἑαυτὸν βασάνοις, προθύμως ἐξέδωκας. ὅθεν ὑπομείνας,

σπαραγμοὺς καὶ στρεβλώσεις, Σταυρόν τε καὶ θάνατον, τῷ Χριστῷ συνδεδόξασαι, ἁρμοζόντως Θεόδωρε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Πάλιν τὸ αὐτό, καὶ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ ἐν πυθμένι ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, σπεῦσον ἐξελέσθαι, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, γαλήνην παρέχουσα, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν. σοὶ γὰρ λιμένι προσέδραμον, ὦ Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ κολάσεως λύτρωσαι καὶ σῷσόν με. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐτραυμάτισας τὸν ὄφιν τῷ τραυματοῦσθαι, καὶ καρτεραῖς ἐνστάσεσι, Μάρτυς ἀνεδείχθης, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δαπανώμενος τὰς σάρκας πολλαῖς αἰκίαις, τὸν λογισμὸν ἀκλόνητον ἔστησας Τρισμάκαρ, μέλπων προθυμότατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡραιώθης τοῖς Παθήμασι τοῦ Δεσπότου, σοῦ τὰ σεπτὰ παθήματα, Πάνσοφε συνάψας, καὶ καταξιούμενος, αὐτῷ τῆς λαμπρότητος, καὶ τῆς ποθουμένης φαιδρότητος. Θτ.

Ἀπορρήτως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ῥαντίσμασι σαρκός, τῶν αἱμάτων ἀπέλασας, δαιμόνιον ἐπ' ὀλέθρῳ, προσαγόμενον λύθρῳ, ἀήττητε Θεόδωρε.

Ὢ γνώμης εὐσεβοῦς, ὢ γενναίου φρονήματος, ὢ πίστεως θερμοτάτης, τοῦ σεπτοῦ Ἀθλοφόρου, δι' ἧς Θεοῦ ἐπέτυχε.

Νοῦν ἔχων τῷ φωτί, τοῦ Θεοῦ ἐλλαμπόμενον, τὸν πρόμαχον τῆς κακίας, ἀπημαύρωσας ὄφιν, πανένδοξε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἐνίκας, προθυμίᾳ συντόνῳ τοὺς ἄφρονας, ἐπὶ Σταυροῦ ἡπλωμένος, καὶ τοῖς ἥλοις Μάκαρ ἐμπεπαρμένος, εἰκονίζων, τὸ σωτήριον Πάθος τοῦ Κτίσαντος.

Νομίμως, ἐναθλοῦντι Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐν τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένῳ, ἐπαλείφων οἷα ἀγωνοθέτης, Ἀθλοφόρε, πρὸς ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα ἔνδοξε.

Θυσίαν, καθαρὰν καὶ ἁγίαν καὶ ἄμωμον, τῷ διὰ σὲ ἑκουσίως, ἑαυτὸν θυσίαν προσαγαγόντι, προσηγάγω, σεαυτὸν ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνδρείᾳ ψυχῆς τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντες τῶν ὕμνων τοῖς στεφάνοις πιστοί, Θεόδωρον καταστέψωμεν. δῶρον γὰρ Θεοῦ μέγα τῷ Κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων. τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς, ὀμβρίζει αὐτῇ αἱμάτων, ἱερῶν ἰαμάτων τὰ ῥεύματα. σὺν τούτοις δὲ πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Νεκρὸν μὲν Θεόδωρον ἡ Πατρὶς δέχου,
Ὃν ζῶντα πλουτεῖ, Μαρτύρων πατρὶς πᾶσα.
Ὄλβιον ὀγδοάτῃ Θεοδώρου σῶμα κομίσθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου, ἐν Εὐχαΐτοις μὲν γεγονώς, καὶ τὸ γένος ἐκεῖθεν ἕλκων, ἐν Ἡρακλείᾳ δὲ τῇ κατὰ Πόντον κειμένῃ τὰς διατριβὰς ποιούμενος, ὡραῖος τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα, καὶ τὴν ψυχὴν ὡραιότερος, λόγῳ καὶ γνώσει καὶ τῇ λοιπῇ σοφίᾳ κεκοσμημένος. Ὅθεν καὶ πάντες αὐτὸν,

βρυορήτορα ἀνηγόρευον. Οὗτος διὰ πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων διελθὼν, τὸ μὲν μακάριον αὐτοῦ σῶμα τῇ γῇ καταλελοιπὼς, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ῥεῖθρα, τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ πνεῦμα, ἐν Οὐρανοῖς αὐλίζεται. Οὗ τινος τιμίου καὶ ἁγίου σώματος, τὴν μετακομιδὴν ἑορτάζομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τελουμένης ἐν τῷ Σωσθενίῳ.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νικάνδρου καὶ Μαρκιανοῦ.

Οὗτοι διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐπὶ Μαξίμου τοῦ Ἡγεμόνος ἐξεπιάσθησαν, καὶ φρουρᾷ ὑπεβλήθησαν, Μετὰ τοῦτο δὲ πάλιν ἀναγκασθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ μὴ πεισθέντες, ξέονται ὄνυξι σιδηροῖς, καὶ ἐπὶ ξύλοις ὀρθοῖς μετεωρίζονται, καὶ κατακεντοῦνται σιδήροις, καὶ πυρὶ καταφλέγονται, καὶ κατενεχθέντες, ἐπ᾽ ἀνθράκων πυρὸς ἐφαπλοῦνται, καὶ ῥάβδοις ἄνωθεν τύπτονται, καὶ ὀξάλμῃ ταῖς πληγαῖς ἐπιχυθέντες, ὀστράκοις ὀξέσι συντρίβονται, καὶ λίθοις τὰ στόματα καὶ τὰς ὄψεις συνθλῶνται, καὶ τὰς γλώσσας μαχαίρᾳ ἐκτέμνονται, καὶ τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Καλλιόπης.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, ὥρᾳ σώματος καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα. Συσχεθεῖσα οὖν ἀναγκάζεται ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, καὶ πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης ἀντείχετο, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τοὺς μαστοὺς κόπτεται. οὓς Ἄγγελος ἐπιστὰς ὑγιεῖς ἀπέδειξεν. Εἶτα ἐπ᾽ ὀστράκου κεκομμένου σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται, καὶ τὰς καταφλεχθείσας σάρκας ἅλατι ἐπιπάσσεται, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι κατατρίβεται. Εἶθ᾽ οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς ἔνδοξε, ὕλην ἀσεβείας ἔφλεξας καὶ πυρσὸς, εὐσεβείας ψάλλων γέγονας· εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς στρατηγέτης, ὡς συνεχὴς καὶ νηφάλαιος, ἔργῳ, Βασιλέα ἄφρονα δυσσεβῆ, ἐξεφαύλισας καὶ ἔδειξας, τοῦτον αἴσχυρον, ἐνισχυθεὶς τῇ θείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ὅμως ἡττᾶται, τῶν ἐγκωμίων τῷ μεγέθει σου. σὺ γὰρ, φανωτάταις ἔλαμψας ἀστραπαῖς, Μαρτυρίου τῷ Δεσπότῃ σου, βοῶν Θεόδωρε· εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἐν σοὶ πεποιθὼς τῷ δι᾽ ἐμὲ, Σταυρὸν καὶ θάνατον, καθυπομείναντι, Σταυρῷ ἀνήρτημαι Δέσποτα, καὶ τιτρώσκομαι τοξεύμασι, καὶ χαλεπαῖς προσομιλῶ αἰκίαις Κύριε, ἀνεβόας, Μάρτυς ἀθλῶν γενναιόφρον Θεόδωρε.

Προσήγαγες θῦμα καθαρὸν, σαυτὸν τῷ Κτίσαντι, χαίρων Θεόδωρε, καὶ προσεχώρησας ἔνδοξε, Βασιλείᾳ πρὸς Οὐράνιον, μετὰ Μαρτύρων ἱερῶν κράζων Θεόδωρε. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡς κρίνον, ὡς ῥόδον νοητὸν, ὀσμαῖς τῶν ἄθλων σου, εὐωδιάζεις ἡμᾶς, διώκων χάριτι πάντοθεν, τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ παρορμῶν ἀναβοᾶν εὐωδεστάτῃ ψυχῇ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ,

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Νῦν τῶν μακαρίων τοῖς δήμοις, καὶ τῶν Μαρτύρων ταῖς χορείαις, ὡς ἠγλαϊσμένος τοῖς ἄθλοις, συναγελάζων καὶ συνηδόμενος, στεφηφορῶν παρίστασαι, τῷ ποθουμένῳ σοι Θεόδωρε.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον ἦρθης, τῶν ἐπὶ γῆς καταφρονήσας, καὶ τοῦ ποθουμένου σου τέλους, κατηξιώθης αὐτὸ τὸ ἔσχατον, τῶν ὀρεκτῶν Θεόδωρε, κατείληφας ἐπαγαλλόμενος.

ΜΟνοῦνσε ἀθάνατον Λόγον, σαρκὶ παθόντα ϗ φανέντα, Μάρτυς σε θεόφρων ποθήσας, ἀθανασίας τῆς σῆς ἐπέτυχεν, ἐν Οὐρανοῖς σκηνούμενος, Κτίστα τῶν ὅλων παντοδύναμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνῃ, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ᾽ ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ θ΄. Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἔξαπος. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

ΤΑς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, ϗ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, ϗ τὸ στέφος ἐδέξω, Θεόδωρε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίσαντος, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας, διασῴζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, παγίδων τοῦ ἀλλοτρίου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤΕραίρουσι τὸν τόκον σου, ἀσωμάτων αἱ Τάξεις. χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη. διό σε τὴν παναμώμητον, οἱ Πιστοὶ δοξάζοντες, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦμεν. φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλει εἰπὲ ἕτερον εἰς τοὺς Αἴνους ἐκ τῶν ἕτερ. τοῦ Ἑσπερινοῦ, εἰ δ᾽ οὖν εἰς τὸν ἦχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος πλ. β΄.

ΑΓιωσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε. Χριστὸς γὰρ σου σοφὲ τὴν μνήμην ἐδόξασεν, ἐν ᾗ συμφώνως οἱ Πιστοί, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀθλήσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, ϗ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι. Ζήτει Ὀκτωβρίῳ κς΄. Ἀλληλούϊα. ἦχος δ΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ. Εὐαγγέλιον, Ζήτει Σεπτεμβρίῳ κ΄. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Θ΄.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Πάπα Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

ΦΡυκτωρίαις τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐχρημάτισας, ὥσπερ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἐξαπέστειλας πιστῶν, καταυγάζων πληρώματα, παμμακάριστε, ϗ διώκων τὸ σκότος Θεοφάρε, τῶν αἱρέσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Ὅμοιον.

ΕΥφραδίᾳ τῶν λόγων σου, Ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται, ϗ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι, ϗ τιμᾷ σου ἱερῶς, τὴν ἁγίαν μετάστασιν, παναοίδιμε, Ἱερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Ὅμοιον.

ΤΟῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασαν, φρυγανώδη ἔφλεξας ὕλην πάνσοφε, τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπαθάνατων δυσσεβῶν, Ἱερώτατε Κύριλλε. τοῖς διδάγμασι, καλλωπίζεται, μάκαρ, καθ᾽ ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤΕθνεώτων ἐπανόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συνυπάρχοντα, τὴν θεία τε γέννησιν, ἀναχθέντα ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ᾽ ὑπόστασιν, ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν ϗ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΩΣ ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, ϗ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Τροπάριον. ἦχος πλ. δ΄.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης ϛιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροςιχὶς.
Θεωριῶν Κύριλλος, ἐνθέων λύρα.
Θεοφάνους. Ὠδὴ α'. ἦχος δ'.
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν τοῦ Πνεύματος, καὶ τηλαυγὴς φωςὴρ ἀναδειχθεὶς, λογικῶς ἀπαςράπτεις ἡμῖν, μαρμαρυγαῖς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Ἐ' Πλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, τοῦ Θείου Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριςοῦ, τῶν παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλου καὶ παῤῥησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἔνδοξε, τὰς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διέλυσας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊςάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἄσω τὴν συντριβὴν πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντὸς, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, καταῤῥαγείσης πτώματι, τῶν Προπατόρων Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥηγνύμενος ἐν Χριςῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, γνώμῃ ςεῤῥᾷ Κύριλλε, ὡς ἱςὸν ἀράχνης διεῤῥήξας.

Ἰλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξεπνάξω καθελὼν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριςοῦ ἐπαιρόμενον.

Ὡς εὔςοχος ἀθλητὴς, Πάτερ ἐξέκλινας ςεῤῥῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς ἀπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοκίον.

Σὴν μόνην ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένην ὡς Θεοῦ σκήνωμα, πανευπρεπῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει δοξάσωμεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κά. ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τὴν θείαν πεπλουτηκὼς, ἐξηρεύξω δογμάτων Πάτερ πηγὰς, πλυνούσας αἱρέσεων, δυσωδέςατον βόρβορον, τῶν πιςῶν καρδίας, ἀρδεύσας ἐν χάριτι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αὔλακας Κύριλλε, ἤδη μεθυσκούσας. διὰ τοῦτό σε πόθῳ, τιμῶντες τὴν μνήμην σου, ἐκτελοῦμεν Θεόπνευςε, Ἱεράρχα πανεύφημε, πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαςρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίςην καὶ Κύριον. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου. ὅταν μέλλω παρίςασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίςου μου, Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίςει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῷ κρατήσαντα, σαρκὸς Θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριςὸς, τῆς θείας σε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίςησιν.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διάδοχος, τοῦ Θείου τοῖς ἴχνεσιν, Εὐαγγελιςοῦ παρεπόμενος.

Ὑπὸ Χριςοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης· ὡς δὲ Ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σοφοῖς, ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἐκ σοῦ Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρθένος. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίςει ἀδιςάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ῥεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χειμάῤῥου ὁ σὸς, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ἴσως τὴν βδελυρὰν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιαράν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, συναλοιφὴν καθῄρησας.

Λόγους πλουτοποιοὺς, ὡς χρυσὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε θησαυροὺς δὲ, ὑπὲρ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον; Πανάμωμε τὸν τῇ Κτίσει, μὴ χωρούμενον πάσῃ, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσωσοι μετὰ φωνῆς.

Λαβίδι, Σεραφὶμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δὲ, ταῖς χερσὶ προσνέμεις Ἱερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἠνθρακωμένον καθάρσιον.

Ὁμόρους, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλους οὐκ ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσσεβὲς Νεστορίου, χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλῳ πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος. Θεοτοκίον.

Ὅλως σε Περιστερὰν τελείαν καὶ πάγκαλον, καὶ τηλαυγὲς εὑρὼν Κρίνον, καὶ κοιλάδων Ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἱρμός. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄβυσσον ἡμῖν δογμάτων θεολογίας, ἔβλυσας σαφῶς ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τὰς αἱρέσεις κατακλύζουσαν μακάριε, καὶ τὸ ποίμνιον ἀλώβητον τρικυμίαις διασώζουσαν. τῶν περάτων γὰρ Ὅσιε, ὑπάρχεις καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Θ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Πάπα Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Κύριλλον ὑμνῶ τοῦ Κυρίου μου φίλον,
Καὶ Κυρίας πρόμαχον Ἀειπαρθένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Αὕτη διαβληθεῖσα πρὸς τὸν Ἄρχοντα, καὶ δείσασα διὰ τὴν αὐτῆς παρθενίαν, ἐδεήθη τοῦ Θεοῦ, καὶ περιστείλασα ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ οἰκήματος ἐν ᾧ ἀπέθετο ὁ Ἄρχων αὐτὴν, καὶ ἀνελθοῦσα ὑπεράνω τοῦ δώματος, ἔβαλεν αὐτὴν κατὰ τοῦ κρημνοῦ, καὶ ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν αὐτῆς τῷ Θεῷ. Ταύτην ὁ τίμιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε, διὰ τὸ καθαρὸν τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ τὸ τῆς ἀσκήσεως μέγεθος. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφῳ εἰσδὺς, νόμον εἷλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναιροῦντα τὸ τοῦ γράμματος· σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον βάθος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις τὸ πρὶν, Πάτερ, δεδομένης κάλυξι καλυπτὰ, ὥσπερ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἑρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τάχα Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεὶς, τοῦ ἐκείνους ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κύριλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφησας.

Ἐν ἀσυγχύτῳ, ἑνώσει θείᾳ καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ, διαιρέσεις τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος, θρόνον ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ, εὑρηκὼς ἐπανεπαύσατο. Εὐλογημένη σὺ, Θεογεννῆτορ ἄχραντε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡς κῦμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή· καὶ γὰρ ἀέναοι ἐρρύησαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογμάτων εὐσεβῶν, καθὼς προεῖπε Χριστός. ὑπερβαίνει ψάμμον γὰρ, τάχα τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφὸς, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, διαθήκας καὶ ὡς ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἕνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἑκάτερον τροπὰς, ἴσως ἐκκλίνας βοᾷς· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, κυρίως Πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαλη-

θῶς-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

θάλασσα καταλλήλως τῷ Γεννήτορι, θεωνυμίαν οἱ Πιστοί. ὅθεν δοξάζομεν Θεοτόκον, σὲ θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὕψωμα Χριστοῦ καταπαρθέν, τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τότε Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν κατακράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὸ ἄθεον, Υἱὸν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν ἀκεφάλων καταβέβληκας.

Ῥώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὀφθεὶς τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασαι.

Ἄνωθεν ἡμᾶς ἐποπτεύοις ἀοίδιμε, τοὺς ὑμνοῦντας Πάτερ ἵλεως, Ἄνακτι νίκας Σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ὀρθοδόξων τὸ κέρας καὶ φώτισον, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν Ἁγνὴ Παναμώμητε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομῆτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἑνούμενον, καὶ Κόσμῳ τὴν σωτηρίαν βραβεύοντα, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου. Ζήτει εἰς Ἱεράρχας, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἀντωνίνης.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια, Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν δυάς, ἀθλητῶν πλουτήσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθλησε, Θεῖος Ἀλέξανδρος, σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσανα πολύπλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστὸν ὑπομείναντες. ὧν νῦν πρεσβείαις, δωρήθητι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, ἁγνείας τε καὶ ἀθλήσεως, ἐχθροῦ νικήσασα, τὰς μηχανουργίας, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ ὑψούμενοι σοφοί, χεῖράς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ, λάκκῳ συγχωννύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον, ὑποδεχόμενοι, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι, τὸν τῶν ὅλων, Θεὸν, οὐκ ἠρνήσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πανάγιον τέμενος Θεοῦ, Οὐρανῶν πλατύτερον, καὶ Χερουβὶμ ἁγιώτερον, θεοχαρίτωτε, Παναγία Κόρη, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ φώτισον καρδίας τὰ ὄμματα, παρεχομένη μοι, εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις ἐπαινῶ τὴν καλὴν ξυνωρίδα.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ὕμνοις ἐπαινέσαι τὴν ὑμῶν, προθυμουμένῳ πανήγυριν Μάρτυρες, φῶς μοι χορηγήσατε, τὸν σκοτασμὸν σκεδάζοντες τῆς ἀγνοίας μου, ὡς τῷ ἀνεσπέρῳ, φωτὶ ἀεὶ παριστάμενοι.

Μόνα διαιῶνος ἀθληταί, τὰ διαμένοντα πίστει ποθήσαντες, πάντα παρεδράμετε, τὰ ὁρατὰ, καὶ πρὸς ποινὰς καὶ μάστιγας, γνώμῃ στερροτάτῃ, περιφανῶς ἐχωρήσατε.

Νόμιμον ἀνύοντες σεπτοί, τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα τὸν Κύριον, ἔχετε συλλήπτορα, τῶν ἀλγεινῶν ὑμᾶς ἐπικουφίζοντα, καὶ κατὰ Τυράννων, ἀνδρείους ἀπεργαζόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὁ δημιουργήσας ὡς Θεὸς, τὰς ἀοράτους Δυνάμεις βουλήματι, ἔχει ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ἀναπλάσεως. τοῦτον οὖν δυσώπει, τὸν Κόσμον σῶσαι Παναμώμε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἰδεῖν Ἀντωνῖνα τὸν Χριστόν, ποθοῦσα Καλλιπάρθενε, τὸ θεῖον τούτου Πάθος ἐζήλωσας· ῥαπίσματα γὰρ ὡς αὐτὸς ὑπήνεγκας, ἐναπορραπίζουσα, τὰ ζοφώδη πρόσωπα, τῶν ἀσάρκων δαιμόνων πανεύφημε.

Στερρῶς ἀντετάξω τῷ ἐχθρῷ, μαστίζεσθαί σε Πάνσεμνε, προσταττομένῳ γνώμης στερρότητι· φρουρᾷ οἰκεῖν δὲ καταδικάζει σε, φρουρουμένην ἄνωθεν, προσταγαῖς τοῦ Κτίσαντος, ὑφ᾽ Ἁγίων Ἀγγέλων θεώμενος.

Εὐχαῖς σου βρονταὶ καὶ ἀστραπαί, ἐξ ὕψους τότ᾽ ἐφέροντο, καὶ φῶς ὡράθη μέγα θεόνυμφε, φωνή τε θεία λαμπρῶς γεγένηται, σὲ παραθαρρύνουσα, Ἀντωνῖνα πάνσεμνε, καὶ τροφῇ λογικῇ ἐνισχύουσα. Θεοτοκίον.

Παρθένος κυήσασα Θεόν, ὡράθης μετὰ γέννησιν, καὶ σοῦ τὸ θεῖον ἄχραντε πρόσωπον, χοροὶ Παρθένων νῦν λιτανεύουσι. μεθ᾽ ὧν ἡμῖν αἴτησαι, ἱλασμὸν καὶ ἔλεος, καὶ δεινῶν παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ μόνος εἰδώς.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δυὰς ἡ θαυμαστή, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἐνέγκασα στερρῶς, τὴν πυρὰν τῶν βασάνων, ἐν δόξῃ παρίσταται, τῇ Τριάδι πρεσβεύουσα, χάριν ἔλεος, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, τοῖς τὴν ἔνδοξον, αὐτῆς γεραίρουσι μνήμην, δοθῆναι ἐν πνεύματι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ Ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· πῶς ἐνέγκωσι, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἄδεται εἰς πάντα τὸν Κόσμον ἡ ἄθλησις, καὶ τὰ παλαίσματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, δι᾽ ὧν ἐτροπώσασθε, τὰς τοῦ ἐχθροῦ πικρὰς δυνάμεις ἐν χάριτι, καὶ νικηταὶ κατ᾽ αὐτοῦ ἀπεφάνθητε.

Ἔστησι παγίδας κατὰ σοῦ ὁ παμπόνηρος. ἐν ἀνδρικῷ δὲ λογισμῷ, καὶ στολισμῷ τὰς προσταγάς, αὐτοῦ ἀπηχρείωσας, καὶ παντελῶς αὐτὸν Σεμνὴ κατηδάφισας, θείᾳ χειρὶ σκεπομένη θεόσοφε.

Νόησιν καὶ σύνεσιν Χριστὸς σοὶ χαρίζεται, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν δυσσεβῶν, ἄσπιλον ἄμωμον ἁγνή, λύτρον τε ἐκπέμψας σοι, τὸν ἱερὸν ὦ Ἀντωνῖνα Ἀλέξανδρον, καθάπερ θεῖον ἐξ ὕψους Ἀρχάγγελον. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα Πανύμνητε, ἰσχὺν σὲ καὶ στήριγμα, ἡ Ἀντωνῖνα καρτερεῖ, τὰ δυσαχθῆ καὶ θλιβερά, καὶ ῥίπτει τὸν τύραννον, καὶ συμπατεῖ, ποσὶν ὡραίοις τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ νηδύος σου Λόγου ἐκλάμψαντος.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Κρεμάμενος, ἐπὶ ξύλου καὶ κατατεμνόμενος, Ἀλέξανδρε, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι κυκλούμενος, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινες, σῴζειν δυνάμενον τὸ ὄμμα, τῆς διανοίας πανεύφημε.

Ἠχρειωμένοι, ἐν γυμνώσει σωμάτων οἱ Μάρτυρες, ἐδέξαντο, ἀφθαρσίας στολὴν καὶ ἀθάνατον, δόξαν ἐκληρώσαντο, ἀντὶ προσκαίρου ἀτιμίας. ὅθεν ἀεὶ μακαρίζονται. Θεοτοκίον.

Κατάβαλε, τοὺς ἀεὶ πολεμοῦντάς με δαίμονας, καὶ ἄπρακτον, τὴν βουλὴν αὐτῶν ποίησον Ἄχραντε, ἄτρωτόν με σῴζουσα, τῆς προσδοκίας τούτων Κόρη, ὅπως ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἀγῶνας ἀνδρικοὺς καὶ πλήρεις θαύματος, ἐνθέως διανύοντες, μυριάδας αἰθιόπων νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἐτροπώσασθε, καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν συνευφραίνεσθε.

Λαμπόμενοι φωτὶ τῷ Θείῳ Μάρτυρες, ἁγνείας ὡραιότητι, ὡμοιώθητε ἀΰλοις Λειτουργοῖς, τὸν ἀγαθοδότην θεραπεύσαντες, καὶ πρὸς αὐτόν, στεφανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Ἀγάλλεσθε φρουρᾷ ὁμοῦ τυγχάνοντες, φωτὸς ὑμῖν ἀστράψαντος, καὶ φωνῆς ἐπενεχθείσης ἐκ Θεοῦ, θάρσος ἐντεθείσης ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, πανευκλεεῖς, στεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες. Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι ψυχὴν ταῖς παραβάσεσιν. ἐπίσκεψαί με ζώωσον, τὴν ζωὴν

ἀποκυήσασα Χριστόν, ὃν οἱ εὐκλεεῖς Μεγαλομάρτυρες, πάντων Θεόν, Παρθενομῆτορ καθωμολόγησαν. Ὁ Εἱρμός.
Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν, ἡ ἀξιέπαινος μνήμη. Ἣν πιστοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες· σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι'. Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Στίχ. Εὕρατο Ἀλέξανδρος ἅμ' Ἀντωνίνῃ,
Τὸν βόθρον ἀκάτιον εἰς τρυφὴν φέρον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἀπὸ Κώμης Καρδάμου. Ἡ μὲν οὖν Ἁγία Ἀντωνίνα σεμνῶς καὶ ὁσίως τὸν βίον διάγουσα ἐτύγχανε. Συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ Φήστου, καὶ μὴ πεισθεῖσα ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, μηδὲ λατρεῦσαι τοῖς δαίμοσιν, ἐν οἰκήματι πορνικῷ ἀποτίθεται. Ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις ἀποσίτου διαμεινάσης αὐτῆς, παρίσταται φῶς ἐν νυκτὶ, καὶ βροντῆς καταρραγείσης, αἱ τοῦ οἰκήματος θύραι ἐρράγησαν, καὶ φωνὴ πρὸς αὐτὴν οὐρανόθεν γέγονε, προτρεπομένη ἀναστῆναι καὶ τροφῆς μεταλαβεῖν. Αἰτήσασα δὲ καὶ φαγοῦσα, ἐξῆλθεν αὖθις παραστῆναι τῷ Ἡγεμόνι. Καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, τυπρνίζεται καὶ ξεσθίζεται, καὶ πάλιν ἐπὶ πορνικὸν ἀπάγεται οἴκημα. Ἐν ᾧ δι' ἀποκαλύψεως Ἀγγέλου ὁ Ἀλέξανδρος εἰσελθὼν, καὶ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, (ἦν γὰρ ὡσεὶ χρόνων εἰκοσιοκτὼ,) δόξας ἐπὶ πρᾶξιν ἄσεμνον παραγενέσθαι, λαθὼν, τὴν μὲν Ἁγίαν τοῦ δώματος ὑπεξήγαγε, τῷ χλανιδίῳ τὴν αὐτῆς καλύψας κεφαλὴν, αὐτὸς δὲ ἐκεῖσε διέμεινε. Μετ' ὀλίγον δὲ φανεροῦ γενομένου τοῦ πράγματος, στρατιωτῶν τινῶν εἰς τὸ ἐνυβρίσαι τὴν Ἁγίαν παραγενομένων, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ πρῶτον μὲν ξεσθίζεται, εἶτα συλληφθείσης καὶ τῆς Ἁγίας, ἀμφότεροι τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν ἀποτέμνονται, καὶ οὕτως ἐν βόθρῳ, πυρὸς ὅλον τὸ σῶμα πίσσῃ ἐπιχυθείσης ὑγρᾷ ἐξωθοῦνται, καὶ ἀπορρίπτονται, καὶ ἐν τούτῳ τὸ μακάριον τέλος δέχονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῇ Μαξιμίνου, διακειμένῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔνθα κατάκειν-

ται τὰ τίμια αὐτῶν Λείψανα, ἐξ ὧν καὶ πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις ἀναπηγάζουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου Ἐπισκόπου Προύσης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἰθύνων καλῶς, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν ποιμαίνων πνευματικῶς. Βρύων δὲ παντοίοις θαύμασι, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν, ὃς τῇ τοῦ ἐμφωλεύοντος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κακίᾳ, φημὶ δὴ τοῦ βροτοκτόνου καὶ ἀρχαίου δράκοντος, τούς τε παριόντας ἀνθρώπους ἀνῄρει, καὶ τὰ κτήνη φυσήματι μόνον ἐλυμαίνετο, καὶ ὅλως ἄβατον τὴν μεταξὺ τῆς Πόλεως Προύσης, καὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων ὁδὸν ἐπεδείκνυε, τῇ ἐπιβολῇ τοῦ τῶν ἱερῶν ἄρτων καλύμματος, διέρρηξε καὶ ἐνέκρωσεν. Ἀπετμήθη δὲ τὴν κεφαλὴν Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου μαθόντος, περὶ τῶν θαυμάτων ὧν ἐτέλει, καὶ ἀποστείλαντος καὶ ἀνελόντος αὐτόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἀγροῦ Ξενῶνος ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κανίδου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Θεοδότου καὶ Θεοφάνους Υἱὸς, τὰς οἰκήσεις ποιουμένων ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρᾳ, εὐλαβῶν ὄντων καὶ θεοφιλῶν. Λέγεται δὲ τὴν μητέρα αὐτοῦ παντοίας τροφῆς ἀπέχεσθαι παχυτέρας, καθ' ὃν καιρὸν τοῦτον ἐν γαστρὶ ἔφερε. Τεχθέντα δὲ ἀπέχεσθαι τῆς ἀριστερᾶς θηλῆς παντελῶς. Εἰ δέ ποτε δαψιλεστέρας τροφῆς ἐνεφορήθη ἡ μήτηρ, οὐδὲ τῆς δεξιᾶς θηλῆς ἥπτετο ὅλως. Βαπτισθεὶς οὖν καὶ ἀπογαλακτισθεὶς, καὶ τὰ πρώτης ἡλικίας παραμειψάμενος, χαίρειν πᾶσιν εἰπὼν, τὸ ὄρος καταλαμβάνει. Καὶ μικρὸν ἄντρον ὑπεισελθὼν, ἐν αὐτῷ ἑαυτὸν ἐγκαθείρξας, τῇ προσευχῇ καὶ τῇ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος βραχυτάτων ὠμῶν λαχάνων ἀντὶ ἄλλων ἀπογευόμενος, διήρκεσε χρόνοις τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα. Ἐπεὶ δὲ πάνυ ἦν κατάφορος ὁ τόπος ὕδασι, καὶ τὸ ἄντρον ὑπὸ πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενον, διεφθάρησαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τοῦ πώγωνος. Οὕτως οὖν διαρκέσας ὁ μακάριος πολὺ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους, καὶ Πανσέμνης.

Ὁ Ὅσιος Θεοφάνης, τῆς Ἀντιοχέων Πόλεως ἦν, ἐξ ἀπίστων καὶ δυσσεβῶν γεννηθεὶς γονέων. Γυναικὶ δὲ ζευχθεὶς, καὶ τρία ἔτη συνών, ἐκείνης ἐξ ἀνθρώπων γενομένης, αὐτὸς προσελθὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τὸ Ἅγιον Βάπτισμα δέχεται. καὶ πλησίον τῆς Πόλεως στενώτατον κελλίον οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, διὰ πάντων καθαιρόμενος, ἃ πρὸς τελείωσιν καὶ τὴν ἄκραν τε ἀρετὴν συντελεῖ. Μαθὼν δὲ περὶ δημοσίας τινὸς πόρνης, Πανσέμνης οὕτω καλουμένης, ὅτι πολλοῖς αἰτία ἀπωλείας καθίσταται, ἀξάμενος καὶ παραθεὶς ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, πρὸς ἐκείνην παρεγένετο. καὶ τοσαῦτα διεξῆλθεν αὐτῇ, καὶ τοιαῦτα, οἷα εἰκὸς πόρνην καὶ ἀκόλαστον πεῖσαι, ἃ μετέρχεται καταλιπεῖν, καὶ σώφρονι καὶ κοσμίῳ βίῳ ταύτην ἐκδοῦναι. Ὑφ' ὧν φωτισθεῖσα τὴν διάνοιαν, καὶ εἰς κατανύξιν ἐλθοῦσα, τὸ Θεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ καλῶς τὰ καθ' αὐτὴν διαθεῖσα, τῷ μακαρίῳ Θεοφάνῃ ἠκολούθησε. καὶ τῇ Κέλλῃ ἣ αὐτῇ ᾠκοδόμησε ταύτην κατακλείσας, παντοίας ἀρετῆς ἐργάτις εἰργάσατο. Ἥτις τοσοῦτον Θεῷ εὐηρέστησε, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ παντοῖα νοσήματα θεραπεύειν. Ἐπιβιώσασα δὲ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ μῆνας δύο. ἅμα τῷ Ὁσίῳ Θεοφάνει, πρὸς Κύριον μεθίσταται.

Καὶ μνήμη, Τοῦ Ὁσίου Ἀπολλῶ Ἐπισκόπου, καὶ Ἀλεξίου Ἐπισκόπου Βιθυνίας. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Ξενοπρεπῶς, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, τὰς αἰρομένας πρὸς τὸν Θεὸν, τὸν τῶν ὅλων Δημιουργὸν, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, δύναμιν δεχόμενοι, ἐξ Οὐρανοῦ καὶ κραυγάζοντες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων.

Ὑπομονῇ, ἀνυποίστων Μάρτυρες, κολαστηρίων ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι ὡς χρυσὸς, κόσμος ὡραιότατος, ὤφθητε κραυγάζοντες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νεανικῶς, ξύλῳ ἀναρτώμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι δεινῶς, ἐκ ποθοῦ ἐνθέου ἀληθῶς, πικρῶν τῶν κολάσεων, ἄνωθεν δεχόμενοι, τὴν ἀρρωγὴν καὶ κραυγάζοντες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ τοὺς τρεῖς, Παῖδας οὐ κατέφλεξε, κάμινος ἡ χαλδαϊκὴ, οὕτως Ἄχραντε σὴν νηδὺν, πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἄφλεκτον ἐτήρησεν. ἀλλὰ βοῶ σοι· κατάφλεξον, ὕλην πικρὰν τῶν παθῶν μου, Ἁγνὴ ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ῥητορεία πάνσοφος δυὰς, ἐνώπιον ἀνόμων, τὴν σάρκωσιν τοῦ ὀφθέντος, δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγου ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ βασάνων, πεῖραν ὑποστᾶσα Μαρτύρων, ταῖς ἀγέλαις, νῦν συναριθμεῖται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερεῖα ὥσπερ ἱερὰ, ὀπτώμενοι λαμπάσι, τὸ ὄμμα πρὸς τὸν Θεὸν, σῴζειν δυνάμενον ὑμᾶς, ἐτείνατε Μάρτυρες, μελῳδοῦντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Λελεγμένοι Μάρτυρες σοφοὶ, καὶ πίσσῃ κεχρισμένοι, ἐν βόθρῳ πυρακτωθέντι, ὑπεβλήθητε ὁμοῦ, εὐθέως κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως τέτοκας Θεὸν, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, Παρθένε. ὃν ἐκδυσώπει, Παναμώμητε ἀεὶ, σῶσαι τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἵνα στέφος ἀμαράντινον, καὶ φωταυγῆ παστάδα καὶ ὄλβον ἄσυλον, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐν Οὐρανοῖς ἀποληψησθε, ἐν καμίνῳ καὶ λάκκῳ ἐβλήθητε, ἐν τούτῳ μακαρίως, τελειωθέντες ἀξιάγαστοι.

Ὥσπερ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων ἀνεκομίσθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, διὰ πυρὸς τελούμενοι, καὶ λαμπρᾷ ὁμηγύρει συνήφθητε, τῶν ἄνω Στρατευμάτων, μεθ' ὧν ὑμᾶς ἀεὶ γεραίρομεν.

Σῶμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, θυσίαν ὄντως ζῶσαν Μεγαλομάρτυρες, τῷ ὑπὲρ ὑμῶν Χριστῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ σκηναῖς πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, Ἀλέξανδρε θεόφρον, καὶ Ἀντωνίνα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φῶς μοι τῷ κειμένῳ Πάναγνε, ἐν ἀμελείας σκότει νῦν ἐξανάτειλον, τὰ τυφλοῦντά μου τὸν λογισμὸν νέφη λύουσα,

καὶ εἰρήνην βαθεῖαν Πανάμωμε, ἀεὶ ἐργαζομένη, ἐν τῇ ψυχῇ μου τοῦ δοξάζοντός σε.

Ὁ Εἱρμός. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ'.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου. καὶ Βαρνάβα.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια ἀμφοτέρων, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σαγήνη τῆς γλώττης σου, θεοῤῥῆμον Ἀπόστολε, ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες ματαιότητος, καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύτην σοι, δεδωκότι τὴν χάριν, ὡς ἐνθέῳ, μαθητῇ καὶ μυστολέκτῃ, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ὅμοιον.

Ὁ τῆς δόξης σε Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτῖνα ἔνδοξε ἐξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, συντόνως ἐλαύνουσαν, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ φωτίζουσαν ἅπαντας, τοὺς καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὓς εἰργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονόμους, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Ὅμοιον.

Καθυπείκων τοῖς νεύμασιν, οὗ τῷ νεύματι ἅπαντα, καθυπείκει τοῦτον δὲ ἐκμιμούμενος, ὡς ἀληθείας Διδάσκαλον, θανάτου ποτήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀγαλλόμενος ἔπιες, καὶ παρέστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορεύων, Βαρθολομαῖε ἀοίδιμε.

Ἕτερα στιχ. τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Εἴληφας Ἀπόστολε, κατὰ δαιμόνων ἀήττητον, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, Χριστοῦ ἐν ὀνόματι, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, τούτων ἀπελαύνειν, καὶ διελήλυθας τὴν γῆν, καταλαμπρύνων καθάπερ Ἥλιος, καὶ Ῥώμην τὴν ἀοίδιμον, καταλαβὼν πρῶτος ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκήρυξας τὴν σωτήριον ἔλευσιν.

Ὅμοιον.

Πρώτην ἀγαθότητι, φυσικὴν καὶ ὑπέρθεον, πολιτείαν μιμούμενος, ἀνὴρ ἐχρημάτισας, ἀγαθὸς Βαρνάβα, κατὰ μετουσίαν, καὶ παρακλήσεως Υἱὸς, διαφερόντως ὀνομαζόμενος, τῇ τρόπων σου χρηστότητι, καὶ τῇ τοῦ νοῦ καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας, ἐπιμένειν τῇ χάριτι.

Ὅμοιον.

Ὄργανον εὐάρμοστον, τῇ Θεϊκῇ κυβερνώμενον, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Βαρνάβα γενόμενον, τῶν Ἐθνῶν τὴν κλῆσιν, σὺ κατεπιστεύθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταῤῥυθμίζων λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ ταύτην κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν θεότητα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Βαρνάβα πανεύφημε, τὸ ἐξαστράπτον κειμήλιον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς Υἱὸς παρακλήσεως, ὁ καὶ πρὸ Παύλου τῶν ἑβδομήκοντα Μαθητῶν γενόμενος κορυφὴ, καὶ μετὰ Παύλου πάλιν τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξας τοῖς πέρασιν. ὅθεν καὶ τῆς χάριτος τὸν λόγον, δι᾽ ἔργων πληρώσας, σεαυτὸν προσενήνοχας ὁλοκάρπωμα καθαρὸν, τῷ Διδασκάλῳ σου Χριστῷ. πρέσβευε διὰ παντὸς, Ἀπόστολε ἔνδοξε, ἐν εἰρήνῃ σώζεσθαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τεθλιμμένος ἀνέσης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης, τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. προσόμοια, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστολοι καὶ κατηφώτισε, ψυχὰς πλανωμένας, καὶ Χριστῷ προσήγαγε, βροτοὺς πεφωτισμένους τῇ χάριτι. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκεύη καθαρώτατα, αἴγλην τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στῦλοι, Οὐρανοὶ περίδοξοι, τὴν δόξαν τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ἔθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ Αἵματι, τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς πτωχεῦσαι, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος ἔνδοξοι. ᾧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ἀπόστολε τοῦ Σωτῆρος, Βαρνάβα πανεύφημε, τὸ δοχεῖον τῆς Πίστεως, Υἱὲ παρακλήσεως, ἡ γαλήνη τῶν χειμαζομένων, ἀπαύστως ἐν τῇ μνήμῃ σου, παρρησίαν ἔχων ἱκέτευε, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτοκίον. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς φέρεις ὁ Ἰατρός; ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τροπάριον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι πρεσβεύσατε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τῶν Ἁγίων Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ὁ Προγνώστης πάντων καὶ Θεός, τὸ τῆς διανοίας σου, θεοειδὲς καθορῶν ἐξελέξατο, καὶ σὲ συνηρίθμησε, τῇ χορείᾳ Βαρθολομαῖε πανεύφημε, τῇ τῶν Ἀποστόλων χάριτι, λαμπρύνας τὴν καρδίαν σου.

Ἱερῶν εἰς ὕψος ἀναβάς, γλῶσσαν τὴν πυρίπνοον, πυροειδῶς μερισθεῖσαν ἐπλούτησας, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, παρουσίᾳ τοῦ Παρακλήτου πανάριστε, τὴν τῆς ἀσεβείας ὕλην, δαπανῶσαν καὶ κουφότητα.

Τῶν Ἁγίων Βαρνάβα καὶ Παύλου. ὁ αὐτός.

Ὡς ἀνὴρ ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ τῆς παρακλήσεως, Υἱὸς φανεὶς τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, καὶ τῆς ἁμαρτίας μου, τὴν ψυχώλεθρον ἀθυμίαν ἀπέλασον, ὅπως εὐφροσύνης ἔμπλεως, γενόμενος ὑμνήσω σε.

Δεδεγμένος Μάκαρ τὸ σεπτόν, φέγγος τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα πανόλβιε, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, ἐκ Λευΐτιδος, συγγενείας ὁρμώμενος, τῆς ἱερωσύνης, Νόμου τε μετάθεσιν ἐκήρυξας. Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ᾀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὡραϊζομένην θεότητος. τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὡς πηγὴ προελήλυθας, σωτηρίου νάματος, Βαρθολομαῖε πάντιμε, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν ἐνέγκας, Ἐθνῶν τὴν σωτηρίαν ἀξιάγαστε.

Ὢ ἅλατι τῆς χάριτος, τῶν εἰδώλων ἔπαυσας, τὴν σηπεδόνα Πάνσοφε, τῷ νοστίμῳ λόγῳ τῆς Πίστεως, τὰς καρδίας ἡδύνων τῶν τιμώντων σε.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου, ὁ αὐτός.

Νεφέλη τὸν ἑκούσιον, ἡμῖν ὄμβρον φέρουσα, ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος, καθωράθης Βαρνάβα ἔνδοξε, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν ποταμίζουσα.

Λαμπόμενοι τῇ χάριτι, τοῦ Σταυροῦ σου Δέσποτα, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, σοὶ τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν, ὁ Βαρνάβας καὶ Παῦλος οἱ θεόφρονες. Θεοτοκίον.

Ἐφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Κάθισμα. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Οὐρανὸς περικαλλὴς διηγήσω, Βαρθολομαῖε ἐπὶ γῆς Θείαν δόξαν, τῆς τοῦ Θεοῦ Σαρκώσεως πανεύφημε. φαίνων ὥσπερ Ἥλιος, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, λύων τὴν σκοτόμαιναν, τῶν κακίστων δαιμόνων. ἀλλ' εὐχαῖς σου φώτισον ἡμᾶς, σοῦ τὴν φωσφόρον τελοῦντας πανήγυριν.

Τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα, ἦχος πλ. δ'.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ῥοῦν νόμου τὴν σκιάν, σὺ λιπὼν ὡς ἐχέφρων, τῇ χάριτι φοιτᾷς, θεοφόρε Βαρνάβα, κατὰ πόλιν καὶ χώραν, τοῦ σταυρωθέντος φέρων τὸ ὄνομα, θαύμασι καὶ σημείοις, τοὺς ἀπειθοῦντας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καθοδηγήσας ὤφθης ἐν Χριστῷ, τοῦ Κόσμου παράκλησις.

Καὶ

Καὶ νῦν. Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

ΤΟν ἀπερίληπτον Θεὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεοτόκε ἱκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ εἰλικρινῆ, βραβεῦσαι καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ βασιλείας Οὐρανῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤΟν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ Ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας· οἴμοι τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

ΚΑτήργησας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου φραξάμενος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα, Βαρθολομαῖε πανάριστε, τούτων τὴν ψυχόλεθρον, ἀπάτην ἀποδιώξας τῷ κηρύγματι.

ΦΩς τοῦ Κόσμου, τὸ τῆς δόξης τῆς θείας ἀπαύγασμα, Χριστός σε ἀνέδειξε, Βαρθολομαῖε θεόληπτε. πᾶσαν γὰρ κατηύγασας, θεογνωσίᾳ τὴν Κτίσιν παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου, ὁ αὐτός.

ΕΠόμενος, προσαγωγῆς τοῦ Δεσπότου Ἀπόστολε, Βαρνάβα πανεύφημε, τοῖς πενομένοις διένειμας, ὅλην σου τὴν ὕπαρξιν, καὶ Χριστοκήρυξ ἐγένου μεγαλόφωνος.

ΩΣ ἥλιος, διατρέχων τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, Βαρνάβα πανένδοξε, ἀκτινοβόλοις ἐλλάμψεσι, Παύλῳ ἐφεπόμενος, καταλαμπρύνας τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος. Θεοτ.

ΗΤῆς Εὔας, Θεομῆτορ κατάρα τῷ τόκῳ σου, λέλυται παναμώμε. σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας, Λόγον τὸν ἀΐδιον, τὸν εὐλογίαις τὸν Κόσμον στεφανώσαντα.

Ὠδὴ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων.

ΑΚτίστῳ φωτί, δι' ἡμᾶς ἐν κτίσματι φανέντι Χριστῷ, πρωτεργῶς ὡμίλησας, τούτῳ συγγινόμενος Ἀπόστολε, καὶ ταῖς θείαις ἀκτῖσι, ταῖς παρ' αὐτοῦ λαμπόμενος.

ΩΣ δρόσος Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις ἴαμα κομίζουσα, ἐν τῷ Κόσμῳ πέφηνας, ὦ Βαρθολομαῖε παμμακάριστε, καὶ γῆν τῆς ἀσεβείας, προφητικῶς κατέστρεψας.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου, ὁ αὐτός.

ΟΝόμου σκιάν, ὑπερβὰς καὶ χάριτι λαμπόμενος, τῶν ἐθνῶν τὸ πλήρωμα, εὐαγγελιζόμενος ἐφώτισεν, ὁ θεόφρων Βαρνάβας, τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι.

ΒΟῶντος φωνή, ἐν ἐρήμοις ἔθνεσιν ἐγένου σοφέ, τῆς θείας Σαρκώσεως, τὸ ὑπὲρ κατάληψιν μυστήριον, ἀναγγέλλων τοῖς πᾶσι, Βαρνάβα παμμακάριστε. Θεοτ.

ΙΔοὺ ἐν γαστρί, Θεοτόκε Πανάγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον θεογεννῆτορ τέτοκας.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΤΩν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, καὶ τῶν ἰαμάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας ἐζώγρησας.

ΗΠυρίνη σου γλῶσσα Πανεύφημε, πᾶσαν τὴν ἀπάτην ὡς χόρτον κατέφλεξε, τῶν δὲ πιστῶν ἐλάμπρυνε, τὰς καρδίας τῷ θείῳ κηρύγματι.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου. ὁ αὐτός.

ΤΗν πηγὴν τῆς σοφίας διδάσκαλον, ἔχων πανοίδιμε, Λόγον τὸν ἄναρχον, τὴν κοσμικὴν ἐμώρανας, Θεοκῆρυξ σοφίαν τῇ χάριτι.

ΑΝατείλας τῷ Κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεός, τῆς δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος Δέσποτα, ὥσπερ ἀκτῖνας λάμποντας, τὸν Βαρνάβαν καὶ Παῦλον ἐξήστραψας.

ΡΙζοτόμος ἀξίνη γεγένησαι, τὴν ὑλομανήσασαν ἀπάτην τέμνουσα, τοῖς ὑπὲρ λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρνάβα θεσπέσιε. Θεοτοκίον.

ΟΥρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, Οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀνέδειξε, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

ΩΦθης μέγας Ἥλιος τῇ Ἐκκλησίᾳ, δογμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε. Ὁ Οἶκος.

ΕΜυήθης τοῦ Λόγου μαθητά, τοὺς λόγους τοὺς Ἁγίους, καὶ τοὺς πάλαι ἀλογίᾳ δεινῶς καθυπαχθέντας, τέκνα εἰργάσω τοῦ φωτός. Ἤπλωσας εἰς βάθη ἀγνωσίας τὰ

σεπτὰ, καὶ ἱεράσου δίκτυα, καὶ ἔλαβες τὰ ἔθνη ὑπήκοα. Τὰς κεχερσωμένας ἀπάτῃ διανοίας ἀνέωσας, τῷ θείῳ ἀρότρῳ. Ἐξήρανας τὸν φλογμὸν τῆς πολυθείας, δροσισμῷ σου τῆς φαιδρᾶς θηγορείας, Υἱοῦ Θεοῦ, τοὺς πρὶν ὀργῆς τέκνα ἐργασάμενος, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ΄. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα.

Στίχ. Καὶ σὸς μαθητὴς Χριστὲ Βαρθολομαῖος, Μιμούμενός σε καὶ φέρων Σταυροῦ πάθος.
Ἑνδεκάτῃ σταυροῦσιν ἔμφρονα Βαρθολομαῖον.

Οὗτος, ὁ μὲν Ἅγιος Βαρθολομαῖος, εἷς ἦν τῶν δώδεκα Μαθητῶν. ὃς Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον αὐτοῖς παραδοὺς Εὐαγγέλιον, Σταυρῷ παραδοθεὶς ἐν Αὐαρυουπόλει, τελειοῦται ἐνδόξως, καὶ ἐν μολιβδίνῃ λάρνακι τεθεὶς, τῇ θαλάσσῃ ἐναπορρίπτεται. Ὑπὸ δὲ θείας προνοίας μέχρι Σικελίας, ἐν Λιπάρῃ τῇ Νήσῳ κομισθεὶς, καὶ φανερωθεὶς, ἐκεῖ θάπτεται, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς Ἁγίας καὶ τιμίας αὐτοῦ Σοροῦ ἀναδιδομένων, καὶ πᾶσι τοῖς πιστῶς προσερχομένοις, ταχεῖαν διδόντων τὴν ἴασιν, καὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα μετ᾽ εὐφροσύνης καὶ θυμηδίας ἐπανιέναι.

Ὁ δέ γε Βαρνάβας, ὃς καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς τῶν Ἀποστόλων πράξεσιν ἀναγέγραπται. εἷς τῶν ἑβδομήκοντα ὑπάρχων, συνέκδημος Παύλου χειροτονεῖται. Ἑρμηνεύεται τοῦτο τὸ ὄνομα, Υἱὸς παρακλήσεως, ἐκ φυλῆς Λευῒ ὁρμώμενος, κατὰ τὴν Κύπρον δὲ Νῆσον γεννηθεὶς καὶ τραφείς. Οὗτος πρῶτος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Ῥώμῃ, καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀπελθὼν ἐν Κύπρῳ, ὑπό τε Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων λίθοις κτείνεται, καὶ πυρὶ παραδίδοται. Ὃν Μάρκος ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς συγκομίσας, ἔθετο ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἐκπλεύσας εἰς Ἔφεσον πρὸς Παῦλον, ἀπήγγειλεν αὐτῷ τὴν τελείωσιν Βαρνάβα. Ἔκλαυσε δὲ αὐτὸν Μάρκος ἐπὶ πολύ. Οὗτος λέγεται τεθάφθαι ἅμα τῷ ὑπ᾽ αὐτοῦ γραφέντι κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίῳ, τῷ καὶ ἐσύστερον εὑρεθέντι μετὰ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Ὅθεν καὶ προνόμιον ἔλαβον οἱ Πιστοὶ, μὴ ὑποκεῖσθαι τινὶ τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων ταύτην τὴν Νῆσον, ἀλλ᾽ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου χειροτονεῖσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδειν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸ μέγα μυστήριον Βαρθολομαῖε, τῆς θείας Σαρκώσεως, τῷ Κόσμῳ ἐφανέρωσας, τὸ πᾶσιν ἀχώρητον καὶ ἀκατάληπτον, μόνοις δὲ χωρούμενον Πιστοῖς, ἀνερμηνεύτως καὶ πιστευόμενον.

Ὡς λίθος πανάγιος Βαρθολομαῖε, ἁγνῶς κυλιόμενος, τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα, εὐτόνως κατέστρεψας, τῆς Ἐκκλησίας δὲ, ἄρρηκτος θεμέλιος φανεὶς, διαφυλάττεις ταύτην ἀκράδαντον.

Τὴν θείαν ἐμφέρειαν Βαρθολομαῖε, ἀρετῶν ἐν χρώμασι, παμμάκαρ ἐζωγράφισας. ἐντεῦθεν Ἀπόστολος, θεῖος γενόμενος, πᾶσιν ἀνεκήρυξας Χριστοῦ, τὴν παρουσίαν τὴν πολυύμνητον.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου, ὁ αὐτός.

Ἁγίως τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον, Βαρνάβα ἐκήρυξας, Υἱὸν τὸν συνάναρχον, Πατρὶ καὶ σύνθρονον, Ἄνθρωπον γενόμενον ἡμῖν, τὴν σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδας ἀστράπτουσαι τὸ θεῖον φέγγος, Βαρνάβας ὁ πάντιμος, καὶ Παῦλος ὁ θεόληπτος, ὡς φῶς ἐξεπορεύθησαν, καταλαμπρύνοντες λόγῳ, τῷ τῆς χάριτος Ἐθνῶν, τὴν παγκληρίαν οἱ Χριστοκήρυκες.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνουσα Πάναγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα Πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτὲ, πυρός.

Μέγα καὶ μικρὸν, πολύ τε καὶ ὀλίγον, τὸ τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πανσόφως ἐδίδαξας, τὰ μεγάλα καὶ παράδοξα, συντετμημένοις ῥήμασι, πᾶσι διασημαίνων, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Ὥσπερ ποταμὸς, Σιὼν ἐξωρμημένος, τῆς Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ποτίζεις πανόλβιε, τὸν χειμάρρουν τῆς θείας

τρυφῆς, ἐξέπιες φανώτατα, κράζων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θείων δωρεῶν, σαφῶς ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς μεγίσταις ὡς Ἀπόστολος, ἐνθέως κεκόσμησαι. ὑπερβαίνει τὸ ἀξίωμα, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν, Μάκαρ τὴν ἐν ἀνθρώποις, καθορωμένην τῇ χάριτι.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου, ὁ αὐτός.

Θάλασσαν Ἐθνῶν, ταράττουσι τοὺς ἵππους, ὡς εὐεργέτης ἐπεβίβασας, Βαρνάβαν τὸν ἔνδοξον, καὶ τὸν Παῦλον τὸν θεσπέσιον, τὴν πλάνην τὴν πολύθεον δόγμασι Ζωοδότα, τῆς ἀσεβείας διώκοντας.

Ἔθου ὡς Θεός, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν ἐν Ἐκκλησίαισι, φωστῆρας ἐκλάμποντας, τὴν σὴν δύναμιν κηρύττοντας, Υἱοῦ τε καὶ Γεννήτορος, κράζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου. Θεοτ.

Ἵνα τὴν ἀρὰν τὴν πρώτην ἀφανίσῃς, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι Προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ὁ Εἱρμός. Κάμινος ποτὲ, πυρός.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, αὐτόπτης καὶ διάκονος, μαθητής τε κῆρυξ θεοπτικώτατος, ἔνθα νῦν ὑπάρχει ὁ Λόγος, σὺ κατοικεῖν, ὄντως ἠξιώθης, ὡς αὐτὸς ὑπέσχετο, ἀψευδῶς ὁ ὑπεράγαθος.

Ὡς νῦν παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, καὶ ἐκεῖθεν ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, ὦ Βαρθολομαῖε θεόφρον, τοὺς ὑμνητάς, τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, καὶ ποικίλων περιστάσεων.

Υἱὸς διὰ Πίστεως, ἀξιωθεὶς γενέσθαι Θεοῦ, πατρικῶν κληρονόμος, θησαυρῶν γέγονας. ὦ μεγαλοδώρου παλάμης, ὢ δωρεῶν, νῦν ὑπερβαινούσης, Χριστοῦ τοῦ δοξάζοντος, σὲ Θεόπτα παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου, ὁ αὐτός.

Οἱ φῶς χρηματίσαντες, δι' ἀρετῆς Ἀπόστολοι, καὶ φωτὶ τῷ μεγάλῳ νῦν παριστάμενοι, Κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, καὶ τὰς ἡμῶν, σῴζειν Ἐκκλησίας, ἅσπερ συνεστήσασθε, τὸν Δεσπότην ἱκετεύσατε.

Ῥητόρων δεινότητι, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεοφάντορ Βαρνάβα, σαφῶς κατέσβεσας, τὴν ἀπαυγασμάτων τὴν τῇ δὲ, ὡς τὴν πηγὴν, ἔνδον κεκτημένος. διὸ τὴν πανίερον, ἑορτήν σου μεγαλύνομεν. Θεοτ.

Ὡς ὄρθρος εὑρέθης πρωϊνὸς, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν ἐφανέρωσας, Θεομῆτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, γ'. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ὁ τῆς δόξης σε Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ Κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτωθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, καὶ παθῶν ἐπικρατείᾳ, Βαρθολομαῖε πανόλβιε. Ὅμοιον.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος, καὶ ἐν καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἔλλαμψιν, παρ' αὐτῆς καὶ φωτισμὸν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασι, τηλαυγῶς ἐπιπέμπων καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας θεόληπτε. Ὅμοιον.

Ὡς νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινὰ, ἀθεΐας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους, τῶν ἀνθρώπων. διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα. ἦχος πλ. α'.

Ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέ-

φη,

φη, τὰ εὔφορα κλήματα, ὑμεῖς ἐστὲ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνὸν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες. ὃν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ Βαρνάβα Υἱὲ παρακλήσεως, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰ βούλει. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Προκείμ. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ζήτει Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Ζήτει Νοεμβρίῳ η΄.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου.

Στιχηρά, ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, ἐν ἐρημίᾳ με νῦν, τῶν παθῶν αὐλιζόμενον, εἰς ὁδὸν ὁδήγει με, ἀρετῶν χειραγώγησον, πρὸς μετανοίας, τρίβον πρεσβείαις σου, πρὸς θελημάτων, Θεοῦ ἐκπλήρωσιν, πρὸς ἀδαπάνητον, τῶν καλῶν ἀπόλαυσιν· ὅπως τὸ σόν, χαίρων παναοίδιμε, τελῶ μνημόσυνον.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας τὸν καύσωνα, τῇ ἐλπίδι Ὅσιε, τῶν μελλόντων ὑπέμεινας. τὰ ἐπὶ γῆς σου, μέλη νεκρώσας γάρ, τῆς οὐρανίου, ζωῆς ἐπέτυχες, εἴσω γενόμενος, τῆς παστάδος Ἅγιε περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὁρῶν τοῦ Κτίστου σου.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἐκχωρήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα, αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἔφθασας. οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος ἁμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα. ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἡ Πανάγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ ἀδοξίαν τὴν μετριότητα. διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Ὀνούφριε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπαρατρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας. ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστός, ὁ κατ᾽ ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν καὶ νῦν ἡμᾶς ῥύσασθαι, ἐκ κινδύνων δυσώπησον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑπωπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων. ἀνθ᾽ ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ὀνούφριε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν

τρίβον, τὴν ὄντως ἀλήθειαν προσδέεσθαι ἔγνωμεν. μακάριε ὃ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ Δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ Ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Τροπάριον, ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὀνουφρίῳ τὸν αἶνον, ἐξάδω πόθῳ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ὅλον Χριστόν, εἰσοικισάμενος ἔνδοξε, καὶ Κόσμου παρωσάμενος, δόξαν τὴν ἄστατον, τῆς αὐτοῦ ἀπολαύεις, Ὀνούφριε ἀξίως, χαρᾶς ἀοίδιμε.

Ἡ Ὀμφῇ Χριστοῦ, ἐμμελετήσας Θεσπέσιε, δένδρον ζωῆς κατάκαρπον, ἀρεταῖς δέδειξαι, προβαλλόμενος χάριν, τῶν θείων ἰαμάτων, τοῖς κατορθώμασιν. Στίχ.

Οἶκος Ἁγνή, ὁ τῆς σοφίας ἐγνώρισαι. ἐκ τῶν αἱμάτων σάρκα γάρ, τῶν σῶν ἁγνῶν λαβών, καὶ Σταυρῷ ὁμιλήσας, Θεὸς τῆς ἀπαθείας, ἡμῖν μετέδωκεν.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὑπῆλθες τοῦ Χριστοῦ ζυγὸν Ὀνούφριε, ἐρήμους, ἀβάτους σὺ καταμόνας, ὁμιλεῖν ἐπιποθῶν αὐτῷ, καὶ τοῦ κάλλους [illegible]φᾶν, δόξης τῆς θείας αὐτοῦ.

Φωτίσας σεαυτὸν φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸν γνόφον, σκεδάσας τῶν παθημάτων, ἐν πλαξὶ ταῖς τῆς καρδίας σου, ἀπαθείας τὸν νόμον Πάτερ εἴληφας. Στίχ.

Ῥανίδι συμπαθῶς τῇ τῆς πρεσβείας σου, τὴν φλόγα, κατάσβεσον τῆς ψυχῆς μου, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, συμπαθείας πηγήν μοι ἐπαρδεύουσα.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐμάκρυνας Ὅσιε, καὶ ἐν ἐρήμοις σαφῶς, ηὐλίσθης τὸν Κύριον, ῥυόμενόν σε δεινῶν, ἀεὶ ἐκδεχόμενος. ὅθεν εὐαρεστήσας, τῷ Δεσπότῃ παμμάκαρ, εἴληφας τὴν ἀγήρω, Οὐρανῶν βασιλείαν. ἐν ᾗ νῦν αὐλιζόμενος, μνήσθητι τῶν τιμώντων σε. Δίς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τὴν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. δέχου Υἱὲ τὸ Πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως. φέρε Σταυρὸν τοὺς Ἥλους, καὶ τὸν Σπόγγον τὴν Λόγχην. δι' ὧν τῆς ἀπαθείας, τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἱδρυμένος ἀκλόνητος, παρὰ Χριστοῦ δαιμόνων τρικυμίας, ὡς ἀφρὸν Ὀνούφριε διαλέλυκας.

Ὡς ἀδάμαστος θάλπεσι, καὶ τοῖς κρυμοῖς στεῤῥῶς ἐγκαρτερήσας, τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰ παλαίσματα. Στίχ.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ τῇ λάμψει Θεοτόκε, διελοῦσα συνάψον σωτηρίᾳ με.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὁλοκαυτώσας τὸν νοῦν, τῷ δι' ὑμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, διὰ Σταυροῦ κεκαρτερηκότι, ἀξίως κοινωνὸς, καὶ συγκληρονόμος τῆς δόξης γεγένησαι.

Ναὸν εἰργάσω σαυτὸν, ὁλολαμπῆ ταῖς ἀρεταῖς Ὅσιε. διαφανεῖς βολίδας ἐνθέους, ἀστράπτεις τηλαυγῶς, θείων θαυμασίων παμμάκαρ Ὀνούφριε. Θεοτοκίον.

Ἀγαθοδότην Χριστὸν, Θεοκυήτρια Ἁγνὴ τέξασα, τὸν πονηραῖς παθῶν τρικυμίαις, κλονούμενόν με νῦν, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ Παρθένε θεράπευσον.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἰθυνόμενος αὔραις τοῦ Πνεύματος, ὅρμῳ γαλήνης προσεπέλασας Ὅσιε, τὸ βάρος παρωσάμενος, τῆς σαρκὸς ἐγκρατείᾳ Ὀνούφριε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Νεύσει θεία θεσμενος γέγονας, Ἄγγελος ἐπίγειος· τὴν Ἰωάννου γὰρ, καὶ Ἠλιοῦ ἐζήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ὀνούφριε.

Θεοτοκίον.

Ὀδυνώμενον πάθεσιν Ἄχραντε, καὶ συμποδιζόμενον τοῖς παραπτώμασιν, ἡ τὴν χαρὰν κυήσασα, ἁμαρτίας τὴν λύσιν παράσχου μοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Πίστιν Χριστοῦ ὡσεί.

Φῶς θεϊκὸν προσλαβόμενος, πῦρ νοητὸν, ἐν καρδίᾳ σου, κατασκηνώσας Χριστός, σὲ κατελάμπρυνεν Ὀνούφριε, καὶ χάριν οὐρανόθεν, ἐδέξω μακάριε ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Ὢ Ἀγάπης τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον, ὢ πασῶν ἀρετῶν τὸ κεφάλαιον, ἡ ἀεὶ τὰ Οὐράνια Τάγματα, εὐφροσύνης πληροῦσα καὶ χάριτος, ἡ ἐνοικήσασα τοῖς Ἁγίοις σου, Πατριάρχαις Προφήταις καὶ Ἀποστόλοις. ὧν εὐχαῖς καὶ ἡμῖν χάριν δώρησαι, ἵνα ὁμοῦ μελῳδῶμεν σοὶ τῷ Θεῷ, Ἀλληλούϊα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχ. Καὶ τὴν ἑνὸς χιτῶνος ἐντολὴν Πάτερ,
Ὑπερβέβηκας γυμνητεύσας εἰς τέλος.
Δωδεκάτῃ ἀχίτωνα Ὀνούφριον ἐκ βίου ἦραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, ἐν κοινοβίῳ διακειμένῳ ἐν Ἐρήμῳ πόλει Θηβῶν, καὶ ἀκούσας Ἠλιοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τὸν βίον, ἐξῆλθε τοῦ κοινοβίου, καὶ τὴν Ἔρημον ᾤκησεν ἐπὶ ἑξήκοντα ἔτη, ἄνθρωπον μὴ ἑωρακὼς τὸ σύνολον. Ὃν εὗρεν ὁ μέγας Παφνούτιος εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἐρήμου χωρήσας, τοῦ εὐλογηθῆναι ὑπὸ Ἁγίων ἀνδρῶν. Ἑπτακαίδεκα οὖν ἡμέρας διανυκώς, καὶ τὸν τόπον ἔνθα ἦν ὁ Ἅγιος καταλαβὼν, καὶ πλησίον αὐτοῦ γεγονὼς, παρεκάλεσε, τό, τε ὄνομα αὐτοῦ εἰπεῖν, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ ἐξηγήσασθαι. Ἃ καὶ μαθὼν, ὕστερον τοῖς ἐν τῇ ἀσκήσει Μοναχοῖς ἀνήγγειλεν, οὐ μόνον περὶ αὐτοῦ τοῦ θεοφόρου Πατρὸς Ὀνουφρίου, ἀλλὰ καὶ περὶ ἑτέρων, οὓς διοδεύων εὗρε παρὰ τὴν Ἔρημον. Τότε δὲ ἐν τῷ παρεῖναι αὐτὸν, τοῦ Ὁσίου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, διελὼν τὸ αὐτοῦ τριβώνιον εἰς δύο μέρη, τὸ ἓν ἐπέβαλε τῷ Ἁγίῳ λειψάνῳ, (καὶ γὰρ γυμνὸν ἦν θριξὶ μόναις λευκαῖς σκεπόμενον.) τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπικάλυψιν παρακατέσχε. Θάπτει οὖν τὸ Ἅγιον λείψανον ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, καὶ παραχρῆμα ἡ καλύβη κατέπεσε, καὶ ἡ φοῖνιξ ἐξηράνθη, καὶ τὸ ὕδωρ ἀπέσχε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Πρισκιλλιανοῦ Ἄρχοντος. Πρὸς ὃν ἀχθεῖσα διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τύπτεται μάστιξι κατὰ μαζῶν. Καὶ τότε μὲν τίθεται ἐν φυλακῇ. αὖθις δὲ ἀχθεῖσα ἀναρτᾶται ἐν ξύλῳ, καὶ τὰς πλευρὰς καταφλέγεται, καὶ ἐπὶ πυρακτωθείσης ἐσχάρας τίθεται, καὶ διαλύεται σούβλαις πεπυρακτωμέναις τὰς χεῖρας. Ἐξ ὧν εὐωδία ὥσπερ ἐκ Στύρακος ἀπεπέμπετο. Διαλυθεῖσα δὲ ὁμοίως, καὶ τοὺς ἀστραγάλους ὀβελίσκοις ἐκκαυθεῖσιν, ἀπήχθη πάλιν ἐν τῇ φρουρᾷ, καὶ ἐν δυσὶ χρόνοις ἐν αὐτῇ ταλαιπωρεῖν ἐαθεῖσα, αὖθις ἐξάγεται, καὶ ἐν Θαλάσσῃ ῥιφεῖσα, βαρύτατον λίθον κατὰ τοῦ αὐχένος περιδεθεῖσα, ἀπεδόθη τῇ γῇ ἀβλαβής. Συλληφθεῖσα δὲ καὶ προσαχθεῖσα τῷ Ἄρχοντι, λίθοις βληθῆναι κελεύεται, εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι, καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Καὶ μνήμη, Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου, καὶ τῶν Ὁσίων Ζήνωνος καὶ Τρυφυλίου Ἐπισκόπων, καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰουλιανοῦ τοῦ εἰς τὰ Λίβα ἐν τοῖς Δαγάτου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Νεώσας ψυχὴν, τῷ ἀρότρῳ προσευχῆς Πάτερ Ὀνούφριε, καὶ καταπείρας τὴν ἐγκράτειαν, στάχυν ἁγνείας ἐθέρισας. ᾗ συνδιαιτώμενος Μάκαρ, σὺν Ἀγγέλοις ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐμάκρυνας μὲν, σεαυτὸν ἐκ κοσμικῆς διαίτης Ὅσιε, ἐν ἐρημίαις δ' αὐλιζόμενος, ἄρτον Οὐράνιον εἴληφας. εἶχες γὰρ Χριστὸν σιτοδότην. ᾧ γεγηθὼς ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ξενίζει βροτοὺς, καὶ ἀΰλους τὸ τῆς σῆς λοχείας Ἄχραντε, Θεῖον μυστήριον. μόνη τίκτεις

γάρ,

γὰρ, ἀνευ σπορᾶς Λόγον Ἄχραντε, σάρκα γεγονότα δι' οἶκτον. ᾧ σωθέντες κραυγάζομεν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σαφῶς, πυρσευόμενος τὸν νοῦν φωστῆρος δίκην, θεωριῶν ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων αὐγὰς, ἀστράπτεις παμμάκαρ Ὀνούφριε, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δυνάμει θείᾳ εὐσθενὴς, γνωρισθεὶς (γνωριζόμενος) ἀεὶ δαιμόνων θράσος, καθελὼν τῶν ἀλόγων, ζώων τὴν φύσιν σαφῶς, κραυγάζων ὑπέταξας Ὅσιε· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὥσπερ νεφέλη φωτεινὴ, τὸν ὑπέρθεον Χριστὸν Ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκάλαις σου Μῆτερ. δι' οὗ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὔγασον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννῆτορ.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Πυρὶ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἡδονὰς καταφλέξας, σαρκὸς κατακαλλύνας τὴν ψυχὴν, οἷα ἀστὴρ Πάτερ ἔλαμψας, ἐν ἐρήμῳ φωτίζων, τὴν πᾶσαν Οἰκουμένην ἐμφανῶς, τοῦ σοῦ βίου ἀκτῖσι, καὶ φέγγει τῶν ἰάσεων.

Ὅλος Θεῷ κεκραμένος, δι' ἀγάπης τρισμάκαρ, μετέχεις Βασιλείας τῆς αὐτοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν, καὶ ζωῆς τὸν χειμάῤῥουν, καὶ τῶν ἑορταζόντων τὸν χορὸν, καὶ χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπείληφας Ὀνούφριε.

Θεὸν εὐΐλατον ἔχων, σῆς ἀσκήσεως πόνοις, ἱδρῶτι σε καμάτων νῦν τῶν σῶν, τοῦτον ἡμῖν ἐξευμένισαι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πᾶσι, λυτρούμενος σοφὲ ἐκ συμφορῶν, καὶ παθῶν καὶ ὀδύνης, Ὀνούφριε ἀοίδιμε. Θεοτοκίον.

Ὡς προστασίαν σε μόνην, καὶ ἰσχὺν Θεοτόκε, καὶ τεῖχος καὶ προπύργιον στεῤῥὸν, ἔχων τροποῦμαι ἐχθρῶν τὰς προσβολὰς, καὶ παθῶν ἐπικλύσεις. ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας μου ἀεὶ, ἀνεθέμην τῇ μόνῃ, φθορᾶς ἀπαλλαττούσῃ με.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὑψηλὸς σου βίος τοῖς μονοτρόποις, κανὼν θεοσεβείας τελειοτάτης. σὺ γὰρ λογισμῷ ἐνζυμωμένος, ἐν ζυγῷ διακρίσεως, ποιεῖς Ὀνούφριε τούτους, ἀπαρακλήτως ὁδεύειν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἁγίαν, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, γ'. προσόμοια. ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τοῦ Ἠλιοῦ μιμητὴς, χρηματίσας ἐν πνεύματι, μεταναστης γέγονας, τῆς τοῦ Κόσμου συγχύσεως, σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος. καὶ ἐν ἐρήμῳ συνδιαιτώμενος (συμπολιζόμενος), χαίρων μακάριε, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς Οὐρανὸν, ἔνθα τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Ὅμοιον.

Ὅσιε Πάτερ Ὀνούφριε, ἱερωτέραν ψυχὴν, θεοφρόνως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, Θείᾳ Πίστει ῥωννύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἑνούμενος, τῇ τῶν πραέων γῇ κατεσκήνωσας, ὡραϊζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησι. ὅθεν τὴν σὴν μνήμην εὐφραινόμενοι, πανηγυρίζομεν. Ὅμοιον.

Πάτερ παμμάκαρ Ὀνούφριε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι τρισόλβιε, τῆς σῆς ἀσκήσεως τὰ γνωρίσματα· εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον γενόμενος, τοῦ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος ἀξιοθαύμαστε.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα. ἦχος β'.

Ἐζήτησας Θεοφόρε, τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου τὴν τερπνότητα, καὶ μόνος αὐτῷ μόνῳ, προσομιλεῖν ἐπεπόθησας. ὅθεν Κόσμον κατέλιπες φυγαδεύων καὶ διαιτώμενος, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι, καὶ τὸν Χριστὸν ἐνδεδυμένος, χιτῶνος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπορευόμενος. μεθ' οὗ εἰσῆλθες εἰς τὸν Οὐράνιον νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος, Ὀνούφριε Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ'.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Ἑσπέρας. γ'. προσόμοια. ἦχ. δ'.

Ἔδω-

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλέων

Ἔδωκας σημείωσιν.

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλωπισθεῖσαν ἐν Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ γινώσκοντες, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωτεινοτάτην, Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν τῶν λειψάνων ἁγίαν λάρνακα, τὴν ῥῶσιν ἀρυόμενοι, τὴν τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, Ἀκυλίνα πανεύφημε, οἱ πιστῶς σε γεραίροντες.

Ἔρωτι πανεύφημε κεκρατημένη τοῦ Κτίσαντος, τὰ ἐκείνου Παθήματα, σαρκὶ ἐξεικόνισας, πᾶσαν τιμωρίαν, πόνων ἐνεγκοῦσα, καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανούς, ἄπονον δόξαν καὶ σέβος φέρουσα, ἀμάραντον καὶ βλέπουσα, ἃ θεωροῦσι γηθόμενα, τῶν Ἀγγέλων τὰ Τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπνευστε.

Προῖκα προσενήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὰ λακίσματα, τῷ νυμφίῳ σου πάνσεμνε. διὸ τῶν θαυμάτων σε, τῶν φωτεινοτάτων, αὐτὸς ἀξιώσας, καταλαμπρυνεῖ τῷ φωτί, τῆς Θείας δόξης ὁ ὑπερούσιος. ᾧ παρεστῶσα χαίρουσα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σου, Ἀκυλίνα τὴν ἄθλησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία θεόνυμφε, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἀποπλύνουσα βόρβορον, ῥείθρῳ τοῦ ἐλέους σου, ξήρανον πελάγη, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, καὶ πρὸς μετάνοιαν Ἁγνή, τὸν ἀδιόρθωτον ἐγκαθόρμισον, λιμένα εὐσπλαγχνίας γάρ, ὡς τεκοῦσα Παναμώμε, ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα μου, ἀνατίθημι Πάναγνε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε. πῶς ἐθελουσίως, Πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς Παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν; τῆς θεότητος, ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δέχου τὸν ὕμνον καλλίπαις Ἀκυλίνα.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Δεδοξασμένη Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ἐν Οὐρανοῖς ἀληθῶς, χαίρουσα παρίστασαι. διό σε ἐπὶ γῆς τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, εὐχαῖς σου ἀντιδόξασον σεμνή. καὶ σοῦ μετόχους ποίησον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εἰσεποιήσω τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν ψυχὴν καθαρὰν, εὔδοξε τελέσασα, καὶ στίγμασι σαρκὸς ὡραιοτάτη πέφηνας. διό σε ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν, Ἁγνὴ τελείως ἄμωμον, ὅλην χρηματίσασαν, ἡρμόσατο πανεύφημε.

Χειμῶνος πλάνης τῆς γῆς τὰ πληρώματα, πληρούσης πάλαι δεινῶς, πλήρης οὖσα Πνεύματος, ὡς Μάρτυς ἀπλανὴς Κυρίου παντοκράτορος, ἐπέφθασας τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς, καὶ νίκης ἦρας τρόπαιον, Ἀκυλίνα εὔδοξε, Θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ συννοούμενος, ὑπέδυ μήτραν τὴν σὴν, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, κακίᾳ ὑποκύψαντας, καὶ πλάνῃ δουλωθέντας τοῦ ἐχθροῦ, Μαρία Θεονύμφευτε. διὰ τοῦτο πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὕφανας ἐν Χάριτι, καταστολὴν φωτὸς εὔδοξε, αἵματι σῷ, ταύτην Ἀκυλίνα, ἱερῶς ἐπιχρώσασα.

Τέτρωσαι τῷ ἔρωτι, τῷ Θεϊκῷ σαφῶς Πάνσεμνε. ὅθεν στερρῶς, τρώσεις τε καὶ πόνους, χαλεποὺς ἐκαρτέρησας.

Ὅλην σε ἡγίασεν, ὁ λυτρωτὴς σεμνὴ Κύριος, ὁλοχερῶς, τοῦτον Ἀκυλίνα, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσασαν.

Θεοτοκίον.

Νύμφευσε ἀνύμφευτον, καὶ καθαρὸν Ἁγνὴ σκήνωμα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ ἁγιωτέραν, Χερουβὶμ ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἀρετῶν πυρσευθεῖσα θείῳ φωτί, Ἀθλητῶν ἐκοσμήθης πανευκλεῶς, σεμνὴ διαδήματι, καὶ ὡραία ἐν κάλλει, γεγονυῖα πίστει, τῷ πάντων Δεσπόζοντι, ἐνυμφεύθης ὄντως, ἀμίαντος ἄφθορος. ὅθεν οὐρανίων, ἠξιώθης θαλάμων, καλῶς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δόλιον κτείνασα. Ἀκυλίνα θεόσοφε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πίστει, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπερήφανον δράκοντα, σὺ δι' ἀσθενείας σαρκὸς κατέβαλες, ἀριστεύσασα λαμπρότατα, καὶ Τυράννων θράσος ἀφανίσασα.

Μαρτυρίου λαμπρότησι, καὶ τῆς παρθενίας θείοις ἐν κάλλεσιν, Ἀκυλίνα ἐξαστράψασα, τῷ Δεσπότῃ νύμφη περιδέξιος.

Νεκρωθεὶν τὸ σαρκίον σου, ταῖς πολυαλγέσι στρέβλαις Θεόπνευστε, τὴν ζωήν σοι προεξένησε, τὴν εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένουσαν.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθεΐας τὸ πῦρ κατέσβεσαν· τῶν θαυμάτων δὲ τὰ ῥεύματα, τῶν βροτῶν ἐκπλύνει τὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας, Κόρη κατέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Κυμαινομένης ὥσπερ, ἀγριαινούσης θαλάσσης τῆς πλάνης ποτὲ, ὤφθης κυβερνωμένη, Μάρτυς Ἀκυλίνα Χριστοῦ δεξιᾷ.

Ὑποκοποῦσα Μάρτυς, πρὸς τὰ βραβεῖα ὑπέστης στερρότατα, σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Λαμπροφανὴς ὡράθης, τοῖς πολεμίοις αὐτοὺς καταπλήττουσα, τῷ ὡραίῳ σου κάλλει, καὶ τῷ τῆς ψυχῆς ἀναστήματι.

Θε.

Λελυτρωμένοι πάντες, προγονικῆς καταδίκης τῷ τόκῳ σου, χαῖρέ σοι προσφωνοῦμεν, κεχαριτωμένη Πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Ἐχθρῶν ὀλοθρεῦσα τοῦ Χριστοῦ τὰ ἔνδοξα, ἐπόθησας Παθήματα, Παρθένε καὶ ἀνδρειοφρόνως, ὑπέστης τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ σπαραγμοὺς, τοῦ ἁγνοῦ σου σώματος.

Πολυειδεῖς πόνους ἐκαρτέρησας, πυρός τε καταφρόνησας. τοὺς πόνους ὅθεν Ἀκυλίνα, καὶ τὰς ὀδύνας ἡμῶν, διαπαντὸς κουφίζεις πρεσβείαις σου.

Ὑποκοπῶν ἄνωθεν ἐθαύμασε, χορὸς Ἀγγέλων ἔνδοξε, Παρθένε τὴν ὑπομονήν σου, ὅπως ἀσάρκους ἐχθροὺς, μετὰ σαρκὸς ἐνίκησας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα Θεὸς ὁ ἄνθρωπος γένηται, Θεὸς ὡράθη ἀνθρώποις, Παρθένε ἐκ τῶν σῶν λαγόνων, ἀνερμηνεύτως τεχθεὶς, καὶ ὅπερ ἦν μεμένηκεν ἀναλλοίωτος.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατῴκησας. ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκεῖνον διάσωσον.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ῥαντισμοῖς αἱμάτων σου, καθηγνισμένην παρθένε, καὶ μαρτύρων στέμμασι, σὲ Ἀκυλίνα στεφθεῖσαν, δέδωκε τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν ὁ σὸς Νυμφίος, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει, Χριστὸς ὁ βρύων ζωὴν αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Στί. Τμηθεῖσα Ἀκυλίνα τὸν σὸν αὐχένα,
Τέτμηκας ἐχθροῦ τὰς πανουργίας πάσας.
Τῇ δὲ τρίτῃ καὶ δεκάτῃ Ἀκυλίνα λαιμὸν τμήθη.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Βίβλου Ἄρχοντος τῆς Παλαιστίνης, θυγάτηρ περιφανοῦς ἀνδρός τινος ὀνόματι Ἀταλμοῦ. Ἐβαπτίσθη δὲ ὑπὸ Ἀταλίου Ἐπισκόπου. Πενταετὴς δὲ καὶ δέκα γενομένη, τὰς συντρόφους καὶ ὁμήλικας κόρας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ἐχειραγώγει, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν εἰδώλων ἐδίδασκεν. Ὅθεν διαβάλλεται τῷ Ἀνθυπάτῳ Οὐλοσιανῷ παρὰ Νικοδήμου τινός. Καὶ ἀχθεῖσα εἰς ἐρώτησιν, ὁμολογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Διὸ τύπτεται, καὶ σούβλαις σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς ἀκοὰς διελαύνεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ αἱμάτων ῥύσιν ἐκ τῶν μυκτήρων γενέσθαι, καὶ ὅλην τὴν κεφαλὴν ἔνδοθεν πυρωθῆναι. Εἶτα λαβοῦσα τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τμηθεῖσα τὴν κεφαλὴν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῆς Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φιλοξένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἄννης, καὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Σώματος πάσχοντος θεόφρον, οὐκ ἐφρόντισας σκοποῦσα τὰς ἐκεῖθεν, ἀντιδόσεις σαφῶς, καὶ δόξαν Ἀκυλίνα, καὶ τοῦ Θεοῦ τερπνότητα, καὶ τὴν θείαν εὐφροσύνην.

Ἄσπιλον φέρουσα τὸ σῶμα, τὴν καρδίαν τε Κυρίῳ ἡνωμένην, πρὸ βημάτων ἁγνή, δικαστικῶν παρέστης, ἀσυνετοῦντα Τύραννον, διελέγχουσα θεόφρον.

Κόσμου ἠλλάξω φθειρομένου, ὑπερκόσμιον ζωὴν μὴ φθειρομένην, καὶ προσκαίρου τρυφῆς, τὴν μένουσαν Παρθένε, τοῦ σαρκικοῦ μνηστῆρός τε, τὸν ἀθάνατον νυμφίον.

Τριαδικόν.

Ὕμνοις τὴν θείαν Μοναρχίαν, τελουμένην μὲν προσώποις παραδόξως, τῇ δὲ φύσει ἁπλῶς ὑπάρχουσαν τιμῶμεν, ἀναβοῶντες Κύριε. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ἐλαμπρυσμένη τῷ φέγγει τῆς ἁγνείας, καὶ ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, διηνθισμένη παρίστασαι, Ἀκυλίνα Παρθένε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἱερωτάτη θυσία προσηνέχθης, καὶ προσφορὰ λαμπροτάτη, καὶ ὡς εὐῶδες θυμίαμα, θεόφρον Ἀκυλίνα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Νόσους ἀνθρώπων θεραπεύει, καὶ ἀπελαύνει δαιμόνων, λώβην τὸ ἅγιον σῶμά σου, Ἀκυλίνα ἐν τάφῳ, πανεύδοξε κείμενον.

Θεοτοκίον.

Ἀδιαφθόρως τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, καταφθορᾶς ἡμᾶς πάσης, ἀπολυτρούμενον τέτοκας. διὰ τοῦτό σε πάντες, Παρθένε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰκρίῳ προσπαγέντι, Σῶτερ ἡ Παρθένος, συνεσταυρώθη σοι γνώμῃ ἀθλήσασα, καὶ τὴν τοῦ δράκοντος κάραν καταπατήσασα.

Ὡραιοῦσα τὸ κάλλος, καὶ ὑπερφερής σου ἡ τῆς ψυχῆς ἀπεφάνθη εὐγένεια, θεοειδὴς Ἀκυλίνα, ἀξιοθαύμαστε.

Ἔνδοξός σου μνήμη, πάντας συγκαλεῖται, περιχαρῶς Ἀκυλίνα ὑμνῆσαί σου, τοὺς εὐκλεεῖς Μάρτυς πόνους, καὶ τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τοῦ Ἀγγέλου, Πάναγνε βοῶμεν· Χαῖρε ἀνθρώπων ἁπάντων διάσωσμα, καὶ πανενδόξων Μαρτύρων, θεῖον στεφάνωμα.

Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΔ΄.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν ϛ΄. προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων. γ΄. τοῦ Προφήτου, ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Ἐλισσαῖε πάνσοφε. σὺ γὰρ καθάρας τὸν νοῦν, ἡδονῶν τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἔνδοξε, τὰς αὐγὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδωκας, καὶ ὅλος ὤφθης, φωτοειδέστατος. ὅθεν ἐσκήνωσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Σὲ Ἐλισσαῖε μακάριε, ὁ ζηλωτὴς Ἠλιοὺ, ἐν διπλῷ τῷ χαρίσματι, καταλαμπρυνόμενον, καταλείψας αἰθέριος, ἁρματηλάτης, ὄντως ἐδείκνυτο. οὗ τῇ μιμήσει, ῥεῖθρα ποτάμια, χάριτι ἔστησας, καὶ διῆλθες ἔνδοξε, περιχαρῶς, καταγλαϊζόμενος, καὶ μεγαλύνων Χριστόν.

Πάλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παῖδα χαρίζῃ εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξήγειρας, ὡς Προφήτης ἔνθεος, ἱερῶς θαυμαζόμενος. ἁλσὶ δὲ πάλιν, ὕδατα ἄγονα, σαφῶς μετάγεις εἰς γονιμότητα. θαύματα ἄπειρα, ἐκτελεῖς τῇ χάριτι, τοῦ Παντουργοῦ, Πνεύματος μακάριε. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀληθείας ἑδραίωμα, καὶ τῆς Πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων πρόβολον σὲ γινώσκομεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἁγνείας τε σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν, εὐωδίας

τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδαγμάτων καὶ κρηπῖδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Ὑποκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρηματίσας. τῇ πυρφθόγγῳ γὰρ γλώττῃ σου, τὰ Θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς Ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Ἱερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων συγκαταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, στερρῶς ἀνθιστάμενος, παρανόμου δικαστοῦ, διελέγχων ἀπόνοιαν, καὶ προστάγματι, ἀσεβοῦς Βασιλέως ἐν μνημείῳ, καθειρχθεὶς Πάτερ Θεόφρον, διετηρήθης ἀλώβητος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέποτε χωρίζῃ, καὶ ἑκάστῳ ἀθανατοῦντι ἀεὶ παρίστασαι. ἐν τοῖς ὑψίστοις λατρεύων, τὴν Οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον.

Εἰς τὴν λιτ. τῆς Ὀκτωήχου, ἀπὸ τῆς Ἱεράρχου, ἦχος δ'. Ποίημα Φωτίου Πατριάρχου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Εὐφροσύνως σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ στολίζεται, ἀγαλλομένη κράζουσα· ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος, ὑπὲρ πᾶσαν Πόλιν. Ἰδοὺ γὰρ τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, ὁ ἔνδοξος Μεθόδιος, τὴν πορείαν πρὸς Οὐρανὸν ἐποιήσατο. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες ἅμα τὴν θείαν λάρνακα, ἰαμάτων πλημμύραν λαβόντες παρ' αὐτῆς, ἱκετεύσωμεν αἰτήσασθαι, Χριστὸν τὸν Θεὸν, τοῦ ῥυσθῆναι τὴν Οἰκουμένην, ἀπὸ πάσης Αἱρέσεως.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραιμόνας, καὶ Παμφαεῖς φωστῆρας τῆς Οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελῳδικῶς· εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Οὐρανία ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ Δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν Μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ Ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρύει ἰάματα.

Δόξα, τοῦ Ἱεράρχου, ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μεθόδιε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας. Λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου ὁ εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ β'. Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Χαῖρε Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πανόλβιε.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χαίροις ὦ Ἐλισσαῖε, ἐπιδεδειγμένος τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν, ἐν σαρκὶ τε βιώσας ὡς ἄσαρκος.

Ἀπλοῦν σου τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς Προφῆτα φυλαξάμενος, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, προορᾶν ἠξιώθης τὰ μέλλοντα.

Ἰᾶμα τοῖς νοσοῦσι, καὶ πλημμελημάτων καθαρτήριον, ἐκ Θεοῦ Ἐλισσαῖε, τοῖς γνησίως ὑμνοῦσί σε αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀρχιερῆα Θεοῖο, Μεθόδιον ᾄσμασι μέλπω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ἁρπαγῆς καὶ προνομῆς καὶ δουλείας με, τῆς ἁμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς μετάνοιαν, ποδηγήσας Οἰκτίρμον, προνόμευσον ἀξίως ἐν τῇ ἀγάπῃ σου.

Ῥεῖθρον ζωῆς, ἔχων σοφὲ τὴν καρδίαν σου, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, ὡς Ποταμὸς Θεοῦ, πληρωθεὶς διδαγμάτων, καὶ ταύτης κατάρδευσας Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Ἰλιγγιῶν, σὺ τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας ἔρωτι μεταστοιχειώσας, τῆς σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας Πάτερ ἀκρώρειαν. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ φησίν, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε Ἁγνή, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, ἐν τῇ νηδύϊ σου, συλλαβοῦσα ἀσπόρως, καὶ τέτοκας καὶ σῴζει μετὰ τὸν τόκον Ἁγνή.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥήσεσι θεόπνευστε, χρηματοθεὶς σαφῶς ἐχειροτόνησεν, Ἐλισσαιὲ, ἔνδοξε Προφήτην, Ἡλίου ὁ θεσπέσιος.

Εὗρε τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ἐνεσκήνωσεν ἄφθονος, χάρις ἐν σοὶ Πνεύματος Ἁγίου, Ἐλισσαιὲ ἀοίδιμε.

Πόνοις σὲ νεάσαντα, τὴν τῆς ψυχῆς ἀρόσιμον αὔλακα, προφητικήν, χάριν ὁ Δεσπότης, Ἐλισσαιὲ ἐνέσπειρεν. Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Ἄλλος. Τοῦ Ἱεράρχου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Θερμότητι φρενῶν καὶ ζήλῳ πίστεως, Πατέρων, γενόμενος κορυφαῖος, τῶν Ἑβραίων δὲ τὴν ἔνστασιν, ὡς ὑπάρχουσαν ᾅδου πύλην ἔθραυσας.

Ὁ βίος ἱερός, ὁ λόγος ἔνθεος, ἡ πρᾶξις, τῷ θείῳ δεδοξασμένη, ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ σου, ἀληθοῦς θεωρίας ἐθησαύρισεν. Θεοτοκίον.

Ὁ ξένος τοκετὸς ἡ ξένη πρόοδος, ἐν μήτρᾳ ξενίζεται τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν, εἰς φθορὰν ἐξ ἀπάτης ἀνεστήσατο. Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε,

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, καταυγάσας ἤλεγξας, τὴν τῶν Αἱρέσεων ἀχλύν, Ἱεροφάντα Μεθόδιε, πᾶσι κηρύττων Χριστὸν εἰκονίζεσθαι.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προβλέψει Θεϊκῇ, Ἡλίου σε ὁ μέγας, σοφὲ Ἐλισσαιὲ, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, σὺν τούτῳ σε ἔνδοξε.

Ἕτερον, Ἦχος δ΄. τοῦ Ὁσίου.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ μέγας Ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμψεσι, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῆς Οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα παμμάκαρ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ῥιζοτόμον ἀνέδειξε, πάσης σε κακίας Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φυτοκόμον Ἐλισσαιὲ δέ, ἀρετῆς ἁπάσης παμμακάριστε.

Ὁ προγνώστης τοῦ μέλλοντος, καὶ καλῶν ὡς ὄντα τὰ μὴ ὑπάρξαντα, Ἐλισσαιὲ σὲ ἐπάξιον, προειδὼς Προφήτην προεχειρίσατο.

Ἠκολούθει τῷ βίῳ σου, ἡ τῶν ἀρετῶν Προφῆτα ὁμήγυρις. ὅθεν νῦν πανηγυρίζουσιν, οἱ λαοὶ καὶ δῆμοι ἐν τῇ μνήμῃ σου. Θεοτοκίον.

Ὃν Θεὸν ὃν ἐκύησας, Ἄχραντε Παρθένε τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ἄλλος. Ὑμνῶ σε· ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ἱδρῶσι, τοὺς ἀγῶνας ἔσπειρας, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς μετανοίας, καὶ θεωρίας ἄσταχυν Μεθόδιε, τῆς ἀπαθείας ἐν γῇ, τῶν πραέων κατεσκήνωσας, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἑορτάζεις ἀεί.

Ὀρθείσας, προσευχαῖς συνέλαβες, θεῖον φόβον ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ τέτοκας Πνεύματι τῇ ποίμνῃ σου, δογμάτων ὅρους, δι᾽

ὧν

ῶν τὰς αἱρέσεις ἀποφράττουσα, ἃς τὴν ὀρθοδοξίας ἐμπλατύνεται.

ἌΝαψας, τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν, τῷ ἐλαίῳ τῆς εὐποιΐας, ἀνύσακτος γέγονας, τοῖς πένησι λαμπὰς παμμάκαρ. διὸ τοῦ νυμφῶνος τὴν εἴσοδον, Χριστὸς σὺν ταῖς παρθένοις προεξένησεν. Θεοτοκίον.

ἈΣπόρως, χωρηθεὶς Παναμώμε, Θεῖος Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, προέρχεται σύμμορφος, ἀτρέπτως τοῦ βροτείου γένους. διὸ καὶ τῆς πλάσεως ἀνάπλασιν, δι' οἶκτον θειοτέραν προεξένησεν.

Ὠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

ΤΙς τὰς πρακτικὰς, ἀρετάς σου διηγήσεται; τὰς ἀναβάσεις δὲ τοῦ Πνεύματος, τίς καταγγεῖλαι Προφῆτα Θεοῦ δυνήσεται;

ἌΒυσσον δρῶν, Ἐλισαιὲ χαρισμάτων Θεοῦ, τοῖς προσιοῦσί σοι ἐπήγασας, προρρήσεις θείας, ἰάσεις ψυχῆς καὶ σώματος.

ΤΆφος τὰ τῶν σῶν, ἀρετῶν οὐκ ἐπεκάλυψεν, Ἐλισαιὲ νῦν κατορθώματα, ἀλλ' ὑπὸ πάντων ὑμνούμενα καταγγέλλεται. Θεοτοκίον.

ΔΥσώπησον ἀεὶ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἁγνὴ, τοῦ καταπέμψαι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

ΡΆβδῳ τῇ τῆς Πίστεως, τὰ τῶν αἱρέσεων σοβεῖς θήρατρα, καὶ τῷ δεσμῷ συζεύξας τὴν ποίμνην, τῆς θείας ἀγάπης, Ἐλπίδι καὶ Πίστει, φυλάττεις ἀκλόνητον.

ἈΠοσεισάμενος, τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν τρυφὴν ἔθρεψας, σοῦ τὴν ψυχὴν ὀψώνιον ἔχων, συντόνους προσευχὰς, μελέτην τε θείαν, ὑψοῦσαν ταπείνωσιν.

ΣΥ τὸν χιτῶνα Σοφὲ, τῆς Ἐκκλησίας πρακτικῶς ὕφανας, ἐν ᾧ Χριστοῦ σεπτῶς χαρακτῆρα, στηλώσας τῇ πίστει. τῆς ὀρθοδοξίας ἑδραιώσας δόγματα. Θεοτοκίον.

ΣΕ προστασίαν Ἁγνὴ, καὶ τῆς ἐλπίδος ἀσφαλῆ ἄγκυραν, καὶ συνοχὴν καὶ σκέπην καὶ τεῖχος, κεκτήμεθα πάντες, καὶ πρὸς Βασιλείαν εἰσάγουσαν γέφυραν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

ὉΝοῦς σου εἰλικρινὴς, ὁ λόγος σου διειδέστατος. ἐκ πηγῆς γὰρ καθαρᾶς, ἀθόλωτοι βρύουσι, Προφῆτα μακάριε, προχοαὶ ὑδάτων, θελαμβεῦσαί σου τὰ κρύφια.

ΥΠέσης μὴ χωρισθεὶς, τοῦ Διδασκάλου πανεύφημε, καὶ ξένην ἑωρακὼς, πορείαν ποιούμενον, ὑψώθης τῷ ἔρωτι, Ἐλισαιὲ μάκαρ, συμμετέωρος γενόμενος.

ΘΡοῆ μὲν Ἐλισαιὲ, ὁρώμενος τὸν Διδάσκαλον, τεθρίππῳ τῶν ἀρετῶν, πυρίνῳ τῷ ἅρματι, καὶ ἵπποις αἰρόμενον, ἀλλ' ἐδέξω κλῆρον, μηλωτὴν σὺν τοῖς χαρίσμασι. Θεοτοκίον.

ΡΥσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν Πανάγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ἹΕρεῖον καὶ θύτης γενόμενος, ἔσπεισας σαυτὸν τῷ Θεῷ διὰ Πίστεως, καὶ σωτηρεῖς ἀνάπλασιν, τῆς λατρείας αὐτῷ τὴν τελείωσιν.

ΝΥν εἰς ἄϋλον δόξαν ἀπάρας ἐκ γῆς, τὴν ὑλομανοῦσαν τοῖς πάθεσιν Ὅσιε, τῇ ἐμμελεῖ καθάρσει σου, τῆς πρεσβείας ψυχήν μου θεράπευσον.

ἈΠοξέσας τὸν ὄγκον τοῦ γράμματος, τῇ τῶν νοημάτων σου θείᾳ λαμπρότητι, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, ὀξυγράφος Μεθόδιε κάλαμος. Θεοτοκίον.

ἈΠορία καλύπτει τὸν τόκον σου. ξένως γὰρ Παρθένε θηλάζεις τὸν ἄποσον, καὶ γαλουχεῖς τὸν ἄϋλον, καὶ ἀγκάλαις συνέχεις τὸν κτίσαντα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

ΔΙπλῆν τὴν χάριν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Πνεύματος, Προφήτης ὤφθης θαυμαστὸς πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε λυτρούμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς ἐν πίστει ἐν ταύτῃ προφθάνουσι, καὶ βοῶσι· χαίροις Προφῆτα θεσπέσιε. Ὁ Οἶκος.

ἭΛιος καταλάμψας ὁ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ πεφωτισμένῃ ψυχῇ σου, ἀπεδίωξε πᾶσαν ἀχλὺν ἁμαρτίας ἐξ αὐτῆς, καὶ Θεοῦ ἔδειξε Προφήτην σε φαιδρότατον. ἐντεῦθεν καὶ ἡμᾶς κράζομεν οὕτω.

Χαῖρε Θεοῦ ὁ μηδὲν προτιμήσας.

Χαῖρε βοῶν κατασφάξας τὰ ζεύγη.

Χαῖρε ὁ καταλείψας τὸν βίον σου ἅπαντα.

Χαῖρε ὁ πλουτίσας τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον.

Χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας τῷ καλέσαντι Χριστῷ.
Χαῖρε, ὅτι νῦν ἀπείληφας παρ' αὐτοῦ τὰς δωρεάς.
Χαῖρε, ὅτι τὴν μηλωτὴν Ἠλιοὺ ἐκομίσω.
Χαῖρε, ὅτι ἐν τάχει διαχίζεις τὸ ὕδωρ.
Χαῖρε περῶν ἀβρόχως τὰ ὕδατα.
Χαῖρε ψυχῶν πολλῶν ὁ ἐπίκουρος.
Χαῖρε μαθὼν τὴν ἀπόκρυφον γνῶσιν.
Χαῖρε θανὼν καὶ ὡς ζῶν ἐποπτεύων.
Χαίροις Προφῆτα θεσπέσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ΄. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλιοσαίου.

Στίχ. Ἠλίαν ἵπποι, τὸν δὲ διπλοῦν Ἠλίαν,
Εἰς Οὐρανοὺς ἀνῆγον ὡς ἵπποι Νόες.
Πόμρου Ἐλιοσαῖος δεκάτῃ λάχεν ἠδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν Υἱὸς Σαφὰτ, ἐξ Ἀβελμαοὺθ, ἐκ τῆς γῆς Ῥουβίμ. καὶ ἐπὶ τούτῳ γέγονε τέρας, ὅτι ἡνίκα ἐτέχθη ἐν Γαλγάλοις, ἡ δάμαλις ἡ χρυσῆ ἡ ἐν Σιλὼμ, ὀξὺ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἶπε δὲ ὁ Ἱερεὺς διὰ τῶν δήλων, ὅτι Προφήτης ἐτέχθη ἐν Ἱερουσαλὴμ σήμερον· ὃς καθελεῖ τὰ γλυπτὰ, καὶ συντρίψει τὰ χωνευτά. Πολλὰ δὲ τεράστια ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς Ἐλιοσαίου τοῦ Προφήτου. θανὼν δὲ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ ἐν Σεβαστουπόλει. Οὗτος προεφήτευσε περὶ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας, καὶ τὰ ὕδατα Ἱεριχὼ ἀτεκνοῦντα καὶ ἁλμυρὰ ὄντα ἰάσατο, τάδε λέγει Κύριος, εἰπὼν, ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα, καὶ ἰάθησαν. Ἀλλὰ καὶ νεκροὺς ἤγειρε, καὶ λεπρὸν ὄντα Νεεμὰν τὸν Σύρον, ἐκαθάρισε τῆς λέπρας, καὶ Γιεζῆ τὸν αὐτοῦ ὑπηρέτην λεπρὸν ἐποίησε γενέσθαι, διὰ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν παρακοήν. καὶ νεκρὸς ὢν, νεκρὸν ἤγειρε. καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα, τῇ τοῦ Ἠλιοὺ μηλωτῇ πατάξας διέρρηξεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ Μεθόδιος λύχνος ὢν Ἐκκλησίας
Μεθεὶς ὁδεύει τὰ κάτω πρὸς τὸν πόλον.

Οὗτος ὁ Ἅγιος τὴν πλάνην τῶν Αἱρέσεων καὶ Εἰκονομάχων, σοφαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς ῥήσεσι παντοίως ἀνατρέψας καὶ καθελὼν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις βραβεύσας, καὶ πολλὰς κακώσεις παθὼν ὑπὸ τῶν Αἱρετικῶν ἐν τῷ προσκυνεῖν τὰς Ἁγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, ἀνεπαύσατο αἰωνίως, λύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῖν ἐξαιτούμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ Οἴκῳ ἐν ᾧ τὸ τίμιον αὐτοῦ κατάκειται Λείψανον, τῷ ὄντι ἔνδον τῶν Ἁγίων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν μεγάλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρητῶν Νήσου.

Στίχ. Εἰ καὶ γέρων ἦν ὁ Κύριλλος Γορτύνης,
Ἣν ζῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Εἴληφας μάκαρ Ἐλιοσαῖε, ἐν τῷ Πνεύματι διπλᾶ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ ἐν τούτῳ θεοφορούμενος ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον τὸν βίον ἐκαρπώσω, καὶ τὴν ἄφθονον χάριν τοῦ Διδασκάλου, παρθενίας δεχθεὶς καμήλιον καὶ μέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕδωρ διῆλθες Ἰορδάνου, ὃ ἐπάταξας μνησθεὶς τοῦ Διδασκάλου, καὶ διέβης ἀνίκμοις ἴχνεσι κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Παναμώμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ Κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης Ἁγνὴ λυτρούμενον τοὺς πιστοὺς, σὲ Θεοτόκον Δέσποιναν, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Ἄλλος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σοφίας κρατὴρ, ἀνεδείχθης ἀρεταῖς σοφὲ πληρούμενος, καὶ συγκαλέσας τῷ κηρύγματι, τῆς ὑψηλῆς πολιτείας σου, ἴθυνας τὴν ποίμνην θεόφρον, καὶ σὺν αὐτῇ Πάτερ ἔκραζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰς τὰς ἐκεῖ, καὶ τὰς λήξεις ἐν τιμῇ Πάτερ προέφθασας, καὶ συναγάλλῃ τῷ Κυρίῳ σου, καὶ συνευφραίνῃ καὶ γέγηθας. ὅθεν σε τιμῶμεν παμμάκαρ, τῷ δοξάζοντι κράζοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀνδρείᾳ φρενῶν, ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν Πάτερ Μεθόδιε, καὶ διὰ βίου στολισάμενος, τὴν ἀμπεχόνην τῆς Πίστεως, ἐν τῇ δωχίᾳ τῆς ἄνω, Βασιλείας εἰσέδραμες, εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς προέρχεται. καὶ τῆς ἁγνείας σου τὰ σήμαντρα, διατηρήσας ἀλώβητα, ἔδειξον ἀλόχευτον τόκον, καὶ Παρθενίαν ἀμόλυντον. καινοτομοῦνται γὰρ ἐν σοί, νόμοι τῆς φύσεως.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Ἄλσας θεῖον, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, Ἐλισσαῖε, ὑπῆρξας θεοφόρε, καὶ ἐν ἄλσι ἰάσω νάματα ἄτεκνα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέων παίδων, τὴν ἄτεκνον κακίαν, ἀναστέλλων, Θηρσὶ τοῖς αἱμοβόροις, Ἐλισσαῖε Προφῆτα βορὰν δέδωκας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπελουμένος, Νεεμὰν δι' Ἐλισσαίου, καὶ τῆς λέπρας, πλυθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὴν τοῦ Βαπτίσματος ἐδήλου θείαν κάθαρσιν. Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐν κόλποις, Πατρὸς ἀκαταλήπτου, καὶ ἀγκάλαις, Μητρὸς ἀπειρογάμου, ἀνερμηνεύτως ἐμφανισθέντα ἅπασι, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς κατάκαρπος Σοφὲ δειχθεὶς ἐλαία, εὐποιΐας ἐλαίῳ καὶ ἐγκρατείας τρυφῇ, πενήτων καρδίας ἐλίπανας, καὶ φαιδρὰν ἀνῆψας, τῇ σῇ ψυχῇ λαμπάδα.

Ἱεραρχίας τὴν στολήν, τῷ τῶν ἔργων σου φωτὶ λαμπρύνας ὤφθης, σωφροσύνης κλάδουχος, τῆς ἐγκρατείας τρυφή, τῆς ὄντως προσευχῆς διδάσκαλος, καὶ τῆς μετανοίας ὁδὸς καὶ νόμος βίου.

Ἐπιμελείας ὁ καιρός, μετανοίας τὸν καρπὸν προβάλλεταί σοι, καὶ Συκῆς τῆς ἀκάρπου, τὴν ἐκτομὴν ἀπειλεῖ. ψυχή μου τὴν ἀρὰν πτοήθητι, θρέψον δὲ Χερσὸν ἀρετῶν τῇ ἀκαρπίᾳ.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς, προστασία φοβερὰ τῶν ἱκετῶν σου, ἀλλ' ἐκ πάσης ὀδύνης, ταῖς μεσιτείαις ταῖς σαῖς, καὶ πάσης ἀπειλῆς ἐξάρπασον. κάμπτει γὰρ ἡ σή, Μητρικὴ Θεὸν πρεσβεία.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Βοῶσαν κατοικτείρας, καὶ ὀδυνωμένην, τὴν Σωμανίτιν τὸν παῖδα αὐξήσας, μετὰ τὴν στέρωσιν λύσας, Μάκαρ τὴν νέκρωσιν.

Ἰθύνετο ὁ βίος, λόγῳ ἀληθείας, ἐδυναμοῦτο ὁ λόγος δὲ Πνεύματι, δι' ἐναρέτου σου βίου, Προφῆτα ἔνδοξε.

Ἐν λήξει πανολβίῳ, μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἀναπαυόμενος νῦν καθικέτευε, τῆς τῶν ψυχῶν σωτηρίας, ἀξιωθῆναι ἡμᾶς. Θε.

Ἐνήργησας ἀφράστως, Δέσποτα, Σωτήρ μου, καθ' ἑκατέρων τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ θελήσει τὴν σωτηρίαν μου.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐναπεμάρανας Πάτερ, μεθοδείας καὶ βέλη, πυρὶ τῆς ἐγκρατείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς ἁγνείας τῷ ἄνθρακι, τῆς σαρκὸς τὴν ὑλώδη, μανίαν πυρπολήσας ἀληθῶς, τῆς ἐκεῖ φωταγωγίας, Μεθόδιε ἠξίωσαι.

Ὑποτακτήσας δολίως, ἀσθενείᾳ σαρκός σου, τοῖς θείοις ἐνετέλεψας δαψιλῶς. οὐ μὴν τὸ γῆρας προέκρινας, τὴν καθέδραν προβλέπων, ὡς ἔφη Δανιὴλ τοῦ παλαιοῦ, ἀλλ' ὑπερεῖδες Πάτερ, ἐν κόποις τὴν ἀσθένειαν.

Πατριαρχῶν ἐν χορείᾳ, αὐλιζόμενος μέλπεις, τὸ ᾆσμα τῶν Ἀγγέλων σὺν αὐτοῖς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὁ Πατὴρ ὁ γεννήτωρ, Υἱὸς ὁ γεννηθεὶς καὶ τὸ Πνεῦμα, προϊὸν ἀμερίστως. Τριὰς Ἁγία δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν. δέξαι κἀμὲ ἡ ἐλπὶς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον,

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐξ ἀροτῆρος ὤφθης, προφήτα ὦ Ἐλισσαῖε. καὶ Ἠλιοῦ δεδεγμένος, τὴν μηλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ, πνεῦμα διττῶς ἐπεσπάσω, καὶ σὺν αὐτῷ σε τιμῶμεν.

Ἕτερον τοῦ Ἱεράρχου.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὡς ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑῴας, ἔδυς εἰς τὰ ἑσπέρια τῇ ἀθλήσει. νῦν δὲ καταφωτίσας τὸν Κόσμον, σοῖς πανσόφε διδάγμασι, Πάτερ Μεθόδιε θεοφόρε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡμᾶς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἁγίαν, καὶ θραῦσον

τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τὸν στιχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Φωτίου Πατριάρχου.

Ἀστὴρ ἀνέτειλεν ἀσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν Ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος, καὶ τὴν ἀχλὺν διατμήσας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολὴν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης Ἡλίου; Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. κἀκεῖσε συναυλιζόμενος θείαις χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεστὼς τῆς Τριάδος, ὡς Ὅσιος ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς ὡς Πατριάρχης, πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ οἱ μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας, εἰς ς΄. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ΄. εἰς δ΄. Ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου. Ἀδελφοὶ ὑπόδειγμα λάβετε. Ἀλληλούϊα. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι. Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς α΄. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΕ΄.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Ἑσπέρας στιχ. ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Εὗρεν, ἡ τοῦ Πνεύματος αὐγὴ, τῆς σῆς διανοίας Προφῆτα, τὴν καθαρότητα, στίλβουσαν ὡς ἔσοπτρον, διαφανέστατον, καὶ τὸν Κόσμον καταυγάσει, τῆς θεογνωσίας, φέγγος ἀπαστράψασα, καὶ προτυπώσασα, θείων μυστηρίων εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσιν ἀνθρώποις, μέλλουσαν δοθήσεσθαι θεσπέσιε.

Στόμα χρηματίσας τοῦ Θεοῦ, τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διήλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς τὴν ἄφυκτον, ἀπαρτίσας πανόλβιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἐνθέοις τε κατακοσμούμενος. ὅθεν τῶν σοφῶν σου ῥημάτων, βλέποντες τὴν ἔκβασιν Μάκαρ, ὕμνοις ἐπαξίοις εὐφημοῦμέν σε.

Μύστης τῶν ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ, γέγονας κριμάτων Προφῆτα, Θεομακάριστε. Ἔθνη γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, Ἀμὼς θεηγόρε. ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, μνήμην γεραίρομεν. ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης, πάντας τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντας, καὶ πανηγυρίζοντάς σε ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕδωρ ὡς τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τῆς ἀθανασίας τὸ νέκταρ, Χριστὸν τὸν Κύριον, πότισόν με Πάναγνε, ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, νοήμασι θείοις, ὅπως τὰ σωτήρια πράττω προστάγματα· ἵνα σωτηρίας πρὸς ὅρμον, διὰ τῆς αὐτῶν ἐργασίας, φθάσω καὶ δοξάζω σε τὴν Ἄχραντον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς. ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Τροπάριον. Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν τῇ Νηστείᾳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν Κυριακῇ Ἑσπέρας, ἢ γ΄. Ἑσπέρας, ἢ ε΄. ψάλλομεν τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ ἕτερα, ποιοῦντες καὶ τὰς μετανοίας, καὶ θ΄. ὡς καὶ ἐν τῇ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν Τεσσαρακοστῇ, καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ ἐν ταῖς Ὥραις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου εἷς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀμώς σε μέλπω τὸν Προφήτην τὸν μέγαν.

Ὠδὴ α΄. ἦχος βαρύς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ἀνακαθάρας μου τὸν νοῦν, τοῦ τῶν παθῶν ἀχλυώδους λογισμοῦ, τὸν Προφήτην σου Ἀμὼς, Δέσποτα μέλπειν καταύγασον.

Μυσταγωγὸς ἀναδειχθεὶς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἠξιώθης προορᾷν, Ἔνδοξε τὰ γενησόμενα.

Ὡς ἀκηλίδωτον Θεοῦ, καὶ καθαρὸν οἰκητήριον φανεὶς, τὴν τοῦ Πνεύματος Ἀμὼς, εἴληφας θείαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν πεσοῦσαν τοῦ Ἀδὰμ, προφητικῶς ἐξαναστήσασα σκηνὴν, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, Ἄχραντε κυοφορήσασα.

Ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη τῇ Πίστει.

Σὺ παρανόμους ἐλέγχων, Ἀμὼς τῇ τοῦ Κυρίου, δημοσίᾳ ἐδείκνυς, βοῶν θεοφάντορ· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεμυημένος τὰ θεῖα, καὶ Προφῆτα θεηγόρε, Ἀμὼς ἐνθέως φωτίζων, λαοὺς ἐμελῴδεις· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐστερεώθην τὸν θεῖον, τόκον σου ἐπιγνώσας, καὶ προστασίαν Παρθένε, πλουτῶ σε κραυγάζων. Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐστερεώθη τῇ Πίστει.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον τοῦ Παρακλήτου, ὑφηγούμενον ταῖς τούτου Μάκαρ, χάρισιν ὄντως θεόφρον γεγένησαι. φανεροῖς γὰρ ἀδήλων τὴν δήλωσιν, καὶ καταυγάζεις τοὺς πίστει προστρέχοντας, Ἀμὼς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν νεκρωθεῖσάν μου τοῖς παραπτώμασι, ψυχὴν πανάμωμε Δέσποινα ζώωσον, ὡς παῤῥησίαν Μητρικὴν, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἔχουσα. σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ, διδόντα ἀεὶ καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας. ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο, σπλάγχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο. ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν Κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Λατρεύοντα κωφοῖς εἰδώλοις, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἤλεγξας. ὅθεν αἰχμάλωτον γενέσθαι, τοῦτον ἔφης Ἀξιάγαστε.

Προφήτευσε τὸ πρὶν ποιμένα, ἔδειξεν ὁ Θεὸς ἀναλαβών. ἱεροφάντορ Ἀμὼς διό σε, πάντες πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὡς ἔσοπτρον τὰς τοῦ Ἁγίου, Πνεύματος, δεδεγμένος ἀστραπὰς, τὰς φωτοβόλους Ἀμὼς, πᾶσι προφαίνεις χαίρων τὴν εὐσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος σὲ κατασκηνώσας, Ἄχραντε, τὴν οὐσίαν τὴν ἐμὴν, ἀνεμορφώσατο διαπεσοῦσαν, ταῖς πρὶν παραβάσεσιν.

Ὠδὴ ε'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Νενεκρωμένους, τρυφῆς ἀσκήσει Μάκαρ ὠνείδισας, ὡς λογιζόμενος, πεπηγέναι τὰ ῥέοντα, ῥέουσαν κεκτημένα, καὶ φθειρομένην ἀπόλαυσιν.

Πλουσιωτάταις, φωτοχυσίαις περιχεόμενος, ὤφθης Θεοῤῥῆμον, καὶ συνόμιλος Θεοῦ, διαγγέλλων τοῖς πᾶσι, τῆς εὐσεβείας τὰ ἐπίχαρα.

Ῥυσθῆναι πάντας, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Μάκαρ δυσώπησον, τῶν δελεασμάτων, καὶ τῶν βρόχων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φωτὶ λαμπρυνθῆναι, τῆς οὐρανίου προφητείας σου. Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον, ὁμολογοῦντές σε Μητροπάρθενε, τῆς ἀδιαδόχου Βασιλείας, καὶ τρυφῆς διὰ σοῦ Θεομῆτορ, ἐπιτυχεῖν ἀξιωθείημεν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Φωστικαῖς, ἀληθείας ἀκτῖσιν ἐκλάμπων, ἐῤῥάπισας τὸν τοῦ σκότους προστάτην, εὐτόνως διελέγχων, καὶ προλέγων τὴν αὐτοῦ ἐξολόθρευσιν.

Ἠμαύρωσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα Προφῆτα, ὡς Ἥλιος εὐσεβείας τῇ αἴγλῃ, τοῖς πᾶσιν ἀνατέλλων, ὡς τοῦ Πνεύματος αὐγὴν εἰσδεξάμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν Ἄχραντον, Παρθενίαν ὑμνῶ σου Παρθένε, τὸν ἄφρασον καὶ σεβάσμιον τόκον, τιμῶ σου Πάναγνε, δι' οὗ σέσωσμαι φθορᾶς καὶ κακώσεως.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Εἰ τύχῃ ἐν Νηστείᾳ τὸ Τροπ. τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Στίχ. Ἀμὼς ὁ συκάμινα κνίζων αἰπόλος,
Ἐδὲμ τρυγᾷ τὰ δένδρα κνίζων οὐκ ἔτι.
Πέμπτῃ ἐκ βιότοιο Ἀμὼς δεκάτῃ π' ἀπέπτη.

Οὗτος ἦν Πατὴρ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, καὶ ἐγεννήθη ἐν Θεκουὲ, ἐν τῇ Ζαβουλὼν,

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

καὶ προεφήτευσεν ἔτη πεντήκοντα. Ἀμεσίας δὲ ὁ Ἱερεὺς Βεθὴλ, συχνῶς αὐτὸν τυμπανίσας, ἐνήδρευσεν αὐτὸν καὶ ἐλοιδόρει. εἰς τέλος δὲ ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ Υἱὸς Ἀμεσίου, ῥοπάλῳ πλήξας αὐτὸν κατὰ τοῦ κροτάφου, ὅτι ἤλεγχε περὶ τῆς ἐνέδρας τῶν δαμάλεων τῶν χρυσῶν. Ἦλθε δὲ ἔτι ἐμπνέων εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκοιμήθη, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ. Τὸ δὲ Ἀμὼς, ἑρμηνεύεται καρτερός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δουλᾶ.

Στίχ. Δουλᾶς ξοάνοις δουλικὸν μὴ δοὺς σέβας,
Ἤνεγκε σαρκὸς ὡς Θεοῦ δοῦλος ξέσεις.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ζεφυρίου Πραιτωριάδος, Ἐπαρχίας τῆς Κιλικίας. διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν σέβειν καὶ προσκυνεῖν, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Μάξιμον, καὶ τύπτεται ῥάβδοις. Διεξελθὼν δὲ τὰ κατὰ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Δάφνην, ὅτι ἐρασθεὶς αὐτῆς καὶ καταδιώξας, οὐκ ἐπέτυχε τῆς ἐπιθυμίας, ἐξεκαλέσατο εἰς πλείονα θυμὸν τὸν Ἡγεμόνα καὶ ὀργήν. ὅθεν πάλιν τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς ὕπτιος, καὶ ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς ἐπιτεθεὶς, καὶ αὖθις ἐν ἑτέρᾳ ἐξετάσει ἀχθεὶς, ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν διαβρέχεται, καὶ ἄνθρακας πυρὸς ἐπ᾽ αὐτὴν ἐπιχέεται, καὶ ὄξει καὶ ὀστράκῳ κατατρίβεται, καὶ σίνηπι κατὰ τῶν μυκτήρων ἐγχέεται, καὶ σιδήροις τὰ νῶτα χαράσσεται, καὶ τὰς σιαγόνας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται. Ἐρωτηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος περὶ τοῦ Χριστοῦ, πῶς ἐν σαρκὶ Θεὸς νομίζεται; πᾶσαν τὴν καθ᾽ ἡμᾶς οἰκονομίαν ἐν ἐπιτόμῳ διηγήσατο. Ἀχθεὶς δὲ εἰς τρίτην ἐξέτασιν, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων ἀναγκαζόμενος ἀπογεύσασθαι, ὡς ἑκὼν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν βίᾳ σπονδὴν τῷ αὐτοῦ στόματι ἀπέπτυσεν, ἀναρτηθεὶς ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τῶν παρειῶν αὐτῷ γυμνωθῆναι, καὶ τὰ ἔγκατα προελθεῖν. Εἶτα ἐλαθεὶς ἕως εἴκοσι μιλίων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερσῆ, καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, πέραν ἐν τοῖς Μαρανακίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐν καμίνῳ.

Ὃν προηγόρευσας θείαν, σωτηρίαν ἐφανερώθη, Ἀμὼς Προφῆτα θαυμάσιε, φωτισμοῖς εὐσεβείας λάμψασα Κόσμῳ. Εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠνδρωμένος τῇ θείᾳ, δυναστείᾳ τοῖς ἀντιθέοις, ἐχθροῖς ἀνάλωτος γέγονας, καρτερῶς ὡς ἀδάμας μένων κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον, τῆς Παρθένου δοξολογοῦμεν. δι᾽ οὗ θανάτου ἐρρύσθημεν, δι᾽ αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ὅλος ἀνέδραμες εἰς αἰθέριον ὕψος, καὶ ἐμυήθης τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν, καὶ γέγονας μηνυτὴς τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως Ἀμώς. διό σε ἀνυμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὸς ὀξύτητι τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, κατανοεῖν ὡς ἐφικτὸν ἠξιώθης, μυοῦντά σε, τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν. ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἐν δύο φύσεσι τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, θεοπρεπῶς ἄνευ σπορᾶς Θεομῆτορ ἐγέννησας, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. διό σε οἱ πιστοὶ πόθῳ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Πανύμνητε τῶν Οὐρανῶν.

Γενόμενος προφητικῆς ἐκφαντορίας, θεοκίνητος γλῶσσα, τὰ θεῖα φθεγγόμενος, πᾶσιν ἀναγγέλλεις ἡμῖν, τὴν θείαν εὐσπλαγχνίαν. διὸ πάντες σε μακαρίζομεν.

Ἀνέκφρασος τῶν Προφητῶν ἡ εὐδοξία. τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τούτοις κατοικῆσαν, ἀνέδειξε μετόχους. ἐξ ὧν πάντες οἱ πιστοὶ φωτιζόμεθα. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς ἡμᾶς τοὺς χιτῶνας, περιεῖλες Παρθένε, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Πανύμνητε τῶν Οὐρανῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙϚ΄.

Τοῦ Ἁγίου καὶ Θαυματουργοῦ Τύχωνος.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στίχ. προσόμοια.
Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἔχων πολιτείαν ἰσάγγελον, ἀποχὴν τῶν ἡδονῶν, σκεῦος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ. διὰ τοῦτό σε σοφὲ, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ, τοῦ Θεοῦ,

ἁρμο-

ἁρμοζόντως προχειρίζεται, καὶ στῦλον καὶ ἑδραίωμα τῆς Πίστεως, Τύχων δεικνύει θεόπνευστε, ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδατα, ποιμαίνοντα, σοῦ τὴν ποίμνην ἱερώτατε. Ὅμοιον.

Θείας πεπλησμένος συνέσεως, ποίμνης ὤφθης λογικῆς, ταύτην ἐκτρέφων λογικῶν, ἐπὶ χλόην ἀληθῶς, δογμάτων πάνσοφε ποιμήν. διὸ σου τὴν ἁγίαν νῦν πανήγυριν, τιμῶμεν τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφώνως δοξάζοντες, Τύχων θεόφρον πανόλβιε. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Θαύμασι Θεός σε ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν, Πάτερ δοξάζοντας πιστῶς. ἐν καιρῷ γὰρ τῆς σεπτῆς, καὶ θείας μνήμης σου σοφὲ, ὁρᾶται, βότρυς πέπειρος γενόμενος, ὑμνούντων, τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. ἐξ οὗ πιστοὶ οἱ μετέχοντες, σὲ πρεσβευτὴν προβαλλόμεθα. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε ἀνύμφευτε Ἁγνὴ, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν τῶν κακῶν ἀπαλλαγήν; εὕρισκει βοηθόν σε ἀκαταίσχυντον, προσάπτει καὶ πύργον ἀρραγέστατον. Θεογεννῆτορ Παναμώμε, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅρα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἑώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτιτρώσκετο τῇ λύπῃ καὶ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, τὰ σπλάγχνα ἐδονεῖτο θρηνοῦσα πλέκουσα, καὶ λύπης τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο. οἴμοι Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; δοξάζω σου τὸ μακρόθυμον φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ θαυματουργῷ προσλαλήσω ποιμένι.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ.

Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστὼς στεφηφόρος, ὡς βιώσας ἐπὶ γῆς, ὁσίως καὶ φωτὶ, ἀνεσπέρῳ λαμπόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, καὶ τὸν νοῦν ἀνυμνῆσαί σου, τὸν ἰσάγγελον βίον μακάριε.

Ὡράθης εὐκλεοῦς, μακαρίας τε ῥίζης, ἐκβλαστάνων ἱερῶς, ὡς κλάδος ἀληθῶς, εὐκαρπίας πληρούμενος, Πίστεώς τε καὶ Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης καὶ Χάριτος, παραδόξων θαυμάτων θεόπνευστε.

Θυσίαν σεαυτὸν, καθαρὰν καὶ τελείαν, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, προσήγαγες Χριστῷ, τὴν ψυχὴν ἀποκτείνοντα, πάθη ἐναπονεκρώσας, διὰ πόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνου τε Πάτερ δεήσεως. Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας ἡμᾶς, ἀπωλείας εἰς βάθη, πεπτωκότας τὸν Χριστὸν, κυήσασα Ἁγνὴ, ἐξ ἀχράντων λαγόνων σου. τοῦτον οὖν ὡς παῤῥησίαν, κεκτημένη ἱκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ γʹ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Ὕλην κακίας, προῤῥίζον ἐκτεμὼν τῆς σοφίας σου, τῷ δρεπάνῳ τῶν ἀγώνων, ὡς γῆ κατάκαρπος Ὅσιε, στάχυν ἐγεώργησας, ἑκατοστεύοντα.

Μόνα ποθήσας, τὰ πρὸς θείαν ζωὴν ὁδηγοῦντά σε, τρίβους Πάτερ δεξιὰς, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ἁγίων βίους, ἐμιμήσω Θεόφρον, ὡς Ἅγιος, καὶ ἀπάθειαν ψυχῆς, ἐκτήσω Τύχων θεόπνευστε, οἶκος Θείου Πνεύματος, ἀποδεικνύμενος. Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος, ἀπεκύησας ἕνα Παναμώμε, ἀναπλάττοντα ἡμᾶς, τοὺς συντριβέντας τὸ πρότερον, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Κάθισμα, ἦχος γʹ. Τὴν ὡραιότητα.

Τῷ θείῳ μύρῳ σε, ἔχρισεν Ὅσιε, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Ἀρχιερέα σαφῶς, λαὸν ποιμάναντα καλῶς, ἐν πάσῃ ὁσιότητι. ὅθεν σε καὶ θαύμασιν, ἱερῶς κατεκόσμησε. νόσους γὰρ ἑκάστοτε, θεραπεύεις τῶν πίστει σου, τοῦ ζῶντος προσιόντων λειψάνοις, Τύχων ἀξιομακάριστε. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν νεκρωθεῖσάν μου, ψυχὴν τοῖς πάθεσι, ζώωσον Πάναγνε, μόνη Παναμώμε, ὡς παῤῥησίαν Μητρικὴν, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἔχουσα. σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ, διδόντα ἀεὶ καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἑκὼν ὑπέμεινας. ὃν ἡ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΕΡΡΩΝ

πεσοῦσαν σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο, σπλάγχνα κοπτομένη τε, μητρικῶς ἐπωδύρετο. ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν Κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ΤΟν ἐνάρετόν σου βίον, τὰ παράδοξα θαύματα, τὴν βεβαίαν Πίστιν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πραότητα, οἱ εὐσεβεῖς καθορῶντες Ἱερέα σε, καὶ ποιμένα σαφῶς προχειρίζονται Ὅσιε.

ΟΥκ ἠλάττωται ὁ σῖτος, ἐνδεέσι διδόμενος, τῇ χάριτί σου Μάκαρ, μᾶλλον δὲ πλειόνως ηὐλόγηται, τὰ κενωθέντα δοχεῖα θείᾳ χάριτι, Ἱεράρχα πληρῶν ἀληθῶς πολυπλάσιον.

ΥΠανοίγων τὴν καρδίαν, συμπαθῶς Τύχων ἔνδοξε, πεινωμένοις πλοῦτος, καὶ περιβολὴ γυμνητεύουσι, τῶν ὀρφανῶν τε προστάτης ἐχρημάτισας, θεραπεύων ἐν τούτοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ΡΑθυμίᾳ συσχεθέντα, καὶ παθῶν ἀμαυρότησιν, ὅλον σκοτισθέντα, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ δουλεύσαντα, τὸν ἀναμάρτητον Λόγον ἡ κυήσασα, φωταγώγησον, καὶ πρὸς ζωὴν χειραγώγησον.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

ΓΕωργὸς ὡς ἄριστος, ἐνέωσας ψυχὰς, χερσωθείσας Πάτερ σοφὲ, καὶ ὡς σπόρον ἄριστον, ἐνθεὶς τὸν λόγον σου, γεωργεῖν οὐράνια, παρεσκεύασας νοήματα.

ΩΣ τοῦ Θείου Πνεύματος, δοχεῖον γεγονὼς, τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν, Ἱεράρχα πέφυκας φυγαδευτήριον, καὶ παθῶν καθάρσιον, καὶ νοσούντων ἰατήριον.

ΠΟταμὸς πληρούμενος, ναμάτων μυστικῶν, ἐγνωρίσθης ἱερουργὲ, καὶ πηγὰς ἐξήρανας, παθῶν ἐν χάριτι, καὶ ψυχὰς κατήρδευσας, βλαστανούσας τὴν εὐσέβειαν.

Θεοτοκίον.

ΡΥομένη φάνηθι, ἐχθρῶν ἐπαγωγῆς, καὶ βαρβάρων ἐπιδρομῆς, τοὺς σοὺς δούλους Ἄχραντε, τοὺς κεκτημένους σε, κραταιὰν ἀντίληψιν, καὶ πρεσβείαν ἀκαταίσχυντον.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

ΟΥκ ἔσεισε Πάτερ τῆς ψυχῆς σου, ὁ πονηρὸς τὸν οἶκον. ἐν τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀληθείας, ὡς ἀληθῶς ἵστασο θεόπνευστε, θείῳ σθένει κρατυνόμενος.

ΣΟφίᾳ Θεοῦ κεκοσμημένος, καὶ ἀρετῶν εἰς ὕψος, Ἱερώτατε φθάσας καθεῖλες, τοῦ πονηροῦ, τὰς ἐπάρσεις χάριτι, τὴν καρδίαν τεταπεινωμένος.

ΛΕιμὼν εὐανθὴς Τύχων ὡράθης, τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη, τῶν θαυμάτων εἰς τὴν εὐωδίαν, πᾶσι Πιστοῖς, Ἱεράρχα Ὅσιε, θεοχαρίτως προβαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

ΑΓία Παρθένε τὴν ψυχήν μου, ἣν ὁ ἐχθρὸς δολίως, κατεσπίλωσε τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὴ, δυσωπῶ ἀγάθυνον, καὶ φωτί σου καταλάμπρυνον.

Ὁ Εἱρμός.

ΗΛθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ιϛ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος, Πόλεως τῆς Νήσου Κύπρου.

Στίχ. Βλάβην ὀλοθρεύοντος ἐκφυγὼν Τύχων,
Ζωῆς τυχὼν γέγηθε τῆς ἀνωλέθρου.
Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ κατερύκακε γαῖα Τύχωνα.

ΟΥ̃τος εὐσεβῶν καὶ φιλοχρίστων ἔχων γονεῖς, ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ παρ' αὐτῶν, καὶ τὰ ἱερὰ μεμαθηκὼς γράμματα, καὶ ταῖς γραφαῖς ἱκανῶς ἐμμελετήσας, πρῶτον μὲν ὑπαναγινώσκειν τῷ λαῷ ἐτάχθη λόγια καὶ διδάγματα, ἔπειτα δὲ διὰ τὴν ἐν πᾶσιν αὐτοῦ ἀξιότητα, καὶ τὸ τοῦ βίου καθαρόν τε, καὶ ἀνεπίληπτον, παρὰ Μνημονίου τοῦ Ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος χειροτονεῖται Διάκονος. Ἐκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς εἰς τὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνάγεται Θρόνον παρὰ τοῦ μεγάλου Ἐπιφανίου. Ἐπιστρέψας δὲ πολλοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Εἰδώλων πλάνης καὶ ματαιότητος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν Πίστιν, καὶ πολλοὺς ναοὺς τῶν Εἰδώλων καθελὼν καὶ ἀνατρέψας, καὶ θείους ναοὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀναθήμασι θείοις κατακοσμήσας, καὶ τούτους καθαγιάσας, πρὸς Κύριον μετετέθη, θαυματουργίας πολλὰς ἔτι τε τῷ βίῳ περιὼν, καὶ περὶ τὴν τελευτὴν ἐργασάμενος. Ὧν ἓν ἢ δύο, δεῖγμα τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς ἐκτίθεσθαι ἐπάξιον. Ἔτι γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου παρὰ τοῦ ἰδίου Πατρὸς ἄρτους πρὸς τὸ διαπωλῆσαι ἐν τῇ ἀγορᾷ εἴληφε. τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῷ τὸ ἐπιτήδευμα. Αὐτὸς δὲ τοὺς ἄρτους τοῖς ἐνδεέσι παρεῖχε. Μαθόντος δὲ τοῦτο τοῦ Πα-

πρὸς αὐτοῦ, καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὠναδίζετο παρ᾽ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ τῷ Θεῷ τοὺς ἄρτους ἔφη δανείζειν, καὶ γραμματεῖον παρ᾽ αὐτοῦ κατέχειν τῆς ἀπολήψεως. Καὶ εὐθὺς τῶν λόγων ἐναργῶς περιΐσταται ἡ ἀπόδειξις, τῶν σιτώνων πλήρεων εὑρεθέντων μᾶλλον, ἢ ὅτε τὴν συγκομιδὴν τοῦ σίτου πρὸ τῆς ὁπωσοῦν ἐξαγωγῆς ὁ Πατὴρ ἐποιήσατο. καὶ τοῦτο μὲν τοσοῦτον ἦν. ὅμως ἔχει λόγον τινὰ, τὸ καὶ ἑτέρους τοιοῦτον πεποιηκέναι, καὶ ὡς αὖ τὸ τῆς εὐποιΐας εἴη δαψιλὲς, τοῦ Θεοῦ τὸν σῖτον ἐπιμετροῦντος καὶ ἐπιβάλλοντος. ἐκεῖνο δὲ περιφανῶς εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ αἰτίαν, ἢ σύγκρισιν μὴ δεχόμενον. Κληματίδα ξηρὰν τῇ γῇ παραθεὶς, εὐθέως ῥιζωθῆναι, εἶτα βλαστῆσαι καὶ πρὸ καιροῦ. τοῦ γὰρ κατὰ τὴν ἑκκαιδεκάτην τοῦ Ἰουνίου μηνὸς, ἐν ᾗ ἡ τοῦ Ἁγίου μνήμη τελεῖται ὥριμος βότρυς; ἡ δὲ τέως τῷ καιρῷ προσφόρους ἔχουσα τοὺς καρποὺς, τῆς θείας ὑμνῳδίας καὶ λατρείας ἀρχομένης, περκάζοντας ἀποδείκνυσι. Τελουμένης δὲ τῆς ἱερᾶς θυσίας, πεπείρους καὶ τελεσφόρους καὶ εὐχαρίστους ἀποδείκνυσι πρὸς μετάληψιν, εἰς δόξαν Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος.
Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Λόγοις θείοις κατηρδεύθη, ἄμπελος ὡς ἀληθὴς, Τύχων ἡ καρδία σου, καὶ καρποφορήσασα βότρυν, θεογνωσίας, ἔβλυσε γλυκασμὸν ἰαμάτων ἡμῖν.

Ἤνθησας καθάπερ ῥόδον, ἔλαμψας ὥσπερ Ἀστὴρ, ἔφανας ὡς Ἥλιος, Πάτερ τοὺς βοῶντας φωτίζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στέφανος χαρίτων Πάτερ, σου τῇ θείᾳ κορυφῇ, ἐτέθη ὡς γέγραπται, νίκην κατ᾽ ἐχθρῶν ἀραμένῳ, καὶ μελῳδοῦντι Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Πάντων ὤφθης Ἀσωμάτων, οἷα Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ὄντως ὑπερέχουσα. ὃν ἐκδυσώπουσα Παρθένε, ὑπέρτερόν με δεῖξον, τῶν λογισμῶν σαρκικῶν ἡδονῶν.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Οὐδαμῶς ἡδοναῖς ἀπονύξαξας, ἐγρηγόρως δὲ μᾶλλον παρέδραμες, νύκτα τοῦ βίου Ὅσιε, καὶ κοιμήσας τὰ πάθη σαρκὸς, πρὸς φέγγος ἀπαθείας, ἐνθέως κατήντησας.

Ἰατρεῖον παθῶν ἀναδέδεικται, ἡ σορὸς τῶν ἁγίων Λειψάνων σου. ἣν περικυκλοῦντες μέλπομεν, ἱερώτατε Τύχων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μεγαλωσύνας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐπακούσας φωνῆς πρὸς τὰ ἄνω σε, περιφανῶς βασίλεια, πανοσίδιμε Πάτερ προσκαλουμένης, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντα. Θεοτ.

Ἱερεῖς καὶ λαὸς εὐφημοῦσί σε, πανευλόγητε Κόρη πανάμωμε, τὴν εὐλογίαν ἅπαντας, στεφανώσασαν πίστει τοὺς μελῳδοῦντας· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἴδε σοι τὸν δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντι, καὶ τὴν Πίστιν νῦν τηρήσαντι, Πάτερ θεόφρον Ἱεράρχα, Οὐράνια ἠνοίχθη σκηνώματα, καὶ τόπος φωταυγής σε ἐδέξατο, ἁγιωσύνῃ διαλάμποντα.

Ὡς μύστης ὡς θεῖος Ἱερεὺς ὡς ἄριστος, ποιμενάρχης ὡς ἑδραίωμα, τῆς Ἐκκλησίας ὡς θαυμάτων, παμμάκαρ αὐτουργὸς μεμακάρισαι, καὶ δήμοις ἱεροῖς συνηρίθμησαι, πάντων Ἁγίων ἀγαλλόμενος.

Ἡ Κύπρος τὸ σῶμά σου σοφὲ τὸ ἅγιον, ἰαμάτων κρήνην κέκτηται. πᾶσα δὲ Πόλις τε καὶ χώρα, κηρύττουσι τὸν βίον τὰ θαύματα, καὶ τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην οἰκείωσιν, Τύχων παμμάκαρ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ Πανάμωμε, Παναγία μήτρα γέγονεν. ᾧ φωτιζόμενοι τοῦ σκότους, λυτρούμεθα τῆς πλάνης ὑμνοῦντές σε, καὶ πόθῳ ἀληθεῖ μακαρίζοντες, μόνη ἀνθρώπων ἐπανόρθωσις. Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου; ὡς σύνηθες, καὶ ἡ α΄. ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΖ΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος, καὶ Περεγρίνου. καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαήλ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις στενούμενοι, καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτῳ, θνήσκοντες θανάτῳ, οὐκ ἀπηρνήσασθε Χριστόν, οὐ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε. διὸ καὶ ἠξιώθητε, τῆς Οὐρανίου λαμπρότητος, δυσωποῦντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων Μακάριοι.

Ἴσαυρος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ στεῤῥὸς Ἰννοκέντιος, καὶ ὁ θεῖος Βασίλειος, Φῆλιξ ὁ θαυμάσιος, ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρῖνος, οἱ οὐρανώσαντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων θείαις λαμπρότησι, πιστῶς μακαριζέσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρουνὴ ἡ ἐκβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα, ἡ σορὸς ὑμῶν δέδεικται. ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγήν, εὐφημοῦντες ὑμᾶς ἑκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερα στιχηρὰ τῶν Ἁγίων Μανουήλ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, θεϊκαῖς λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαιναν, καὶ παθῶν φθοροποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαίροντες. ὅθεν σήμερον, τὴν φαιδρὰν καὶ φωσφόρον καὶ ἁγίαν, συνελθόντες ἐκτελοῦμεν, ἡμῶν πανήγυριν ἔνδοξοι.

Μανουὴλ ὁ θαυμάσιος, καὶ Σαβὲλ ὁ μακάριος, Ἰσμαὴλ ὁ πάνσοφος μελῳδήμασιν, ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερῶς προκηρύξαντες, καὶ πολύθεον, ἀποσβέσαντες πλάνην τῶν αἱμάτων, ταῖς προχύσεσι καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάραντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προστάττοντα, ὑποκύπταν σέβας τε νέμειν ἄλογον, θεοῖς ἀψύχοις μακάριοι, ἐμφρόνως ᾐσχύνατε, Μανουὴλ καὶ Ἰσμαήλ, καὶ Σαβὲλ μεγαλώνυμοι. καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τοὺς στεφάνους, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Εἰλικρινῶς ποθήσαντές σε Λόγε Θεοῦ, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν ἐάσαντες, λιπόντες καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων χθόνα, τῷ σῷ φωτὶ κατηυγάσθησαν. θωρακισθέντες δὲ ὅπλοις τῆς Πίστεως, ᾔσχυναν Ἰουλιανὸν τὸν Τύραννον, Μανουὴλ ὁ ἔνδοξος, καὶ Σαβὲλ ὁ ἀείμνηστος, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ τρισόλβιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντές σε, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Οἰκουμένης καύχημα. Χαῖρε Κυρίου Ναέ. Χαῖρε Ὄρος κατάσκιον. Χαῖρε καταφύγιον. Χαῖρε λυχνία χρυσῆ. Χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή. Χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Παράδεισε. Χαῖρε θεία Τράπεζα. Χαῖρε Σκηνή. Χαῖρε Στάμνε πάγχρυσε. Χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν Ξύλῳ ἀνηρτήσαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων εἷς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἴσαυρε Μάρτυς ἀμενὴς φάνηθί μοι.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἱλέωσαι Μάρτυς τὸν ἀμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐλεῆσαί με καὶ δεινῆς, ἐπηρείας μάκαρ ῥύσασθαί με, τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στενούμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ πλήθει κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ Ἴσαυρε θεόφρον πρόστηθί μοι, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι.

Ἀθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστακτος φύλαξ, ἐχαρίσθης Πόλει τῇ σῇ. γενήθητι σκέπη καὶ προστάτης, τῶν προσφυγόντων σοι ἔνδοξε Ἴσαυρε.

Θεοτοκίον.

Γυμνόν ἀρετῶν με καταστολῆς, εὑρὼν ὁ Βελίαρ, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν. ἡ τὸν Γα-

τρὸν Θεὸν πεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἄνωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σώζων ἡμᾶς, πάσης ἐπηρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ῥεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἡ σὴ σορὸς ἀναβρύουσα, παντοδαπὰ, παύει τῶν ἀνθρώπων, ἀῤῥωστήματα Ἴσαυρε.

Μίμιος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνομα. διὸ βοῶ· λύτρωσαί με πάσης, ἀτιμίας πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἥνωται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσποινα, ὅλον ἐμὲ, θέλων ἀναπλάσαι διὰ σοῦ ὡς ηὐδόκησεν.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θεῖον φρόνημα ἀνειλημμένοι, ὦ ὑπέρμαχοι τοῦ Δυῤῥαχίου. καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁπλῖται στεῤῥόψυχοι, Ἀπολλωνίου τὸ θράσος καθείλετε, καὶ Τειμποντίου τὸ σέβας ᾐσχύνατε, νίκης ἔπαθλα, φαιδρῶς ἐκ Θεοῦ δεξάμενοι, δωρεῖσθαι τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας, Σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομῆτορ. ἡ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ πλημμελήσαντα, ἀποκάθαρον, πρεσβείαις σου τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑψωθεὶς ἀπονοίᾳ μου, ὀλισθήσας πάθεσι κατενήνεγμαι. ἔγειρόν με κατακείμενον, ἐν βυθῷ Θεόφρον ἀπογνώσεως.

Σὲ Πανένδοξε κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρουρόν μου καὶ καταφύγιον. πρόστηθί μοι, μὴ παρίδῃς με, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου σῶσόν με.

Ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προστάτην σε τὸν θερμότατον, δυσωπῶ μὴ καταλίπῃς με. ἐχθρῶν ἐπηρείαις ἀπολλύμενον.

Θεοτοκίον.

Ἡγενῶν ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοήθεια σύ μοι πρόστηθι, καὶ παντοίας με ἐξάρπασον, συμφορᾶς Παρθένε τὸν οἰκέτην σου.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Υἱὸς ὤφθης ἡμέρας, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου λάμπον φῶς ἄδυτον. δι' οὗ σκοτουμένη, τῆς ἀπάτης μεμύσται καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται γνῶσις, θείου φωτός. διὸ βοῶ σοι· φώτισόν με τὸν γνώμῃ τυφλώττοντα.

Μὴ παρίδῃς με Μάρτυς, πίστει σοι προστρέχοντα μηδὲ ἀπώσῃ με. γλῶσσα γὰρ δολία, κατ' ἐμοῦ οἱ μισοῦντές με φθέγγονται, πολεμοῦντες μάτην, τοῦ ἀπολέσαι τὸν σὸν δοῦλον. ἀλλὰ πρόφθασον σῶσόν με Ἅγιε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν μέγαν προστάτην μου, ἐν παντί με τόπῳ, καὶ καιρῷ διαφύλαξον Ἅγιε, ἀπὸ πάσης βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μου θέμενον.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐμὲ μορφοῦται, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε Θεὸς ὁ πλάστης μου. ὃν ἀεὶ δυσώπει, οἰκτειρῆσαι λαὸν ἁμαρτάνοντα. διασῶσαι Κόσμον, δαιμονικῆς ἁπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νόσους μου τὰς ἐκτροπὰς θεραπεύσας, καὶ καρδίας μου τὰ πάθη Θεόφρον, σωματικῶν, ἀλγηδόνων με ῥῦσαι, καὶ ἐπηρείας ἁπάσης καὶ θλίψεως. καὶ δεῖξόν με ταῖς σαῖς λιταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων ὑπέρτερον.

Ἡγίασέ σε ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πανάγιος Θεὸς ὃν δυσώπει, ἁγιασμὸν τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν. προστάτης γὰρ παρὰ Θεοῦ, ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Συνεῖναί με τὸν πολλά σε ποθοῦντα. πολυπόθητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῶ, τὸν καλόν μου προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοι Ἅγιε Ἴσαυρε· γενήθητί μοι βοηθὸς, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ῥανίσι τῆς σωστικῆς σου πρεσβείας, κατασβέσασα παθῶν μου τὴν φλόγα, τὰς τοῦ νοὸς, ἐκτροπὰς σαῖς πρεσβείαις, Ὑπεραγία Παρθένε θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον Πάναγνε.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΛΕΩΝ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Μηλεών

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουήλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαήλ.

Στίχ. Μανουήλ, Σαβὲλ, Ἰσμαὴλ τρεῖς ὁπλῖται,
Τριάδος αἰσχύνουσιν ἐχθροὺς τρισάτας.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ ἴδε τρεῖς αὖ ἐρασαθλέοντας.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ Βασιλέως Περσῶν Βαλταοὺ, καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην βραβεύοντες, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ὃν θύοντα τοῖς εἰδώλοις πέραν ἐν Χαλκηδόνι θεασάμενοι, καὶ πολλοὺς τῇ αὐτοῦ πλάνῃ καθυπαγομένους, αὐτοὶ ὑπάρχοντες θεοσεβεῖς καὶ τῷ Χριστῷ λατρεύοντες, ὠλοφύροντο, καὶ τὸν Χριστὸν καθικέτευον, διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς τῇ πίστει τῇ εἰς αὐτὸν, καὶ μὴ κοινωνῆσαι τῇ πλάνῃ τῶν εἰδωλολατρῶν. Γνωσθέντες δὲ καὶ ἀχθέντες τῷ δυσσεβεῖ Ἰουλιανῷ, τύπτονται, καὶ ἥλοις περονοῦνται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς μασχάλας καταφλέγονται. Καὶ ταῦτα μὲν κοινῇ, ἰδίᾳ δὲ ὁ Ἅγιος Μανουὴλ ὑποσχέσεις δεξάμενος, παρὰ τοῦ μιαροῦ Βασιλέως Ἰουλιανοῦ, καὶ παραινέσεις, καὶ μὴ πεισθεὶς θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς Εἰδώλοις, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀμφότερα τὰ νῶτα, καὶ καλάμοις ἁλιωθεὶς κατασφίγγεται, καὶ ἑτέροις ὀξέσι κατακεντᾶται βέλεσι, καὶ οὕτως ἅμα τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ, Σαβὲλ καὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ πρὸς Θρᾴκην τείχει, τῷ ἐπιλεγομένῳ Κωνσταντίνου, ἐν τόπῳ κρημνώδει ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἰννοκεντίου, Φήλικος, Ἑρμείου, καὶ Περεγρίνου.

Ὁ Ἅγιος Ἴσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὥρμηντο ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐπαναστάντες δὲ τῆς πατρίδος, ἔν τινι σπηλαίῳ τῆς Ἀπολλωνίας γενόμενοι, Φήλικι καὶ Περεγρίνῳ καὶ Ἑρμᾷ περιτυγχάνουσιν. Οὓς καὶ διδάσκων ὁ Ἅγιος Ἴσαυρος, μὴ πρὸς τὰ παρόντα ἐπιποιεῖσθαι, οὗτοι ἔργοις τοὺς αὐτοῦ λόγους ἐπεβεβαίωσαν. Ἀποστρεφόμενοι γὰρ τὴν τῶν συγγενῶν ὁμιλίαν, παρὰ τῷ αὐτῶν Τερποντίῳ Ἐπάρχῳ διαβάλλονται. Ὃς καὶ συλλαβὼν, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀποστῆσαι μὴ δυνηθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προσέταττε. Ἴσαυρος δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ διάκονος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, Ἀπολλωνίῳ τῷ Τίφῳ τοῦ Ἐπάρχου ἐκδίδονται. Ὑφ' οὗ πυρὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθέντες, καὶ ἐν τῷ παραδόξως ἐκ τούτων ῥυσθῆναι, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μεταθέντες πίστιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῆς Πόλεως. Ῥοῦφος καὶ Ῥουφῖνος οἱ αὐτάδελφοι, τελευταῖον τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι, τέμνονται τὰς κεφαλάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἐκ νεαρᾶς ἔτι ἡλικίας ἀποταξάμενος, καὶ τὴν σκήτην καταλαβὼν, εἰς τοιαύτην ἄσκησιν καὶ ἀκτημοσύνην ἤλασεν, ὡς εἷς τῶν ἀερίων πτηνῶν, ἢ νυκτῶν, ἢ χερσαίων ζώων, ἀταράχως καὶ ἀμερίμνως πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ διαπλέσαι. Οὐ γὰρ φροντὶς οἴκου παρ' αὐτοῦ ἐμελετᾶτο. οὐ τόπων ἐπιθυμία κεκρατηκέναι ἔδοξε τῆς τούτου ψυχῆς. οὐ κόρος τρυφῆς, οὐ κτήσεις οἰκημάτων, οὐ βίβλων περιφοραὶ, ἀλλ' ὅλως δι' ὅλου τῶν τοῦ σώματος παθῶν ἐφάνη ἐλεύθερος, ἐλπίδι τῶν μελλόντων τρεφόμενος, καὶ πίστεως ὀχυρώματι βεβηκὼς ἐκαρτέρει, ὥσπερ αἰχμάλωτος ὧδε κἀκεῖσε ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι διαμένων, καὶ τῇ φλογὶ τοῦ Ἡλίου διαφλεγόμενος, αἴθριος ἵστατο πάντοτε, κρημνοῖς ἐρημιῶν ἑαυτὸν ὡς πλανώμενον, περιφέρων, καὶ πλατείᾳ τῆς ἄμμου χώρᾳ ἀοικήτῳ πολλάκις, ἑαυτὸν ὡς ἐν πελάγει φέρεσθαι δοκήσας. καὶ νυχθήμερα τεσσαράκοντα πεποίηκεν ἐν μέσῳ ῥάμνου ἑστηκὼς, καὶ μὴ κοιμώμενος. καὶ τεσσαράκοντα χρόνους ποιήσας, μὴ ἀνακλίνας ἑαυτὸν ἐπὶ πλευροῦ, ἀλλὰ καθήμενος καὶ ἱστάμενος ἐκοιμᾶτο. Οὕτως οὖν βιώσας καὶ πολιτευσάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου, τοῦ ἐν Ῥουφιαναῖς.

Τούτῳ πατρὶς ὑπῆρχε Φρυγία, καὶ γονεῖς θεοσεβεῖς ἐπὶ τῶν χρόνων Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων. Γράμματα δὲ ἱκανὰ παιδευθεὶς, καὶ τὸν ὀκτωκαιδέκατον χρόνον πληρώσας, πάντα καταλιπὼν, τὸν μονήρη βίον ὑπέδυ. Καὶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμηθεὶς, τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν δέχεται. Καὶ πληρώσας τὸν ὀγδοηκοστὸν χρόνον, μακαρίως ἀνεπαύσατο. Ὁπόσα δὲ δι' αὐτοῦ θαύματα τελοῦνται, ἀδύνατον γράψαι. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὶ ἀστραπτόμενος, τῷ Τρισηλίῳ ἔνδοξε Ἴσαυρε, Ἰννοκέντιε θεῖε, Φῆλιξ Ἑρμεία καὶ Περεγρῖνε σοφὲ, σὺν Βασιλείῳ θαυμάτων λαμπρότησι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Ἀστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης μειοῦντες ὤφθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου. διὸ ψυχήν μου γνώμῃ τυφλώττουσαν, θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺν ἀποδιώκοντες.

Νοσοῦσαν ἀνίατα, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἰάσασθε, τὰ τοῦ σώματός τε πάθη, Μάρτυρες θεῖοι ἐξαφανίσατε, ὦ Περεγρῖνε Ἴσαυρε Βασίλειε, Φῆλιξ Ἑρμεία κλεινὲ καὶ Ἰννοκέντιε. Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, Παρθενομῆτορ διὰ χρηστότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος, προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀποφάσεως.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, Μαρτυρίου θεόληπτε, καὶ κεκοσμημένος, τοῖς ἐξ ἄθλων στίγμασι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, καὶ Ἱερωσύνης, καλλωπιζόμενος δόξῃ, παρέστης τῷ Κυρίῳ ὃν ἀεὶ ἐκδυσώπει, κοσμῆσαι σωτηρίου ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θανατωθεὶς ὁ δείλαιος, ἡδονῶν τῷ ἐκπτώματι, ἔρριμμαι εἰς γῆν, θέαμα θρήνων ἄξιον, πανένδοξε Ἴσαυρε, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, δεῖξον ἐν ἐμοὶ, τὴν τῶν θαυμάτων σου χάριν, βροτῶν ἰδὲ ἐπὶ γένος, ὅτι σύ μου προστάτης, καὶ σώζεις ἐκ θανάτου, τοὺς σοὺς ἀχρείους δούλους.

Ἱερωσύνῃ πρότερον, κοσμηθεὶς Ἱερώτατε, καὶ διακονήσας, εὐλαβῶς εἰς ὕστερον, αὐθαίρετον γέγονας, σὺ ἱερεῖον ἄμωμον, ἱερουργηθεὶς, Χριστῷ διὰ Μαρτυρίου. διὸ κἀμοῦ τὸν ὕμνον, ὡς θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίσῃ, καὶ σῶσόν με λιταῖς σου. Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν Φωστήρων κάλλεσιν, Οὐρανὸν καλλωπίσας Θεὸς, ἄλλον Οὐρανόν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν. ἐκ σοῦ γὰρ ὡς Ἥλιος, ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογνωσίας, καταλαμπρύνει φέγγει. διὸ οὐδεὶς προστρέχων, ἐν σοὶ κατησχυμμένος, προδέεται τῶν θείων, μὴ τυχὼν δωρεῶν σου.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθεὶς, ἐκ Θεοῦ πανάοιδιμε Ἴσαυρε, ἀποσοβεῖς, δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπὰς, καὶ πειρασμοὺς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν. διὸ κἀμοὶ παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγείαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὁ θεῖος καὶ σεβάσμιός σου Ναὸς, τὸ πολύτιμον ἅγιον σῶμά σου, ὡς θησαυρὸν, ἔχων ἀναφαίρετον τοὺς πιστοὺς, καταπλουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς. διὸ κἀγὼ τῶν θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγὼν τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Ἰδοὺ Μάρτυς Κυρίου καλῶς καμὼν, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου. πρόσηθι οὖν, πάντοτε θεόφρον τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν σὴν πατρίδα φύλαττε, σῶζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ, κἀμοῦ τοῦ σοῦ οἰκέτου μέμνησο. Θεοτοκίον.

Ὑπέρφωτε Νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ, καὶ παντοδυνάμῳ σου δεξιᾷ, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πρόσηθι, τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, πταισμάτων λυτρουμένη, ταῖς σαῖς ἱκετηρίαις. ὅσα γὰρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΗ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

Ἑσπέρας στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἔνδοξε; τῆς Ἑλλάδος προσφορὰν, ὡς ὡρμημένον ἀπ' αὐτῆς. τῆς Φοινίκης καθαρμὸν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ. φωστῆρα, ὡς ἐν σκότει ἐξαστράψαντα. γενναῖον, ὡς ἀήττητον τοῖς πλήττουσι. πολύτροπός σου ἡ εὔκλεια, Λεόντιε παμμακάριστε. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἀθλοφόρε προσείπωμεν; Στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς καθαιρέτην τῶν ἐχθρῶν. Βασιλέα τῶν παθῶν, ὡς εὐσεβείας ἀθλητήν. Τροφέα, τῶν πεινώντων ὡς φιλόπτωχον. Δικαίων, ἐραστὴν ὡς

οὐρανόφρονα. ποικίλασον τὰ παθήματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσματα. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὦ θαυμάσιε Λεόντιε; ὅτι ἔνοικον λαβὼν, τῆς ἀληθείας τὴν πηγὴν, ποταμοὺς εὐεργεσίας, ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πᾶσιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονον, προφέρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας, τοῖς ὕδασι τῆς χρηστότητος. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως ἀνανεύουσα ψυχὴ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, οὐκ ἐξίστασαι τῶν κακῶν; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Νίκη Θεός σοι καὶ γέρας Λεόντιε.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Νόμοις ἐγκωμίων ἡ ἀρετή σου, οὐχ ὑποπίπτει τοῦ Χριστοῦ, θεράπον Λεόντιε. αὐτὸς γάρ σοι ἐγκώμιον, καὶ κλέος ἀναφαίρετον.

Ἰώμενος Μάκαρ τῶν παρὰ φύσιν, τὴν ἀκηλίδωτον ψυχὴν, παρθενίᾳ τῷ σώματι, κοσμήσας πρὸς τὴν ἄνοδον, εὐσταλῆ κατασκεύασον.

Κράτος ἀπενεγκὼν κατὰ τῆς πλάνης, τὴν εἰς τοὺς Μάρτυρας τιμὴν, γεραίρων ὁσίως, ἀοίδιμε Λεόντιε, τὸν ἀεί σοι ποθούμενον.

Θεοτοκίον.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε, τὴν ὑπερτέραν οὐρανοῦ, καὶ πάσης τῆς κτίσεως; Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν Πλάστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἦθος ἀσφαλὲς καὶ φρόνημα, χάριν τε θεόθεν κεκτημένος Λεόντιε, ἀνεδείχθης τῆς ἀληθείας, ἀθλητὴς καὶ Μάρτυς ἄριστος.

Θέσθαι τὰς ψυχὰς τῷ ζῶντι Θεῷ, τοῖς συστρατιώταις ἀνεφώνεις Λεόντιε, Βασιλεῖ τε τῷ αἰωνίως, διαμένοντι στρατεύεσθαι.

Ἔρρει εὐσεβείας ῥήματα, ἡ μελισταγὴς, καὶ φιλόθεος γλῶσσά σου, τοῖς δὲ δόλοις τῆς ἀσεβείας, βλασφημεῖν διεβάλλετο. Θεοτ.

Χαίροις Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ Ἄνθρωπον. Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα, ἀναλαβόμενος, πρὸς πάλην ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναίως Λεόντιε. ὅθεν ἐξαφανίσας τὴν αὐτῶν δυναστείαν, ἔπαθλον ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς πανένδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐχθροῖς παρατάχθητι, τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν. δεινῶς κατεπέβησαν, τῇ κληρουχίᾳ τῇ σῇ, πανάχραντε Δέσποινα. ὄλεσον αὐτοχείρως, τῶν Βαρβάρων τὰ θράση. γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη. τῷ νεύματί σου τούτους πάντας ἐξαφάνισον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, Υἱὸν καὶ Θεόν σου. ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ΄. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ τῷ θυμῷ τῷ δεισιδαίμονι ὑπόσπονδος, σὲ τὸν πόθῳ τῷ θείῳ συνεχόμενον, ἀνηλεῶς ἀνέταξε, Μάρτυς ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Συνεκρατεῖτο παῤῥησία σοι Λεόντιε, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας κινδυνεύοντι. μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, πάσης κατετόλμας ἀοίδιμε.

Σὲ σαγηνεύειν καὶ ζωγρεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θαρσαλέως ἀντέφης, ὡς μακαρι-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ςὸν τὸν ἀπελεῦντα ἥγημαι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Λεόντιε. Θεοτοκίον.

Χερουβικῶν ταγμάτων ὑπερέχουσα, ϗ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, κατὰ σάρκος βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς.

Ἱερεῖον πρὸς σφαγὴν, ἑτοιμότατον ἀχθεὶς, Λεόντιε πανεύδοξε, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὑπὲρ Χριστοῦ αὐθαιρέτως παρίστασο.

Καθελεῖν σου τὸ στεῤῥὸν, ἐπειρᾶτο τῆς ψυχῆς, τῆς πλάνης ὁ ὑπάθεος, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὥσπερ κακοῦργον βροτὸν λοιδορούμενος.

Ἀπολέσθωσαν θεοὶ, οἳ τὴν Γῆν ϗ Οὐρανὸν, σαφῶς μὴ τεκτηνάμενοι. ὁ σταυρωθεὶς ἁπάντων γὰρ, δημιουργός ἐστι Μάρτυς αὐτέλεγες. Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, τοῖς Θεοτόκον σε ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἱλαρὸς μὲν, τοῖς προστρέχουσι Πίστει Λεόντιε, ϗ τὸν λόγον, ἠρτυμένος τῷ θείῳ σου ἅλατι, ἰταμώτατος δὲ, τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείκνυσο.

Γεγηθώς σοι, ὁ πιστός σου θεράπων Λεόντιος, ἀπεδίδου, τὸ Μαρτύριον τῆς Βασιλείας σου· ἀλλ᾽ οὐκ ἔφερον, οἱ ἐχθροί σου Χριστὲ τὴν ἀλήθειαν.

Ἐξήπτοντο, τῷ θυμῷ ὥσπερ θῆρες οἱ ἄνομοι, ϗ τὰς χεῖρας, ἐπετίθουν ὡς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, ἐπαγόμενοι, διασπᾷν ἀφειδῶς τὸν ἀήττητον. Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον. ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα. Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Τῶν Τυράννων ἤσχυνας, τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, ϗ Ἑλλήνων ἤλεγξας, τὴν ἀθεώτατον γνώμην. ηὔφρανας τὰς τῶν Ἀγγέλων χοροστασίας. ἴασιν τῶν νοσημάτων Πιστοῖς παρέχεις. διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ σοφὲ Λεόντιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου, ϗ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπατίου, καὶ Θεοδούλου.

Στίχ. Ἄκμων τὸ σῶμα τοῦ Λεοντίου τάχα,
Ἄκμων σιδηροῦς πρὸς σφύρας τὰς αἰκίας.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ πληγῇσι Λεόντιος ἐκπνεῖ.

Οὗτος τὴν μὲν γέννησιν ἔχει ἐξ Ἑλλάδος, μεγέθει δὲ σώματος συναυξηθεῖσαν ἔχων ἀλκὴν καὶ ῥώμην, τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐτάχθη. Ἐν δὲ τῷ πολεμεῖν ϗ ἐν τοῖς ἐναντίοις ἐμπλέκεσθαι ἀνδρεῖος, ϗ πολλάκις τρόπαια στήσας. Δόξαν δὲ ϗ σύνεσιν ἔχων ϗ λογισμὸν ἔμφρονα, τῇ στρατηγικῇ στολῇ ϗ τοῖς παρασήμοις κατεκοσμήθη. Διατρίβων δὲ ἐν Τριπόλει τῇ κατὰ τὴν Ἀφρικὴν, ταῖς βασιλικαῖς σιτήσεσι ϗ φιλοφροσύναις, ἐδεξιοῦτο τοὺς πένητας, ϗ γνησίως καὶ εἰλικρινῶς ἐλάτρευε τῷ Θεῷ. Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Ἡγεμὼν Ἀδριανὸς τῆς Φοινίκης, ὃς ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐεσπεσιανοῦ, ἀποστέλλει πρὸς αὐτὸν Ὑπάτιον Τριβοῦνον μεθ᾽ ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, ὧν ὁ ἕτερος Θεόδουλος ἐκαλεῖτο. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, πυρετῷ λάβρῳ ὁ Ὑπάτιος συσχεθεὶς, ἄνωθεν ἐνεχθείσης φωνῆς, ἤκουεν Ἀγγέλου ἐπιφανέντος αὐτῷ, εἰ μέλλει τῆς νόσου ἀπαλλαγήσεσθαι καλούσης, τρίτον ἐπικαλέσασθαι εἰς βοήθειαν τὸν τοῦ Λεοντίου Θεόν. Τῆς δὲ φωνῆς ταύτης ἐν αἰσθήσει Θεόδουλος γεγονὼς, ϗ δὴ τυχὼν τῆς ἰάσεως ὁ Τριβοῦνος, ἐπεὶ κατέλαβε τὸν Ἅγιον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον Λεόντιον ἀγνοῶν ὅς τίς ἐστι, παρ᾽ αὐτοῦ ἐξενίσθη. Ἐπιζητῶν δὲ τὸν παρ᾽ αὐτοῦ ζητούμενον Λεόντιον, εἶπεν ἑαυτὸν εἶναι, εἶναι δὲ τοῦ Χριστοῦ δοῦλον, τοὺς δὲ λεγομένους Θεοὺς ἀποβδελύττεσθαι. Ἀκούσαντα δὲ ταῦτα τὸν Τριβοῦνον ϗ τὸν Θεόδουλον, προσπεσεῖν τῷ Ἁγίῳ καὶ αἰτεῖσθαι παρ᾽ αὐτοῦ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ οἰκειώσεως. Εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου ὑπὲρ αὐτῶν, ϗ τὴν ἐξ οὐρανοῦ νεφέλην ὕδατος λέγεται ἐλθεῖν καὶ φωτίσαι αὐτοὺς, καὶ λευκὰς ἐνδῦσαι στολάς. Ἐφ᾽ ᾧ τοὺς ἀπίστους παραχθέντας, μηνῦσαι ταῦτα τῷ Ἡγεμόνι Ἀδριανῷ. Ὁ δὲ τούτους παραστησάμενος, ἐπεὶ νουθετῶν ἀποστῆσαι τῆς τοῦ Χριστοῦ Πίστεως οὐκ ἔπεισε, τὸν μὲν Ἅγιον Ὑπάτιον, ἀναρτηθῆναι ϗ ξέεσθαι ἐκέλευσε, ϗ τὸν Ἅγιον Θεόδουλον ῥαπίζεσθαι, ϗ ὕστερον τὰς κεφαλὰς ἐκτμηθῆναι. Ὁ δὲ Μεγαλομάρτυς Λεόντιος, πρῶτα μὲν τύπτεται

βάκλοις, εἶτα ταῖς παρακλήσεσι τοῦ Τυράννου καὶ κολακείαις μὴ προσχὼν, ἀλλὰ καταγελάσας αὐτὸν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμασθεὶς, ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ λίθῳ τῷ τραχήλῳ βαρυνθεὶς, καὶ τυπτόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰθερίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Διαβληθεὶς οὖν, παρέστη Ἐλευσίῳ τῷ Ἄρχοντι, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τείνεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ τριβόλοις σιδηροῖς πυρωθεῖσι τὰς μασχάλας διακαίεται, καὶ κατὰ τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα, καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ὄγκίνους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἁπλοῦται, καὶ ἐκ τούτων πάντων Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ λυτροῦται. Εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὁμαλεότητι φρενῶν, ὥσπερ οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, σὺν τῇ φλογὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὴν πλάνην ἐπάτει Λεόντιος, ἀναμέλπων σοι· Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὑποσπαραθείσης τῆς σαρκὸς, ἐπιλελησμένος εὐτόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ, ὁ ἀήττητος Μάρτυς ὑπέφερε, μελῳδῶν σοι τῷ Κτίσαντι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας πόθῳ τε Χριστοῦ, φύσεως βιαίως κρατήσας, τῆς ἐπικήρου βιοτῆς, ζωηφόρον προέκρινας θάνατον. ἀναμέλπων Λεόντιε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεῦμα σὺν Πατρὶ, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογῶν ὁ ἀκλινὴς, καὶ ἀήττητος Μάρτυς ἐκραύγαζεν· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

ᾨδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἔφερε σαρκὸς πληγὰς ὁ Μάρτυς, καὶ τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, σφοδρότερον ἔπαιε, μέλπων· ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄρθρειον τὸν νοῦν πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐν ταῖς βολαῖς τῶν ἀκανθῶν, ἀνέτεινας τῷ πόθῳ, Μάρτυς ὑπερυψοῦτε, βοῶν τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νίκη σοι Χριστὸς ὑπάρχει Μάρτυς, ὃν ταῖς αἰκίαις τῆς σαρκὸς, ἐδόξασας κραυγάζων· πάντες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τῆς Ἁγνῆς τεχθέντα Λόγον, καὶ δωρησάμενον ζωὴν, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, παῖδες ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθέντα.

ᾨδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Τριάδος θεράπων ἀνεδείχθης, λατρεύσας Λεόντιε ἀμέμπτως, ᾧ πᾶν γόνυ δὲ κάμπτει, ἐπουρανίων ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, ὃν ὑμνοῦντες Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος ἀΰλως, προσώπῳ ἀνακεκαλυμμένῳ, τοῦ Κυρίου τὴν δόξαν, τὰς ἀρχὰς ἀπεξεδύσω καὶ ἐξουσίας, μίαν κηρύξας, Τρισυπόστατον Θεότητα.

Εὐφράνθη τῇ σῇ ὁμολογίᾳ, καὶ σὲ ὡμολόγησεν ἀξίως, τοῦ Πατρὸς ἐναντίον, ὁ Σωτήρ· ὃν ἐξιλέωσαι Ἀθλοφόρε, πᾶσι τοῖς πίστει, μεγαλύνουσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἀνᾶσα τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέρα, ὡς πάντων τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, Παναγία Παρθένε, σῶσον οἰκτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα, καὶ τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου τρέχοντα.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΘ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἰούδα μακάριε Χριστοῦ, Μαθητὴς γεγένησαι, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν. ὑφ' οὗ ὡς πρόβατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπεστάλης λόγῳ σου, τὴν τούτων μεταπλάττων δυσσέβειαν, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἔνθεον ἐπίγνωσιν, τῆς Τριάδος. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ὅμοιον.

Ἰούδα θαυμάσιε βολὶς, ἀπεστάλης πλήττουσα, καὶ παντελῶς ἀφανίζουσα, δαιμόνων φάλαγγα, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνων, πληγωθέντας χάριτι, τοῦ μόνου θεραπεύων Θεοῦ ἡμῶν. ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἰούδα θεόπνευστε ἀκτὶς, τοῦ Ἡλίου γεγονὼς, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, καὶ καταφωτίσας, ἀσεβῶν καρδίας, καὶ τὸν ἐπικείμενον, τῇ Κτίσει σκοτασμὸν ἀπεδίωξας. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἰούδα, οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἐξ ἀϊδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀφράστως σαρκωθέντος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντος. ὃν Ἀπόστολε ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον. ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἷς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπειν Ἰούδαν τὸν θεόπτην ἀρκέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. α'.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Μύστα τῶν οὐρανίων, Ἰούδα πάνσοφε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ κοινωνὲ τῆς ζωῆς, τὴν γλῶσσάν μου κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἴθυνον, πρὸς τοὺς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Ἕλκων τὸν τοῦ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, καὶ τὴν αὔλακα τέμνων, καὶ νεωργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπόρον κατέβαλες, καὶ πολύχουν ἤνεγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Λόγον τὸν σαρκωθέντα, ἔχων διδάσκαλον, καὶ ταῖς τούτου θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πυρούμενος, ἐγένου φῶς δεύτερον, ταῖς τοῦ πρώτου λάμψεσι, συμμορφούμενος ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πίστις ἡγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων Θεογεννῆτορ πάναγνε. τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ἐπήρθη τῶν Μαθητῶν, Χριστοῦ ἡ εὐπρέπεια, ὑπεράνω πάσης μεγαλειότητος. οὗτοι γὰρ γεγόνασιν αὐτοῦ, φίλοι τε καὶ οἰκεῖοι, καὶ συμφυλέται καὶ συνέστιοι. καὶ τῶν μυστηρίων ἐκφάντορος.

Ἰούδα οἱ ἀδελφοί σου ἐπῄνεσαν, ἀδελφὸν φανέντα καὶ νομιζόμενον, τοῦ φανερωθέντος ἐκ σαρκὶ, Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἐξ ἀϊδίου ἀναλάμψαντος, ἐκ τοῦ ἀϊδίου Γεννήτορος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς σου μέλη συνῴκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὅλων Χριστῷ πανόλβιε, καὶ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ, καταγγελεὺς σὺ ἐχρημάτισας, ῥήματα ζωῆς προϊέμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ σὺ ὑπὲρ πάσας Ἁγνὴ κεχαρίτωσαι, ὑπερέβης πάσας τῇ ἁγιότητι, πάσας ὑπερῆρας καὶ πασῶν, ὤφθης ὑψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων σαφῶς Δυνάμεων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς, τὴν γῆν.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ὡς τοῦ τεχθέντος Δεσπότου καὶ ἀδελφοῦ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰούδα μακάριε, ἀδελφὸς ἐχρημάτισας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεστάλης πανεύφημε, τὸν λόγον τῆς Πίστεως. πᾶσι κατασπείρων, καὶ φωτίζων τοὺς σκότει, ἀγνοίας δουλεύοντας, πονηρῷ Κοσμοκράτορι. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε Πανύμνητε, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε

δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν μακρόθυμε, τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σου, τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσασα.

Ὁ Μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τῆς ἐμφανείας τοῦ Πνεύματος, ἠξιωμένος ἠγάπηται, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας, τὴν αἴγλην καὶ τὸ κάλλος τεθέαται.

Ὑπάρχων χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ δωρεῶν τῶν ἐκ Θεοῦ, δεδωρημένων Ἀπόστολε, πρὸς σωτηρίας λιμένα, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας ὁδήγησον.

Δυνάμει ἀηττήτῳ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Λατουργέ, τῶν ἀπορρήτων φραξάμενος, τῆς πονηρίας διώκεις, τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως συλλαβοῦσα Πανάμωμε, τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεόν, δυσώπει σῶσαι κινδύνων ἡμᾶς, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νόμου παρωσάμενος, τὰ προσκιάσματα, τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας, τηλαυγῶς ἐκήρυξας, αὐτὴν κεκτημένος, ὁδηγὸν τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ τοῦ νόμου πρόσαγμα, πληρῶν Ἀπόστολε, τὰ ἔθνη πάντα ταῖς διδαχαῖς σου, μαθητεύων ἔδραμες. καὶ ταῦτα βαπτίζων, Τριάδος ἐπικλήσεσιν.

Ὄμβρος ὡς Οὐράνιος, ὡς δρόσος ἄνωθεν, ὁ θεῖος φθόγγος σου Θεοκῆρυξ, τὸν αὐχμὸν διέλυσε, τῆς πολυθεΐας, ἑνὸς Θεοῦ κηρύγματι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, Θεογεννήτρια, καὶ τὴν ψυχήν μου τὴν νεκρωθεῖσαν, ἁμαρτίας δήγματι, ἀνάστησον Μήτηρ τῆς ὄντως ἀναστάσεως.

Ὠδὴ ϛ΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Θεωρίας δόγματι, πολιτείας, πράξεσι φαιδραῖς, τοῦ Θεοῦ Ἀπόστολε λαμπόμενος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας.

Ἐπιστέλλεις ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις, τὴν φωτιστικήν, καὶ δογμάτων ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος, ἐπιστολὴν Ἱεροφάντα Θεσπέσιε.

Ὁ Θεόπτης φθέγγεται, Οὐρανός τις ὥσπερ λογικός, τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν διηγούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντος τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε ῥῦσαί με φθορᾶς, καὶ παθῶν τὸν θόρυβον κατάπαυσον, ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Μαινομένην κλύδωνι.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ἐκ ῥίζης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλῆμα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε θεάδελφε τοῦ Χριστοῦ κῆρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, Κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, Πίστιν Κυρίου παμμάκαρ, καὶ μύστα τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Στίχ. Καὶ συγγενείᾳ καὶ χορῷ αὐχεῖν ἔχεις,
Χριστοῦ Μαθητῶν ὦ Ἰούδα καὶ Πάθει.
Ἐννέα καὶ δεκάτῃ βελέεσσιν Ἰούδας θνήσκει.

Οὗτος ἐν μὲν τῷ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς πράξεσιν, Ἰούδας ἐπονομάζεται, παρὰ δὲ Ματθαίῳ, καὶ Μάρκῳ, Θαδδαῖος, καὶ Λεββαῖος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Υἱὸς Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, ἀδελφὸς δὲ γνήσιος Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, ὁ καὶ τὴν φωτιστικὴν καὶ δογματικὴν ἔμπλεον τοῦ Πνεύματος ἅπασιν ἐπιστείλας Ἐπιστολήν. οὗτος παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ πεμφθεὶς ὡς ἀδελφὸς καὶ μυσταγωγός, πυρωθεὶς ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν ὡς ἄνθραξ, πᾶσαν πλάνην κατέφλεξε, καὶ τοὺς πιστοὺς κατεφώτισεν. ἕλκων γὰρ τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν αὔλακα τέμνων, καὶ σπείρας τὸν σπόρον τῆς εὐσεβείας εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, πολλὴν ἤνεγκε τὸν καρπόν. διό τῇ τε μέσῃ τῶν ποταμῶν, καὶ τὰ ὅμορα ἔθνη καταφωτίσας τῷ λόγῳ, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῇ Ἐδεσηνῶν πόλει ἐνδημήσας, καὶ πρὸς Αὔγαρον τὸν Τοπάρχην πορευθεὶς τοῦ θεραπεῦσαι αὐτόν, ὕστερον κατέλαβεν ἐν Ἀραρᾶ τῇ Πόλει, καὶ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀναρτηθείς, καὶ τοξευθείς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωσίμου.

Στ. Εὕρατο ζωὴν Ζώσιμος αἰωνίαν,
Τῆς αὐτοζωῆς εἵνεκεν θανὼν ξίφει.

Οὗτος ὑπῆρχε στρατιώτης ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀπολλωνιάδος τῆς ἐν Σωζοπόλει, ἡγεμονεύοντος τῆς ἐν Πισιδίᾳ Ἀντιοχείας Δομετιανοῦ. ῥίψας δὲ αὐτοῦ τὰ ὅπλα, καὶ προσφυγὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τοῦ ἐν Χριστῷ κατηξιώθη Βαπτίσματος. ὅθεν ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ ἑαυτὸν εἶναι Χριστιανὸν ὁμολογήσας, ἐπὶ κραββάτῳ χαλκῷ πυρωθέντι ἐπιτίθεται, ἐκ τεσσάρων ταθείς. Μεταβληθέντος οὖν τοῦ πυρὸς εἰς δρόσον, πολλοὶ τῶν παρόντων καταπλαγέντες τὸ θαῦμα, προσῆλθον τῷ Χριστῷ. ὁ δὲ Ἅγιος Ζώσιμος κρηπῖσι καθηλωθείς, καὶ πώλοις προσδεθείς, συνδραμεῖν ἠναγκάσθη τῷ Ἡγεμόνι. ἐπὶ τὴν Κανιτῶν πόλιν ἐλαύνεται, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἄσιτος διαμείνας. Θεόθεν δὲ δύο παίδων ἐπιφανέντων αὐτῷ, καὶ τοῦ μὲν ἄρτον, τοῦ δὲ ἐν ἀγγείῳ ὕδωρ κομίζοντος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τούτων μετέλαβεν. ἀχθεὶς δὲ εἰς ἐξέτασιν, πάλιν κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ σιδήροις ὀξέσι κατακεντᾶται τὸν νῶτον, καὶ ξηρῷ τέμνεται τὰ νεῦρα, καὶ τὰ ὀστᾶ συντρίβεται σιδηραῖς σφαίραις. καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθείς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Οὗτος ἀποταξάμενος τὸν Κόσμον, καὶ μαθητεύσας τῷ μεγάλῳ γέροντι Σιλουανῷ, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης αὐτοῦ ὑπακοῆς καὶ ἄκρας ἀσκήσεως καὶ ἀκτημοσύνης, γέγονε σημειοφόρος. καὶ γὰρ πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε δαίμονας. οὕτως ὁσίως βιώσας τοῖς Ἀγγελικοῖς ἀγωνίσμασιν, ἐπὶ χρόνοις δυσὶ καὶ ἑξήκοντα πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὸν θεοειδέστατον, συνουσίᾳ θεότητος, γενόμενον ἅπαντες, Ἰούδαν ὑμνήσωμεν, ἐνθέως μελῳδοῦντες· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πνευματοκίνητος, καὶ θεόπνους γλῶσσά σου, τὸν Κόσμον ἐπέστρεψε, Χριστοῦ τῷ κηρύγματι. ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέμει σοι οὐράνιον, κληρουχίαν Κύριος, καὶ θρόνον ὑπέρλαμπρον, ἐν ᾧ καθεζόμενος, ἐνθέως μελῳδήσας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ σε, Θεοτόκον ἅπαντες, κηρύττομεν Πάναγνε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πλοῦτον τῶν Ἐθνῶν, καὶ Βασιλέων γέρας, εὔκλειαν ἀπείληφας, βοῶν Ἀπόστολε· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὅλην τὴν αἴγλην, τοῦ Παρακλήτου Μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων εὔδοξε· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ὕμνοις οἱ πιστοί, τὴν σοὶ δοθεῖσαν αἴγλην, Ἰούδα γεραίρομεν, προθύμως ψάλλοντες· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε καλλονήν, τοῦ Ἰακὼβ τιμῶμεν, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, συμφώνως κράζοντες· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἀπαστράπτων εὔδοξε, φωτοχύτῳ Πνεύματος αἴγλῃ, θαυμάτων τὰς ἀστραπάς, τῶν ὑπερφυῶν, τοῖς πᾶσιν ἀπέπεμπες, ὡς μαθητὴς, τοῦ Ἐμμανουήλ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Θεόπτα μακαρίζομεν.

Σὺν Ἀγγέλων τάξεσι, παρεστῶτες οἱ Θεοειδεῖς, αὐτόπται καὶ θεωροὶ τοῦ Μονογενοῦς, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦτον ἐκτενῶς, νῦν ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων τὸν Δημιουργὸν, καὶ τοῦ παντὸς γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν, καὶ ὑπερφερῆ. ὅθεν τὸν τόκον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος.

Ἐξαποστειλάριον. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις. Ζήτει Ἀπριλλίῳ κζ'.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Κ´.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπισκόπου Πατάρων.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχ. δ´. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπεδήμησεν. ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σοὺς, φαιδροὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα. δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν καταπαλαίσας, καὶ τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις καταφωτίσας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, θεοφάντορ Μεθόδιε. ἄθλων δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθεΐας, ἐμείωσας ζόφον, καὶ μεταβέβηκας πρὸς φῶς, Ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον. διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, εὐσεβείᾳ λαμπόμενοι.

Αἵμασιν ἐπεχρώσας, τὴν ἱερὰν διπλοΐδα σου, θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων μάκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεύεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μυούμενος τρανώτερον, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ θεούμενος ἄρρητα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυΰμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σῳζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔδοξε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

ᾨδὴ α´. ἦχος Βαρύς. Νεύσεσι σου πρὸς γεώδη.

Ῥίζου συντονωτάτης, πρὸς τὸν Θεόν με φερούσης, δεικνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύστα δίδαξον, ὅπως τῆς ἀπελπιστοῦ, τύχοιμι ζωῆς, ταῖς πρεσβείαις σου πάνσοφε.

Στέφει τοῦ Μαρτυρίου, Ἱερωσύνης τῷ μύρῳ, Παμμάκαρ κοσμούμενος, δι' ἀμφοτέρων ἤστραψας. ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης, καὶ θεοειδοῦς κληρουχίας τετύχηκας.

Ἄμωμος ὡς θυσία, Ἱερωτάτῳ Δεσπότῃ, καὶ ζῶσα καὶ ἔμψυχος, ἱερουργήθης ἔνδοξε. ὅθεν Θυσιαστηρίῳ, τῷ ἐν Οὐρανοῖς προσεδέχθης Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Ὑψίστου βροτεὺς γενοῦς, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, Χριστὸν ἡμῖν τέτοκας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε. ὅθεν σαφῶς σε εἰδότες, πρόξενον ζωῆς αἰωνίου δοξάζομεν.

ᾨδὴ γ´. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Τῆς παρθενίας τὸ σεπτὸν, καὶ τῆς ἁγνείας τὸ κάλλος, διὰ πείρας Ἔνδοξε μαθὼν, σοφίᾳ τῇ σῇ καὶ λόγων χάριτι, πᾶσαν τὴν τούτων καλλονὴν, ὑποδεικνύεις θεόφρον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν φαιδρότητα.

Ἡ τῶν σῶν λόγων καλλονὴ, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, καὶ δογμάτων εὔσημος φθογγὴ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν Ὅσιε, πάντας καλοῦσα τοὺς Πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν παμμάκαρ, τῶν οὐρανίων ἀπολαύσεων.

Στερεωτέρας ἐδωδῆς, πνευματικῶν συμποσίων, ἐμπλησθέντες πάνσοφε τῶν σῶν, τὴν ὄντως τρυφὴν ἐκεῖθεν τρέφονται, τὴν διαμείνασαν ἀεί, συμφυομένην ἀρρεύστως, καὶ συναυξομένην τοῖς μετέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τοῦ Θείου Γαβριὴλ, εὐλογημένη τὸ χαῖρε, Παρθένε, σοὶ κράζομεν ἀεί. χαρᾶς γὰρ ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ εὐφροσύνης ἀληθοῦς, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, πάντων κατὰ σώματος κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Κάθισμα, ἦχος δ´. Ὁ ὑψωθείς.

Θυσιαστήριον τερπνὸν τὴν καρδίαν, ἀποτελέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτους, ἱερουργὲ προσήγαγες θυσίας Θεῷ. ἀθλήσας δὲ στερρότατα, καὶ τυθεὶς προσηνέχθης, θυσία Μεθόδιε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε ἀεί, πάντας σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέ-

σω-

σωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Παναμώμητος Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύναις τὴν ψυχήν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· ποῦ σου Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος. ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις. ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Πατρικοὺς κόλπους.

Εἰς ἀρετῶν σὺ περιωπήν, μαρτυρικῶς τελειωθεὶς διέδραμες, μεγαλόδωρον ἀντίδοσιν, τῆς ἱερουργίας σου, κομισάμενος Παμμακάριστε.

Θρόνον λαχὼν ἱεραρχικόν, ἱερωτάτην τε ζωὴν ἐκέκτησο, τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας πίστιν Πανσεβάσμιε, καὶ ἐδίδαξας σοῦ τὸ ποίμνιον.

Διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον Θεοῦ, θείας ἐμφάσεις ἀπλανῶς δεχόμενον, ἀναδέδαξαι Μεθόδιε. δι' ὃ τονωτέρας γὰρ ἑαυτὸν σπουδῆς ἀνεζήλωσας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς Χριστὸς ὁ Θεός, διαφύλαξον τὴν ποίμνην σου, τῆς οἰκονομίας σου, προσκυνοῦσαν τὰ θεῖα σύμβολα.

Ὠδὴ ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Μύστα τῶν ἀπορρήτων, κοινωνὲ τῆς ἄνω χοροστασίας, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε σῶσον Παναοίδιμε, πειρασμῶν δεινῶν τὰς ἐφόδους, διαλύων ταῖς ἱκεσίαις σου.

Πρῶτον ἱερουργήσας, τὸν ἀμνὸν Θεοῦ τὸν τὰς ἁμαρτίας, τοῦ Κόσμου καθαίροντα, ὕστερον θυόμενος, λογικὴ καὶ ζῶσα θυσία, προσηνέχθης τούτῳ Μεθόδιε.

Ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, παῤῥησίαν Πάτερ καὶ πρὸς τὸ Πάθος, προθύμως ἐζήλωσας διὰ τῶν ἀγώνων σου. τοῖς πιστοῖς τὴν θείαν εἰρήνην, καὶ γαλήνην αἴτησαι πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν τὴν ἐσκοτισμένην, δοχεῖον ὑπάρξασα, τοῦ ἀκαταλήπτου φωτός, καὶ Ναὸς τῆς θείας ἀκτῖνος, τῷ φωτί σου λαμπρῦναι δέομαι.

Ὠδὴ ς'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Νυσταγμὸν βλεφάρων, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ σου ὕπνον, Παμμάκαρ οὐκ ἔδωκας, ἕως πάντων, τῶν παθημάτων σαυτὸν ἠλευθέρωσας, καὶ χωρητικὸν ναὸν εἰργάσω, τῆς ἀκτινοβόλου ἀστραπῆς τοῦ Πνεύματος.

Λαμπροτάτῳ βίῳ, ἡ φωτιστικὴ συνελθοῦσα, τῶν ὄντων κατάληψις Θεοῤῥῆμον, φωτὸς λαμπτῆρα τῷ Κόσμῳ σε ἔδειξε, τὴν αἱρετικὴν ἀδολεσχίαν, καὶ τῆς ἀθείας τὴν ἀχλὺν διώκοντα.

Ὁλικῶς τῇ θείᾳ, καὶ θεοειδεῖ λαμπηδόνι, θεόφρον δεξάμενος τῆς ἐνθέου, Ἱερωσύνης κανὼν ἐχρημάτισας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης ὤφθης, πάσης Ἐκκλησίας τῶν Πιστῶν Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Βασιλίδα πάντων, σὲ τῶν γεγονότων δόντες, Θεὸν ὡς γεννήσασαν, Θεομῆτορ τὸν ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα ποιήσαντα, τὴν χαρμονικὴν ὑμνολογίαν, μετὰ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ σοι κράζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπισκόπου Πατάρων.

Στίχ. Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρὸς βίον,
Μεθεὶς ὁδεύει, οὗ Μέθοδος οὐ πέλει.
Εἰκάδι ἀρχιθύτης Μεθόδιος ἐναπετμήθη.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ Παίδων ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθείς, σκεῦος θεῖον καὶ δοχεῖον θείου Πνεύματος γέγονεν. Ὅθεν καὶ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τὴν ἱερωσύνην ψήφῳ Θεοῦ λαβών, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἐποίμανε τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, λόγοις προσηνέσι καταφωτίσας τὸ τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα. Διὸ καὶ τὴν Ὠριγένους πλάνην ἐπιπολάζουσαν ἰδών, ὡς ἄριστος ποιμήν, πυρὶ θείῳ ταύτην κατέφλεξε, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν καὶ σκοτόμαιναν ἐκμαυρώσας, σοφίᾳ λόγων καὶ θείᾳ χάριτι. ἡ δὲ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξελήλυθε. Ὅθεν μὴ φέρων ὁ ἐχθρὸς τὴν παῤῥησίαν καὶ ἔνστασιν τοῦ μεγάλου, ὁπλίζει τοὺς ἑαυτοῦ ὑπουργοὺς πρὸς τὴν τούτου ἀναίρεσιν. Ὁ δὲ πρὸ τῆς μαρτυρίας, νέκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς, πρὸς τὴν

κράτ-

κρείττονα ζωὴν μετετέθη, πρῶτον μὲν ἱερουργῶν τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ὕστερον δὲ θυόμενος, προσήχθη τῷ Χριστῷ θυσία ζῶσα. ὅθεν καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθη. Ὁ δὲ γενναῖος πρόμαχος τῆς ἀληθείας, ἄθλοις μαρτυρικοῖς τὸ τέλος ἀπενεγκάμενος, ἀνεπαύσατο αἰωνίως. Οὗτος ὁ θεῖος τῷ ὄντι τοῦ Θεοῦ Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, κατέλιπεν ἡμῖν συγγράμματα τῆς αὐτοῦ φιλοπονίας, πάσης γνώσεως καὶ ὠφελείας τυγχάνοντα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων σαφέστατα προεθέσπισε, καὶ προηγόρευσεν ἀκριβέστατα, περί τε τὰς Βασιλέων ἐναλλαγάς, καὶ μεταβολὰς καὶ μεταποιήσεις, καὶ Ἐθνῶν ἐκδρομάς, καὶ χωρῶν καὶ τόπων ἐρημώσεις καὶ ἀφανισμούς, περί τε ὀρθοδόξων καὶ αἱρετικῶν Βασιλέων, καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ Κόσμου, καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ πανολεθρίας πάσης σαρκὸς ἀνθρωπίνης. Ταῦτα πάντα σαφέστατα, ὁ θεῖος οὗτος προεθέσπισε.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζʹ. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τ Ἐρωμένος Θεόφρον, καὶ Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, φαιδρῶς ἐκλάμπων ἐν αἵματι, σὺν αὐτοῖς τῷ Δεσπότῃ μέλπων κραυγάζεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός.

Ἐστηριγμένος τῇ Πίστει, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας φλόγα, ῥοαῖς ἁγίων αἱμάτων σου, διὰ τῆς μαρτυρίας οὕτω κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός.

Μεμυημένος τὰ θεῖα, θεωρίας τῆς ἀνωτάτω, τὸν νοῦν πανσόφως ἐτράνωσας, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι Πάτερ κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε. Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις δοξάζει, τὸν σὸν τόκον πᾶσα Κτίσις, Θεὸν Παρθένε γινώσκουσα, καὶ σεπτῶς προσκυνοῦσα τούτῳ κραυγάζει· εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὠδὴ ηʹ. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Σὲ τὸν ἀόρατον, ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρει, τοὺς τῶν Τυράννων αἰκισμοὺς ὁ Θεόφρων, καὶ στέφανον ἀνεδήσατο μέλπων· ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀδιάδοχον, τοῦ Χριστοῦ Βασιλείαν, εἰλικρινῶς ἐπιποθῶν Ἱεράρχα, τὴν ταύτην σοι προξενοῦσαν ὁδὸν εἴς τρίβον, κραυγάζων τῷ Χριστῷ· λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Θαυμάτων πέλαγος, καὶ πυξίον δογμάτων, καὶ θεωρίας ὑψηλὸν θησαυρόν σε, γινώσκομεν καὶ αἰσθήσεως θρόνον, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς· λαός, ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἱκέτης πάναγνε, σοὶ προσέρχομαι πίστει, τῇ συλλαβούσῃ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, νῦν σῶσόν με διωγμῶν καὶ κινδύνων, ὑμνοῦντα εὐσεβῶς, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα, ἐκ σοῦ Θεογεννῆτορ. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα.

Ὠδὴ θʹ. Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος.

Διαπαντὸς τὸν Χριστὸν ἱκέτευε, θεομακάριστε Πάτερ, τῶν αἱρέσεων παῦσαι, τὰ καθ' ἡμῶν μηχανουργήματα, καὶ τὸν νῦν ζόφον ἐκ μέσου ποιῆσαι. ὡς γὰρ ἱεράρχης, δυνατὸς πρέσβυς πέφηνας.

Ζύλου ζωῆς τὸν καρπὸν ἐτρύγησας, διὰ θανάτου σου Μάκαρ, τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων τὸν ἀρχηγὸν ἐμπορευσάμενος· οὗ τῆς χαρᾶς ἀπολαύων πλουσίως, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, πιστῶς δυσώπησον.

Ὅλον τὸν νοῦν ἀνατείνων Ὅσιε, διὰ χρηστότητος βίου, τῆς Χριστοῦ θεωρίας, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως, κατηξιώθης ὡς Ἱερομάρτυς, ὡς ὑφηγητὴς τῆς εὐσεβείας καὶ πρόμαχος. Θεοτοκίον.

Ἡ Ὄμου κοινοῦ Κιβωτὸν καλοῦμέν σε, καὶ θεοχάρακτον Πλάκα, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐγράφη, ὁ τοῦ Θεοῦ βροτὸς γενόμενος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον, ἐκ πλάνης κεχαριτωμένη Θεοτόκε Πανύμνητε. Ὁ Εἱρμός.

Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΑʹ.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχος δʹ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φωταυγῆ σε ὡς Ἥλιον, τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, νοηταῖς λαμπρότησι καταυγάζοντα, καὶ ἀθείας ἐξαίροντα, τὴν νύκτα μακάριε, Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν μνήμην σου, ἑορτάζομεν, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων προσκυνοῦντες, ῥῶσιν ψυχῶν ἀρυόμεθα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΑὶ τυπτόμενος μάςιξι, καὶ δεινῶς πτερνιζόμενος, καὶ φρουρᾷ μακάριε καθειργνύμενος, τόπους ἀμείβων θλιβόμενος, θηρσὶ συγκλειόμενος, καὶ βυθῷ προσομιλῶν, καὶ θαλάσσῃ ποντούμενος, καὶ δεξάμενος, τὸ μακάριον τέλος οὐκ ἠρνήσω, τὸν Δεσπότην τῶν ἁπάντων, κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

ΘΑλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τὴν χέρσον γενόμενον, κυβερνήσει Πνεύματος ὡς ἑώρακε, τὸ ἱερώτατον γύναιον, πιςῶς ὑπεδέξατο, Μάρτυς Ἰουλιανὲ, καὶ ταφῇ παραδέδωκε, σοῦ τὸ ἄμωμον, καὶ πολύαθλον σῶμα τὸ νικῆσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΠΕπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης πέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συνυπάρχοντα, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀναχόμενον ἐκ σοῦ, σαρκικῶν ὑποςάσεων. ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν λυτρωθῆναι καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίςει Παναγία, ἀλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ὩΣ ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάςηθι, συνανιςῶν τοὺς Προπάτορας.

Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης ςιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἷς. Οὗ ἡ ἀκροςιχίς. Ἰουλιανὸν ὕμνοις Μάρτυρα σέβω.

Ἀνὰ τῶν Θεοτοκίων. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ΙΕροῖς εὐφημείσθω, ὕμνοις Ἀθλητά σου ἡ ἀοίδιμος, καὶ ὑπέρτιμος μνήμη. ἀπροσίτῳ γὰρ δόξῃ δεδόξασαι.

ΟὝλιθον οὐχ ὑπέςης, διηγωνισμένος τὸ Μαρτύριον, τοῦ Χριςοῦ Στρατιῶτα, ἀσθενείᾳ σαρκὸς μέχρις αἵματος.

ΥΠὲρ ἄγλην χρυσίου, τοῖς μαρτυρικοῖς ἐναγλαΐζεται, αἰκισμοῖς ἀπαςράπτων, καὶ πολύτιμον λίθον ὁ Ἅγιος. Θεοτοκίον.

ΛΥχναυγὲς Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ ςερέωμα.

ΙΔὼν τοῖς οὐ προςέταγμαι, θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις, Ἰουλιανὸς, τῷ φρενοβλαβοῦντι, Δικαςῇ ἀπεφθέγγετο.

ΑΝέςης πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριςοῦ Μάρτυς, Ἰουλιανὲ, ὡς κριτὴς τῶν ζώντων, καὶ νεκρῶν παριςάμενος.

ΝΟῦν ὤφρων οὐ γεγένημαι, ὁμολογῶ Θεὸν ἔφη, Ἰουλιανὸς, εἶτα ἐν Τριάδι, ἀμερίςως ὑμνούμενος. Θεοτοκίον.

ΔΟς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Παναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν πειρασμῶν.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ ςερέωμα.

Κάθισμα. ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΥΔάτων πνιγμονῇ, τὸ μακάριον τέλος, δεξάμενος Σοφὲ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐναπέπνιξας, καὶ τὴν νίκην ἀπείληφας. ὅθεν πόθῳ σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἑορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεύειν, Χριςῷ ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΕΛπὶς Χριςιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύςως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίςει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΗἌσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· πῶς ἐνέγκωσου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΝΙφετώδεσι μάςιξιν, Ἰουλιανὸς τὸ σῶμα προδίδωσιν, ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων δὲ, τοῦ Χριςοῦ τῷ πόθῳ ἐφυλάττετο.

ΟὙρανίου ὑπέρτιμε, Ἰουλιανὲ χλιδῆς ἐφιέμενος, τοῖς διώκταις τὴν ἐπίγειον, ὡς Χριςοῦ θεράπων καταλέλοιπας.

ΝΙκητὴν δεισιδαίμονος, πλάνης οὐ σαρκὸς ἡ ῥώμη πανένδημε, ἀλλὰ πόθος ὁ ἀήττητος, τῶν παθῶν σε Μάρτυς ἀπειργάσατο. Θεοτοκίον.

ΘΕοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν, τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

ΑΝΕΜΟΣΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ἀνεμόσια Βιβλιοθήκη Μηναίων

Ὠδὴ έ. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μιμούμενος ἐν πᾶσι πανεύφημε, τὸν Δεσπότην, ἔστης ἐπὶ βήματος, παρανομούντων κρινόμενος.

Νομίμως ἠγωνίσω καὶ τέθυσαι, τῷ Δεσπότῃ, ὡς ἀρνίον ἄκακον, χερσὶν ἀνόμων Μακάριε.

Ὁσίως μαρτυρήσας ἀοίδιμε, ἐπεγνώσθης, Ἰουλιανὲ μακάριε, ὑπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Τὸ κέρας προσπαγεὶς τοῖς Χριστοῦ, ὁ κλεινὸς θεράπων σου, οὐκ ἐπαισχύνεται. ἀλλ' ὡς δόξης κοινωνὸς ἐναβρύνεται.

Σεσίγηται τῆς πλάνης τὰ αἰσχρά, θεηγόρων γλώσσῃ δέ, θεῖα μυστήρια, τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἐκκαλύπτεται. Θεῖον.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα. διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε. Ὁ Εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στίχ. Φέρων τι χρῆμα σάκκος ἄξιον πόλου,
Ἰουλιανὸς βάλλεται Πόντου μέσον.
Σάκκῳ Ἰουλιανὸς βυθὸν εἴσεδυ εἰκάδι πρώτῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων Πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλίκων Ἐπαρχίας, Υἱὸς τινὸς Βουλευτοῦ, Μητρὸς δὲ Χριστιανῆς. Παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκώς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, διαβληθεὶς προσήχθη Μαρκιανῷ τῷ Ἡγεμόνι. καὶ μὴ καταδεξάμενος θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος αἰκίζεται. Εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, καὶ τῇ Μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος, καὶ ἐμμένειν αὐτῶν, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, ἐν σάκκῳ βληθεὶς μεσῷ ψάμμου, καὶ ἑρπετῶν ἰοβόλων, καὶ λοιμῶν ὄφεων, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται. Τοῦτον καὶ ὁ μέγας Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀφροδισίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Κιλίκων χώρας τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβόμενος καὶ προσκυνῶν. Συσχεθεὶς δέ, καὶ Διονυσίῳ τῷ Ἄρχοντι προσαχθείς, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ νῶτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λέβητα μολίβδου πλήρη καχλάζοντα ἐμβάλλεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται, καὶ παραδόξως ἐκ πάντων ῥυσθείς, ἐπιφανείσα ἐν τῷ θεάτρῳ Λέαινα, αὐτῷ ἀπολύεται, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγξαμένη, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ἐπεσπάσατο. Οἳ καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ κηρύξαντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τοῦτο δὲ ὁ Τύραννος θεασάμενος, κελεύει πέτραν μέσον διαιρεθῆναι, καὶ ἅμα τῇ διαιρέσει τὸν Ἅγιον ἀπλωθῆναι. Ἄνωθεν δὲ τοῦ τμήματος ἐπιτεθέντος, παρὰ πέντε καὶ πεντήκοντα στρατιωτῶν, παρευθὺς τὸν Ἅγιον τὴν ψυχὴν ἀφιέναι, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἀναδύσασθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τερεντίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος, ἀνεψιοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἐπιλεγομένου Ἰούστου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Μύρον εὐῶδες ἀποστάζει, ἡ ἀοίδιμος καὶ ἔνδοξός σου θήκη, Στρατιῶτα Χριστοῦ, τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ἄῤῥητος δόξα περιέσχε, τοὺς πρὸς αἴνεσιν τὴν σὴν συνειλεγμένους, Στρατιῶτα Χριστοῦ, καὶ ψάλλοντας ἀπαύστως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥήσει Τυράννου ἀπειθήσας, οὐκ ἐλάτρευσας ἀοίδιμε τῇ Κτίσει, ἀλλ' ἢ μόνῳ Θεῷ, τῷ ζῶντι ἀναμέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Χαίροις Πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ Κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης Ἁγνή, λυτρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποιναν, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Ὠδὴ ή. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ὑπεθώπευε μὲν ὁ ἀλάστωρ, καὶ βασάνοις σε ἐξεκαλεῖτο. πρὸς πλάνην Ἰουλιανέ, αὐτὸς δὲ ἀνεβόας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,

Ὡμαλεωτέρως ὥσπερ Λέων, μετὰ τὰς αἰκίας τοῖς Τυράννοις, προσέβαλλε Ἰουλιανός,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

νὸς, κραυγάζων νηφαλαίως· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Σοβαροῦ πυρὸς οὐκ ἀπειλῇ με, οὐδ' ἀκμὴ τοῦ ξίφους ἀποστήσει, τοῦ πλαστουργήσαντος Θεοῦ, ἐβόας ἀναμέλπων· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν ὅλων Κύριον τεκοῦσα, καὶ Παρθένος μείνασα Μαρία, καὶ μετὰ τόκον οἱ Πιστοὶ ἀξίως ἀνυμνοῦντες, τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Ὠδὴ θ'. Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως.

Τοῦ τυράννου τῦφον κατέβαλες, Χριστοῦ Στρατιῶτα, καὶ ἀνδρείως ἠγώνισαι κατὰ κράτος, ἐκνευρίσας τοῦτον· διό σε μακαρίζομεν.

Ἐπηρμένον ὄμμα κατέβαλες, Θεοῦ Στρατιῶτα, ἀσωμάτου ἀλάστορος, προαπελάσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χριστὸν μεγαλύνων ἀεί.

Φωλεοὺς ἐξέφυγες δράκοντος, ἐχθροῦ ἀρχεκάκου, θαλαττίοις μακάριε κυνεῶσιν, ἐμβεβλημένος μάκαρ· ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Ὃν Μωσῆς ἐν Βάτῳ κατεῖδέ σε, Ἁγνὴ ἐν τῷ ὄρει, δεχομένην τὸ ἄστεκτον, τῆς θεότητος πῦρ ἀφλέκτως· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΒ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἔνδοξε; Ἱεράρχην ἀληθῆ, καὶ ἱερὸν Δογματιστήν, ὀρθοδόξων στηριγμόν, καὶ Ἐκκλησίας ὀφθαλμόν, Φωστῆρα, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα, Μαρτύρων, ἀθλήσεσι διαπρέποντα; τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχον, μέγαν τοῦ ψεύδους κατήγορον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα προσφθέγξωμαι; Ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ, καταρδεύοντα τὴν γῆν, ἐπιρροαῖς πνευματικαῖς. Κρατῆρα, θείου νάματος πληρούμενον, Ἀρείους, τοὺς ὁμόφρονας βυθίζοντα. Στῦλον πυρὸς προηγούμενον, νέου λαοῦ θείᾳ χάριτι. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσέβιε; ἀσεβείας πορθητήν, καὶ ἀσεβείας μαστιγωτήν, Ἀθλοφόρων καλλονήν, καὶ Ἱερέων χαρμονήν; Δρεπάνην, τὰ ζιζάνια ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον, τὸν οὐράνιον συνάγουσαν; Πηγὴν θαυμάτων ἀέναον, νόσων ἐξαίρουσαν καύσωνα; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὅλως, ἀνανεύσασα ψυχή, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τὴν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε ἡ Ἀμνάς σε ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῆς εὐσεβείας τὸν φερώνυμον σέβω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἣ κεκομμένην τήν.

Τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ Ἱερέων χοροῖς, μάκαρ συναπτόμενος, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς ἀθλήσεσιν ἐγκοσμούμενος, τοὺς Πίστει ἑορτάζοντας τὴν σήν, Εὐσέβιε μακάριε, μνήμην περιφύλαττε, Χριστὸν ἐξιλεούμενος.

Ἤδη τῷ πόθῳ Χριστοῦ πυρπολούμενος, ἀπὸ νεότητος σαρκός, ὀρέξεις καθυπέταξας, παμμάκαρ τῆς ψυχῆς ταῖς ἱεραῖς δυνάμεσι, καὶ σκεῦος ἱερὸν ἀποδειχθείς, λαὸν ἐν ὁσιότητι Ὅσιε ἐποίμανας, χρισθεὶς μύρῳ τῆς χάριτος.

Σὲ ποιμενάρχην τὸ Πνεῦμα προβάλλεται, αἱρετιζόντων ἀχλύν, λόγοις σελασφόροις σου, σκεδάζοντα σοφέ, καὶ προφανῶς δεικνύοντα, τὴν τρίβον τὴν ὀρθὴν τοῖς ἐν αὐτῇ,

ὁσίως ἐπιβαίνουσι, μέγιστε Εὐσέβιε, φωστὴρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς εὐλογοῦντάς σε νῦν, Ἄχραντε εὐλόγησον, καὶ ἔμπλησον ἐνθέων ἀρετῶν, καὶ ψάλλειν ἐνδυνάμωσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον.

Ὑπῆρξας πρᾶος ἀνεξίκακος, ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ ἀγάπης θείας ἔμπλεως, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος Εὐσέβιε, ἱερώτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἅγια ἀνέδραμες, φαιδρῶς τὰ τῶν Ἁγίων, δόξῃ ἐστεμμένος.

Ἐλέγχων Ἀρείου τοῦ παράφρονος, διωγμοὺς Μάκαρ ὑπήνεγκας, βιαιότατόν τε θάνατον. διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξιώθης. Θεοτοκίον.

Βουλήσει Πατρὸς τὸν Λόγον τέτοκας, ἐπελεύσει Πνεύματος Παναγία Μητροπάρθενε, Ἀρχιερέων δόξα. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς, παμμάκαρ Εὐσέβιε, αἵματι Μαρτυρίου, σεαυτὸν ὡραΐσας, ἄνω πρὸς τὰς ἀΰλους, μετετέθης χορείας. μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σὲ, ἡ μόνη κυήσασα ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ Οἰκουμένῃ, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους, βίου διόρθωσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν Παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου. ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, πᾶσι δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ἔστησας σοφὲ, τῆς πλάνης σηπεδόνα, ἅλατι τῶν σῶν, νοσίμων διδαγμάτων, καὶ τοὺς νοσοῦντας αἱρέσει κακοπιστίας, μάκαρ ὑγίασας Εὐσέβιε.

Ἴθυνας λαὸν, πρὸς ὅρμον σωτηρίας, Ἀρειανικὴν, βυθίσας ἀπιστίαν, τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Ἄστρον φαεινὸν, ἀνέτειλας ἐν Κόσμῳ, φέγγει Ἱερῶν, δογμάτων καταυγάζων, τὰς διανοίας Παμμάκαρ τῶν ὀρθοδόξων. ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Στόματι Ἁγνὴ, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, καθομολογῶ, τοῦ Κτίστου σε Μητέρα· καὶ δυσωπῶ σε καταύγασον τὴν ψυχήν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ταῖς διδαχαῖς σου Μάκαρ, τῶν ὀρθοδόξων στηρίζων τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, τὰς ὑπερορίας ὑπήνεγκας.

Ὀρθοδοξίας στήλην, καὶ ἰαμάτων πηγήν σε γινώσκομεν, πάνσοφε Ἱεράρχα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα.

Νομοθεσίαις θείαις, τοὺς ἀνομοῦντας στηρίζων ἐν χάριτι, ὑπὸ χειρὸς ἀνόμου, ἄδικον ὑπέμεινας θάνατον. Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴ Λυχνία, Θεοκυῆτορ τὸ θεῖον λαμπάδιον, φέρουσα ἐγνωρίσθης, πάντα καταυγάζον τὰ πέρατα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐκήρυξας, ὁμοούσιον Λόγον, καὶ συνάναρχον Πατρὶ τὸν Σωτῆρα, τῆς βδελυρᾶς, τοῦ Ἀρείου μανίας, ἐξαφανίσας τὸ μάταιον φρόνημα, Εὐσέβιε τῶν ἀσεβῶν, ἀρραγὲς καὶ στερρὸν περιτείχισμα.

Ῥανίσματι, τῶν σεπτῶν σου αἱμάτων, πορφυρίδα σεαυτῷ ἐπιχρώσας, βασιλικὴν, προσεχώρησας Πάτερ, μετ' εὐφροσύνης εἰς θείαν Βασίλειαν, παρίστασθαι τῷ Βασιλεῖ, τῶν αἰώνων παμμάκαρ Εὐσέβιε.

Ὡς ῥόδον, ὡς εὐωδέστατον Κρίνον, ὡς Παράδεισος Θεοῦ ἀνεδείχθης, μέσον ζωῆς, κεκτημένος τὸ ξύλον, τὸν φυτουργὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, Εὐσέβιε καὶ νῦν ἡμᾶς, εὐωδίας πληροῖς Θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου τὸ ἄπειρον βάθος, τοῦτο σαφῶς· προεδήλωσαν Κόρη, δι' αἰνιγμάτων καὶ θείων προρρήσεων. τὸν Λόγον γὰρ τὸν τοῦ Πατρὸς, ὑπὲρ λόγον Ἁγνὴ ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμωσάτων.

Στίχ. Κέραμος Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου,
Εὐθὺς δὲ καὶ στέφανος ἐν τῇ σῇ κάρᾳ.
Εἰκάδι δευτερίῃ κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίοιο.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ Βασιλέως, ζηλωτὴς διάπυρος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως. Τοσοῦτον δὲ ἦν αὐτῷ ἀνδρεία ψυχῆς, καὶ τῶν παρόντων ὑπεροψία, καὶ διὰ σπουδῆς ἐποίει, ὅπως τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ὀρθοδοξίας εἰς ἐπίδοσιν ἔλθοι, καίπερ τοῦ Βασιλέως ἀντιδοξοῦντος, ὡς οὐχ ἕτερός τις, καὶ τότε τοῦ Κωνσταντίου τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα τεμεῖν ἀπειλήσαντος, εἰ μὴ τὸ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Μελετίου ψήφισμα κατέχων αὐτὸς, προτείνοιτο καὶ προδῷ, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπανατεῖναι ὡς ἡδέως αὐτῶν δεξάμενος ἐκτομὴν, ἢ τὸ ζητούμενον προδοῦναι αὐτῷ τὴν εὐσέβειαν. Τοῦτον τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν μετὰ Κωνστάντιον, καὶ Ἰουλιανὸν, Οὐάλης τὴν Ἀρειανικὴν κακοπιστίαν νοσῶν, τοῦ θρόνου ἐξήλασε, καὶ διάγειν ὑπερόριον παρὰ τὸν Ἴστρον ποταμὸν καταδικάζει. Οὗ μετὰ τὴν τελευτὴν πρὸς τὴν λαχοῦσαν Πόλιν ὁ Ἅγιος ἐπανιὼν, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς νίκας, μαρτυρικῆς ἔτυχε τελευτῆς, γυναικὸς κακοδόξου καὶ τὰ Ἀρείου φρονούσης, κεράμιον ἀπὸ στέγους τινὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου βαλούσης. ἣν καὶ συγγνώμης ἠξίωσε τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα μιμησάμενος Στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς Ἀράβων γῆς. Ὧν ὁ μὲν Ζήνων, στρατιώτης τὴν τάξιν ὑπῆρχεν. ὁ δὲ Ζηνᾶς οἰκέτης αὐτοῦ τοῦ Ζήνωνος. οἳ καταλαβόντες Μάξιμον τὸν Ἡγεμόνα, τοῖς εἰδώλοις θύοντα, καὶ ἑαυτοὺς προσαγγείλαντες, καὶ οἵτινες εἶεν φανερωθέντες, τύπτεται βουνεύροις ὁ Ζήνων. Πλησίον δὲ τοῦ βωμοῦ ἱσταμένου, λὰξ ἐκτείνας κατ' αὐτοῦ καταστρέφει. Ἐπὶ τούτῳ κρεμασθεὶς ἀφειδῶς ξέεται, καὶ ὄξει καὶ ἅλατι τὰς πληγὰς κατατρίβεται. Εἶτα τίθεται ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀσφαλισθεὶς τοὺς πόδας, κεντήμασι τοῦ ξύλου τέσσαρσιν. ἔνθα τοῦ Ζηνᾶ εἰσελθόντος, καὶ τὰ δεσμὰ τούτου καταφιλοῦντος καὶ μακαρίζοντος, ἐγκαλεῖται καὶ αὐτὸς, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος μαθόντος. Ἐπεὶ δὲ εἰς ἐρώτησιν ἤχθησαν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι οὐκ ἐπείσθησαν, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρωμένοις ὁ Ἅγιος Ζήνων τοῖς στέρνοις καὶ τῇ καρδίᾳ ἐμπύρεται, καὶ ἄμφω ἱμᾶσι τὰς μασχάλας διαληφθέντες, ἀναρτῶνται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς πόδας λίθοις βαρύνονται. Μετὰ ταῦτα ἐν βόθρῳ πυρὸς ἀκοντίζονται, τῆς φλογὸς ἐλαίῳ συχνῷ τρεφομένης. Ἐπεὶ δὲ παραδόξως ἀβλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἁγίῳ Μαρτυρείῳ, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ Λυταρισίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὕμνοις χολάζων Ἱεράρχα, καὶ δεήσεσιν ἐκοίμισας τὰ πάθη, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν ἄγρυπνος ὤφθης φύλαξ, τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην.

Μάρτυς δειχθεὶς καὶ Ἱεράρχης, τὰ Οὐράνια ἐνθέως ἐκληρώσω, καὶ τῷ θρόνῳ βοῶν παρίστασαι τοῦ Κτίστου· εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὄρθρος ἀνέτειλας κηρύττων, τὸν ἐκλάμψαντα Πατρὸς πρὸ Ἑωσφόρου, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, Ἀθλοφόρων ὡραιότης. Θεοτ.

Νόμους τῆς φύσεως Παρθένε, τῇ κυήσει σου καινίζεις παραδόξως, καὶ φθαρέντας ἡμᾶς κακίστῃ παραβάσει, ἀναχωνεύεις. ὅθεν σε, κατὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Σὺν Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι δυσώπει, ὡς Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς, ἱεροκῆρυξ Εὐσέβιε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει διαπρέπων, καὶ βακτηρίᾳ τῶν λόγων, τὸ ἱερὸν νέμων ποίμνιον, τῆς αἱρέσεως θῆρας, Παμμάκαρ ἀπήλασας.

Βεβαρυμένους τῇ μέθῃ τῆς ἀπάτης, τοὺς αἱρετίζοντας μάτην, σὺ διελέγχων Εὐσέβιε, ὑπ' αὐτῶν ἀνῃρέθης, ἀθλήσας στερρότατα. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα τῶν θείων ὑψωμάτων, ὕψιστον ἔτεκες Λόγον, τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνυψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν οὐσίαν, ἀνθρώπων Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ανέμη Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Νεοελληνικών Μελετών

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδὼν κατηξιώθης, Πάτερ τὰ μακρόθεν, τῇ ἱερᾷ σου ψυχῇ ἐλπιζόμενα, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, χαίρων ἐσκήνωσας.

Ὡραῖος ἀπεφάνθης, ταῖς θεηγορίαις, καὶ ἀγαθαῖς ἐργασίαις Εὐσέβιε, καὶ ταῖς παντίμοις τῶν ἄθλων, μάκαρ λαμπρότησιν.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Ἱερὸν εὐφημοῦντες Εὐσέβιον, τῆς εὐσεβείας τῷ κάλλει ἀγλαϊζόμενοι. Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον, ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον, σαρκὶ κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΓ'.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστ. προσόμοια, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ῥώμη σε προβάλλεται, ὥσπερ λειμὼν ῥόδον εὔοσμον, Ἀγριππίνα πολύαθλε, πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευωδιάζον, ὀδμαῖς ἐναρέτοις, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀποδιῶκον χάριτι πάντιμε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶν Παρθένων τὸ καύχημα, τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Ἀγριππίνα πολύαθλε.

Ὄλβον ὡς πολύτιμον, τῇ Σικελίᾳ σε δίδωσιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀθλήσασαν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἔνθα γενομένη, ἀοίδιμε Μάρτυς, τὴν τῶν δαιμόνων πονηρῶν, πληθὺν διώκεις ἐπιστασίᾳ σου. διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἑορτάζομεν ἄθλησιν, Ἀγριππίνα πολύαθλε.

Ἔφερον ἐπ' ὤμων σε, Βάσσα καὶ Παῦλα προστάξει, τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος, τούτους διαμείψασαι, καὶ μακρὰ πελάγη, Μάρτυς Ἀγριππίνα, θαυματουργίας φοβερὰς ἐπιτελοῦσαν τῇ θείᾳ χάριτι. κατέπαυσας ἐν τόπῳ δέ, ἐν ᾧ Θεὸς ᾠκοδόμησε, κεκμηκότων ἀνάπαυσις, γενομένη πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως Παλάτιον, δυσωπῶ πολυΰμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον. ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· πῶς ἐθελουσίως, Πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν Χριστονύμφην Ἀγριππίνην αἰνέσω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, τῆς ἀστραψάσης σοι ἄνωθεν, τὸν ζόφον ἀπέλασον τῆς ἀγνωσίας μου, καὶ παράσχου μοι, εὐχαῖς σου Ἀγριππίνα, χαίρειν ἀνυμνῆσαί σου, Μάρτυς τὰ θαύματα.

Ἥλιου φαιδρότερον, ὡς ἀληθῶς ἐξανέτειλας, ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ κατηύγασας, ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, Κόσμου τὰ πέρατα.

Νυμφίον ἀθάνατον, τὸν Ζωοδότην ποθήσασα, ὡς μνῆστρα τὴν ἄθλησιν, τούτῳ προσήνεγκας, καὶ ἀντέλαβες, Οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ στέφανον ἄφθαρτον, Μάρτυς ἀοίδιμε.

Χειρὶ τοῦ Δεσπότου σου, κυβερνωμένη διέπλευσας, τὴν ἄστατον θάλασσαν, τῆς ἀσεβείας σεμνή, καὶ προσώρμισας, λιμένι Ἀγριππίνα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα κυήσασα, καὶ τοῦτον ἀγκάλαις σου, θείαις κατέχουσα, Κυριώνυμε, διάλυσον τὸν γνόφον, ψυχῆς μου καὶ φώτισον, ταύτην γεραίρουσάν σε.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ῥάβδοις τυπτομένη ἔχαιρες, τούτοις τὰ ὀστᾶ τῆς ἀσεβείας συντρίβουσα, καὶ βοῶσα. τῆς σῆς οὐδενί με, ἀγαπήσεως χωρίσει Χριστέ.

Ἵνα τῶν ἐχθρῶν τὴν γύμνωσιν, Μάρτυς στηλιτεύσῃς τοὺς χιτῶνας γεγύμνωσαι. διὰ τοῦτο τῆς ἀφθαρσίας, τὴν στολὴν Χριστός σοι δίδωσιν.

Τείνας ἐπὶ γῆς τὸ σῶμά σου, ὁ τῆς ἀσεβείας ὑπουργὸς μεματαίωται, πεπαμένην πρὸς τὸν Δεσπότην, τὴν διάνοιαν ἐχούσης σου. Θεοτοκίον.

Ῥῆσις εὐσεβὴς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαΐου. Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν Ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ παρθενίᾳ τὴν ψυχὴν ὡραιώσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύωσαι, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς. ὅθεν σε ἠξίωσεν, Οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Σεμνὴ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ τὸ θέλημα τῶν τοῦτον, φοβουμένων ποιούμενος, δι' Ἀγγέλων Μάρτυς, λύει σε δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, τὴν διαλύσασαν πᾶσαν τὴν ἀσέβειαν, τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου.

Νεκρωθεῖσα δι' ἀγάπην, τοῦ νεκρώσαντος ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν θανάτῳ, χάριν ἀναβλύζεις ἀέναον, τοὺς ἐκ παθῶν νεκρωθέντας θεραπεύουσα, Ἀγριππίνα τοῦ Θεοῦ ἐγκαλλώπισμα.

Ὑπερβᾶσα τῇ ἀγάπῃ, τοῦ νυμφίου σου ἅπαντα, τῆς σαρκὸς τὸν πόθον, φέρεις στεῤῥῶς ἐν τῷ τύπτεσθαι, τὰς ἀλγηδόνας βοῶσα· οὐ χωρίσει με τῆς στοργῆς σου Χριστὲ τῶν παθῶν ἡ ἐπίτασις. Θεοτοκίον.

Ἡ Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσῳ στολίσματι, ὡραϊζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερβαίνουσα, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς ἄδυτον τῷ σῷ, ἐνσκηνῶσαν σκηνώματι, ἐδείκνυσε τοῖς ὁρῶσιν, ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέραν, φῶς τῶν θαυμάτων πέμπουσαν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τοῦ Ποιμένος τοῖς ἴχνεσι, βαδίζουσα ἱερεῖον, ὥσπερ ἄμωμον τούτῳ, ἐνθέως προσενήνεκται.

Νοῦν ἔχουσα φωτός, προφητείας ἀνάπλεων, τὰ μέλλοντα ὡς παρόντα, ἡ ἀοίδιμος Βάσσα, προλέγειν κατηξίωται. Θεοτοκίον.

Ὦ Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, θεράπευσον ἡ τεκοῦσα, τὸν πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀστράψαν, ἐκ τῆς Ῥώμης ὡς ἄδυτον Ἥλιον, ἡ Σικελία τὸ σῶμα, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος δεξαμένη, τῆς ζοφώδους, τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος.

Γενναίως, αἱ τρισόλβιοι Ἅγιαι Μάρτυρες, αἱ πρὸ θανάτου θανοῦσαι, ἐν τῇ προσδοκίᾳ τοῦ Μαρτυρίου, νεκρωθέντος, ζωηφόρον τὸ σῶμα κομίζουσι.

Ῥομφαῖαι, τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ σὲ ἐξησθένησαν. καὶ γὰρ ὡς Πόλεις καθεῖλες, ἀθεμελιώτους τούτου τὰ θράση, Ἀγριππίνα, τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σου.

Ἰᾶται, τῇ προσψαύσει αἱμόῤῥους τοῦ σκήνους σου. λεπροὶ καθαίρονται πίστει· δραπετεύει ἄλλη δὲ πᾶσα νόσος, τῇ προσκλήσει, τοῦ Ἁγίου σου Μάρτυς ὀνόματος. Θεοτοκίον.

Ῥήμασι, τοῦ Γαβριὴλ Παρθένε Πανάμωμε, νῦν κεχρημένοι βοῶμεν· χαῖρε Μήτηρ μόνη εὐλογημένη, Χαῖρε Πύλη, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ΄. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης. Στίχοι.

Πληθοῦσα πολλῶν τραυμάτων ἐκ τμημάτων
Πολλῶν μετέχεις στεμμάτων Ἀγριππίνα.
Εἰκάδι τανομένη τριτάτῃ θάνεν Ἀγριππίνα.

Αὕτη ἡ ἁγία ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιδόξου Ῥώμης ὑπάρχουσα, καὶ ὥσπερ λειμῶνι ῥόδον εὔοσμον

κατευωδιάζουσα Πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκουσα. παρθενίᾳ γὰρ καὶ ἀνδρείᾳ τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, καὶ τῷ Θεῷ νυμφευθεῖσα, θαρσαλαίως καὶ ἀνδρείως πρὸς τὸ Μαρτύριον χωρεῖ, καὶ διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτῆς νυμφίου Χριστοῦ, πολλαῖς βασάνοις ἑαυτὴν ἐκδίδωσι. Ῥάβδοις οὖν τὸ σῶμα τυπτομένη, τὰ ὀστᾶ τῆς ἀσεβείας συνέτριψε. Καὶ τοῦ χιτῶνος γυμνωθεῖσα, τοῦ ἐχθροῦ τὴν γύμνωσιν ἐστηλίτευσε. Καὶ δεσμοῖς πεδηθεῖσα, καὶ στρέβλαις καθυποδηθεῖσα, διὰ θάττου Ἀγγέλου λυθεῖσα, πᾶσαν δυσσέβειαν διέλυσεν. Ὅθεν καὶ αὐταῖς ταῖς βασάνοις, τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεται. Βάσσα δὲ καὶ Παῦλα καὶ Ἀγαθονίκη, λάθρα λαβοῦσαι τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων Πόλεως, καὶ τόπον ἐκ τόπου διαμείβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, τὴν Σικελῶν Ἐπαρχίαν καταλαμβάνουσι, κἀκεῖσε τοῦτο διαναπαύουσιν. Ἐπεὶ δὲ ἡ Σικελῶν τοῦτο ἐδέξατο, παραυτίκα τῆς ζοφώδους τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος. Ἀγαρηνοὶ δὲ τολμήσαντες συλῆσαι τὸ φρούριον τοῦ ταύτης Ναοῦ, ἀπωλείᾳ παντελεῖ παρεδόθησαν. ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον, λεπροὶ καθαρίζονται προσερχόμενοι πίστει, καὶ λοιπὴ πᾶσα νόσος τῇ ταύτης πρεσβείᾳ δραπετεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Διακόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Περιστερὰ οἷα χρυσῆ, ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραττομένη, Ἀγαρηνοὺς τοὺς ἐν νυκτὶ, τῷ φρουρίῳ τῷ σῷ προσεγγίσαντας, ἐξηφάνισας σῴσασα, τοὺς Πιστοὺς μιαιφονίας τῆς τούτων Μάρτυς.

Πολυειδεῖς διὰ Χριστὸν, πόνους ὑπομείνασα Μάρτυς, ἄπονον εὗρες ἐν αὐτῷ, καὶ ἀθάνατον λῆξιν κραυγάζουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἱερουργῶν ὁ θαυμαστὸς, καὶ θαυματουργίαις ἐκλάμπων, σοῦ τὰ θαυμάσια ὁρῶν, Ἀγριππῖνα Θεὸν ἐμεγάλυνε, καὶ γηθόμενος ἔψαλλεν· ὁ Θεός. Θεοτοκίον

Κυοφορήσασα Θεὸν, μείνασα μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ γαλουχᾷς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ Κόσμου Πανάμωμε. ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἡ Νὺξ ὡς ἡμέρα καθορᾶται, τοῖς φέρουσι Μάρτυς σου τὸ λείψανον. τόπος εὐώδιαστος, ἅπας σε δεχόμενος. δαιμονικὴ παράταξις σφοδρῶς ἠλαύνετο, ἰάσεων ἀπέρρεε σταγόνας, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νυμφίον ἀθάνατον ποθοῦσα, ὀπίσω τῶν μύρων τούτου ἔδραμες, τούτου τὰ παθήματα, Μάρτυς καὶ τὸν θάνατον, ἐκμιμουμένη ἔνδοξε, καὶ ἀνακράζουσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ἄνυσακτον ἔχουσα τὴν Πίστιν, ἐλαίῳ φαιδρυνθεῖσαν τῶν αἱμάτων σου, Μάρτυς τὴν λαμπάδα σου, ἔνδον εἰσελήλυθας, εἰς τὸν νυμφῶνα χαίρουσα, τῆς Οὐρανίου χαρᾶς. τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βάτος τὸ πῦρ προδιετύπου, τὸ θεῖον τοῦ τόκου σου μυστήριον, ἄκαυστος τῷ φλέγεσθαι, μένουσα Πανάμωμε. καὶ γὰρ τὸ πῦρ ἐκύησας τὸ τῆς Θεότητος, καὶ ἄφλεκτος διέμεινας Κόρη. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νεύσει τοῦ τὰ πάντα ποιοῦντος, τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸ πέρας, ἡ Ἀγαθονίκη σὺν Βάσσῃ, ὁμοῦ καὶ Παῦλα προθύμως μέλπουσαι, ὡς ἀληθῶς κατάλληλον, εὗρον τοῦ πόθου τὸ συμπέρασμα.

Ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, κατασκηνώσασα Παρθένε, καὶ τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, κατανοοῦσα καὶ ἀπολαύουσα, τῆς τοῦ Θεοῦ λαμπρότητος, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Στέφανος ἐτέθη χαρίτων, τῇ κορυφῇ σου Ἀγριππῖνα, ὡς τελειωσάσης τὸν δρόμον, καὶ τηρησάσης τὴν πίστιν ἄσυλον, καὶ τῶν Δικαίων τάγματα, περιχαρῶς σε ὑπεδέξαντο. Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν τοῦ παντὸς δεδραγμένον, μητροπρεπῶς ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, φέρουσα Παρθένε Μαρία, χειρός με ῥῦσαι τοῦ πολεμήτορος, ὅπως τὴν σὴν σῳζόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΔ'.

Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἐκ στειρώσης γεγέννηται νηδύος, ὁ λύσας τὴν στείρωσιν τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ ἀτεκνίαν ἐν πίστει, καὶ ἀληθείᾳ, ψυχαῖς ἀκάρποις λόγον δωρούμενος. ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, φωνὴ τοῦ Λόγου ἡ εὔσημος, τῆς μετανοίας, ὁ προσημαντωρ ὁ μεγαλόφωνος, καὶ Παλαιᾶς τε καὶ τῆς Νέας, θεῖος μεσίτης σαφῶς γνωριζόμενος, οὗ τὴν Γέννησιν πόθῳ, ἑορτάσωμεν γηθόμενοι.

Ὁ σιτευτὸς νῦν τῆς ἐγκρατείας μόσχος, ἐκ στείρας γεγέννηται, ὑποδεικνύων ἡμῖν, τὸν ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ἀμνὸν τεχθέντα, καὶ τὰ τοῦ Κόσμου αἴροντα πταίσματα. Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, σαφῶς ἀνέτειλε, τὸ θεῖον ἔαρ μηνύουσα, δι' οὗ ἐπαύθη, τῆς ἀθεΐας χειμὼν βαρύτατος, καὶ τοῦ νυμφίου φίλος γνήσιος, περιφανῶς ἐπεδήμησεν, Ἰωάννης πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ κατὰ θείαν τεχθεὶς ἐπαγγελίαν, ὅτε ὁ παμμέγιστος θεῖος Ἀρχάγγελος, ἐν τῷ Ναῷ τῷ γεννήτορι, σοῦ δεομένῳ, εὐηγγελίσατο τὴν σὴν Γέννησιν, τότε ἀπιστήσαντι καὶ ἀντιλέγοντι, τῷ ἱερεῖ καθὼς γέγραπται, τὴν ἀφωνίαν, ὁ Γαβριὴλ ἐπήγαγε καὶ τὴν κώφευσιν, ἄχρι τοῦ τόκου. σὺ δὲ Πρόδρομε, τὸν Πατέρα τεχθεὶς τῶν τῆς γλώττης δεσμῶν, ἠλευθέρωσας μάκαρ, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ ᾠδία, πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ᾀσμάτων ἡ τερπνότης. οὗτος μὲν ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ· μετανοεῖτε. τοῦ Βασιλέως ὁ Στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν Ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. προσόμοια, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Τρανώσόν σου λαμπρῶς, τὴν γλῶτταν Ζαχαρία, Προφήτης τὸ παιδίον, Θεοῦ ἔσται βοήσας, καὶ Λόγου θεῖα Πρόδρομος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ὤφθης ἐκ μητρικῶν, λαγόνων Ἰωάννη, Θεῷ ἡγιασμένος. ἐγήγερται γὰρ μείζων, βροτῶν οὐδείς σου πώποτε.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Λῦσον τὴν τοῦ Πατρός, Παμμάκαρ ἀφωνίαν, ὡς ἀπαιδίας κλεῖθρα, διέλυσας τεκούσης, τεχθεὶς ἐκ θείας χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ τῶν Χριστιανῶν, ἐλπὶς καὶ προστασία, Ἁγνὴ σὺν τῷ Προδρόμῳ, δυσώπει τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαί σε, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε. στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ Πατρὸς ἀφωνία, λέλυται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου Γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, Κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ στιχολογοῦμεν τὸ α'. Ἀντίφ. τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν στιχ. ἰδιόμ. η'.

Δευτεροῦντες τὸ α'. ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπήν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης. καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν Πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσαν πρώην τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ Πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν. ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν Πατρικήν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμὰ τῆς στειρώσεως λύων τὰ μητρικά. ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται, ἡ αὐγὴ τοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος. ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς. παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις. ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Ἐπέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων τῆς Ἐλισάβετ προελθών· ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἐγήγερται. ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ Φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον· καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ Νυμφαγωγῷ ὁ Νυμφίος, κατασκευάζων λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίρων ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τοῦ ὕδατος. τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, τῆς μετανοίας ὁ κῆρυξ, ἡ κάθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων, ὁ τοῖς ἐν ᾅδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδύϊ τῆς μητρός· ὁρῶν τὴν Βασίλισσαν ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στείρας, καὶ τοῦ Πρεσβύτου κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατείλαντα. αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθείς, λέγοντος ὅτι συλλήψεται ἡ Ἐλισάβετ, καὶ τέξει Υἱόν· ὁ λέγων· πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι κἀγὼ προέβην, κἀκείνης τὰ μέλη συνενέκρωται, ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾷν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὁρᾷ τικτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν. καὶ φωνῆς λυθείς, εὐφροσύνην ἐσοικίζει· εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμενικὲ Ἀπόστολε, τὸ τοῦ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγου, ὡς ἀστὴρ φαεινός. σήμερον Ζαχαρίας γλῶτταν ἐτράνωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας, Ἀγγέλου προστάξαντος. ἔπρεπε γὰρ οὕτω τὸν Πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης ἐκ γαστρὸς στειρωτικῆς, καὶ παντὸς τοῦ Κόσμου τὴν λύτρωσιν, εὐαγγελιζομένου ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Κεφ. ιζ'. 2.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν. ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ᾔνει τὸν Δεσπότην. θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρός με, ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον; ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Σάρα ἡ γυνή σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάῤῥα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον, καὶ εὐλογήσω αὐτό, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων· εἰ τῷ ἑκατονταετεῖ γενήσεται Υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάῤῥα ἐννενήκοντα ἐτῶν οὖσα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Ναὶ ἰδοὺ Σάῤῥα ἡ γυνή σου τέξεταί σοι Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ. καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραὰμ δὲ καὶ Σάῤῥα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. Ἐγέλασε δὲ Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὔπω μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν. ὁ δὲ Κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· τί ὅτι ἐγέλασε Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα; Ἆράγε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. Μὴ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάῤῥαν,

καθὰ ἐλάλησε. Καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραὰμ Υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραὰμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἡνίκα ἐγένετο Ἰσαὰκ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάρρα· γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖταί μοι. Καὶ εἶπε· τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραὰμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα; ὅτι ἔτεκον Υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ μου; Καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη. καὶ ἐποίησεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην, ᾗ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δάν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωέ. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. ἰδοὺ σὺ στεῖρα, καὶ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ Υἱόν. Καὶ νῦν φύλαξαι δή, καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ Υἱόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἐκ τῆς γαστρός. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνή, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα· ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρός με, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ὡς ὅρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανὴς σφόδρα. Καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ Υἱόν. καὶ νῦν φύλαξαι καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεήθη Μανωὲ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοὶ Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φωτισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσομεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωὲ, καὶ εἶπεν· ἀπὸ πάντων ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντὸς ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται. καὶ οἶνον, καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου· τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου, δοξάσωμέν σε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Ἵνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσετέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΤΑ'δε λέγει Κύριος· παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Κεφ. μ΄. 1.
Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς. λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία. ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Ἐπ' ὄρος ὑψηλοῦ ἀ- Στ. 9.
νάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών. ὕψωσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ. ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κεφ. μα΄. 17.
Κύριος ὁ Θεός. ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. Ἀλλ' ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς. ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἕλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐ- Κεφ. με΄. 8.
φρανθήτω ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. ἀνατειλάτω ἡ γῆ. καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀναγγειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεί- Κεφ. μη΄. 20.
λατε, ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἄξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράν- Κεφ. νδ΄. 1.
θητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχ. Ἰδιόμ. Ἦχος α΄.

ΣΤαλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε· ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλίζεσθαι, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι, τοῦ Πατρὸς τὴν ἀφωνίαν. διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

ΗΘεοσήμαντος φωνή, τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ Χειρομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν, τὰς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐξαιρέτως τὴν ποίμνην σου, μνημόνευε, τοῦ σώζεσθαι ἄτρωτον.

Ὁ αὐτός.

ΚΗ'ρυξ γέγονας τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου, Ἰωάννη Προφῆτα καὶ Πρόδρομε.

προφητείας τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγας τοῖς πέρασιν· ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὅρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων, τὸν ἐπίγειον Ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν Στρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ, τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρύξαντα πρωτότοκον τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἐλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει, καὶ θαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερουσίας, τὴν σιωπὴν ὡς κλοιὸν ἀποθέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέστατα. σὺ γὰρ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, καὶ προπορεύσῃ ὁδοὺς ἑτοιμάσαι αὐτοῦ. διὸ Ἄγγελε, Προφῆτα, Ἀπόστολε, Στρατιῶτα, Πρόδρομε, Βαπτιστά, καὶ Κῆρυξ τῆς μετανοίας, καὶ Ὁδηγὲ τοῦ φωτός, ὡς Φωνὴ τοῦ Λόγου, ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στ. στιχ. Ἰδιόμελα, ἦχος β'.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ Ἡλίου κῆρυξ, γεννηθεὶς σήμερον ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδόν, ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδύϊ ὄντα τῆς μητρός, τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Καὶ σὺ Παιδίον Προφήτης Ὑψίστου.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθείς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανῶς. μετανοεῖτε. ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Κασσίας Μοναχῆς.

Ἡσαΐου νῦν τοῦ Προφήτου, ἡ φωνὴ σήμερον, ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κυήσει, Ἰωάννου πεπλήρωται. Ἰδοὺ γάρ φησιν ἀποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου. οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Στρατιώτης προδραμών, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων. ἁγνείαν γὰρ παντελῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. αὐτὸν ἅπαντες Πιστοί, ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριὰμ διαλεγομένην· τί παραγέγονας πρός με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, κἀγὼ Στρατιώτην. σὺ τὸν Νομοδότην, κἀγὼ τὸν Νομοθέτην. σὺ τὸν Λόγον, κἀγὼ τὴν Φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ.

Ζήτει εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν.

Λέγεται δὲ δίς, καὶ τό, Θεοτόκε Παρθένε, ἅπαξ. καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τοῦ Ἁγίου, Δίς. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Μετὰ δὲ τὴν α'. στιχολ. Κάθισμα, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν Πιστῶν, ὁ τῆς Ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ κρηπίς. ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδὴς τῆς παρουσίας αὐτοῦ. πνευματικοῖς οὖν ᾄσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν· Προφῆτα Κῆρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν.

Μετὰ

Αλληλοδιδακτική Βιβλιοθήκη
Δημοτική Βιβλιοθήκη Μηλεών

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Κάθισμα. ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

ΤΗς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχὴ, παραδόξως ἐτέχθης ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον· καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζες· μετανοεῖτε· ἤγγικεν, Οὐρανῶν τὸ Βασίλειον. ὅθεν ἑτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθης τοῖς πέρασι. Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

ΑΓαλλιάσθω ὁ πατὴρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν Θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστὴν, καὶ χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, λύχνε τοῦ μεγάλου Φωτός. ὄντως θαῦμα παράδοξον.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. ἦχος β'. Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθείς. Ζήτει εἰς τὸν Στίχ. Τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ οἱ Κανόνες.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

ΤΡισάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοὶ ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελῴδημα.

ΩΣ ὄρθρος εὐπρεπὴς, τοῦ Ἡλίου προτρέχων, στειρευούσης ὁ βλαστὸς, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κύημα, πάτερ νῦν τῇ Οἰκουμένῃ, ἀναλάμπων τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

ΠΡοφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ. προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ Υἱῷ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, Παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἑτοιμάσαι τοῦ Κτίσαντος.

ΡΗμάτων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας ἀγγελίας, θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπειθὴς, καὶ σιγὴν κατακρίνεται. λύεται δὲ ἄφνω ταύτης. ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος. Θεοτοκίον.

ΗΠόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ Παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγὲς, κειμήλιον σεπτὸν, Θεοτόκε Πανάμωμε, φρούρησον τὴν κληρουχίαν, τὴν ἀεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Ἕτερος Κανών, ἦχος ὁ αὐτός. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κοινῆς χαρᾶς Πρόδρομον εὐφημῶ πόθῳ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΚΟσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὡραΐζεται, τὴν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσύνως ἄγουσα, καὶ ἀναμέλπουσα.

ΟΚῆρυξ τῆς χάριτος, καὶ Ἑωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν Ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν, αὐγάζειν μέλλουσαν.

ΝΥξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται. σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μηνύεις Ἥλιον. Θεοτοκίον.

ΓΝῶσιν τῆς συλλήψεως, τῆς σῆς δεικνύει ἡ κύησις, τῆς στείρας Πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα, τὸν ἄσπορόν σου τόκον. καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γὰρ, νηδύος ἤνεγκε.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

ΟΥκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ. οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

ΔΕσποτικὴ μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις. ἀλλ' οἰκέτου προσφιλὲς, ἐκ γηραλαίας καὶ στείρας μητρός· εἰκότως προτρέχει γὰρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

Ῥυτοσὴ καὶ στεῖρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσαν ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, Θείῳ βουλήματι. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον. οὐ γάρ ἐστιν ἄχραντε, πλὴν σοῦ βοήθεια.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἦχος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμὰ διασώσας Πατρικῆς, φωνῆς κηρύττει Ἔνδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγκαταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς ἀκαρπίας μηνυτής, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτεμε, τὴν ἄγονον καὶ ἄκαρπον, ἀξίνῃ τοῦ κηρύγματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων Λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἱ ἀκτῖνες, ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Πρόδρομε, καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιώδεις γράμματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπήρξαντο. Θε.

Ἔλυσεν ὁ Τόκος σου Παρθένε, δεσμὰ καταδίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνέδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὥσπερ ἥλιος φαιδρός, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γαστρός, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ Υἱός, καὶ τοῦ Πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, εὐθύνατε βοᾷ, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδούς. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας. ὃν προκήρυξας, ὦ Ἰωάννη, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πάλιν τὸ αὐτό. καὶ νῦν, Θε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Μυστηρίων ἀπορρήτων, προοδεύει μυστήριον, τῇ καινοτομίᾳ, τῆς θεσμοθεσίας τῆς φύσεως, τῆς ἀρρωστίας ἡ λύσις προμηνύουσα, τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστὲ καὶ τὴν θέωσιν.

Ἡσαΐας μὲν πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτευσε, σαρκωθησομένῳ, Ἄγγελον βροτὸν τὸν ἰσάγγελον· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸ προσώπου σου, προκραυγάζοντα· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὑπηρετῆσαι ὡς δοῦλος, τῷ Δεσπότῃ γεγέννημαι. εἰς αὐτὸ γὰρ ἥκω, τοῦτο καταγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν, ὡς τῆς Παρθένου τὸν τόκον, προπιστώσηται, παραδόξως, στειρεύουσα γραῦς ἐκβλαστήσασα. Θεοτοκίον.

Ἡ Ἁγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ ὑπέρθεος, οὐ διεφθάρη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδίνησε. καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥεῖθρα ἑτοιμάζουσιν οἱ Ποταμοί, καὶ ὁ Ἰορδάνης τὰ νάματα, προευτρεπίζει, τὸν Δεσπότην τὸν αὐτοῦ, ἁγιασμοῦ τικτόμενον, σήμερον ἐκ στείρας θεώμενος.

Αἱ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιητοῦ, δωρεαὶ προκύπτουσιν ἄνωθεν, τοῦ Ἑωσφόρου, διανίσχοντος ἐν γῇ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν, καὶ ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς, σήμερον ἐκ στείρας προέρχεται, ὁ Ἰωάννης, καὶ μηνύει τοῖς βροτοῖς, τὸν Βασιλέα Κύριον, ἐξ Ἁγνῆς ἀφράστως τικτόμενον. Θεοτοκίον.

Ὡς οὖσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν σκιᾷ, τύπων καὶ συμβόλων Πανάχραντε, πάντες Προφῆται, σὲ ἀνύμνησαν φωναῖς, προμηνύουσαις ἅπασι, τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Νῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός. νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν δοξασθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμαστὸν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς Θεότητος.

Γῆ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κήρυκα φωνὴν, πᾶσι κηρύττουσαν, γλώσσῃ τοῦ Πνεύματος, τῆς Παρθένου τὸν Υἱὸν, δικαιοσύνην, οὐρανόθεν ἐφ᾽ ἡμᾶς, διακύπτουσαν ὕλῃ σώματος.

Ἔθετο Κύριος, παναληθῆ λύχνον σε Χριστοῦ, πάντας φωτίζοντα, μόνους ἐνδύοντα, τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτὸν, ὡς διπλοΐδα, τὴν αἰσχύνην ἀφειδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱὸν κηρύττοντα.

Γήθεται ἅπασα, Κτίσις τῷ σῷ τόκῳ θεϊκῶς. σὺ γὰρ ἐπίγειος, Ἄγγελος Πρόδρομε, καὶ οὐράνιος βροτὸς, ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον Θεὸν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον. Θεοτοκίον.

Σοῦ ἀποτίκτεται, ἐκ τοῦ Πατρὸς ὢν σὺν σοὶ ἀεί, Λόγος ἀΐδιος, καὶ ἀδιάστατος, ὡς

Υἱὸς μονογενής, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῆς Παρθένου ὁ αὐτός, ἐξ Ἁγίου σαρκοῦται Πνεύματος.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥώννυται ἡ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθέντος σου· καὶ βροτοῖς κηρύττεται ζωή, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, πανοαοίδιμε Πρόδρομε.

Ὁ Λύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στείρας προερχόμενος, μηνύει τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτί, τῆς συγκαταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Λεσμοῦνται πολύφθογγοι, γλῶσσαι τῆς ἀθεότητος· καὶ χείλη πλατύνονται εἰς δόξαν, καὶ ὑμνῳδίαν τοῦ τῶν ἁπάντων Θεοῦ, τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῇ, σήμερον μηνύοντος, καὶ τρανῶς προκηρύττοντος. Θτ.

Ῥήμασι τὴν δόξαν σου, ἡ Ἐλισάβετ ᾎσασα, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θείου τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανῶς. σὺ ὑπάρχεις πάντων γάρ, εὐφροσύνη καὶ καύχημα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων, ἀλλ᾽ ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Θεὸν Λόγον ἔγνως ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ νηδύϊ, καὶ τῇ ταύτης χρησάμενος γλώττῃ, θεολογεῖς, σκοτεινῷ θεώμενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Ἀσιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, Βαπτιστὰ ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τὴν ψυχικήν, διαλῦσαι στείρωσιν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν γέννησιν. Θεοτοκίον.

Ἀσπέκτου Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρὰ νηδύς σου, ἀναδέδεικται ὦ Θεοτόκε. ἣν ἀδεῶς, Οὐρανῶν τὰ Τάγματα, ἀτενίζειν οὐ δεδύνηνται.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ῥομφαίαν Πρόδρομε δίστομον, τὴν γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο. σὺ γὰρ τὴν τούτου ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώωσιν ἀνεκήρυξας.

Ὁ θεῖος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ ὕψους Θεϊκοῦ εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς, Υἱοθεσίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης πιστομείου σήμερον Κήρυκος.

Ηὐφράνθη ἡ ἔρημος, ἐκβλύζει νοητῶς τὰ μηνύματα, ἐν τῇ γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στείρας Πανεύφημε, τοῦ ἀκενώτου μύρου εἰσδεξαμένη Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ προεσκίρτησεν, ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρῴᾳ νηδύϊ Ἁγνή, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα προανεκήρυξεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος γʹ. Ἡ Παρθένος.

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς Προφητείας. ὃν γὰρ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, τοῦτον ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κῆρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος. Ὁ Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὅνπερ τῷ Ἱερεῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ᾽ οὐχὶ ἀσπόρου. Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιόδευτον, ἄσπορον. τὸν Ἰωάννην στεῖρα ἐγέννησεν, ἀνδρὸς δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκεν. τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατρὸς καὶ Πνεύματος Θείου, Παρθένος ἔτεκεν Ἁγνή. ἀλλὰ τοῦ ἐξ ἀσπόρου, ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας, Προφήτης Κῆρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔʹ. Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Ζαχαρία χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ,
Οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, εὖ δὲ καὶ μέγα.
Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Οὗτος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ἅπαντας, καὶ Προφήτου περισσότερον, ὁ προσκιρτήσας ἀπὸ γαστρός, καὶ τοῖς ἐν γῇ τὴν τοῦ Σωτῆρος κηρύξας παρουσίαν, καὶ προδραμὼν ἐν τῷ ᾅδῃ, τὴν ἀνάστασιν εὐαγγελίσασθαι. Οὗτος γέγονεν Υἱὸς Ζαχαρίου Ἀρχιερέως, Ἐλισάβετ τῆς στείρας τεχθεὶς ἐξ ἐπαγγελίας. Ὃς τὴν τοῦ Πατρὸς σιωπήν, ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἐπιλυσάμενος, πάντα τὸν Κόσμον χαρᾶς ἐπλήρωσε. Διὸ καὶ Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις σήμερον συναγάλλονται, καὶ πᾶσα Κτίσις χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πεπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ

συνά-

σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα Τυραννικόν, εἰς φλυαρίαν θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑπῆρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπασα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ὦ Πρόδρομε, ἀλλ' ὄρθρος βοῶν ἀνεφάνης· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπασαν ἡ εὐκλεής, ἐκ στείρας σου γέννησις, διδάξασα Πρόδρομε μέλπειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γεγέννησαι Πρόδρομε ἐκ στείρας. ἦλθε γὰρ παναληθῶς, τοῦ νόμου στειρεύοντος, ἡ χάρις Χριστῷ μελῳδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὁ Ποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, ἐκ στειρευούσης καρπόν, παρήγαγε σήμερον μητρὸς τὸν Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρποφορεῖν τὴν ἄκαρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τὰ θεῖα.

Νεκρωθεῖσαν τὴν μητρῴαν ὡς ἐζώωσε, μήτραν τῷ τόκῳ σου, ὁ ζωοδότης Χριστός, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σοῦ ἀνέστησε, καὶ ἀνέῤῥωσε, νενεκρωμένας Πρόδρομε, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Ὑπὲρ Ἥλιον ἡ ἔρημος φωστῆρά σε, θεῖον Πανεύφημε, εἰσδεχομένη τερπνῶς, διὰ σοῦ φαιδρύνεται καὶ ὡραΐζεται, καὶ σὺν ἅπασιν, ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ἄχραντε τὴν δόξαν σου οἱ δίκαιοι, πάλαι ἐζήτησαν· ἣν καθορῶμεν ἡμεῖς, καὶ πιστῶς γεραίρομεν σὲ καὶ κραυγάζομεν· Ὑπερένδοξε, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νομοθέτης ἱκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς, Ἰησοῦς δὲ Θεὸς Διαθήκης καινῆς. νῦν δὲ ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελῳδεῖ ὡς μεσίτης· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐξ ἐρήμου γαστρὸς Τρυγὼν πάρεστιν, ὡς θεόφυτον νῦν ἄλσος ἤγαγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Πρόδρομος, τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπᾴδει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς Ἔθνος ἅγιον, τὴν τρυγόνα Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, καὶ μελιῤῥύτως ᾄσατε, σωφροσύνῃ συζῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ Κτίστου, καὶ Κῆρυξ καὶ Βαπτιστὴς καὶ θεῖος Πρόδρομος, Μάρτυς καὶ Διδάσκαλος, Μεσίτης καὶ Ἄγγελος, καὶ Λατουργὸς καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν, πανεύφημε, ὑπάρχων ἐκ τῆς στείρας προῆλθες, ταῦτα προμηνύων ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ἤνοικται ταμεῖα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τε Διαθήκης Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ θυσιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτεξάσῃ, τῶν παλαιῶν ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεπαύθησαν. ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμέλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἄνθη τερπνὰ τοῦ Θείου Λόγου, συμπλέξαντες ἐγκωμίοις σοὶ τὸν στέφανον, σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πρώην δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρθένε τῇ κυήσει σου, καὶ χείλη ἠνοίγησαν, εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτῷ καὶ τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Κρυπτὸν θεῖον ἄχραντε ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανὲς Μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε. καὶ γὰρ Θεός, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι' εὐσπλαγχνίαν. διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰδοὺ φωνὴ Πρόδρομος, ταῖς στειρευούσαις, καὶ ἐρήμοις πάρεστι, καρδίαις μέλπουσα· ὁδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἑτοιμάσατε. ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται, ᾧ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡς πάλαι ἐν Πνεύματι, τῷ Παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας, τὸν Υἱὸν Πρό-

δρο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

δρόμε, ἀμνὸν Θεοῦ τοῦ Κόσμου τὸν αἴροντα, τὴν ἁμαρτίαν τῇ ποίμνῃ σου, τῶν πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

Ἄλλο. Ἅπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτός, τοῦ Θείου ἀνοίγεσθαι σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεῖα σκότους προκαταγγέλλεται. ὁ Κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προελθών, τὸ τοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῴᾳ φωνῇ ἐβεβαίωσεν.

Ὄμβρος νοητός, ἀνίκμου νεφέλης δέ, ῥίζης ὁ Πρόδρομος, ῥεῖθρον τὸ οὐράνιον, τοῦ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, Ποταμοῦ παραγίνεσθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῶν ἀνθρώπων, φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ὥσπερ Οὐρανός, ἄστροις καταυγάζεται καὶ ὡραΐζεται, τοῦ Προδρόμου σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς θείαις χάρισι, καὶ εὐφημεῖ τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξάζουσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρειττόνων ὡς πρόξενον. Θεοτοκίον.

Ὕδωρ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἔπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς τοὺς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτόν, καὶ κληρονόμους ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ Πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στείρωσιν. μηνύει δὲ τὴν παροῦσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν. διὸ καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἑορτάζει. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὅλων πάναγνε. μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ Τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐκ γηραλέας μητρός, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προελθεῖν κατεπείγεται, τὴν δεσμευθεῖσαν γλῶσσαν τρανώτατα, διὰ τοῦ τόκου εὔλαλον δεικνύων. ὢ τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα. δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὢ Τοῦ παραδόξου θαύματος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν ὑπέρτερος, μητρικῆς στειρώσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὁ ἐν Πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἠλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἑτοιμαζόμενος. ὢ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα. δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὢ Τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτοῦ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ τεκούσῃ λύει τὴν στείρωσιν, δυνάμει θείᾳ καὶ Ζαχαρίου φωνήν. ὢ τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα. δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ὢ Τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδύϊ μητρός. ὢ τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε. δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, στειρωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγήν, Ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς ἄβατον πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων τοῦ Ἁγίου.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ ᾠδία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία.

Ζήτει Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς. Ἀλληλούϊα.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου.

Εὐαγ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν,

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ τοῦ Προδρόμου ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. Ἀναστάσιμα γ΄. διαπερῶντες τὸ εὐ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τὸ Δογματικόν. Εἰς τὸν στιχ. στιχ. τὰ εἰς τὸν στιχ. λεγόμενα τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ι. καὶ ψάλλομεν στιχ. Ἀναστάσιμα γ΄. καὶ Ἀνατολικὸν α΄. καὶ τοῦ Ἁγίου ς΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ α΄. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν Λιτὴν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. καὶ νῦν. Θεοτ. τοῦ αβ΄. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὸν στιχ. τὰ κατ᾽ αβ΄. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. καὶ νῦν, Θεοτ. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Τροπάρ. τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ τό, Θεοτόκε Παρθένε, ἅπαξ, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, δίς, καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ Θεοτ. τὸ α΄. τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ καθ. τῆς στιχολογ. καθ. Ἀναστάσιμα, ὁ Ἄμωμος, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, καὶ ὁ Πολυέλεος καθ. τοῦ Προδρόμου, καὶ Θεοτ. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, τὸ Ἀναστάσιμον, ὁμοίως καὶ Εὐαγγέλιον. καὶ οἱ Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ τοῦ Θεοτ. εἰς ς΄. καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς η΄. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς Κοντάκιον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ καθ. τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτ. Ἀφ᾽ ἕκτης Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸν Οἶκον. Ἐν τῇ θ΄. ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάρ. Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ Θεοτ. Εἰς τοὺς Αἴνους στιχ. Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Προδρόμου γ΄. λέγομεν δὲ καὶ τοῦ Ἁγίου τὸ Ἰδιόμελον τὸ εἰς τὸ Δόξα. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ΄. καὶ τοῦ Προδρόμου ἡ ἕκτη εἰς δ΄. Προκείμενον, καὶ Ἀπόστολον, Ἀλληλούϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Προδρόμου, ὁμοίως καὶ Κοινωνικόν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΕ΄.

Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. Ἰδιόμ. τοῦ Προδρόμου γ΄. ἦχος δ΄.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπήν.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου.

Καὶ τῆς Ἁγίας προσόμοια γ΄. ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄθλησιν ὑπέμεινας, τῇ σῇ παλαίστρᾳ κατάλληλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἱδρῶσιν ἀσκήσεως, Μαρτυρίου αἷμα, συγκερασαμένη. ὅθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο. πρὸς ὃν καὶ ἀνελήλυθας, πεποικιλμένη λαμπρότησιν, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Κάλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὡραιότης ἡ ἔνθεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν. ὡς κεῖνον γὰρ ἔλαμψας, ἐν νομαῖς ὁσίαις, ἐκλελευκασμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, πεφοινιγμένη νύμφη πανάμωμε. διό σε καὶ οὐράνιος, τερπνὸς ἐδέξατο θάλαμος, καὶ πασὰς ἀκατάλυτος, ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Κύκλῳ παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύφημε, ὁ ῥυόμενος Ἄγγελος. ἐκ βρέφους γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὤφθης, καὶ ἀνακειμένη, ὥσπερ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ Παντοκράτορι. ἐντεῦθεν κατεπάτησας, τὴν τοῦ Σελήνου παράνοιαν, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, εἰ βούλει, ἦχος πλ. β΄.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος. Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸν στιχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον.

Ζήτει εἰς τὸν στιχ. τοῦ Προδρόμου.

Τροπάριον τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς Ἁγίας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἰς, εἰς ς΄. καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς. ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστ.

Ὑμνοῖς σε μέλπω προφρόνως Φεβρωνία.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὑπέρμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ, παράσχου μοι χάριν, Φεβρωνία καὶ φωτισμόν, τὴν σὴν εὐφημῆσαι φωτοφόρον, καὶ σεβασμίαν πανήγυριν ᾄσμασι.

Μελέτην θανάτου διηνεκῆ, λαμπρύνασα Μάρτυς, Φεβρωνία καὶ τὴν ψυχήν, ἔδραμες πρὸς ὕψος Μαρτυρίου, διὰ βασάνων πολλῶν προσαχθεῖσα Χριστῷ.

Νεώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρουραν Μάρτυς, τῆς καρδίας σου τηλαυγῶς, Μαρτύρων ἔθρεψω τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄδοντας. Θεοτοκίον.

Ὁ Νεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, ἐσαρκώθη ὃν εὐσεβῶς, ποθήσασα Κόρη Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσαγάγεται.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἴσχυσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν ὀφρὺν εὔδοξε, τυραννικήν, καὶ πολυθείας, Φεβρωνία τὸ ἄθεον.

Σὺ νοῦν ἐστερέωσας, τῇ κραταιᾷ χειρὶ Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένην, Φεβρωνίαν τὴν εὔδοξον.

Σώμασι τεμνόμενον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἁγνὴ πάνσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τοῦ Παραδείσου, ἐγεώργεις ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Σὺ εὗρε βοήθειαν, τὴν Θεομήτορα πάναγνον, ἡ εὐκλεὴς, Μάρτυς Φεβρωνία, καὶ Τυράννους κατῄσχυνε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εἶτα. Λέγε τὰ τροπ. τοῦ Προδρόμου.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας, ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Ποθήσασα Χριστόν, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς μεγίστους ἀγῶνας. δι' ὧν τὸν ἀρχέκακον, παντελῶς ἐθανάτωσας. οὗ με λύτρωσαι, τῶν πολυπλόκων παγίδων, ὁδηγοῦσά με, ταῖς σαῖς εὐχαῖς Φεβρωνία πρὸς θείαν μετάνοιαν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Νύμφα τε Ἁγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, σὺν τῷ τιμίῳ Προδρόμῳ, πᾶσαν ἔχοντας, νῦν ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκωσι, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Μῶμος ἐν σοί, ὅλως οὐκ ἔστι πανεύφημε, Φεβρωνία. σὺ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, τῷ λυτρωτῇ σου καὶ ἐραστῇ, τῷ πεποθημένῳ, εὐαρεστῆσαι ἐσπούδασας, ἀσκήσεως ἐν πόνοις, καὶ Μαρτύρων ἐν ἄθλοις, κοσμουμένη θεόφρον πανόλβιε.

Ἐξ ἁπαλῶν, Μάρτυς ὀνύχων ἐπόθησας, τῆς ἀγάπης, πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν ἀρετήν, πᾶσι λογικοῖς. ἧς ὀρεγομένη, βασάνων πόνους ὑπέμεινας, πυρὶ φλογιζομένη, καὶ μελῶν στερουμένη, Φεβρωνία Παρθένων τὸ καύχημα.

Λόγοις Θεοῦ, ἐντεθραμμένη θεόσοφε, τοῖς ποθοῦσι, λόγον τὸν σωτήριον, τὰς ἱερὰς βίβλους ἱερῶς, ἐγχειριζομένη, ἐνθέως Μάρτυς ἐξήπλωσας, καὶ τῆς διδασκαλίας, τοὺς μισθοὺς ἐκομίσω, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν πλουτήσασα. Θεοτοκίον.

Ὕλη φωτός, πᾶσιν ἐδείχθης παναμώμε, τοῖς ἐν σκότει, φῶς τὸ ἀπερίγραπτον, περιγραπτόν, σώματι Χριστόν, τῆς δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἀπαστράψασα. οὗ νῦν ταῖς φρυκτωρίαις, Φεβρωνία ῥωσθεῖσα, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡραιώθης πορφύραν, Μάρτυς ἐξ αἱμάτων σου ἐξυφανθεῖσάν σοι. ἐγυμνώθης σῶμα, καὶ παθῶν τὸν χιτῶνα ἀπέρριψας, πρὸ βημάτων στᾶσα, δικαστικῶν ὦ Φεβρωνία, τοῦ Χριστοῦ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν.

Τρωθεῖσα τῷ πόθῳ, Μάρτυς τοῦ νυμφίου σου τοῦ νοητοῦ τὴν ψυχήν, καὶ θελχθεῖσα τούτου, καλλοναῖς ἀκηράτοις ὑπέμεινας, τεμνομένη χεῖρας, καὶ τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας, Φεβρωνία Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ῥοὴ τῶν σῶν αἱμάτων, τῆς πολυθείας τὴν φλόγα κατέσβεσεν. οἱ δὲ σοὶ ὀδόντες, ἐκριζούμενοι πᾶσαν ἀνέσπασαν, τῶν εἰδώλων πλάνην, καὶ τῆς τρυφῆς σοι Φεβρωνία, τὴν αἰώνιον τέρψιν εἰργάσαντο. Θεοτ.

Συμπαθῶς Ἐλεῆμον, τὸ τῆς ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβες, ὁ τῆς θείας δόξης, ὑπερτάτοις ἐμπρέπων ὑψώμασιν, ἐκ Παρθένου μήτρας, σάρκα λαβὼν ἐμψυχωμένην, λογικήν, δι' ἧς θάνατον ὤλεσας.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Σελήνου τοῦ δυσσεβοῦς ἡ ἄθεος, καὶ θρασεῖα κατεβλήθη ὠμότης, τῆς τοῦ Θεοῦ, περι

παύ-

Δημόσια Βιβλιοθήκη Κοζάνης

πάντων προνοίας, ἐκζητησάσης τὸ αἷμά σου ἔνδοξε, καὶ σέσωσαι διὰ τῆς σῆς, καρτερίας ὁ Θεῖος Λυσίμαχος.

Φωστῆρα θεοφανῆ ἀνέδειξεν, ἡ σοφὴ καὶ θεοφόρος Βρυαίνη, ταῖς διδαχαῖς, ἐκβιβάσασα σε Κόρη, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδόλως διήμαρτε. παρέστησε γὰρ τῷ Χριστῷ, Φεβρωνία σε νύμφην ἀμόλυντον. Θεοτ.

Ὁ Ἔμψυχος τοῦ Δεσπότου θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς, ὥσπερ κεῖνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ Πάναγνος καὶ εὐπρεπής, Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Κοντάκιον. Τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸν Οἶκον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχ. Προῖξ τῶν γυναικῶν καλλονὴ Φεβρωνία.
Τομὴ κεφαλῆς ὡς καλῇ σοι προῖξ γύναι.
Δῶκε Φεβρωνία αὐχένα εἰκάδι πέμπτῃ.

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος καὶ Ὁσία, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν ἀραμένη, καὶ ὁσίως βιοῦσα ὑπὸ τὸν κανόνα τῆς καθ' αὐτὴν Μονῆς, ἐν τοῖς μεθορίοις Περσῶν καὶ Ῥωμαίων διακειμένης, Πόλει λεγομένῃ Νισίβει, ἥτις λέγεται Ἀντιόχεια τῆς Μυγδονίας, πάσας τὰς σὺν αὐτῇ, μεθ' ὧν ἦν ὑπερήλασεν, ἐν τῇ ἀσκήσει καὶ συνέσει, καὶ τῇ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει. Ἐξῆρχε δὲ καὶ καθηγεῖτο πασῶν, ἡ οὕτω καλουμένη Βρυαίνη. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, Σεληνοῦ τοῦ Ἡγεμόνος διώκοντος τοὺς Χριστιανούς, αἱ μὲν λοιπαὶ τῶν Μοναζουσῶν τοῦ Μοναστηρίου ἐξῆλθον, ἐκφυγεῖν τὸν ἐπικείμενον θάνατον σπουδάσασαι· ἡ δὲ μακαρία Φεβρωνία, νόσου τότε καταχούσης αὐτήν, μὴ δυναμένη τῷ σώματι χρήσασθαι, ἐπί τινος κατέκειτο βάθρου, παρακαθεζομένων αὐτῇ τῆς τε Βρυαίνης, καὶ τῆς οὕτω καλουμένης συγκλητικῆς Ἱερίας. Ἐπεὶ δὲ παρῆσαν οἱ Σεληνοῦ στρατιῶται, καὶ πελέκεσι τὰς θύρας καταῤῥάξαντες, εἰσῆλθον, εὐθὺς μὲν σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, κατακόψαι ἐβούλοντο τὴν Βρυαίνην. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ ἀνήκεστα παθεῖν αὐτὴν παρῃτήσατο, Πρίμος ὁ τοῦ Λυσιμάχου ἀνεψιός, τοῖς Χριστιανοῖς ἀεὶ ἐπιεικῶς καὶ συμπαθῶς προσφερόμενος. Τὴν οὖν Φεβρωνίαν ἁρπάσαντες, πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σεληνὸν ἦγον, ᾗ παρηκολούθουν Βρυαίνη, καὶ Ἱέρεια, καὶ Θωμαΐς, ἐπιστηρίζουσαι τῇ Πίστει καὶ νουθετοῦσαι, μὴ καταπλαγῆναι τὰς βασάνους, μὴ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν προδοῦναι εὐσέβειαν, μνησθεῖσαν Λιβύης, καὶ Λεωνίδος τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς Εὐτροπίας. ὧν Λιβύη μὲν διὰ Χριστὸν ἐτμήθη τὴν κεφαλήν, ἡ Λεωνὶς δὲ παραδέδοτο πυρί, τὸ δὲ παιδίον Εὐτροπία, ἀκούσασα παρὰ τῆς Μητρός, μὴ φύγῃς τέκνον, τὰς χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω ποιήσασα, τοῖς δημίοις τὸν αὐχένα ὑπέθηκε. Καὶ ἡ μὲν Βρυαίνη, μετὰ τὸ ἱκανῶς νουθετῆσαι αὐτήν, ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὑπέστρεψεν ὀλολύζουσα καὶ θρηνοῦσα, καὶ τοῦ τέλους τὸ ἄδηλον φοβουμένη, καὶ νίκην αὐτῇ κατὰ τοῦ διαβόλου παρὰ Θεοῦ ἐξαιτοῦσα. Ἡ δὲ Θωμαΐς, καὶ Ἱέρεια, ἀνδρικὸν σχῆμα περιθέμεναι, συνηκολούθουν τῇ Ἁγίᾳ, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἑαυτὰς ἐγκαταμίξασαι. Ἐπεὶ δὲ ἤχθη, πρῶτον μὲν ἐπὶ Λυσιμάχου τοῦ ἀνεψιοῦ Σεληνοῦ κατέστη. ὃς αὐτὴν θωπείαις καὶ κολακείαις μεταθεῖναι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἐπιχειρήσας καὶ μὴ δυνηθείς, ταθῆναι ἐκ τεσσάρων ἐκέλευσε, καὶ κάτωθεν μὲν πυρὶ ὑποκαίεσθαι, ἄνωθεν δὲ ὑπὸ στρατιωτῶν τύπτεσθαι. Ὑπὸ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τοῦ πυρὸς ἐλαίῳ ἐρεθιζομένου καὶ ἀναφλεγομένου, διελύοντο καὶ κατέῤῥεον αἱ σάρκες αὐτῆς. Εἶτα κρεμασθῆναι ταύτην, καὶ σιδηροῖς ξέεσθαι πλήκτροις, καὶ πυρὶ καταφλεχθῆναι προστάττει, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν γλῶτταν τμηθῆναι, ἣν προέτεινεν εὐθαρσῶς, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζωθῆναι, εἶτα ξίφει τοὺς δύο ἀφαιρεθῆναι μαστούς, καὶ τῆς τομῆς πῦρ ἐπιχεθῆναι, καὶ ἐπὶ τούτοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπῆναι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλήν. Συγκομισθὲν δὲ τὸ τῆς Ἁγίας λείψανον παρὰ τῶν Πιστῶν, τοῦ Λυσιμάχου προστάξαντος, διὰ Φίρμου τοῦ Κόμητος ἀπήχθη ἐν τῇ Μονῇ, στρατιωτῶν βαστασάντων αὐτό, ἅμα τῷ Φίρμῳ. καὶ συνετέθη καθ' ἕκαστον ἐν τάξει τῶν μελῶν, τῶν ὀδόντων αὐτῆς ἐν τῷ ἑαυτῆς στήθει τεθέντων. Οὕτω γὰρ μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων συνδραμόντων Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν ἅμα καὶ Μοναχῶν, καὶ πλήθη πολλὰ τῶν Χριστιανῶν, παννύχοις ᾠδαῖς ἔτυχε τῆς ὀφειλομένης κηδείας. Τῆς οὖν μνήμης αὐτῆς

ἐτη-

ἐτησίως τελουμένης ἐν τῇ Μονῇ, λέγεται ἡ Μάρτυς καθορᾶσθαι συμπαροῦσα καὶ συμψάλλουσα ταῖς Παρθένοις, καὶ τὸν ἑαυτῆς τόπον ἀναπληροῦσα μέχρι τῆς τρίτης ᾠδῆς. ἣν ἐπιχειρήσασαν τὴν Βρυαίνην ποτὲ κατασχεῖν, εὐθέως ἀφανῆ γενέσθαι, τὴν ἐπιβολὴν μὴ ὑπομείνασαν τῆς χειρός. Τὸν δὲ Λυσίμαχον βαρεῖαν συμφορὰν ἡγησάμενον τὸ συμβάν, διά τε τὸ ἐκ Μητρὸς εἶναι Χριστιανῆς, καὶ διὰ τὸ ὠμῶς αὐτὴν καὶ θηριωδῶς τὸν Σελῆνον χρήσασθαι, καὶ διαφθεῖραι τὸ τῆς Παρθένου κάλλος, κρεῖττον ἢ κατὰ ἄνθρωπον ὄν, τότε μὲν ἀπόσιτον γενέσθαι, καὶ τὸν τῆς Μάρτυρος θάνατον κόψασθαι, καὶ θρηνῆσαι πικρῶς, μικρὸν δὲ ὕστερον μετὰ Πρίμου προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ θεῖον δέξασθαι Βάπτισμα. Τὸν δὲ Σελῆνον ἔξω γενόμενον αὐτοῦ, ἀτενίσαι πρὸς τὸν Οὐρανόν, καὶ ὥσπερ βοῦν μυκησάμενον μέγα, ἐνὶ τῶν κιόνων προσρῆξαι τὴν κεφαλήν, καὶ οὕτω κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπορρῆξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ὀρεντίου καὶ τῶν ἓξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα, Φαρνάκιος, Ἔρως, Φῖρμος, Φιρμῖνος, Κυριακός, καὶ Λογγῖνος.

Στίχ. Ἐκδὺς Θαλάσσης ζῶν Ὀρέντιος βάθους,
Ἐν γῇ τελευτᾷ, καὶ πρὸς Οὐρανὸν τρέχει.
Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,
Ἀνῆλθες εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.
Ἐρῶν ὑπῆρχεν Οὐρανῶν κάλλους Ἔρως.
Πρὸς οὓς μεταστάς, ὥσπερ ἦρα χαιρέτω.
Θρόνοι νοητοὶ Φιρμῖνός τε καὶ Φῖρμος,
Οἷς ἐγκάθηται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.
Κυριακόν, Λογγῖνον ὡς ἰσαγγέλους,
Θεὸς τίθησιν ὁμοτίμους Ἀγγέλοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἑπτὰ Μάρτυρες ἀδελφοί, ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ὁρμώμενοι τῶν ἀφ' Ἡλίου ἀνατολῶν, στρατευόμενοί τε μετὰ χιλίων διακοσίων Τυρώνων, ὑπὸ Ῥόδωνα Κουβικουλάριον, ἐν τῇ Ἀντιοχέων Πόλει, οἳ καὶ ἦλθον ἐν τοῖς Θρᾳκῴοις μέρεσι, ταχθέντες εἰς Λεγεῶνα καλούμενον Λεγεάνδρου. Ἐπαναστάσεως δὲ κατὰ τοὺς τότε χρόνους γεγενημένης, τῶν Σκυθῶν διαβάντων τὸν Ἴστρον, καὶ τὴν Θρᾴκην ληϊζομένων, ἄρτι μετὰ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ, Μαξιμιανὸς τὴν Βασιλείαν κατασχών, ἐν φροντίδι πολλῇ καὶ ἀμηχανίᾳ γέγονε, μάλιστα διὰ τὸ τὸν Μερὼθ τὸν ἐξάρχοντα τῶν Σκυθῶν, μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τῶν πολλῶν διαφέροντα, προσκαλεῖσθαι αὐτόν, ἢ τινὰ τῶν μετ' αὐτοῦ διαγωνίσασθαι, καὶ παρ' οἷς ἂν τὸ κρεῖττον γένηται, τούτοις παραχωρῆσαι τοὺς ἑτέρους τῆς νίκης. Διὰ ταῦτα τοίνυν τοῦ Βασιλέως ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ καθεστηκότος, ὡς μηδενὸς θαρροῦντος ἀντεπεξιέναι καὶ συμπλακῆναι τῷ βαρβάρῳ, προετράπη ὅμως ὁ Ἅγιος Ὀρέντιος ἐξελθεῖν. πάσαις γὰρ ψήφοις ἐκρίθη ὡς εἴη ῥωμαλέος καὶ πολέμων ἔμπειρος, καὶ δι' εὐστροφίαν σώματος καὶ συντομίαν, δεινῶς ἐπιθέσθαι, καὶ τὸν ἐπεξιόντα καταβαλεῖν. Ὃς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν προβαλλόμενος, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξελθών, καὶ τῷ Σκύθῃ παραταξάμενος, ἀκοντίῳ τοῦτον διήλασε, καὶ ξίφει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκτεμών, τῷ Βασιλεῖ προσεκόμισε, καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν. Ἐφ' οἷς τοῦ Βασιλέως ὑπερθαυμάσαντος, καὶ ἀγασθέντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπινικίους σπονδὰς τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ συμμαχίᾳ καὶ δυνάμει περιγενέσθαι τοῦ ἀλαζόνος, οὐ τῇ τῶν ψευδωνύμων Θεῶν βοηθείᾳ παρρησίᾳ καθομολογεῖ. Ἀλλὰ τότε μὲν καρποῦσθαι τὰς Βασιλικὰς συνεχώρει τιμάς, αἰδεσθέντος οἶμαι τοῦ Βασιλέως τὸ τοῦ κατορθώματος μέγιστον, καὶ τὴν ζώνην αὐτῷ προπαρασχομένου τοῦ καταβληθέντος βαρβάρου, πολυτελῆ καὶ πολυτάλαντον οὖσαν. Ὕστερον δέ, ἐπεὶ παραινῶν ἀποστῆναι τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἐπείθετο, ἐκπέμπει αὐτὸν μετὰ τῶν ἓξ ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῇ κατὰ Ἀρμενίαν Πόλει τῶν Σαταλῶν, ἐπιστείλας τῷ ἐκεῖ Δουκί, εἰ μὲν ἐξεταζόμενοι πεισθῶσι θῦσαι τοῖς θεοῖς, ἀναπέμψαι τούτους πρὸς αὐτόν, εἰ δὲ οὐ πείθονται, ὑπερορίους ἐν τοῖς κατὰ Ἀβασγίαν καὶ Ζικχίαν χώραις ποιῆσαι. Κατὰ οὖν τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα ἀπαγομένων αὐτῶν, καὶ τὴν οὕτω λεγομένην παρεμβολὴν φθασάντων, Ἔρως ὁ τῶν ἀδελφῶν πρῶτος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε Μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ δευτέρᾳ, ὁ δὲ Ἅγιος Ὀρέντιος τὸ Ῥίζαιον καταλαβών, λίθῳ τῷ τραχήλῳ περιτεθείς, ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσσῃ. περὶ αὐτοῦ γὰρ καὶ τοῦτο ἐδέδοκτο. Ἐκεῖθεν δὲ δι' ἐπιστασίας Ἀγγέλου, ἀβλαβὴς ἐξῆλθε, κομίσαντος αὐτὸν καὶ κατὰ τὴν ξηρὰν ἐπί τινος πέτρας στήσαντος. καὶ

δεξά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

δεξάμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Ἐκεῖ ἐτάφη, Μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰκοστῇ τετάρτῃ. Ὁ δὲ Ἅγιος Φαρνάκιος γενόμενος ἐν Κορδύλῳ, πρὸς Κύριον μετετέθη, τῇ τρίτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνός. τῇ δὲ ἑβδόμῃ Φίρμος καὶ Φιρμῖνος καταλαβόντες τὴν Ἄψαρον, τέλος εὕραντο τῆς προσκαίρου ζωῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Κυριακὸς, ἀπαχθεὶς εἰς τὴν τῶν Λαζῶν χώραν, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ζυγανέως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός. Ὁ δὲ μακάριος Λογγῖνος ὕστερος πάντων ὃς ἐν τῷ παραπλέειν ἀπὸ τῆς Ζυγανέως ἐπὶ τὴν Λιβοκλὴν, τρικυμίας ἐν τῇ Θαλάσσῃ γενομένης καὶ μεγάλου κλύδωνος, δεξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, καὶ κατετέθη εἰς Πιτιοῦντα μεθ' ἡμέρας τέσσαρας ἐκεῖσε τοῦ πλοίου ὁρμήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον καὶ πᾶσαν ἐλπίδα, δοθείσης ἡμῖν βοηθείας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀσπόρως αὐτὸν τεκούσης κατὰ τῶν διὰ Γῆς τε καὶ Θαλάσσης, κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλίδα τῶν Πόλεων, καὶ πανωλεθρίᾳ παραδοθέντων τελείῳ ἀφανισμῷ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥεῖθρα πηγάζεις ἰαμάτων, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει τῷ Ναῷ σου, Σεμνὴ καὶ τῷ νυμφίῳ σου βοῶσιν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤ! Τῆς καλῆς σου πραγματείας, σαρκὸς αἵματος Θεόφρον ἀντηλλάξω, Βασιλείαν Θεοῦ πανεύφημε βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτ.

Στῖφα παρθένων συγχορείας, ἠξίωσε Παρθένε Φεβρωνία, τῇ Παρθένῳ καὶ Θεομήτορι βοῶσα· εὐλογημένος πανάγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Φεβρωνία πελάει νῦν, ταῖς φωτοειδέσιν, ἀστραπαῖς πυρσεύουσα. φωτὶ γὰρ ὡμίλησας, καὶ φωτοφόρος γέγονας, τῷ φωτοποιῷ, καὶ φωτοδότῃ βοῶσα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε.

Ἐθαυμαστώθης πρότερον, ἐν ἀσκήσει πανεύφημε, καὶ μαρτυρικῶς, κατελαμπρύνθης ὕστερον. ὀπίσω γὰρ ἔδραμες, τοῦ ἐραστοῦ νεανίδος φαιδρά. οἱ δύο μαστοί σου, ἀγαθοὶ ὑπὲρ οἶνον, τμηθέντες Φεβρωνία, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας. ὀσμὴ δέ σου τῶν μύρων Πιστοὺς εὐωδιάζει.

Βεβαρυμένος πταίσμασι, Φεβρωνία πανεύφημε, καὶ ταῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν κυκλούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν. ἀλλ' ὡς θαυμαστή, καὶ ἐκλεκτὴ τῷ Δεσπότῃ, βοῶντα μὴ παρίδῃς· ἀλλὰ με ταῖς πρεσβείαις, ἐξάρπασον θεόφρον, ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων. Θεοτ.

Ῥητορευόντων γλῶσσαί σε, ἀνυμνῆσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογεννῆτορ, Μαριὰμ θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Ἁγνὴ, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος. ᾧ νῦν ἡ Φεβρωνία, μελῳδοῦσα κραυγάζει· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ Οὐρανός.

Ὡ Θεία τοῦ Δεσπότου Περιστερὰ, περιηργυρωμένη λαμπρότητι, παρθενικαῖς, σῶμα λαμπρυνθεῖσα τοῖς αἰκισμοῖς, κεχρυσωμένη πτέρυγας, ταῖς χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς σῆς ὁμολογίας, καὶ θείων σου αἱμάτων. τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νοῒ προσομιλοῦσα γυμνῷ τῷ νῷ, Φεβρωνία θεόφρον κατέλαβες, τῶν ὀρεκτῶν, ἔσχατον καὶ τέλος μακαρισμοῦ, ἐπιτυχεῖν ἠξίωσαι, νῦν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ, λαμπρῶς τῷ σῷ νυμφίῳ, ἀφράστοις ἐν θαλάμοις, ἐν εὐφροσύνῃ διαμένουσα.

Ἰάσεις ἀναβρύεις ὡς Ποταμοὺς, ῥοιζηδὸν τοῖς ἐν Πίστει προστρέχουσι, σοῦ τῇ σεπτῇ. θήκῃ Φεβρωνία θεοειδὴς, τῆς παρθενίας ἄγαλμα, ἄνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερπνὸν, θυγάτηρ Βασιλέως, ἡ ἔνδον κεκτημένη, τῆς θείας δόξης τὸ ἀγλάϊσμα. Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίσθημα Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦντα, τοὺς κατερραγμένους ὡς ἀγαθὸν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον. ὃν ἡ Φεβρωνία ἡ εὐκλεὴς, ποθήσασα συντόνως, ὀπίσω σου δραμοῦμαι, ἀγαλλομένη ἀνεβόησεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸν ς'. τῶν Αἴνων, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚϚʹ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛʹ. προσόμοια, ἦχος πλ. δʹ.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δαβὶδ παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, λαμπρυνόμενος ἄριστα, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, τῶν καλῶν ἀνεπτέρωσας, καὶ στῦλος ὤφθης φωτοειδέστατος, φωτίζων πάντας λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς προσιόντας σοι, διανοίᾳ πάντοτε θεοπειθεῖ. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν. Ὅμοιον.

Καθάπερ Ὄρνις ἀκέλαδος, ἐν ἀναβάσει Φυτοῦ, καλιὰν Πάτερ ἔπηξας, τῷ κρύει πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει καυσούμενος. χρυσᾶς ἐντεῦθεν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας καὶ τελειότητος, καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσκηνώσας, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν ἀφημνούντων σε. Ὅμοιον.

Θείῳ ἀπαθείας ἔρωτι, φλέξας σαρκὸς ἡδονάς, ἀκαταφλεκτος ἔμεινας, ἐν χερσὶ τοὺς ἄνθρακας, πρὸ προσώπου θεόπνευστε, τοῦ Βασιλέως κατέχων Ὅσιε, ἐκπληττομένου τὴν σὴν λαμπρότητα. ὅθεν παρέσχε σοι, τὰς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τὸν Θεὸν, πρέσβυν σε μακάριε, πλουτήσας χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν Ποιητήν μου Θεὸν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι Πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ τῶν σκωλήκων τὴν ἀγριότητα. ὧν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱὸν, λόγοις τὸν Φιλάνθρωπον, καθικετεύουσα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἔβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ κρανίῳ Σωτὴρ, ἠλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, Κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα, ἀδίκως πάσχοντα ὑπεράγαθε· ἡ δὲ Παρθένος, ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, οἴμοι ἐφθέγγετο, Τέκνον μου γλυκύτατον, τί τὸ καινὸν, τοῦτο καὶ παράδοξον, καὶ ξένον θέαμα;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
Ὕμνῳ Μάκαρ σου τὸν βίον θείοις λόγοις.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ αʹ. ἦχος πλ. αʹ.
Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ὕμνοις τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν μνήμην σου, συνελθόντες τιμῶμεν, Δαβὶδ μακαριώτατε, φωτὸς ἐγνωκότες σε, καὶ ἡμέρας Ὅσιε, κληρονόμον ἐν Θείῳ Πνεύματι.

Μέλη νεκρώσας πάντα, ἐν γῇ τοῦ σώματος, τὴν ζωὴν ἐνοικοῦσαν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔσχηκας, Χριστὸν τὸν νεκρώσαντα, διαβόλου δύναμιν, τοῦ νεκρώσαντος τὸ ἀνθρώπινον.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, ὑπήκοων Ὅσιε, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων, ἀνέλαβες τοῖς ἴχνεσι, τοῖς τούτου ἑπόμενος, καὶ καθεῖλες ἔπαρσιν, τοῦ ἀλάστορος ταπεινούμενος. Θεοτ.

Ὤφθης ὡραϊσμένη, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν καὶ Χριστὸν τὸν ὡραῖον, Παρθένε ἀπεκύησας, βροτοὺς ὡραΐσαντα, τοῖς ὡραίοις κάλλεσι, τῆς Θεότητος ἀπαρᾳθένε.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Μαράνας δι' ἐγκρατείας, κάλλος τοῦ σώματος, τὰς αὐγὰς ἐδέξω τοῦ Θείου Πνεύματος, καὶ τῆς ἀπαθείας φωταυγεῖς, ἀπήστραψας ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Προφήτου συνόμιλε.

Ἁγίων ἰχνηλατῶν τοὺς βίους μακάριε, ὅλος ἡγιάσθης ταῖς θείαις πράξεσιν. ὅθεν ἁγιάζεις μυστικῶς, τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν ἐπιτελοῦντάς σου πανήγυριν, Πάτερ θεοφόρε πανόλβιε.

Κοιμίσας τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος Ὅσιε, προσευχαῖς ἀγρύπνοις καὶ ἀγωνίσμασι, Πάτερ ἐν εἰρήνῃ ἀληθῶς, ὑπνώσας ἐκοιμήθης. ὅθεν σε ἄγρυπνον κεκτήμεθα, φύλακα οἱ πόθῳ τιμῶντές σε. Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων τιμιωτέρα ὤφθης κυήσασα, τὸν αὐτοὺς Παρθένε δημιουργήσαντα. ὅθεν ἱκετεύω σε Ἁγνὴ, ἁγίασον τὸν νοῦν μου, καὶ τὴν καρδίαν φωταγώγησον, νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Κάθισμα. ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας Πάτερ σοφὲ, ὡράθης μακάριε, μετὰ σώματος Ἄγγελος. καλιὰν δὲ πήξας, ὡς Ὄρνις ἀκέλαδος, ἐν φυτῷ εἰς ὕψος, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας. ὅθεν τῶν θαυμάτων, ἐνεργείας πλουτήσας, μετῆλθες πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησας. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν μακρόθυμε, τοῖς Πίστει σου ἀνυμνοῦσι, τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ῥημάτων ζωηρρύτων τοῦ Πνεύματος, καθυπακούσας ἁλμυρὰν, τοῦ βίου Θάλασσαν ἔλιπες, καὶ τοῖς κρουνοῖς τῶν δακρύων, παθῶν ἐναπεξήρανας ῥεύματα.

Συνέσεως καὶ χάριτος ἔμπλεως, Πάτερ γενόμενος Δαβὶδ, ἐν ἡσυχίᾳ ἐζήτησας, τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων, καὶ τούτου τῆς ἐλλάμψεως ἔτυχες.

Ὁ Βίος σου τῇ βίᾳ τῆς φύσεως, περιφανὴς ἀναδειχθεὶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, βιαιοπάτης κακίας, ἀνθρώπους ἐλυτρώσατο Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε πανύμνητε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον Θεὸν, ἀνερμηνεύτως κυήσασαν, τὴν τοὺς χοροὺς τῶν Ἀγγέλων, τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασαν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τείνας σου τὰ ὄμματα, καὶ τὰ νοήματα, πρὸς τὸν ἐν Ξύλῳ ἀναρτηθέντα, φυτῷ ἐνεκαρτέρησας, καυσούμενος Πάτερ, καὶ νιφετοῖς πηγνύμενος.

Ὅλος ἀστραπόμορφος ὡράθης Ὅσιε, τὸ πῦρ παλάμαις Δαβὶδ κατέχων, καὶ τὸν βασιλεύοντα, θυμιῶν συνθέτῳ, παμμάκαρ θυμιάματι.

Βότρυς ὡραιότατος, τῆς θείας Ὅσιε Δαβὶδ Ἀμπέλου, ἐφάνης βλύζων, οἶνον κατανύξεως, τοῖς ἐκ μέθης Πάτερ, παθῶν παραφρονήσασιν.

Θεοτοκίον.

Ἴθυνον τὸν βίον μου, καὶ τὰ κινήματα, τῆς διανοίας Ἁγνὴ Παρθένε, πρὸς τὸ θεῖον βούλημα, τοῦ ἐκ σοῦ ἀρρήτως ἡμῖν ἐπιδημήσαντος.

Ὠδὴ ϛ΄. Μαινομένῳ κλύδωνι.

Οἶκος θείου Πνεύματος, ἐγνωρίσθης Ὅσιε Δαβὶδ, ἐν μικρῷ οἰκίσκῳ συγκλειόμενος, καὶ τὴν στενὴν τῆς εὐρυχώρου ἑλόμενος.

Ἡδοναῖς καθυπέκλινας, τοῦ Δεσπότου Πάτερ τὴν ψυχὴν, καὶ φωτὸς ἀνάπλεως γεγένησαι, καὶ δεκτικὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Θαύμασιν ὁ βίος σου, θεοφόρε Πάτερ ἀληθῶς, καθωραϊζόμενος τοῖς πέρασι, διεδόθη. ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐξυφάνθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ δημιουργήσαντι τὸν ἄνθρωπον, Θεοτόκε. ὅθεν ἀξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Μαινομένῳ κλύδωνι.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Κϛ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχ. Δαβὶδ συνήφθης τῷ πάλαι Δαβὶδ νέε,
Ἄλλον Γολιὰθ σαρκικὰ κτείνας πάθη.
Εἰκάδι ἐξεπέρησε πύλας βίου ἕκτῃ Δαβίδ.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐξ Ἑώας ἕλκων τὸ γένος, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος τὴν Ἑσπέραν κατηύγασεν. Ἐξ ἁπαλῶν γὰρ ὀνύχων ἐγκρατείᾳ καὶ ἁγνείᾳ, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, ὡράθη μετὰ σώματος Ἄγγελος. Καλιὰν γὰρ πηξάμενος ἐν Ἀμυγδάλης φυτῷ, ὡς Ὄρνις εὐκέλαδος, πάντας μὲν τοῖς λόγοις κατηύφραινεν, αὐτὸς δὲ τὸν νοῦν ἑαυτοῦ εἰς ὕψος ἔνθεον ἀνεπτέρωσεν. Ὅθεν τῶν θαυμάτων ἐπλούτησε τὴν ἐνέργειαν, στύλος ὤφθη φωταυγέστατος, πάντας καταφωτίζων τοῖς θαύμασι. Κρύει γὰρ πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει καυσούμενος, πυρὸς ἀπάθειαν ἤλασε. Καὶ φλέξας σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐν χερσὶ τοὺς ἄνθρακας λαβὼν, πρὸ προσώπου τοῦ Βασιλέως στὰς, καὶ τοῦτον θυμιάσας, ἄφλεκτος ἔμανε. Διὸ πᾶσαν ἀνθρωπίνην φύσιν τῷ βίῳ, καὶ τοῖς θαύμασι καταπλήξας, πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησε, μετεπάξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἐπισκόπου Γοτθίας.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς τῶν Ταυροσκυθῶν χώρας, ἤκμασε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐκ χώρας τῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Γότθων τελούσης, Λέοντος καὶ Φωτεινῆς Υἱὸς γεγονώς. Ἁγιασθεὶς δὲ ἐκ βρέφους ὡς Ἱερεμίας ὁ Προφήτης, καὶ Σαμουὴλ ὁ μέγας, κατ᾽ ἐπαγγελίαν γεννηθεὶς, εὐθέως τῷ Θεῷ ἀνετέθη. Ἐπεὶ δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας ἔφθασε, τῆς τε πνευματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς, καὶ ἔδει αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον

ἀνελ-

ἀνελθεῖν, ὑπὸ τοῦ οἰκείου λαοῦ, πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἰβηρίας ἐπέμφθη, κἀκεῖθεν τὴν χειροτονίαν ἐδέξατο. Ἐπεκράτει γὰρ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς μέρεσιν, ἡ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Κωνσταντίνου καὶ Λέοντος, παρεγένετο πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν Πόλιν, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πρὸς τὴν Βασίλισσαν Εἰρήνην διαλεχθείς, πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἐπέστρεψε. Καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑποστὰς διὰ τὸ ἐκδοθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου λαοῦ τοῖς Λαζῶν ἄρχουσιν, ἐν Ἀμάσειδι τῇ κατὰ Πόντον φυγὰς παραγενόμενος, τὸν βίον μετήλλαξε, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀπηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον πλοίῳ τεθέν, ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἐν αὐτῇ κατετέθη, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς τιμίας αὐτοῦ σοροῦ τοῖς προσιοῦσι προχέον, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ δοξάζοντος αὐτὸν Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἵστασο ἀκλόνητος, κλόνοις φυτοῦ Ὅσιε, ἀρδείαις δακρύων σου, συχνῶς ποτιζόμενος, καὶ μέλπων ἀσιγήτως· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὅλως σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς Θεὸν ἀνατείνας, ὅλην τὴν καρδίαν σου, δοχεῖον ἐτέλεσας, τῶν θείων χαρισμάτων, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ἴθυνας τὸν βίον σου, πρὸς τὸ θεῖον θέλημα· ἔφθασας ὡς ἤλπισας, τὴν ἄνω Μητρόπολιν· ἐν ᾗ τὸ σὸν ἐκτήσω, πολίτευμα Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Λέλυται τῷ τόκῳ σου, ἀρὰ τὸ ἀνθρώπινον, μόνη παντευλόγητε· διό σε δοξάζομεν, ὡς κεχαριτωμένην, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Ὄρθρος νοητός, τοῖς ἐν τῷ σκότει ὤφθης, τοῦ βίου Μακάριε, φῶς ἐπιγνώσεως, πᾶσιν αὐγάζων, τοῖς πόθῳ σε ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γέγονας εὐθὺς καὶ ταπεινὸς καὶ πρᾶος, Δαβὶδ τὸν συνώνυμον, ἐξεικονίζων πιστῶς· ὅθεν σὺν τούτῳ, τὴν γῆν τὴν τῶν πραέων, Πάτερ ἐκληρώσω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ θεοφεγγὴς τῶν Μοναζόντων στῦλος, Δαβὶδ ὁ μακάριος, Προφήτης ἔνθεος, ἄλλος ἐδείχθη, τὰ μέλλοντα προλέγων, θείᾳ ἐπιπνοίᾳ, τοῦ Πνεύματος τοῦ Θείου.

Σὲ τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ τιμῶμεν, Θεὸς ἣν ἠγάπησεν, ἣν ἐξελέξατο, πάντες ὡς μόνην Ἁγνὴν εὐλογημένην, ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἱερὰν πανήγυριν, συνελθόντες, σήμερον πιστῶς, τελέσωμεν ἱεροῦ ἅπαντες Πατρός, ἀσκήσει ἐκλάμψαντος, καὶ ἑαυτόν, ὅλον τῷ Θεῷ, καθιερώσαντος, διὰ βίου τελειότητος.

Σὺ προφητικώτατα, θεωρήσας, Ὅσιε Δαβίδ, τὴν ἔξοδον προφανῶς, ταύτην τοῖς λαοῖς, ἡνίκα στελλόμενος, τὴν κατ' αὐτῶν ἔστησας σοφέ, τοῦ Βασιλεύοντος, σφοδροτάτην ἀγανάκτησιν.

Ἡ Ἁγία μνήμη σου, ἁγιάζει σήμερον ἡμᾶς, τελοῦντας ταύτην πιστῶς, Ὅσιε Δαβίδ· ἁγίως γὰρ ἤνυσας, τὴν σεαυτοῦ, Ἅγιε ζωήν, καὶ μετὰ κοίμησιν, τοῖς Ἁγίοις συναγάλλῃ ἀεί.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον πύλην σε, προεώρα Ἰεζεκιήλ, δι' ἧς διῆλθε τὸ φῶς, τὸ ἀληθινόν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ἐκτενῶς, αἴτησαι Ἁγνή, τῆς μετανοίας μοι διανοῖξαι πύλας δέομαι.

Ὁ Εἱρμός. Ἡσαΐα χόρευε.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΖ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, γ'. προσόμοια, ἦχ. α'.
Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανεύφημε σαρκός, τὰς ὁρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ᾤκησας, ὡς Ἡλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθαιρόμενος, ἀπαύστως πρὸς τὸ θεῖον ταῖς νεύσεσι· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμψών, Ἀσκηταῖς ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν Μοναῖς ὁσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε φωστήρ, Σαμψὼν ἀναπέφηνας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι· ψυχοφθόρων νόσων,

ἀπελαύνεις ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκτεμὼν ἀμαυρότητα. Καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκάμνον, τῇ καθαρότητι ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανσθενεστάτῃ σου προστασίᾳ. Καὶ γὰρ δύνασαι, οἷα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα ἡ Ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος· οἴμοι, θρηνῳδοῦσα ἔλεγε, τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ σε Σαμψὼν Πίστεως θείοις λόγοις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ὕμνοις τὴν σήν, φαεινοτάτην πανήγυριν, εὐφημεῖν ὁρμήσαντι, φῶς μοι καταπέμψον, παρεστὼς στεφηφόρος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου Μακαριώτατε.

Μόνα ποθῶν, τὰ πρὸς ζωὴν ὁδηγοῦντά σε, Κόσμου τερπνὰ παρέδραμες, καὶ ὑπερκόσμιον, κληρουχίαν ἐκτήσω. Διό σε συνελθόντες Σαμψὼν γεραίρομεν.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεὶς ἀξιάγαστε, πρὸς ἀρετῆς ἀκρώρειαν, χαίρων ἀνέδραμες, ἐλεήμων ἐν πᾶσι, γενόμενος. Διό σε νῦν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑπὲρ λόγον λοχεύτριαν, ὡς κραταιὰν ἀντίληψιν, πάντων Παναμώμε, τῶν καταπονουμένων, δοξάζομεν ἀπαύστως καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐλέῳ τοῦ Θεοῦ τὸ θεῖον ἔλεος, ἐκτήσω, καὶ τῆς φωνῆς ἐπακοῦσαι, ἠξιώθης τῆς καλούσης σε, πρὸς τὸν θεῖον ἀγῶνα Ἀξιάγαστε.

Σαμψὼν τὸν Ἱερὸν εὐφημήσωμεν. Θεοῦ γάρ, μιμούμενος εὐσπλαγχνίαν, συμπαθὴς νοσοῦσι γέγονε, γυμνουμένοις τε πάντων περιβόλαιον.

Ὁσίως καὶ σεπτῶς τὸν θεῖον βίον σου, ἀνύσας, Ἁγίοις συνηριθμήθης, καὶ μοναῖς Ὁσίων ἔφθασας, φωτισμοῦ ἀπορρήτου ἀξιούμενος.

Θεοτοκίον.

Ψυχῆς μου καὶ νοὸς Ἁγνὴ ἀπέλασον, τὸ σκότος, καὶ δίδου ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως πολιτεύεσθαι, τὰ σωτήρια πράττοντα προστάγματα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ,
„ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
„ σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
„ ὑμνούντων σε.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κτησάμενος ψυχήν, ἐλεήμονα Πάτερ, ἐπήρκεσας πτωχοῖς, δαψιλεῖ χορηγίᾳ, καὶ νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, τῶν καμμάτων σου, τὰς ἀνταποδόσεις λαμβάνων. Διὰ τοῦτό σε, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Σαμψὼν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ μόνη τῶν πιστῶν, κραταιὰ προστασία, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ῥύσασθαι, πάσης θλίψεως, καὶ συμφορῶν καὶ κινδύνων, Μητροπάρθενε, ἁμαρτωλῶν προστασία, τοῦ Κόσμου βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· πῶς ἐνέγκωσιν, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, πάντων ἡμῶν, φωτίζεις τὰς καρδίας, τῶν ἀξιοχρέως μακαριζόντων σε.

Νυσταγμὸν ἐκ βλεφάρων σου, ἀποβαλὼν, ἐξύπνησας καὶ πάσας, ἡδονὰς ἐκοίμισας τὰς τοῦ σώματος.

Ἱερῶς πεπολίτευσαι, ἐπὶ τῆς γῆς, Παμμάκαρ θεοφόρε, καὶ τῶν αἰωνίων τερπνῶν ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Σὲ παναμώμε Δέσποινα, τὸ φωτεινὸν παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τὸ καθαρώτατον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτοειδῆ, ἐτέλεσε Πάτερ, φωτίζοντα πιστούς, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου φαιδραῖς ἐπιλάμψεσι.

Ἐν συμπαθείᾳ πολλῇ, τοῖς πενομένοις πλουτισμὸς γέγονας, καὶ Ἰατρός, τῶν ἐν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἀσθενείαις, ἐγείρας προφανῶς, τούτοις ἰατρεῖον, καθαῖρον νοσήματα.

Ὤφθης Ναὸς καθαρὸς, τοῦ Παναγίου καὶ σεπτοῦ Πνεύματος, τῶν παθῶν, ῥύπους καθάρας σαυτὸν ὡς ἀληθῶς, Πάτερ θεοφόρε. διὸ εὐφημοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Ἁγνὴ, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ πίστεως, θείαις φωναῖς ἀνυμνολογοῦμεν, κυήσασαν ἡμῖν, Θεὸν σαρκοφόρον. ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θησαυροὺς οὐρανίους ἐπλούτησας, στέργων τὴν συμπάθειαν, Σαμψὼν ἀοίδιμε, καὶ ἐπανοίγων πένησι, σοῦ τὰ σπλάγχνα πλείω φρονήματι.

Ἐδομήσω εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν, οἶκον ἱερώτατον, ἐν ᾧ προστρέχοντες, πολυειδῶν καθαίρονται, νοσημάτων πιστοὶ Παμμακάριστε.

Ἱερῶς σου τὸν βίον διϊθύνας, καὶ μετὰ Ὁσίων ὁσίως ἐσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν πιστῶς σε τιμώντων Θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ὑψηλὸς ἐχρημάτισας, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ Παναμώμητε, καὶ καθαρὸν παλάτιον, καὶ πασῶν φωτεινὴ θεία χάριτι.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἰατρὸν πανάριστον, καὶ λειτουργὸν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σορῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμψὼν θεόφρον ὅσιε, συνελθόντες πόθῳ, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, ἀγαλλιώμεθα Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοι χάριν, παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΖ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαυματουργοῦ Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Στίχ. Σαμψὼν ὁμόρρους ἐτροποῦτο μὲν πάλαι,
Σαμψὼν δὲ θραύει δαίμονας ἄρδην νέος.
Ξενοδόχος δ' ἐνὶ εἰκάδι ἑβδομάτῃ θάνε Σαμψών.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχε Ῥωμαῖος τὸ γένος. ὃς διασκορπίσας τὸν καταλειφθέντα αὐτῷ πλοῦτον ὑπὸ τῶν γονέων, τοῖς πένησι καὶ πτωχοῖς, τὴν βασιλεύουσαν κατέλαβε, καὶ τοὺς ἀκτήμονας οἴκους καὶ σεβασμίους καταλαβὼν, καὶ ὁσίως αὐτῶν καταπολαύσας, ἡσυχίαν λαβόμενος, ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς ἐνετρύφα, μόνῳ Θεῷ προσανέχων. Ὅθεν κατάδηλος γενόμενος τῷ τιμιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, χειροτονεῖται ὑπ' αὐτοῦ Πρεσβύτερος, εἰς τὴν τοῦ κλήρου γενόμενος. καὶ ἦν σωτήριος λιμὴν τοῖς πενομένοις καὶ χρῄζουσι βοηθείας. Καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ὢν ἔμπειρος, αὐτὸς καὶ τὸν Βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀνιάτῳ πάθει περιπεσόντα ἠλευθέρωσεν. Ἐκ τούτου ὁ Βασιλεὺς ὑπεραγασθεὶς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς, καὶ σέβας αὐτῷ ἀπονέμων, τὸν μέγιστον οἶκον καὶ περιβόητον δι' αὐτοῦ ἀνεγείρας, ξενῶνα κατεσκεύασε, καὶ Σκευοφύλακα τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν Ἅγιον τοῦτον κατέστησεν. Αὐτὸς δὲ καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας γενόμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς ζῆλον καὶ μίμησιν τοῦ αὐτοῦ ἀκραιφνοῦς βίου διαναστήσας, ἐκεῖ μὲν ἀνεπαύσατο· κατετέθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, ἐν τῷ μεγίστῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Μωκίου, καθ' ἑκάστην βρύον ἰαματοφόρα νάματα, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνέκτου.

Στίχ. Οὐκ ἦν ἀνεκτὸν τῷ Ἀνέκτῳ μὴ στέγειν,
Τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον μέχρι τέλους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ Ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας. Διὰ οὖν τὸ τοὺς Χριστιανοὺς διδάσκειν καὶ παραινεῖν μὴ ἐκλύεσθαι τοῖς δεινοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι, καὶ ὑπεραποθνήσκειν τῆς ἀσεβείας, διαβληθεὶς τῷ Ἡγεμόνι συλλαμβάνεται. Καὶ πρῶτον μὲν φρουρεῖται. εἶτα παραστὰς τῷ Ἡγεμόνι, θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις ἀναγκάζεται, ὁ δὲ δι' εὐχῆς εἰς γῆν τὰ εἴδωλα κατέβαλε. Τείνεται οὖν ἐκ τεσσάρων. καὶ βάκλοις ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν τύπτεται. εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῷ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται. καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν τὸ σῶμα καταξαίνεται. Ἐπιφανείᾳ δὲ θείου Ἀγγέλου ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὴς ἀποκατέστη. Ἀλλὰ καὶ αὖθις τοῦ ξύλου κατενεχθεὶς, τρυπᾶται τοὺς ἀστραγάλους περόναις σιδηραῖς, καὶ τήγανον πυρωθὲν δέχεται κατὰ τοῦ στήθους, καὶ ἐν βόθρῳ σιδηρῷ πυρωθέντι λίαν καθεσθῆναι κελεύεται, καὶ σούβλαις σιδηραῖς πεπυρακτωμέναις τοὺς πόδας διαπείρεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται. Καὶ αὖθις Ἄγγελος αὐτῷ ἐπι-

φανεὶς τῶν δεσμῶν ἀπαλλάττεται, καὶ ἀνακτᾶται. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν οὕτως ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλλάττοντο. Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτᾶται τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας λίθοις βαρυτάτοις, καὶ ξύλῳ ὀρθίῳ μετεωρίζεται ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. Εἶθ᾽ ὑπὸ τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ λέβητι καχλάζοντι ἐμβάλλεται, εἰς τὸ στόμα μόλυβδον δέχεται, καὶ κασίδα πυρωθεῖσαν σφοδρῶς τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθεται, καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἀλώβητος δὲ ἐκ τούτων πάντων διαφυλαχθεὶς, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐπετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος δυσὶ λώροις ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχρι πτέρνης ἀποδαρεὶς, ὧν τὸν ἕνα λαβὼν τῇ χειρὶ, τῇ τοῦ δικάζοντος ὄψει ἠκόντισε, δι᾽ ὃ καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, γάλακτος ἀντὶ αἵματος τῆς τομῆς ἐξελθόντος, καὶ ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπολαβόντος, καὶ ἐπὶ δύο σημείων περιπατήσαντος, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ἰσχὺν τὸν Χριστὸν, κραταιὰν ἐν πειρασμοῖς ἔχων παμμάκαρ, βίου διέβης τὸ κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστος Ὅσιε, καὶ πρὸς γαληνότατον ὅρμον, προσωρμίσθης γηθόμενος, εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σοφίᾳ πολλῇ, καὶ στοργῇ πνευματικῇ Πάτερ κινούμενος, οἶκον ἐδείμω μάκαρ μέγιστον. ἐν ᾧ προσφεύγοντες Ὅσιε, ἴασιν κομίζονται πάντες, οἱ βοῶντες καὶ λέγοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπτὴρ φαεινὸς, ἀρετῶν θείῳ φωτὶ λελαμπρυσμένος, Σαμψὼν ὡράθης καὶ κατηύγασας, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα. ὅθεν συνελθόντες σε πίστει, μακαρίζοντες ψάλλομεν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πόκος ποτὲ, προεδήλου τὴν ἁγνὴν σεμνὴ γαστέρα σου, εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον, δρόσον τὴν πάντας δροσίζουσαν, τοὺς κεκρατημένους τῇ δίψῃ, τῆς ἁμαρτίας Πανύμνητε. εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἰλῶσαν κινῶν χαρμονικῶς, εἰς Θεοῦ Πάτερ Σαμψὼν ὕμνους τὰ πάθη, τῆς σαρκὸς ἐγκρατείᾳ, κατεδουλώσω ψυχῇ, καὶ δοῦλος Χριστοῦ γνησιώτατος, ὤφθης καὶ τῆς ἄνω, Πόλεως κληρονόμος.

Ὁ καθαρώτατός σου νοῦς, φρυκτωρίαις θεϊκαῖς ἠγλαϊσμένος, φωτεινότατος ὤφθη, καὶ δεκτικὸς καθαρῶν, παμμάκαρ θείων ἐπιλάμψεων. ὅθεν σε τιμῶμεν, ἐν ὕμνοις Θεοφόρε.

Ἱερωτάτην ἐσχηκὼς, τὴν ζωὴν πανευκλεῶς Σαμψὼν παμμάκαρ, προφανῶς ἐδοξάσθης, πρὸς τὸν Θεὸν μετελθών. ἰδοὺ γὰρ μένει τὸ μνημόσυνον, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας, καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Θεοτοκίον.

Στῆσον παθῶν μου τὸ δεινὸν, νῦν κλυδώνιον Ἁγνὴ εὐλογημένη, καὶ πολέμησον πάντας, τοὺς ἀφανῶς τῇ ἐμῇ, πτωχείᾳ Κόρη ἐπεμβαίνοντας, δυσμενεῖς ἀσάρκους, ὅπως πιστῶς ὑμνῶ σε.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἰδοὺ ἡ μνήμη σου Πάτερ, ὥσπερ Ἥλιος πᾶσιν, ἀνέτειλε φωτίζουσα φαιδρῶς, τοὺς ἐν αὐτῇ σε δοξάζοντας, ὡς θεράποντα θεῖον, Χριστοῦ καὶ κληρονόμον τῆς αὐτοῦ, βασιλείας καὶ πάντων, Ὁσίων συναρίθμιον.

Ὡς φωταυγής σου ὁ βίος, ὡς μεγίστη ἡ δόξα, ὡς ὄλβιος ὁ τάφος σου Σοφὲ, ἔνθα τὸ τίμιον σῶμά σου, κατακείμενον ῥῶσιν, πηγάζει τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, καὶ τὴν σὴν ἐξαιτοῦσι, βοήθειαν ἑκάστοτε.

Ἡλιακὰς ἀπαστράπτων, τοῖς τιμῶσί σε Πάτερ, ἀκτῖνας φωταγώγησον ἡμῶν, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καὶ λαμπρότητος θείας, μετόχους καταξίωσον ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου μάκαρ, γενέσθαι δυσωποῦμέν σε. Θε.

Φαεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ κινδύνων τε πάντων, τοῦ βίου περιστάσεων.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματώμενον Θεὸν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΝΕΜΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΗ'.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ Ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἀ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ᾄσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα, τοὺς Θεμελίους τῆς Πίστεως, τὰ Ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὀσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως Κῦρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον. Ὅμοιον.

Διὰ βίου λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως ἔλαμψας, καὶ ἀθλήσει ὕστερον κατεκόσμησας, τὴν σὴν ψυχὴν Κῦρε ἔνδοξε. στρατείαν δὲ ἔλιπες, τὴν ἐπίγειον σοφέ, Ἰωάννη καὶ εὕρηκας, τὴν οὐράνιον· ἱκετεύοντες ἄμφω τὸν Σωτῆρα. ὑπὲρ τῶν μακαριζόντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι. Ὅμοιον.

Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες, ἄδυτοι θείας Πίστεως, ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμέτοχοι. τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσασθε. Κῦρε ἔνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἐν αἰνέσει, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων ὑμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀναχθόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν. ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, ἠλικρινεῖ σε δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς Ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Καλῶν δοτῆρες τῶν κακῶν ῥύσασθέ με.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ ά. ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Κράτος ἐχθροῦ, τῇ κραταιᾷ διαλύσαντες, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, Θεομακάριστοι, κραταιώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων παθῶν δεόμεθα.

Ἀθλητικῶς, τὸν δυσμενῆ διωλέσατε, χάριν Σοφοὶ δεξάμενοι, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν. διό μου, τὰ πάθη τῆς καρδίας νῦν ἰατρεύσατε.

Λόγοις ὑμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ῥύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, τοῦ προανάρχου Λόγου θεῖοι θεράποντες. Θεοτοκίον.

Ὡς τὰ ἡμῶν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, οἰκειουμένη Πάναγνε, Θεοχαρίτωτε, ἀμαυρώσεως πάσης, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων πάντας διάσῳσον.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Νομίμως τῷ Χριστῷ ὡς στρατευσάμενοι, ἀνόμους ἠχρειώσατε Ἀθλοφόροι. ἀλλ' αἰτοῦμαι παμμακάριστοι, αἰωνίου αἰσχύνης με λυτρώσασθε.

Δοτῆρες ἀγαθῶν σωτῆρες πάντοτε, τῶν πίστει, πρὸς ὑμᾶς καταφευγόντων, τὴν ψυχήν μου διασώσατε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Ὁδοὺς τὰς πρὸς ζωὴν φερούσας Ἅγιοι, ὁδεύειν σθενώσατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις ἐκλυτρώσασθε. Θεοτοκίον.

Τὰς νόσους τῶν βροτῶν τὸν ἀφαιρούμενον, τεκοῦσα, παναμώμητε Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα θεράπευσον.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς.

Καθ. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλους ἡδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς Μαρτυρίου Ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κῦρε Ἰωάννη τε, Οἰκουμένης φωστῆρες. ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἁμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξαπαντλῆσαι δυνήσεται Παναμώμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε, ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ἡλίου, νοητοῦ λαμπρότησιν, αὐγαζόμενοι Ἀθλοφόροι, τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα, ὠλέσατε ἐξ οὗ τῆς βλάβης ἡμᾶς, δυσωπούμενοι ἐκλυτρώσασθε, φωταγωγοῦντες πάντων τὰ νοήματα.

Ῥομφαῖαι, ἀσεβῶν σαφῶς συγκόπτουσαι, ἐγνωρίσθητε Ἀθλοφόροι, συντρίψαντες χάριτι, τὰς τοῦ ἐχθροῦ θανατηφόρους ῥομφαίας. διὸ τῶν βελῶν ἀτρώτους ῥύσασθε, τῶν ἐναντίων πάντων προσευχαῖς ὑμῶν.

Ἐκ πλήθους, χαλεπῶν συμπτώσεων, νοσημάτων εἰς πλῆθος ἦλθον, καὶ δέομαι Ἅγιοι, ὑμῶν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους τυχεῖν, διὰ τάχους τῆς ἰάσεως. διὸ τῆς προσευχῆς ἐπακούσατε. Θεοτοκίον.

Συνήθως, ἐφ' ἡμᾶς τὰ πλούσιά σου ἐλέη, Παρθένε ῥᾶνον, νοσήματα παύουσα, ποικίλα ψυχῶν, τῶν ἐν πίστει προσιόντων σοι, τῇ τῶν καλῶν αἰτίᾳ πολυΰμνητε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῶν μελῶν, κατασπαράξαντες ἐχθρῶν ἄνοιαν, θεοειδεῖς, Μάρτυρες Κυρίου, τὴν σπαραττομένην, ὑπὸ τῆς κακίας, ψυχήν μου ἰάσασθε.

Ὢ Μακαρία δυάς, ἱερονίκων Ἀθλητῶν αἴτησαι, ἁμαρτιῶν, πολλῶν ἡμῖν λύσιν, καὶ τῶν ἀσθενειῶν, ἴασιν πελάνων, πιστῶς δυσωπούμενοί σε.

Νόσῳ συνέχομαι, ἁμαρτημάτων χαλεπῶν Ἅγιοι, καὶ τῆς σαρκός, χαμάζομαι πόνοις, ἐξ ὧν ῥύσασθέ με, τὸν ἀγαθοδότην Χριστὸν ἱκετεύοντες. Θεοτοκίον.

Κύματα πράϋνον, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς δέομαι, καὶ τῆς σαρκός, παῦσον τὰς ὀδύνας. ἡ μόνη τεκοῦσα, ἄνευθεν ὠδίνων, Θεὸν σωματούμενον.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀρραγεῖς Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεθοδείαις ἐχθροῦ, σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς μου οἴκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις στηρίξατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων θεράποντες, θεῖοι χρηματίζοντες, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὰς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, ἀσθενείας ἡμῶν θεραπεύσατε.

Ὡς λιμένι τῷ οἴκῳ προσέδραμον, Μάρτυρες ὑμῶν τῷ ἁγίῳ καὶ δέομαι. τρικυμιῶν με ῥύσασθε ἀσθενείας καὶ θλίψεως Ἅγιοι. Θεοτοκίον.

Ἱερῶν ἀνωτέρα Δυνάμεων, πάσης με κακίας τοῦ πλάνου ἀνώτερον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ποίησον, εὐχαρίστως ἀεί σε δοξάζοντα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνετε τῇ ἀοράτῳ, Κύρε θεόφρον, σὺν Ἰωάννῃ ἀοιδίμῳ, ὑμεῖς γὰρ ὄντως, θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε. Ὁ Οἶκος.

Ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, καὶ μετὰ τέλος πᾶσι πηγάζετε, τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν. Ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ ὁ τάλας. τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν, ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει βοῶ· ἰάσασθέ με. ὑμεῖς γὰρ ὄντως, θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'. Ἡ Εὕρεσις τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Ὅσα φανέντα Μαρτύρων Ἀναργύρων,
Βλύζουσι κρουνοὺς θαυμάτων Ἀναργύρως.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Κῦρος φάνη ἠδ' ὁμόαθλος.

Οὗτοι οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες καὶ θαυματουργοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ὧν ὁ μὲν Κῦρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων Πόλεως ἦν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐξ Ἐδέσσης.

σης τῆς Πόλεως. Οὗτοι εἰωθότες διὰ τὸ ὁμότροπον, περιερχόμενοι καὶ ἰατρεύοντες, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰῶντο, καὶ πολλοὺς ἐπαλείφοντες πρὸς τὸ Μαρτύριον, δῆλοι τῷ κατὰ τόπον ἄρχοντι γεγόνασιν. Ὃς τούτους παραστησάμενος, βασάνοις παντοίοις ὑπέβαλεν. οὐθ᾽ οὕτω ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπετμήθησαν, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐπιμελείας ἀξιωθέντα, καὶ κατακρυβέντα, διὰ τὴν τότε ἀσέβειαν, ὕστερον ἐπὶ τῆς βασιλείας μὲν Ἀρκαδίου, πατριαρχοῦντος δὲ τότε τῶν Ἀλεξανδρέων Θεοφίλου, εὑρέθησαν τὰ τίμια καὶ ἅγια Λείψανα αὐτῶν, Ὧν τὴν πανήγυριν πνευματικῶς ἑορτάζομεν σήμερον. Κατὰ γὰρ ταύτην τὴν ἡμέραν, ὅτε οἱ ἄσυλοι οὗτοι θησαυροὶ ἐκ τῆς γῆς ἀνηνέχθησαν, ἀναρίθμητα πλήθη συνδραμόντα, πολλοῖς νοσήμασι κατεχόμενα, πάσης θεραπείας καὶ ἰάσεως ἠξιώθησαν. Καὶ γὰρ δαιμονῶντες ἰῶντο, νοσοῦντες ἐθεραπεύοντο, τυφλοῖς τὸ βλέπειν ἐδίδοτο, χωλοῖς τὸ περιπατεῖν, καὶ ἁπλῶς πᾶσαν ἴασιν καὶ θεραπείαν, ἅπασιν ἀνθρώποις παρεῖχον. Οὐ μόνον δὲ τῷ τότε καιρῷ ταῦτα διεπράττετο, ἀλλὰ μέχρι τῆς δεῦρο οἱ πίστει προσερχόμενοι αὐτοῖς, πᾶσαν θεραπείαν θᾶττον ἀπολαμβάνουσιν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ δοξάσαντος αὐτοὺς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἄνωθεν ἐκ Προγόνων τὸν Χριστὸν σεβόμενος, καὶ κηρύσσων. Διαβληθεὶς οὖν συλλαμβάνεται, καὶ παραστὰς τῷ ἄρχοντι, θύειν προτρέπεται. Μὴ εἴξας δὲ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν Ἡγεμόνα ἐξυβρίσας, εἰς ὀργὴν ἀνῆψεν. Αὐτίκα οὖν αἴρεται ἐκ τεσσάρων καὶ τείνεται καὶ νεύροις ὠμοῖς μαστίζεται ἐπὶ πολύ. Εἶτα λέβητι μεγίστῳ, μεστῷ ἐλαίου καὶ στέατος ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμβάλλεται, καὶ ἦν θαῦμα καὶ ἔκπληξις τὸ ὁρώμενον, ἄνθρωπος ὡς ἱμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, καὶ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ βασάνῳ ταύτῃ ἐγκαρτερῶν. Πολλοὺς οὖν τῶν ἀπίστων, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξεκαλέσατο. Ἐκεῖθεν τε ἐκβληθεὶς, αὖθις ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν γυμνὸς σύρεται, καὶ ἵπποις ἀγρίοις προσδεθεὶς ἐπὶ τραχέσι καὶ δυσβάτοις τόποις ἐλαύνεται. Ἔπειτα κρεμᾶται ἐν τῇ δοκῷ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις κατὰ κεφαλῆς, λίθου μεγίστου ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ. Καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν δρεπάνῳ τὸ σχοινίον διακοπὲν, ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἅγιος προσαράσσεται. Αὖθις οὖν ἀνθρακιὰν ἐπὶ πλεῖστην ἐκφορεῖται καθ᾽ ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λίθοις ἄνωθεν ἐπιχώννυται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστασίᾳ ἀβλαβὴς τῶν λίθων ἐκβάλλεται, καὶ ὑγιὴς ὅλος ἀποκαθίσταται, καὶ τοὺς δημίους πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπᾶται, καὶ ὄχλον ἱκανὸν, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Εἶτα ὁ Ἅγιος τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ῥεόντων φορὰν, παρωσάμενοι νοῒ τελείῳ Μάρτυρες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπεδύσασθε, καὶ καθελόντες ἐδέξασθε, χάριν ἰαμάτων ἐξ ὕψους, ἀναβοῶντες καὶ λέγοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑμῶν τῇ θερμῇ, προστασίᾳ Ἀθληταὶ πολλοῖς πυρούμενος, νῦν καταφλέγῳ ἀρρωστήμασι, καὶ ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, δέομαι ταχεῖαν μοι δότε, μελῳδοῦντι τὴν ἴασιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαρκὸς βλαβεραῖς, ἀρρωστίαις ὁμιλῶν καὶ ψυχὴν ἔχων, σκοτιζομένην ἐνθυμήσεσι, καὶ ἁμαρτίαις καὶ πάθεσι, Κῦρε Ἀθλητῶν ὡραιότης, καὶ Ἰωάννη πανεύφημε, συντρίψατε τάχος δυσωπῶ, τοῦ ἐξελέσθαι με. Θεοτοκίον.

Ἀνθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων πονηρῶν καὶ πάσης ἄλλης, κακοπραγίας καὶ συμπτώσεως, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, ῥῦσαί με Ἁγία Παρθένε, καὶ συντήρησον ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σῶν ἐπιδώσει πρεσβειῶν, Παμμακάριστε δυὰς εὐλογημένη, ἀφ᾽ ἡμῶν πᾶσαν νόσον, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, βοῶμεν καὶ σώματος, δίωξον ὅπως σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυματουργοὶ καὶ ἰατροὶ, ἰατρεύσατε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, καὶ τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, εἰς τρίβους ἐνθέους ἰθύνετε, ὅπως κατὰ χρέος, ἡμᾶς εὐφημῶμεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα φύσει σε ὑμνῶ, καὶ Τριάδα προσκυνῶ τοῖς χαρακτῆρσι, Πάτερ Λόγε καὶ

Πνεῦμα, τῶν Ἀθλητῶν ἡ χαρά, ϗ πάντων ἀνθρώπων κραταίωμα, τῶν ἀκαταπαύστοις, φωναῖς σε ἀνυμνούντων. Θεοτοκίον.

ΕΝ ὁμοιώματι σαρκός, ὁ ὑπέρθεος Ἁγνὴ ἐκ σοῦ ὡράθη. ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς, κακίᾳ συζῶντας ϗ τρέμοντας, τῆς αἰωνιζούσης, Παρθένε τιμωρίας.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

ΤΕρπωτάταις χορείαις, ἱερῶν Ἀθλοφόρων, συνόντες ϗ ταῖς θείαις καλλοναῖς, ὡραϊζόμενοι Ἅγιοι, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει, αἰτεῖσθε Ἰησοῦν διαπαντός, ὡραιῶσαι καρδίας, ἡμῶν Μάρτυρες ἔνδοξοι.

ΩΣ εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, ὑπάρχοντες Κυρίου Ἀθληταί, πᾶσαν ψυχὴν κατευφραίνετε, ἱεραῖς εὐωδίαις. διὸ μοῦ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀπελάσατε ῥῶσιν, ϗ χάριν μοι δωρούμενοι.

ἩΛιακῶν λαμπηδόνων, ὁ Ναὸς ὑμῶν πλέον ἰάσεων ἐκπέμπων τὰς αὐγάς, σκότος παθῶν πονηρότατον, ἐκδιώκει. ἐν ᾧ με, φωτίσατε προστρέχοντα πιστῶς, Κῦρε ϗ Ἰωάννη, θαυματουργοὶ πανθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

ΦΩτοειδὴς ὡς νεφέλη, τὸν τῆς δικαιοσύνης, κατέχουσα ἀγκάλαις σου Ἁγνή, Ἥλιον ἄδυτον πέφυκας. διὰ τοῦτο βοῶ σοι· πολλοῖς ἐσκοτισμένον με κακοῖς, φωταγώγησον Κόρη, ἀπαύστως σε γεραίροντα.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, ϗ Ἀπόλ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ'.

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Πανευφήμων Ἀποστόλων, ϗ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου, ϗ Παύλου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχ. δ'. ϗ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

ΕΔωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου, ἐν ᾗ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε ϗ Παῦλος, ὥσπερ ἀστέρες λογικοί, τὴν Οἰκουμένην περιαυγάζοντες. δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν Δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΔωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἁμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου. τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ Πάθους, ϗ μεταγνωκότα· τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῷ, ἀντιταξάμενον ϗ ὑπάρξαντα, ϗ ἄμφω τοῦ συστήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΔωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τοῦ Πέτρου στερρότητα, ϗ Παύλου τὴν σύνεσιν, ϗ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὰς ἑκατέρων, θεηγορίας ταπεινοῦ, τῆς ἀθείας μεγαλορρήμονα. διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος β'. Γερμανοῦ.

ΠΕτρε κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, ϗ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ ϗ φωστήρ, τῷ Θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. προσόμοια, ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

ἈΠόστολοι Χριστοῦ Μαθηταί, ϗ Κήρυκες πανένδοξοι, οἱ τὸν δρόμον, τὸν καλὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τελέσαντες πρεσβείαν, μὴ παύσητε ποιοῦντες, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων ὑμᾶς.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΤΟῦ βίου ἐν τῷ κλύδωνι, ἀπαύστως χειμαζόμενοι, ἐκβοῶμεν· σῶσον πάντας ἀγαθέ, πρεσβείαις τῶν σοφῶν σου, ϗ θείων Ἀποστόλων, τῶν κορυφαίων ὑπεράγαθε.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

ΟἹ θεῖοι ϗ σεπτοὶ Μαθηταί, ϗ μύσται ϗ Διδάσκαλοι, Πέτρε Παῦλε, Ἀποστόλων ἡ κρηπίς, τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, ϗ Κύριον τῆς δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΠΑρθένε Θεοτόκε ἁγνή, δυσώπησον τὸν Κύριον, ὅπως πᾶσι, ταῖς πρεσβείαις σου ἁγνή, συγχώρησιν πταισμάτων, δωρήσηται ϗ σώσῃ, ὡς ἐλεήμων ϗ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγοῦνται τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τὸ α΄. Ἀντίφ. τό, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. η΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β΄.

Αὐτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τοὺς διῃρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἡνωμένους τῷ πνεύματι, τοὺς Θεοκηρύκων Πρωτοστάτας, τὸν μέν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δέ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιάσαντα. τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον, τοῦ αὐτοῦ.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς θεογνωσίας τὰς πτέρυγας, τὰς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς Οὐρανὸν ἀνυψωθείσας, τὰς χεῖρας Εὐαγγελίου τοῦ τῆς χάριτος, τοὺς πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, τοὺς ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοῦ Σταυροῦ τὰ κέρατα. δι᾽ ὧν δαιμόνων ὀφρύν, Χριστὸν καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον, τοῦ αὐτοῦ.

Ποίοις πνευματικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυνόμενα στόματα, τῆς φρικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας. τὰ Ῥώμης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα, τὰ πάσης τῆς Οἰκουμένης ἐντρυφήματα, τὰς τῆς καινῆς Διαθήκης, θεογράφους πλάκας, νοουμένας ἃς ἐν Σιών, Χριστὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ἓν ἐκ δευτέρου, τὰ δὲ δύο τελοῦντες.

Δόξα, ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὦ τρίτῳ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο. διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ Αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν. αὐτὸν ἱκέτευε, θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ Προφήτης Δαβίδ.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγν.

Ἀδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ Κεφ. α΄. 3.
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, δι᾽ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν. Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον, καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν Οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς. Τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ Πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, (εἰ δέον ἐστί,) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς. Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς Πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον, καὶ τιμήν, καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς Πίστεως ἡμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Ἀγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας Κεφ. α΄. 13.
τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις. Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου· Ἀλλὰ τιμίῳ Αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστ. Πέτρου τὸ Ἀνάγν.

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροί- Κεφ. β΄. 11.
κους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς. Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρω-

πίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον. εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι. Εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις, εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας, φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν. Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει. παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Δεῦρο δῆμοι σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν εὐφήμως καλλιέρημα, τοὺς τῆς χάριτος ἐκλογοὺς ὑφαντάς, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρέπουσιν ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν, ὅτι ἀφθόνως πᾶσι τὸν λόγον κατασπείραντες, σὺν τούτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλούτισαν. Καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυν ἡμῖν πέπειρον ἐδομήσαντο, εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. πρὸς οὓς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, καὶ καθαρῷ συνειδότι λέγοντες. Χαίρετε πορθμευταὶ τῶν ἀλόγων, καὶ ὑπουργοὶ τῶν ἐν λόγῳ. Χαίρετε τοῦ παντὸς Ποιητοῦ καὶ κηδεμόνος ἐκλογία τερπνά. Χαίρετε πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διῶκται τῶν δολερῶν. οὓς ἱκετεύσωμεν πρεσβεύειν ἀεί, εἰρήνην σταθηρὰν τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι, πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Διδάσκαλον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρσενίου. Ὁ αὐτός.

Τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἀληθεῖς στύλους, καὶ βάσεις, καὶ σάλπιγγας ἐνθέους, τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων καὶ Παθημάτων, τοὺς κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον, ἅπας ὁ Κόσμος ὡς προστάτας εὐφημήσωμεν. οὗτοι γὰρ διαδραμόντες τὸ κλίτος ὅλον τῆς γῆς, ὥσπερ ἀρότρῳ ἔσπειραν τὴν πίστιν, καὶ πᾶσι τὴν θεογνωσίαν ἀνέβλυσαν, τῆς Τριάδος δεικνύντες λόγον. ὦ Πέτρε πέτρα καὶ κρηπίς, καὶ Παῦλε σκεῦος ἐκλογῆς. οἳ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χριστοῦ, πάντας εἵλκυσαν πρὸς τὴν θεογνωσίαν, Ἔθνη Πόλεις τε καὶ Νήσους. Ἑβραίους δὲ πάλιν πρὸς Χριστὸν ἐπανήγαγον, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Πέτρε Κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ Ῥήτωρ καὶ Φωστήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Ὁ αὐτός.

Παῦλε στόμα Κυρίου, ἡ κρηπὶς τῶν δογμάτων· ὁ ποτὲ μὲν διώκτης Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος, νῦν δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος μακάριε. ὅθεν ἄρρητα εἶδες σοφέ, ἕως τρίτου Οὐρανοῦ ἀναβάς, καὶ ἔκραζες· δεῦτε σὺν ἐμοί, καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ ὑστερηθῶμεν.

Ἦχος γ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ πολῖται, ἡ Πέτρα τῆς Πίστεως, ὁ Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἡ τῆς Τριάδος δυάς, τοῦ Κόσμου οἱ σαγηνευταί, καταλιπόντες σήμερον τὰ ἐπὶ γῆς, ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλήσει πρὸς Θεόν, καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Βυζαντίου.

Ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρός, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὔφορα κλήματα, ὑμεῖς ἐστὲ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ Πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφροσύνην. Πέτρε ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, καὶ Παῦλε καύχημα τῆς Οἰκουμένης, στηρίξατε Ποίμνην, ἣν ἐκτήσασθε διδαχαῖς ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἱ συνήθεις Λιταί. Εἶτα εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλοντες τὰ Ἰδιόμελα, τὰ γ'.

Ἦχος α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

ΤΑ' κατὰ Πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγήσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους σου, οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ; ἵνα πάντας κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; ἀλλὰ ταύτην αἴτησαι φυλάττειν, τὴν καλήν σου ὁμολογίαν, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπόστολε, καὶ Διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Στ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΤΑ' κατὰ Πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγήσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς πόνους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τοὺς ῥαβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὴν περίοδον, τὸν βυθόν, τὰ ναυάγια; θέατρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα Κόσμον κερδήσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

ΤΟὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήσωμεν. ὑπὲρ Ἥλιον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς Πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτῖσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας ἐπανήγαγον. ὁ μὲν τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, πρὸς Οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο, ἔνθα τῆς Βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς ἐγκεχείριστο· ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθείς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας, ἐπαξίως μακαρίζεται. καὶ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα. διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν κατάβαλε, καὶ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κράτυνον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. ἦχος πλ. β'. Ἐφραὶμ Καρίας.

ΕΟρτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη, τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου. διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις, ἑορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον, ταύτην ἡμέραν ἐκτελέσαντες. Χαῖρε Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε παμφίλτατε, καὶ Κῆρυξ τῆς Πίστεως, καὶ Διδάσκαλε τῆς Οἰκουμένης. ὡς ἔχων παρρησίαν ζεῦγος ἁγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

ΟἹ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Τό, Θεοτόκε Παρθένε, ἅπαξ. Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ Ἀνάγνωσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. μετὰ δὲ τὴν πρώτην στιχολ. κάθ. ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

ΤΟν βυθὸν τῆς ἁλείας καταλιπών, οὐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρός, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου Σαρκώσεως. καὶ παρρησίᾳ πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίσαντί σε· τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον, ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης. ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ἘΝθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ. τὴν ἐξέτασιν φρίττω τὴν φοβεράν. τρέμω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον. οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀν[...]ται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται. [...] σποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστα[...] μότατος. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλ[...]

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. κάθ. Ὅμοιον.

ΟΥρανόθεν τὴν κλῆσιν παρὰ Χριστοῦ [...] μισάμενος ὤφθης κῆρυξ φωτός, πᾶσι τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγμασι· τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τοῦ γράμματος,

καὶ πιστοῖς κατήστραψας, τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος. ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, Οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπήρθης μετάρσιος, καὶ Παράδεισον ἔφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, φθά με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν Μαθητῶν, τοὺς μεγάλους Φωστῆρας καὶ φαεινούς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον. τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ Θείου, ἐκλάμψαντες Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν. ὅθεν καὶ τῆς ἄνω, Βασιλείας ὁπλῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταύρωσιν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφ. τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ια΄. ὁ

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Στ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

[illegible] Πέτρε Κορυφαῖε. Ζήτει εἰς τὴν [illegible] Οἱ Κανόνες τοῦ Κυρίου Ἰωάννου, τοῦ [illegible]ιέτρου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ [illegible] Παύλου ὁ ἕτερος, τὰ Τροπάρια εἰς ς΄.

[illegible]ανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

[illegible]ὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε. [illegible] ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτίσω Φιλάνθρωπε.

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, θεοπνεύστοις ἐν ᾠδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκὼς προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας καὶ πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἵμασι, ἀλλ᾽ ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Υἱὸν Θεοῦ ἀληθινόν, τοῦ ὑψίστου Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν Ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Ὁ Ὥσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρός σε ἐξελέξατο, βαστάσαι ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτὴς πατρῴων Παῦλε παραδόσεων, Ἑβραίων ἐκ σπορᾶς, φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθείς, ἡγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς ἀσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνης τὴν καθαίρεσιν, Χριστὸς ἐπιφανεὶς, ἐν ὥρᾳ ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκός, τὴν ψυχὴν συνετίζει δέ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ Βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα· ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμεῖον ἀσφαλὲς, τῆς Βασιλείας ἀνέδειξε. διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀπόστολε.

ΕΠὶ τὴν Πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ᾗ σε Ἀπόστολε Πέτρε δοξάζομεν.

ΩΣ ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι. ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεῖ, ἐλεύσει τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεὸς, κριτήν τε καὶ σύνεδρον, ἔσεσθαι ἔφησεν. Θεοτοκίον.

ΑΠειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον. οὐ γάρ ἐστιν Ἄχραντε, πλὴν σοῦ βοήθεια.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΣΥ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελῆ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

ΠΑντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων, ἠξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

ΠΑῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σου πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν, ἐποικοδομεῖσθαι εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα. Θεοτοκίον.

ΣΕ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σῳζόμεναι.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ΄.

ΠΟία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔσχε σε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε. εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει. ἀλλ᾽ ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾷ σου τὰ σπάργανα. Πέτρε τῆς Πίστεως ἡ πέτρα, Παῦλε τὸ καύχημα τῆς Οἰκουμένης, ἐκ τῆς Ῥώμης συνελθόντες, στηρίξατε ἡμᾶς.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ὑπακοή, Κάθισμα οὐ λέγεται.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

ΟΥτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, καὶ τὴν φύσιν θεώσας, ὃν ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ἘΡετῶν ἁλιέας σε, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρώτῳ ἐγχειρήσας τοὺς οἴακας.

ΠΡὸς σοῦ δυσωπούμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδωκώς σοι ἐξουσίας, Πέτρε γενηθήτω μοι ἵλεως.

ΧΡιστοῦ τὰ Βασίλεια, ἀνεῳχθῆναι ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν θείαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστάκτῳ γεραίρουσι. Θεοτοκίον.

ΚΥρία Πανύμνητε Θεοκυῆτορ, τοὺς ἐμοὺς λογισμοὺς, ταῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δεῖξον εὔκαρπον, Μήτηρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἐπέβης ἐφ᾽ ἵππους.

ΕΠέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὁ Σαῦλος ποτέ. τιθασευθεὶς δὲ θείᾳ φωνῇ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν ἐδίωκε ποίμνην, οἷάπερ ποιμὴν ἐγχειρίζεται.

ΟΜέλλων φωτίζειν, τὴν Οἰκουμένην σκοτίζεται. Ἀνανίας δὲ τούτῳ ἀπέσταλται, τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδοὺς καὶ τοῦ σώματος, ἐκ θείας ἐμφανείας, σκεῦος ἐκλογῆς διδαχθεὶς αὐτῷ.

ΣΟῦ, Παῦλε ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται. ἐκ γὰρ ταύτης ὡς ἐκ Παραδείσου ποτὲ, ναμάτων οὗτος προῆλθε μεγίστη πηγὴ, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τῇ θεογνωσίᾳ ἀφθόνως τὴν γῆν. Θεοτοκίον.

ΚΑθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε. τοὺς δὲ πεινῶντας θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς πίστει μελῳδοῦντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

ΟΚτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαὸν, τῷ Αἵματί σου Κύριε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμονοίᾳ φυλάττων τὴν ποίμνην σου.

ΣΗν ἐκ πόθου ἀληθῶς, παρρησίαν πρὸς Θεὸν, ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἁλιεὺς καὶ ἄγροικος, τερατουργῶν παραδόξως τῇ χάριτι.

ΟΥ χρυσίον διὰ σὲ, οὐκ ἀργύριον Χριστὲ, ὁ θεῖός σου Ἀπόστολος, ἀλλ᾽ ἀρετὴν κτησάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων ἐπλούτησε δύναμιν.

ΚΑτηρτίζοντο σφυρὰ, καὶ αἱ βάσεις τῶν χωλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι. διὰ γὰρ Θείου Πέτρου, ἀπετελεῖτο παράδοξα πράγματα.

ΣΕσωμάτωται Θεὸς, καθ᾽ ὑπόστασιν Ἁγνὴ, ἐκ σοῦ σαρκὶ ἑνούμενος, μεμενηκὼς οὐκ ἔλαττον, κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν ἀσώματος.

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

ΣΥ τὸ ἀληθὲς, ἐξελέξω Παῦλε καύχημα, τὸν Σταυρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀεὶ βαστάζων, ὥσπερ τρόπαιον Ἀπόστολε.

ΣΟὶ τὸ ζῆν Χριστὸς, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος κρεῖσσον. τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταύρωσαι, τῷ σταυρωθέντι δι᾽ ἡμᾶς, Παῦλε ἔνδοξε.

Χαί-

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε. ἐκδημήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημήσας πρὸς Χριστὸν, τὸν ζωοδότην Θεόν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ τῆς Προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κατάρας ἡ λύσις τοῦ Προπάτορος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν κήτει Χριστὲ τριημερεύσας, Ἰωνᾶς προεχάραξε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν ἑκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερεύσαντα.

Ὡς πάλαι Χριστὲ τῇ δεξιᾷ σου, ἐν ὕδασι πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, κἀμὲ βυθιζόμενον, σάλῳ δεινῶν πειρασμῶν, σῶσόν με ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἀφῆκας ὦ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄντα ἔφθασας ὥσπερ τις ἔμπορος· καὶ σαφῶς ἠλλάξας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πολύτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰηθέντας, Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας· ὁ ἐθεολόγησας πρῶτος, τρανώσας Θεὸν παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον Θεοῦ τέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν. διὸ Θεοτόκον χείλεσι, καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἁπάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βεβλημένος τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρῳ, καὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας τῷ πόθῳ, διαμαρτεῖν αὐτῶν αἱρετισάμενος, ὦ Παῦλε μακάριε καὶ νῦν, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης ἱκέτευε.

Ἀξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστὸς, τὸ πολίτευμα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς. μείνας γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας Πόλιν μακάριε, πιστὸς ὑπηρέτης γεγονὼς, οἰκονόμος τε τῶν Μυστηρίων αὐτοῦ.

Ὡς ἄριστος τοῦ Δεσπότου μιμητὴς, καὶ αὐτὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, εἰλικρινῶς, πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ καὶ σώσῃ λαούς. καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τοῦ Χριστοῦ σαγηνεύσας τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννῆτορ ὡς ἔφης πανάμωμε· καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς εὔσπλαγχνος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια. Ὁ Οἶκος.

Τρανώσον μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τὸ στόμα, καὶ πληρώσας αὐτὸ, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω, ἀκολουθήσω, καὶ ἃ δῆθεν διδάξας, ποιήσω πρῶτος. πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν. ἐὰν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ΄. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου, καὶ Παύλου.

Στίχ. Σταύρωσις εἷλε Κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον,
Τομὴ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάνην.
Τῇ ἐνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδι, ἄορ ὁ Παῦλος.

Τούτοις τινὰ ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μείζονα αὐτῆς ἐπινοήσει, παρὰ τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πέτραν καλέσαντος, ἐφ' ἧς ἱδρῦσαι τὴν Ἐκκλησίαν φησί. τὸν δὲ σκεῦος ἐκλογῆς ἔσεσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον Τυράννων καὶ Βασιλέων. Ὑπῆρχε δὲ ὁ Ἅγιος Πέτρος, ἀδελφὸς τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέου, ἐκ Πόλεως ἀσήμου καὶ ἁπλοῦς τῆς Βηθσαϊδᾶ, Υἱὸς Ἰωνᾶ, ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἐπὶ Ὑρκανοῦ Ἀρχιερέως, πενίᾳ συζῶν ἐσχάτῃ, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν πορίζόμενος. Αὐτοῦ δὲ τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μισθωσάμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παῖδας ἔτεκεν. ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἁγνείᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ὃν ἐφρουρεῖτο ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν Λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφικόμενος, καὶ εὑρὼν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκάλεσε, καὶ εὐθέως ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ λοιπὸν κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς ὡς αὐτὸς ἐξητήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν λευκὸς, ὑπόχλωρος, ἀναφάλας, ὅλος τὰς περιληφθείσας τρίχας ὑποφαίνων, τοὺς ὀφθαλμοὺς αἱματώδεις, οἰνωποὺς, τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον πολιὸς, τὴν ῥῖνα ἔχων μακρὰν, ἀνεπτακὼς τὰς ὀφρῦς, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ἐπὶ ὀρθότερον ἠγμένος τὸ σχῆμα τοῦ σώματος συνεστὸς, ζήλῳ θείῳ ὀξέως κατὰ τῆς ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγγνώμων καὶ εὐμετάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτέρας ψήφους μετακινῶν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ αὐτὸς, Φυλῆς Βενιαμὶν, τὴν αἵρεσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιὴλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσέως Νόμον πεπαιδευμένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν. Ὃς καὶ διάπυρος ἐραστὴς γενόμενος τοῦ Νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωσθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ μεσούσης ἡμέρας, καὶ πηρωθεὶς τὰς ὄψεις, φωνῆς αὐτῷ θείας ἐνεχθείσης ἄνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν ἀρχαῖον Μαθητὴν, οἰκοῦντα ἐν Δαμασκῷ. Ὃν κατηχήσας καὶ βαπτίσας, ἐπεὶ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο καθάπερ ὑπόπτερός τις, πᾶσαν διαδραμὼν τὴν Οἰκουμένην, ἐσαγήνευσε. Καὶ ἐν Ῥώμῃ καταντήσας, καὶ διδάξας πολλοὺς, ἐκεῖσε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνοις ὕστερον μετὰ Πέτρον τὸν αὐχένα τμηθείς. Ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρεῦσαι φασὶν, αἷμα σὺν γάλακτι. Εἰ δὲ καὶ ὕστερον ἐτελειώθη ὁ Μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ᾽ ἐν ἑνὶ τόπῳ ἐτέθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ψιλὸς, χαροποιοὺς ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς, κάτω νεύων τὰς ὀφρῦς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερὴς, εὖ μάλα τὸ γένειον κεκαθηκὼς, εὐκαμπῆ καὶ εὐπρέπουσαν ὅλῳ τῷ προσώπῳ τὴν ῥῖνα περιφέρων, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μέλασι καὶ λευκαῖς θριξὶν ἐγκοσμούμενος· ἀγκυλαῖος, εὔρωστος, ὅλον τὸ τοῦ σώματος μέγεθος μικρὸν συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ἤθεσι καὶ λόγων ἐπαγωγαῖς, καὶ θείων θαυμάτων δυνάμει, τοὺς προσιόντας χαρούμενος. Ἀμφότεροι δὲ οἱ Κορυφαῖοι, Πνεύματος Ἁγίου καὶ θείας χάριτος ἔμπλεοι. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, καὶ ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ ἐν ἀρχῇ ἄναρχος Λόγος, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Υἱὸς Μονογενὴς, εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ συμπαθὴς θείᾳ προνοίᾳ, τοῦ Χριστοῦ παιδευόμενος, ἐκμιμεῖσθαι συγχωρεῖ, τὸ πρὸ τοῦ Πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆναι κλυδώνιον.

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρώτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς Προέδρῳ εὐκλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρώτῳ ἐμφανίζεται, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Σοῦ τὸ τριστὸν τῆς πρὸ τοῦ Πάθους, ἐξαλείφων ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τριστῷ τῆς θεοφθόγγου ἐρωτήσεως, βεβαιοῖ τὴν ἀγάπησιν.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προεπίθεσο μάρτυρα, καὶ τὸν πάντα ὡς Θεὸν εἰδότα Λόγον. ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζεταί σοι ποίμνιον.

Ἄλλος. Ἐν πεδίῳ Δεειρᾶ.

Ἐχρημάτισε Χριστὲ, σφραγὶς καὶ στέφανος τῶν Ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ᾽ ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, αὐτὸς δὴ πάντας ὑπερβάλλων δέ. μεθ᾽ οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ᾽ ὑπερέβη τὴν πάλαι τόλμαν, τῷ σῷ ζήλῳ τῷ ἐπ᾽ ἐσχάτων, συνήγαγε γὰρ Χριστὲ, τὰ ἔθνη κράζοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ ἐξ Ἱερουσαλὴμ κηρύξας, ἅπασι τὸ Εὐαγγέλιον, περιβαλὼν δὲ κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέχρι περάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρικοῦ, διδάσκων ἀνεκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν ἐκστάσει ἐπαρθεὶς, τὸν τρίτον ἔφθασας πόλον πανόλβιε. καὶ ἐπακούσας ἀρρήτων λόγων βοᾷς. δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρὶ, καὶ τῷ

Υἱῷ ἀπαυγάσματι συνθρόνῳ, τῷ ἐρευνῶντι σαφῶς, Πνεύματι Θεοῦ τὰ βάθη. Θεοτ.

Ὡς ἐπὶ πόκον ὑετὸς, ἐν σοὶ κατέβη Παρθένε Χριστός. καὶ σαρκοφόρος ἐκ σοῦ προῆλθεν, ἑνῶν τὰ πρὶν διεστηκότα· εἰρήνην ἐν γῇ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σου δυνάμει Χριστὲ, τοὺς ὁσίους σου Παῖδας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας. Εὐλογεῖτε πάντα.

Ἐκτενούσης χεῖρας, καὶ σταυρῷ σε περιζώσουσιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε προστάττει ἕπεσθαι κράζοντα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν παραμένον δεινῶς, Ταβηθᾶν δὲ θανοῦσαν, τερατουργῶν ἀνέστησας κράζοντας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρμένα ἀποφήνας Χριστὲ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, κἀμοῦ τὰς φρένας κάθαρον κράζοντος· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἐν μιᾷ συνελθοῦσα, τῶν ἑαυτῆς ἁγίων ὑποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθένε, ὅλη μοι ὅλῳ ἥνωται. ὅθεν σε ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦλος, τὴν καλὴν δὲ ἀλλοίωσιν ἐξέστη. οὐχ ἑαυτῷ γὰρ ἔζη ὁ ἀοίδιμος. ἀλλὰ σοὶ δὲ Οἰκτίρμον ζῶντι ἐν αὐτῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συνηρμόσω ὡς Νύμφην παραστῆσαι, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ τὴν Ἐκκλησίαν. Νυμφαγωγὸς γὰρ ταύτης ἀναδέδειξαι, Παῦλε θεοφόρε. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας.

Ἠγωνίσω τὸν κάλλιστον ἀγῶνα, καὶ τελέσας τὸν δρόμον σου νομίμως, Χριστῷ προσῆλθες χαίρων πανοίδιμε. ὅθεν τῶν στεφάνων, Παῦλε ἠξιώθης, τῶν τῆς δικαιοσύνης. Θεοτ.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου. χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε Παρθένε. χαῖρε νεφέλη Ἥλιον ἐκλάμψασα, τῆς δικαιοσύνης. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον Νύμφην, καὶ Παναγίαν Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην τεκοῦσαν, τῶν ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σοῦ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις, δημοσιεύεται ἀξίως, τῆς σκιᾶς σου τὰ πάθη τῶν ἀσθενούντων, Πέτρε φυγαδευούσης. διό σε μεγαλύνομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον, τὸν θεομάχον ἐπαρθέντα, πρὸς αἰθέριον ὕψος, καταβαλὼν ἀρρήτῳ θείᾳ δυνάμει, ὁ Πέτρος μακαρίζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν, ταῖς ἱκεσίαις σου παράσχου, φωτισμόν τε καρδίας, καὶ εὐφροσύνην Πνεύματος τοῖς ὑμνοῦσι, τὴν μνήμην σου Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρθένε, Κυριοτόκος ὀνομάζῃ κατ' ἀξίαν. διό σε, οἱ πιστοὶ συμφώνως δοξολογοῦντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σοῦ προσκυνοῦμεν τὴν ἅλυσιν, ἣν ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς κακοῦργος ἐφόρεσας. τὰ στίγματά τε Παῦλε περιπτυσσόμεθα, ἃ ἐν τῷ εὐκλεεῖ σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σώματι.

Νῦν ἀναλύσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ ἀεννάως ποθούμενον, αὐτῷ τε ὡς θεράπων συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἱκεσίαις, τοὺς σοὺς ἱκέτας πρὸς σὲ ἕλκυσον.

Νῦν οὐδαμῶς ἐν αἰνίγματι, οὐδὲ ἐν ἐσόπτρῳ Χριστός σοι ὀπτάνεται. πρὸς πρόσωπον δὲ μᾶλλον, ὁρᾶται πρόσωπον, τελείως σοι τὴν γνῶσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεότητος. Θεοτ.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας. διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς θείους, τῆς Οἰκουμένης φωστῆρας, τοὺς Κήρυκας τῆς Πίστεως, τὰς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ μέγα καὶ παράδοξον, τοῦ τόκου σου Μυστήριον, Θεοχαριτώτε Κόρη, καὶ Θεομῆτορ Παρθένε, Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, Ἄγγελοι δὲ ὑμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ Οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν τῶν Μαθητῶν ὁ Σωτήρ, τὴν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων, τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε καὶ ὁ πρόκριτος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· σὺ εἶ Χριστός, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἀνθρωπίνας κομισάμενος.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς, οὐκ ἀπ᾽ ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεύων τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτων τὴν ὡραιότητα. ὅθεν ἐπέγνως τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ὅτε τὴν ἀκράδαντον Πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, Ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων κατέστησεν. ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐνεχείρισεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν. ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Χριστοκῆρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θείαν ἀγάπησιν, ὡς τοὺς ὁρῶντας συνδέουσαν, τῷ ποθουμένῳ, εἰλικρινῶς ἁπάντων προέκρινας. ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος προσηγορεύθης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς ἁπάσης αἱρετισάμενος, καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἠξιώθης συνῶναι τῷ Δεσπότῃ σου. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἡ Πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτή, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενοῦσα σωτηρίαν ἡμῖν. μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τούτοις προσείπωμεν· χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ Ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια. πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν ἀΰλων, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτήν, εὐφημοῦντας ᾄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπ. καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Προκείμενον, ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους β. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ᾽ ἄν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω,) τολμῶ κἀγώ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος α΄. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελ. τῶν Ἀποστόλων εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ ἁγίου ἐλαίου, ἦχος δ΄.

Χριστὸς ἡ Πέτρα τῶν Ἀποστόλων Πρόκριτε, διὰ σοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσε, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν, αἱρετικῶν γλωσσαλγίαι, οὐδ᾽ οὐ μὴ πορθήσουσι Βαρβάρων φράγματα. ταύτην οὖν ῥῦσαι πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παμμακάριστε.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὸς σὲ πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, Πέτρε κρηπῖδα τῆς Πίστεως ἐστεφάνωσε. σοὶ ὁ τοῦ παντὸς Δεσπότης προέφησε· Μακάριος εἶ Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐθ᾽ ἕτερον, ἱεροκήρυκά μοι σὲ πεποίηκεν, ἀλλ᾽ ὁ ἐμὸς Πατὴρ ὁ ἐν οὐρανοῖς. αὐτὸν ἱκέτευε θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. α΄. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς Κήρυκας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερφυεῖς ἀστέρας, ὕμνων ἐγκωμίοις τιμήσωμεν, Πέτρον τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, καὶ Παῦλον τὸν ἀληθῆ Διδάσκαλον, καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν δίδουσιν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὑβριστὴς καὶ διώκτης, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας Παῦλε παμμακάριστε. οὐρανόθεν δὲ κληθείς, ὑπερήσπισας ταύτης παραδόξως. ἣν ἱκέτευε ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ'.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ιβ'.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν Κορυφαίων, ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ζήτει εἰς τὰς κθ'. Καὶ τῶν ιβ'. ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς αὐτόπται καὶ Μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε. ὡς ἀστραπαὶ γὰρ λαμπόμενοι, τῷ Κόσμῳ ἐφάνατε, καὶ ὡς ὄρη νοητὰ, γλυκασμὸν ἐσταλάξατε, ὡς ἀέναοι, ποταμοὶ Παραδείσου μεμυθεύντες, τῶν Ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Ὡς βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γενόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμέναι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, Ἱερομύσται πανόλβιοι.

Ἁλιέων ὁ κάλαμος, Φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ Ῥητόρων ῥεύματα διεχάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαράττων καὶ δόγματα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, Εὐαγγέλιον, καὶ τρυφῆς ἀϊδίου μετουσίας, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσαν εὔκλειαν. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων.

Ζήτει εἰς τοὺς αἴνους, εἰς τὰς κθ'. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον. ἦχος δ'. Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν. Ζήτει εἰς τοὺς Αἴνους ὄπισθεν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἑορτὴ χαρμόσυνος. Ζήτει τὴν χθὲς εἰς τὸν Στίχον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος δ'. Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Ἕτερον τῶν ιβ'. ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἅγιοι πρεσβεύσατε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Κορυφαίων. Ζήτει εἰς τὴν Ἑορτὴν αὐτῶν, καὶ τῶν ιβ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστὲ, ταῖς ἱκεσίαις τούτων ὡς Θεὸς, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ῥωσθέντες ῥώμῃ τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστὲ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοί σου Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Ἰάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν Ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐζώγρησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν. Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου Πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐράνια καὶ σεπτὰ, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, Κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Ὑπέδειξας Οὐρανοὺς, τοὺς Μαθητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Τραφέντες ἐν Οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ὑμᾶς πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε. Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε. ἄνευ σπορᾶς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε ἀεὶ, θείαις προσφοιτήσεσιν. ὅθεν πίστει βοῶμεν· σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ. σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Ῥημάτων θείων ὁ φθόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς διῆλθε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, πλάνης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσεβούντων συστήματα.

Ἀμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς ἀσεβείας, θεοφεγγεῖς φωστῆρες, οἱ Μαθηταὶ φανέντες, Κόσμον κατελάμπρυναν, ἀκτῖσι τῆς χάριτος, καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Ἐρωτάταις λαμπάσιν ἠγλαϊσμένοι, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς ἀστέρες Κόσμον, λάμπετε πανόλβιοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες. Θεοτοκίον.

Ὡραϊσμένος ποικίλῃ φωτοχυσίᾳ, ὁ Οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, σὺ τοῦ Βασιλέως, τῶν Βασιλευόντων Χριστοῦ, Παρθένε ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τοὺς θείους σου Χριστὲ, καὶ πανσόφους θεράποντας, φῶς ἔδειξας ἐν τῷ Κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τὴν ποικίλην, τῶν δαιμόνων κακίαν, καὶ βρόχους διελύσατε.

Ὑπέφηναν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φθεγγόμενοι Ἀπόστολοι. Θτ.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στηρίξας, τοὺς Μαθητὰς σοφίᾳ καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σῶτερ ἐρεσχελίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήργησας δόγματα.

Οἱ θεῖοι, ποταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ῥεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες, ζωτικοὶ ὡς ἀστέρες πανόλβιοι, διεσκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, θεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες. Θεοτοκίον.

Ὅλην σε, τὴν πλησίον καλήν τε καὶ ἄμωμον, καὶ καθαρὸν ἐξ ἀγρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας. βλέπε ὄπισθεν. Φύλ. 112.

Τρανώσον μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου. βλέπε ὄπισθεν. Φύλ. 112.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Λ'. Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ιβ'. Καὶ δήλωσις ὅπως, καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

Στίχ. Τιμῶ θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἥρωας ἄνδρας, καὶ θεοὺς τολμῶ λέγειν.
Δώδεκα εὐκλεέας τριακοστὴ μύστας ἀγείρει.

Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, καὶ πρῶτος τῶν Μαθητῶν, πρότερον τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξας ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παραδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, τελειοῦται. Παῦλος.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, καὶ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων, τῷ ζήλῳ καὶ τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει πάντας τοὺς Ἀποστόλους ὑπερβαλὼν, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ καταλαβὼν τὴν Ῥωμαίων Πόλιν, ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ἀνδρέας.

Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, ὁ πρωτόκλητος, καὶ ἀδελφὸς Πέτρου, εἰς πᾶσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε καὶ Πόντου, καὶ Ἀρμενίας, τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ὑποστρέψας διὰ τοῦ Πόντου καὶ Βυζαντίδος, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ Αἰγιάτου σταυρωθεὶς τελειοῦται. Ἰάκωβος.

Ἰάκωβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγρίππα διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον αὐτοῦ, μαχαίρᾳ ἀναιρεῖται. Ἰωάννης.

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσὼν, ἐν Ἀσίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ἐν Πάτμῳ ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐξορισθεὶς, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ὑποστρέψας ἐν Ἐφέσῳ ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων. Φίλιππος.

Φίλιππος, ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἱεραπόλει, σὺν Μαριάμνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ, καὶ Βαρθολομαίῳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται. Θωμᾶς.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος, Πάρθοις, καὶ Μήδοις, καὶ Πέρσαις, καὶ Ἰνδοῖς, τοῖς καλουμένοις

ἀδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, καὶ ὑπ' αὐτῶν λόγχαις διατρωθεὶς τελειοῦται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐν Ἀρβανοῦ Πόλει, ἐν αὐτῇ τελειοῦται. τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον, ἐν λάρνακι σιδηρᾷ ἐμβληθέν, τῇ θαλάσσῃ ἐναπορρίπτεται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ καὶ Λευΐς, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ὁ Τελώνης καὶ Εὐαγγελιστής, ὁ καὶ ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς τελειωθείς.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου, (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαῖον εἶχον Πατέρα,) ὑπὸ τῶν ἀπίστων Σταυρῷ ἀναρτηθεὶς τελειοῦται.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίῳ Ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθών, καὶ κηρύξας τὸν Χριστόν, σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν τελειοῦται.

Θαδδαῖος.

Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λουκᾷ, ἔν τε τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν Ἰούδας ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίου καὶ Μάρκου Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μεσοποταμίᾳ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐκοιμήθη ἐν Ἀραρὰτ τῇ Πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθείς.

Ματθίας.

Ματθίας, ὁ ἀντὶ τοῦ Προδότου συγκαταριθμηθεὶς τοῖς Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ κηρύξας τὸν Χριστόν, καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθείς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος.

Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, καὶ Υἱὸς Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, πρῶτος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων γενόμενος, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ κρημνισθείς, καὶ ξύλῳ τῶν κναφέων τὴν κάραν κρουσθεὶς τελειοῦται.

Συμεών.

Σίμων ὁ καὶ Συμεών, ὁ καὶ Κλεόπας, Υἱὸς Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, δεύτερος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων. Οὗτος ἔζησεν ἔτη ρκ΄. καὶ ὡς συγγενὴς τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς Ἰούδα φυλῆς, κατακριθεὶς ἰοβόλων θηρίων καὶ ὄφεων, καὶ ἑτέρων φαλαγγίων ἐκπιεσθέντων, τὸ ἐκβληθὲν ἐκεῖθεν ὑγρόν, ὑπὸ Δομετιανοῦ Βασιλέως Ῥωμαίων ἀναγκασθεὶς πιεῖν, πέπονθεν οὐδὲν βλαβερόν. Ὕστερον δὲ ὑπὸ Τραϊανοῦ Βασιλέως, Σταυρῷ παραδοθεὶς τελειοῦται.

Βαρνάβας.

Βαρνάβας, ὁ καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων ἐμφερόμενος, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον οἰκειοχείρως γράψας, ἐν τῇ Κύπρῳ Νήσῳ λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Μάρκος.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστής, ὁ χρηματίσας Υἱὸς τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τὸ Εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, Ἀλεξανδρεῦσι καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ. ἕως Πενταπόλεως ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ δὲ κατ' Αἴγυπτον συρείς, καὶ πεφρωθείς. ἐμαρτύρησε καὶ ἐτάφη ἐν αὐτῇ.

Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ Ἰατρός, ὁ καὶ συνέκδημος Παύλου, τὸ ἴδιον Εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, ὑπαγορεύοντος αὐτῷ τοῦ μακαρίου Παύλου, ἔτι δὲ καὶ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν ὑπαναχωρῆσαι ἀπὸ Ῥώμης, ἐγκαταλειφθέντος ἐκεῖσε τοῦ Παύλου, πᾶσαν δὲ τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας ὥς φασιν ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Φασὶ δὲ αὐτὸν πρῶτον τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς αὐτὸν τεκούσης, καὶ τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων, διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ζωγραφῆσαι, κἀκεῖθεν εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ εὐσεβὲς τοῦτο καὶ πάντιμον ἔργον.

Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν ἐμφερόμενος, ὁ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, καὶ γάμῳ προσομιλήσας καὶ τέσσαρας ἔχων θυγατέρας προφητευούσας, Διάκονος κατασταθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸν Σίμωνα ὑποκριθέντα βαπτίσας, ἀλλὰ καὶ τὸν Αἰθίοπα εὐνοῦχον φωτίσας ὁμοίως, οὗτος ἐν Τράλλῃ τῆς Ἀσίας κηρύξας, σὺν ταῖς αὐτοῦ θυγατράσιν, ἐκεῖσε τὸν βίον μετήλλαξεν.

Ἀνανίας.

Ἀνανίας ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ὃς καὶ Παῦλον ἐβάπτισε δι' ἀποκαλύψεως. Οὗτος τελῶν πολλὰς ἰάσεις

ἐν Δαμασκῷ, καὶ ἐν Ἐλευθερουπόλει, ὑπὸ Λουκιανοῦ Ἡγεμόνος τύπτεται βουνεύροις, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ ἔξω τῆς Πόλεως λιθοβολεῖται.

Ἰοῦστος.

Ἰωσὴφ ὁ καὶ Ἰοῦστος καὶ Βαρσαβᾶς, ὁ καὶ σύμψηφος γενόμενος, τῶν ό. Μαθητῶν ὑπάρχων εἷς.

Στέφανος.

Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς, εἷς τῶν ἑπτὰ Διακόνων καὶ τῶν ό. Μαθητῶν, ἐν ταῖς ἱεραῖς τῶν Ἀποστόλων πράξεσιν ἐμφέρεται, ὑπὸ Ἰουδαίων λιθοβοληθεὶς ἀναιρεῖται, συνευδοκοῦντος τοῦ Παύλου τῇ αὐτοῦ ἀναιρέσει. Εἶτα ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἀνακομίζεται τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀποτίθεται ἐν Κωνσταντιαναῖς.

Πρόχορος.

Πρόχορος, καὶ αὐτὸς τῶν ζ΄. καὶ τῶν ό. Ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυνῶν Ἐπαρχίας γενόμενος.

Νικάνωρ.

Νικάνωρ εἷς τῶν ζ΄. καὶ τῶν ό.

Παρμενᾶς.

Παρμενᾶς εἷς τῶν ζ΄. καὶ τῶν ό. Ὃς ἐπ᾽ ὄψεσι τῶν Ἀποστόλων ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ.

Νικόλαος.

Νικόλαος, καὶ αὐτὸς τῶν ζ΄. καὶ τῶν ό. Ὃς καὶ ἑτεροδοξήσας ἀπεβλήθη τῆς τῶν Ἀποστόλων χορείας, ἐξ οὗ καὶ ἡ τῶν Νικολαϊτῶν αἵρεσις συνέστη.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οἱ Πανεύφημοι Ἀπόστολοι, καὶ οἱ δώδεκα, καὶ οἱ ὑπ᾽ αὐτοὺς ἑβδομήκοντα, οὓς ὁ Κύριος Ἀποστόλους ἀνέδειξε, σὺν ταῖς πισταῖς γυναιξὶν, οὐκ ἐτελέσθησαν τῷ Θείῳ Βαπτίσματι, διὰ τὸ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑποσχέσθαι αὐτοῖς ἔτι μετὰ τὴν θείαν Ἀνάστασιν, καὶ εἰπεῖν, ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Χρὴ οὖν γινώσκειν, ὅτι μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος Ὄρους, καὶ καθίσαι ἐν τῷ ὑπερῴῳ, σὺν πᾶσι τοῖς Πιστοῖς ἀδελφοῖς τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παναχράντῳ αὐτοῦ Μητρί, ὡς εἶναι πάντας, ρκ΄. κατῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ ἐμπλησθέντες ὑπ᾽ αὐτοῦ, καθὼς καὶ Ἰωὴλ ὁ Προφήτης φησὶν, οὐκ ἐδεήθησαν ἑτέρου Βαπτίσματος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υἱοθετήσας, τοὺς Μαθητάς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱὸς, θέσει κληρονόμους ἔδειξας πατρικῆς, κληρουχίας Ὑπεράγαθε, καὶ συνεδρεύειν σοι, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης καὶ Κύριος.

Σοφίας χύμα, καρδίας πλάτος, γλῶσσαν εὔλαλον, Λόγε παρασχὼν τοῖς θείοις σου Μαθηταῖς, ἐξαπέστειλας κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς Βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ἀναφανέντες, ὥσπερ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτὸς, πᾶσιν ἐπομβρίζουσιν ὕδωρ ζωοποιὸν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, τῇ θείᾳ δόξῃ ὤφθης Ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, δεξαμένη Μητροπάρθενε. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὁ θεῖος καὶ πάνσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὔπρησον ἔφλεξε, τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν ἐφωταγώγησε, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα.

Συμφώνως τοὺς θείους Μαθητὰς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια, ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, τοὺς λειμῶνας τοὺς τῆς Πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς κοινοὺς τῆς ἀνθρωπότητος, τοὺς σωτῆρας, καὶ ὑπηρέτας τοῦ Λόγου τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικὰ, δοχεῖα τοῦ φωτὸς, τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχὰς, τὰς τοῦ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμάρρους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους ἀστραπὰς, τὰς ἰαμάτων πηγὰς, τοὺς νοεροὺς πόδας, τοῦ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πλήρης κενοῦται δι᾽ ἡμᾶς, ἵνα πληρώσεως αὐτοῦ μετάσχωμεν. τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σου, ὑποδὺς ὁ ἀπερίληπτος, τῶν Πατρικῶν οὐκ ἀποστὰς κόλπων σεσάρκωται. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λύειν τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότου Θεόπται, τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψατε, καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ὁ [illegible] τοῦ Πνεύματος αἴγλην, σπουδαίως ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑπεδέξασθε Σοφοί,

ἐν ὑπερφῷ μυσαγωγούμενοι, τὰ ὑψηλὰ διδάγματα, καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὑμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυόμενος βραβεύει, τοὺς ἀμαράντους στεφάνους, καὶ θεωρίας θείας ἐμπίπλησιν. ὅνπερ νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας διασώσασθαι. Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους,

Ἐξαποστειλ. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, ἁρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι· χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν Ἐθνῶν ζωγρήσαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντες τὰ θεῖα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀγίαν, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στ. δ'. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἡ Κορυφαία κρηπὶς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βοῶν αὐτῷ· σὺν σοὶ θανοῦμαι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωήν. τῆς Ῥώμης δὲ γέγονας σὺ Πρωτεπίσκοπος, τῆς παμμεγίστου τῶν Πόλεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκκλησίας Πέτρε ἑδραίωμα, καὶ πύλαι ᾅδου, οὐ κατισχύσουσιν, ὄντως ταύτης Χριστὸς ὡς προέφησεν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος, ὑλώδους ἐμφάσεως, βάρος ἁπάσης φυγών, ἀνεπτερώθης τῷ ἔρωτι, ὄντως τῆς θείας, Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὕψος ἔνθεον. ἔνθα τὸν ὑπέρφωτον γνόφον τοῦ θείου φωτός, ὑπεισελθὼν ὥς τις ἄσαρκος, τὴν τῶν ἀρρήτων, κατεπλουτίσθης ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρός με τὸν ἄνθρωπον, ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, τοὺς Ἀποστόλους, καὶ Μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας. οἳ καὶ πεμφθέντες, Κτίσιν ἅπασαν, καὶ φωτὶ σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντες σεσῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀνδρέα Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφέ, Βαρθολομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ Ματθαῖε, Σίμων Ἰούδα θεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ Κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν Παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεὸν ἀΐδιον, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀκλόνητοι, ὄντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἣν διήλθετε Κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες, τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ Ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε. καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Κορυφαίων, Ὠδὴ γ'. καὶ ἐκ τῶν ιβ'. Ὠδὴ ς'. Προκείμενον, ἦχος πλ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

στ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ἀλληλούϊάριον. Ἀγαλλιάσονται οἱ Οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν.

Ζήτει Κυριακῇ α'. τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών